

BURMESE CLASSIC

ရှင်မိထယ်

စကားကြီးသုံးခွန်း သံယောဇဉ်

www.burmeseclassic.com

L ၈၆

ရှင်မိထယ်

စကားကြီးသုံးခွန်းသံယောဇဉ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၆၈၁၅၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၈၁၇၀၆၀၉

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်စု

၅၀၀

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်လှိုင်(၀၃၈၈၇)စေတနာစာပေ
အမှတ်(၅၉)၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ်။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၇၃)စေတနာOFFSET
အမှတ်(၅၉)၊ (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

၈၉၅-၈၃

ရှင်မိထယ်

စကားကြီးသုံးခွန်းသံယောဇဉ်/ရှင်မိထယ် - ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၊ ၂၀၀၉။

၂၈၈- ၈၇၊ ၁၂-၁၈ စင်တီ။

(၁) စကားကြီးသုံးခွန်းသံယောဇဉ်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး

အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိုးရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တိုရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ဒီမိုကရေစီ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မှားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ဖြင့်မှားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ဖျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

J

၃

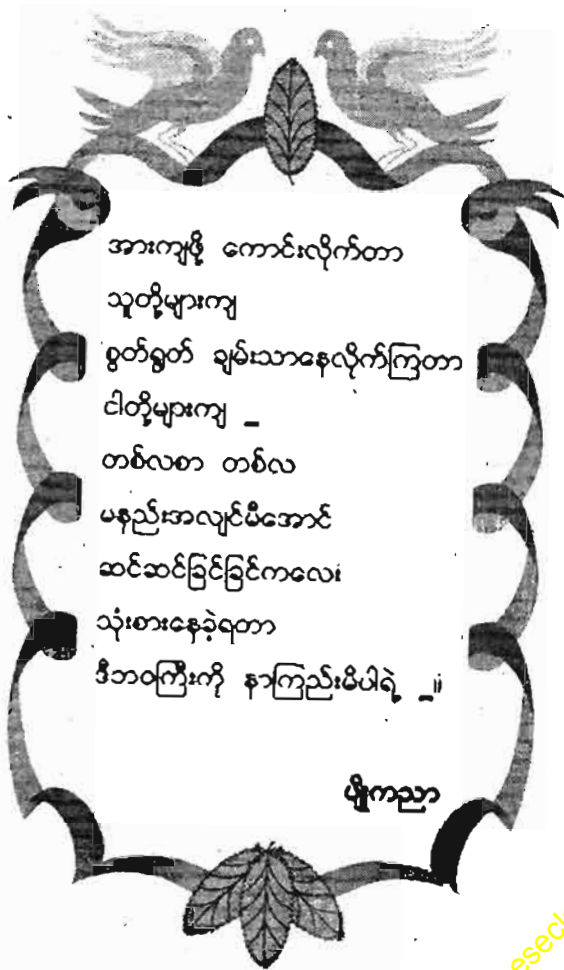
ဂုဏ်မီထယ်

BURMESE
CLASSIC

စကားကြီးသုံးခွန်း
သံယောဇဉ်

စိစဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

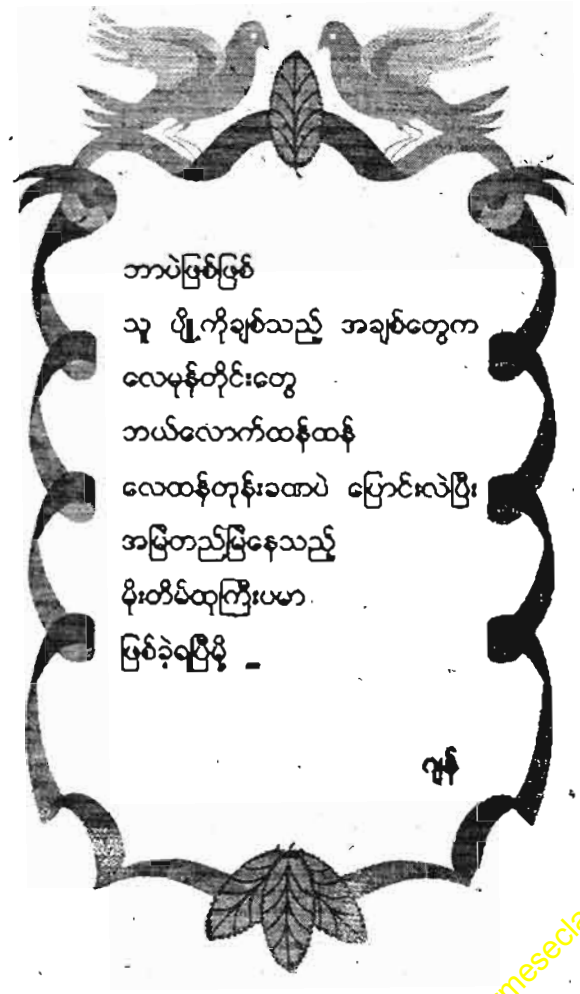

အားကျဖို့ ကောင်းလိုက်တာ
 သူတို့များကျ
 စွတ်ရွတ် ချစ်သောနေလိုက်ကြတာ
 ငါတို့များကျ _
 တစ်လစာ တစ်လ
 မနည်းအလျင်မီအောင်
 ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ကလေး၊
 သုံးစားနေခဲ့ရတာ
 ဒီဘဝကြီးကို နာကြည်းမိပါရဲ့ _။

ဖိုကညာ

BURMESE
CLASSIC
.COM

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
 သူ ပျို့ကိုချစ်သည် အချစ်တွေက
 လေမုန်တိုင်းတွေ
 ဘယ်လောက်ထန်ထန်
 လေထန်တုန်းခဏပဲ ပြောင်းလဲပြီး
 အမြဲတည်မြဲနေသည်
 မိုးတိမ်ထူကြီးပမာ
 ဖြစ်ခဲ့ပြီမို့ -

၇၆

BURMESE CLASSIC .COM

မိုး - သွေး

နစ်လကျော်ကျော်ကလေးနှင့် အမြန်ဆုံး ပြီးစီးသွားသည့် ကြက်ဥနစ်ရောင် နစ်ထပ်တိုက်ကြီးကို ဘုရားစင်ရှေ့က ချောင်းကြည့်ပေါက်ကလေးကနေ ပျံ့ မျက်လုံးကလေး အဝိုင်း သားနဲ့ ချောင်းကြည့်လိုက်မိသည်။

ဒီနစ်ထပ်တိုက်လှလှကြီးကိုကြည့်ရင်း စိတ်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေး အားကျအထင်ကြီးစွာဖြင့် “ဒီတိုက်လှလှကြီး သာ ငါတို့တိုက်ကြီး ဖြစ်လိုက်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ” ဆိုပြီးလည်း ချက်ချင်းစိတ်ကူးယဉ်လိုက်မိပြန်သည်။

“အားကျဖို့ကောင်းလိုက်တာ ...

သူတို့များကျ စွတ်ရွတ်ချမ်းသာနေလိုက်ကြတာ ...

www.burmeseclassic.com

ငါတို့များကျ တစ်လစာ တစ်လ မနည်းအလျဉ်မိအောင် ဆင်ဆင်
ခြင်ခြင်ကလေး သုံးစားနေရတာ ဒီဘဝကြီးကို နာကြည့်မိပါရဲ့။”

ဘဝပေးမမျှတသည့် ဘဝကြီးကို ပျို ပထမဦးဆုံး
လှိုက်မောတုန်ယင်စွာ ရင်နင့်ကြေကွဲသွားရပါသည်။

စိတ်ထဲက ဖြစ်တည်လာသည့် (တနင့်တနဲခံစားမှု)
မျက်လုံးစိစိလေးဖြင့် ပျို ချောင်းကြည့်လိုက်သည့် တစ်ခဏအတွင်း
မှာပဲ ...

ပျို ချောင်းကြည့်တာကို ပက်ပင်းတိုးသွားတဲ့ ပျိုတို့
အရွယ် ဆံပင်ခပ်ထောင်ထောင်နဲ့ ခပ်ချောချော ကောင်လေးက
အံ့ဩသလို ခေါင်းကလေး ဆဲတ်ခနဲ ထောင်မတ်သွားပြီးမှ ဖျတ်
ခနဲ လျှာကလေးထုတ်ပြီး မျက်လုံးကလေး “ဖတ်” ခနဲ မှိတ်ပြုလာ
သဖြင့် ပျို စိတ်ဆိုးရခက်ခက်နှင့် သူ့ကို နှုတ်ခမ်းပြန်စွဲ ရကောင်း
မလား စဉ်းစားနေတုန်းမှာပဲ ကောင်လေးက ဆဲတ်ခနဲ ကျောခိုင်း
ပစ်လိုက်လေပြီဖြစ်သည်။

ဟွန်း ... အပါးလေး။

သူ့ကို ပျို တစ်ခုခု လုပ်ပြတော့မှာ သိသွားပုံဖြင့်
ချက်ချင်း ကျောကြီးခိုင်းသွားပုံကလေးကို ...

ပျို သဘောကျကာ ပြုံးစိစိမျက်နှာလေးဖြင့် ချောင်း
ကြည့်ပေါက်ကလေးမှ ပြန်အလှည့် မေမေကို အနောက်မှာရပ်နေ
တာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို မျက်နှာကလေး ဖျတ်ခနဲ နီတက်
သွားသည်အထိ ရှက်လန့်ရင်ခုန်သွားရပါသည်။

“ဟာ ... မေမေကလည်း”

နားရွက်ကလေးတွေ ရဲတက်သွားသည်အထိ ရှက်
လန့်သွားသည့် ပျိုကို မေမေက နားလည်သလို စိုက်ကြည့်ပြီး ...

“ဘာတွေ ချောင်းကြည့်နေလို့ လန့်သွားရတာလဲ သမီးရဲ့”

“အဟင်း ... ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ တိုက်ကြီးက
ကောင်းလိုက်တာနော်၊ ဆောက်တာလည်း မြန်လိုက်တာ၊
အိမ်နီးချင်းမှာ ဒီလောက်ချမ်းသာတာကြီးရှိရာ ပျိုတော့
စိတ်ထဲ ကျဉ်းကျပ်တယ် မေမေ”

“ဪ ... ပျိုရယ်၊ ချမ်းသာတဲ့သူ ရှိတော့လည်း ခင်မင်
ရင်းနှီးသွားရင် ငွေရေးကြေးရေး အခက်အခဲရှိတော့ အကူ
အညီတောင်းလို့ ရတာပေါ့!”

“အမယ်လေး ... မထင်ပါဘူး မေမေရယ်၊ အရမ်းချမ်းသာ
တဲ့သူတွေက မာနက အရမ်းမိုးထိတဲ့အထိ မြင့်ကြတယ်
တဲ့”

“ကဲပါ သမီးရယ်၊ မေမေတို့ကလည်း ငတ်နေကြတဲ့သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ မေမေတို့ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်ကလေးကလည်း နေ့သတူ ရောင်းနေရတာ၊ အခုဆိုရင် ငါ့သမီးတောင် ဒုတိယနှစ် Computer ကျောင်းသူကြီး ဖြစ်သွားပြီ”

“မေမေ သူတို့ဘက်က ရင်းနှီးမှုကို လိုလားမှ သူတို့ကို ခင်ခင်မင်မင် ဆက်ဆံနော်၊ ကိုယ်က မရှိတဲ့လူဆိုတော့ သူတို့ကို ခင်ခင်မင်မင်နေရင် သူတို့က နှိမ်ချင်နှိမ်မှာ”

မေမေက ပျို ချောင်းကြည့်သည့် ချောင်းကြည့် ပေါက်ကလေးကနေ ခေါင်းရင်းခြံက တိုက်ကြီးကို အားကျသည့် မျက်လုံးရွဲကြီးတွေနှင့် လှမ်းကြည့်နေတာမို့ ပျိုက ပိတ်ပင်လိုက် တာဖြစ်သည်။

“အေးပါ ပျိုရယ်၊ ညည်းကလည်း ဆရာကြီးပဲ၊ မေမေ ကြည့်နေတာ ပျိုတို့နဲ့ရွယ်တူ ကောင်လေးချောချောလေး က အဲဒီအိမ်က သူဌေးသားလေးများလားလို့”

“မသိဘူး မေမေရယ်”

“သားသားနားနားလေးဆိုတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ သူဌေးသား ကလေးပဲ နေမှာပါ၊ အင်း ... ငါ့သမီးလေးကိုများ ဒီသူဌေးသားလေးက ...

“ဟာ ... မေမေကလည်း ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

အပျိုဖြန်းသာသာ အရွယ်ကလေးမှာပဲ မေမေက သူဌေးသားကလေးကို တက်မှန်းနေတာမို့ ပျိုမျက်နှာလေး တစ် ပြင်လုံး ရဲရဲနီမြန်းသွားရသည်အထိ ရှက်လန့်ရင်ခုန်သွားခဲ့သည်။

သူဌေးသားကို တက်မှန်းချင်တဲ့ သမီးပျို မိဘက လည်း အဲဒီသူဌေးသား မိဘတွေနည်းတူ မနီးရိုးစွဲကလေး ပစ္စည်း ချမ်းသာရမယ်ဆိုတာ (လောကကြီးရဲ့မူဝါဒ)ကို မေမေ မေ့ထား သည်ထင်သည်။

မေမေစကားကြီးကို ကြားလိုက်ရတာနှင့်တင် ...

ပျိုရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်ကြီးတွေ ဖြစ်သွားရကာ တစ်ခုခု လိုနေသလိုကြီး ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ...

ပျိုတို့နဲ့ အိမ်နီးချင်းဟာ အရမ်းချမ်းသာတဲ့ သူဌေး တွေဖြစ်ခဲ့လို့ ပျို စိတ်အားငယ်သွားခဲ့တာများလား။

အို ... ဘာဆိုင်လို့လဲ။

သူတို့လည်း သူတို့ဘဝပေးကောင်းလို့ ကြီးမားတဲ့ တိုက်တာအဆောက်အအုံနဲ့ နေရပြီး သိန်းပေါင်းများစွာတန်တဲ့ ကားတွေကို စီးနိုင်ခဲ့တာပဲ၊ ငါ ဘာလို့အားငယ်ရမှာလဲ။

www.burmeseclassic.com

ရင်ထဲကို လျှပ်တစ်ပြက် ဝင်လာတဲ့ အားငယ်အတွေး
ကလေးတွေကို ချက်ချင်းပြန်ပြီး မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပြီး ...

ပျိုသည် လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသည့်လေတွေကို တဝ
ကြီးရှိုက်ရှူလိုက်မိရင်း မျက်ဝန်းကလေးကိုပါ ဖြည်းညင်းစွာမှိတ်
ချလိုက်ပါတော့သည်။

မှိတ်ချလိုက်တဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာတော့ ...

ခေါင်းရင်းခြံက ကောင်လေးရဲ့ မျက်နှာလေးက
တဝဲလည်လည် ငြိတွယ်သွားရပြန်သည်။

ဟား ... ကောင်စုတ်ကလေး။

အိပ်မက်ထဲအထိများ လိုက်နှောင့်ယှက်ဦးမလား
မသိ။

ပျို့ရင်ထဲမှာ ...

ဘာမှ အမျိုးအမည်မရှိဘဲ မောနေခဲ့တာတော့ အသေ
အရောပင်ဖြစ်သည်။

ကျောပိုးအိတ်ကလေးကိုလွယ်ပြီး စက်ဘီးပေါ်လွှား
ခနဲတက်ကာ စက်ဘီးစီးလာရင်းနှင့် ခေါင်းရင်းခြံက နှစ်ထပ်တိုက်
သစ်ကြီးကို လှည့်မကြည့်မိအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိနှင့်
ထိန်းပြီး လမ်းမအတိုင်း စက်ဘီးကလေးစီး ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

အင်း ... ခေါင်းရင်းခြံက ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကလေးကတော့
သူဌေးသားလေးပီပီ ကျောင်းသွားရင် ကားဒရိုင်ဘာနဲ့ပဲ မောင်းပို့
ခိုင်းမလား၊ ဆိုင်ကယ်စီးပြီးသွားမလား မသိ။

ပျိုတို့အရွယ်လောက် ရှိပြီဆိုတော့ သူလည်းပဲ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားတစ်ယောက်ဖြစ်မှာ သေချာသည်။

www.burmeseclassic.com

ပျိုလို့သာ Computer ကျောင်းသားဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် သူ့နဲ့ပျိုဟာ နေ့ချင်း ညချင်း သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်မသွားနိုင်ဘူး ပြောလို့မရ။

ဘာမှန်းမသိခင်လေးမှာပင် ပြုမူလိုက်တဲ့ သူ့ရဲ့အပြု အမူကလေးကို ပျို ရင်ခုန်ကြည့်နှုတ်မိသလိုလိုနှင့် ရှက်ရွံ့ရင်ခုန်စွာ ဖြင့် နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့ကာ ပြုံးလိုက်မိသေးသည်။

“ဟား ... ဆယ့်ရှစ်နှစ်လုံးလုံး ဒီတစ်ခါပဲ အမောပြေသေး တယ်ကွာ၊ Smile လေးက လှလိုက်တာ”

“ဟား”

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ပြုံးလိုက်ပြီးကာမှ အနားကပ် ပြီး ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်တဲ့ အသံရှုလေးကြောင့် ပျို ဆတ်ခနဲ အနောက်ကို လှည့်ကြည့်မိသွားရသည်။

ပျိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည့် တစ်ခဏအတွင်းမှာ အပြုံး ရိပ်တွေစွန်းနေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ လေးကိုင်းနှုတ်ခမ်းနီနီလေးကို ပီပီရီရီစေ့ကာ မေးကလေးဆတ် နှုတ်ဆက်လာတဲ့ ခေါင်းရင်းခြံ က ကောင်ကလေးကို စက်ဘီးနဲ့တွေ့လိုက်ရတာမို့ ပျို အံ့ဩလွန်း လို့ မျက်လုံးကလေး ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားလေသည်။

အခုလေးတင် သူ့အကြောင်း စဉ်းစားရင်း သဘော ကျစွာ လှစ်ခနဲပြုံးလိုက်မိတဲ့ ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် ခပ်ရှက်ရှက် ဖြစ် သွားပြီး ကောင်လေးကို မျက်စောင်းလှမ်းခဲလိုက်မိသည်။

“မျက်စောင်းမခဲပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ့်အသည်းက ငယ်တယ်၊ နော် ... အခုမှ အသစ်စက်စက်ကလေး ရှိသေးတာ ‘ဝုန်း’ ခနဲ ပြတ်ကျသွားနိုင်တယ်”

ပျို သဘောကျပြီး ဟက်ဟက်ပက်ပက်ကလေး ရယ်မောလိုက်ချင်ပေမယ့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းသလိုကလေး နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံမျှ ပြုံးလိုက်မိသည်။

သူက ပျိုနှင့် စက်ဘီးချင်း ယှဉ်လိုက်ပါရင်း ပျို မျက်နှာကို ဘေးကနေ တစ်ဖက်မတ်မတ် စိုက်ကြည့်နေတာမို့ ပျို မနေတတ် မထိုင်တတ် မျက်နှာလေး ထူထုံသွားရကာ သူ့ကို လှည့်ပြီး ဟောက်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ယှဉ်လိုက်လာတာလဲ၊ အရှေ့ကနေ သွားပါ၊ သွားစရာရှိတဲ့လမ်းကိုသွား၊ လိုက်မနောင့်ယုက်နဲ့”

“ဟား ... တကယ် ပြတ်သားတယ်ကွာ၊ နာမည်ကလေးသိ ချင်လို့ ဒီက စွန့်စားလိုက်ရတာ၊ မနက်က ဘာလို့ချောင်း

www.burmeseclassic.com

ကြည့်နေတာလဲ၊ ချောင်းကြည့်နေတာလေးက ကလေးလေး ကျနေတာပဲ”

သူက သွားဖြူဖြူရှည်ရှည်ကလေးတွေပေါ်အောင် ရယ်မောပြီး ပြောလိုက်တာမို့ နှစ်လိုဖွယ် သူ့မျက်နှာချောချော လေးကို ပျို ကြာကြာလေး ငေးကြည့်မိသွားသည်။

သူ့မျက်နှာလေးကို ငေးကြည့်နေရင်းနှင့် ရင်ထဲမှာ ဘာဖြစ်သွားမှန်းမသိအောင် လိုက်ခါတုန်ယင်သွားသည့် ခံစားမှု လေး ဖြတ်ပြေးသွားတာကို နှုတ်ခမ်းလေးစေ ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက် ရင်းက သူ့ကို မကျေနပ်တဲ့ မျက်ဝန်းကလေးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့် လိုက်မိသည်။

“ကလေးပဲ ရှိသေးတာပဲ”

“ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ရယ်ပြစမ်းကွား၊ ငယ်သွားလဲထားလို့ လား”

“အို: ... ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

ပျိုရင်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ခုန်မြည်သွားတဲ့ ရင် ခုန်သံလေးတွေကို သတိလက်လွတ် လွတ်ပေးလိုက်မိပါတော့ သည်။

ပျိုစက်ဘီးနဲ့ အနီးဆုံး စီးလိုက်လာပြီး ပျိုစက်ဘီး လက်ကိုင်လေးကို တစ်ခါတစ်ခါ ဆွဲကိုင်တတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ရဲတင်း မှုတွေကို မကျေနပ်မိပေမဲ့ ကြိတ်မှိတ်မျိုချထားရသည်။

အဲဒီလို ပိုက်ဆံရှိတဲ့ သူဌေးသားပီပီ စိတ်ထဲရှိတိုင်း လျှောက်လုပ်နေတာကို ပျို မနှစ်မြို့ခဲ့ပေမဲ့ သူဌေးသားကလေးက ပျို အိမ်ကထွက်လာတာကို တကူးတက စောင့်ကြည့်ပြီး ပျို အနောက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ လိုက်ပါလာခဲ့တာကိုတော့ ရင်ခုန် ကျေနပ်မိပါသည်။

အတွေးကလေးတွေနဲ့ ပျို ငြိမ်သက်သွားစဉ်မှာပင် သူက ပျိုကိုင်ထားတဲ့ စက်ဘီးလက်ကိုင်တန်းမှ လက်ကိုင်တန်း ကို ကိုင်သလိုလိုနှင့် ပျိုလက်ကလေးကိုပါ ဖိဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် ပျို ဆတ်ခနဲ တုန်သွားကာ သူ့ကို ဒေါသမျက်လုံးတွေနှင့် လှည့် ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဘာလုပ်တာလဲ၊ ရိုင်းလိုက်တာ”

“ကလေးဆို”

ပြုံးစိစိ မျက်နှာပေးနှင့် မျက်စပစ် မေးဆတ်ပြီး လာသည့်သူ့ကို ပျို ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ရှက်စိတ်တွေ နှစ်ထူသွားရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကလေးဆိုရင် လူကြီးက ချစ်လို့ လက်ကိုင်တာတို့ ပါးကလေးကိုင်တာတို့ နဖူးကလေး နမ်းတာတို့ကို ...”

“တော် ... နင် ... တော်တော့ ...”

“ဟောဗျာ၊ ခင်တောင် မခင်ရသေးဘူး၊ ရုပ်တန်းကရုပ်ခိုင်းတော့တာပဲ”

“နင် အခု လှည့်ပြန်တော့”

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်က မင်းကို ခင်လို့စတာပါ”

“သိပ်ရမ်းကားတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ လာမစော်ကားနဲ့၊ ငါ့ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး တွေ့ရာမိန်းကလေးတိုင်းကို အနိုင်ယူဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ ... ဆောရီးပဲ”

ဒေါသကြောင့် ပျို အသံလေးကအစ တုန်ယင်ကာ စက်ဘီးကို အားစိုက်နင်းပစ်လိုက်သည်။

သူကလည်း အမလျှော့ဘဲ အနောက်ကနေ လိုက်လာပြီး ပျိုကိုမိအောင် စက်ဘီးကို တအားဖိနင်း လိုက်လာခဲ့သည်။

စောစောကလို ပျိုနဲ့အတူယှဉ်ပြီး လိုက်ပါမလာတော့ဘဲ အနောက်ကနေ ဘာတွေ သုံးသပ်ပြီး တိတ်တဆိတ် လိုက်လာခဲ့သည်မသိ။

ပျို စိတ်ထဲမှာ မလုံခြုံတော့။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အနောက်ကနေကြည့်ပြီး စိတ်ထဲကနေ အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့ ကိုယ်လုံးကို အထက်အောက်

ကြည့်ပြီး ဝေဖန်သုံးသပ်တတ်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးကို ပျို သိပ်မုန်းပါသည်။

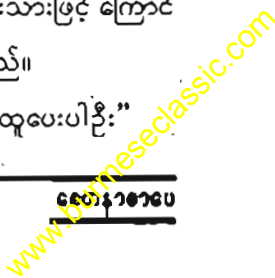
အခုလည်း သူ အနောက်က လိုက်ပါပြီး သုံးသပ်နေတာကို သိထားသည့် ဒေါသစိတ်က ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့မရ ဖြစ်သွားကာ စက်ဘီးပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်သည့်အချိန်မှာ ...

“ဟား ... တိုက်ခိုပြီ”

“ဝုန်း” ခနဲ စက်ဘီးနှစ်စီး လဲပြိုသွားသလို စက်ဘီး

ရပ်လိုက်တာကို တည့်တည့်ကြီး ဝင်တိုးလိုက်တဲ့ သူလည်းပဲ စက်ဘီးနဲ့ ဝင်ထိုက်လိုက်သည့် အရှိန်နှင့် စက်ဘီးပေါ်ကနေ ဧွခနဲ ပြုတ်ကျသွားပြီး လမ်းမကြီးမှာ လေးဖက်ကြီးထောက်လျက် ထဲကျခဲ့တာကြီးကို ပျို ပါးစပ်ကလေးအဟောင်းသားဖြင့် ကြောင်ဆေးကြည့်လိုက်ရင်းက ဝမ်းသာသွားမိသေးသည်။

“အား ... ဆွပါပြီကွာ၊ ငါ့ကိုကူပြီး ထူပေးပါဦး”

ပျိုက အမြင်ကတ်ကတ်ဖြင့် သူ့အရှေ့မှ လှမ်းထွက်
မလို ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် ပျိုလက်ကလေးကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်း
ဆွဲကိုင်ပြီး ထရပ်လိုက်တဲ့ သူ့ကို စိတ်မကျေနပ်နိုင်စွာဖြင့် စိုက်
ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟား ... ပြုစားတတ်တယ် ထင်တယ်”

“ဘာ”

“ဟ ... စွတ်မအော်နဲ့လေ၊ နားတောင်ကွဲကယ်၊ တို့ မင်း
ကို သက်သက်လိုက်နှောင့်ယှက်နေတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ
ဝန်ခံတယ်၊ အိမ်နီးချင်းလည်း ဖြစ်တဲ့အတွင် နောင်လည်း
ခင်ရမှာ အတူတူ အခုကတည်းက တို့နှစ်ယောက် ခင်ထား
ကြရင် အကောင်းဆုံးပဲ၊ မင်းကို ကိုယ် Bodyghard လုပ်
ပေးလို့ ရတာပေါ့ကွာ”

သူက မျက်လုံးတောက်တောက်တွေနှင့် ပျိုမျက်လုံး
တွေကို ဆုံအောင်စိုက်ကြည့်ပြီး အနူးအညွတ် တောင်းပန်နေသည်။

ပျိုကတော့ သူ့ရဲ့ဇွတ်တရွတ်ဆန်တဲ့ အပြုအမူကြီး
ကို မနှစ်ခြိုက်လှသဖြင့် ဟန်လုပ်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလေးစုကာ
မျက်နှာကလေး လွှဲပစ်လိုက်မိသည်။

“မခင်နိုင်ဘူး၊ နင် ဆက်လိုက်မလာတော့နဲ့။”

“ဟာ ... ခေါင်းမမာစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ် ဘယ်မိန်းကလေး
ကိုမှ ဒီလောက်ထိ အောက်မကျဖူးဘူးနော်”

သူက စောစောက ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ပျိုလက်က
လေးကို လွှတ်မပေးသေးဘဲ ခပ်တင်းတင် ဖျစ်ထားသဖြင့် ပျို
သူ့လက်ထဲမှ လက်ကလေးကို အတင်းရုန်းယူပစ်လိုက်သည်။

သို့သော် သူက လက်ကိုလွှတ်မပေးဘဲ ဇွတ်အတင်း
ပြန်ဆွဲထားကာ ညှို့ရီရီမျက်လုံးတွေနှင့် ပျိုကိုစိုက်ကြည့်ပြီး ...

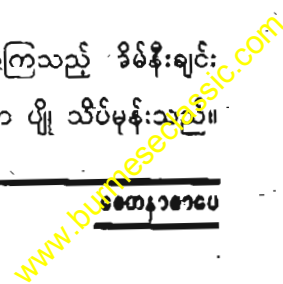
“ခင်မယ်ဆိုရင် လွှတ်ပေးမယ်”

ဟု ဇွတ်အတင်း ဆိုလာပြန်သဖြင့် ပျို ဒေါသတကြီး
ထအော်ပစ်လိုက်မိတော့သည်။

“မခင်ဘူး၊ ငါ့လက်ကို လွှတ်နော် ... နင်”

လမ်းမကြီးမှာ သူက လက်ကိုလွှတ်မပေးဘဲ ဒီ
အတိုင်းကြီး ဆွဲထားတာမို့ အခံရခက်ပြီး ရှက်လည်း ရှက်သွား
ရလေသည်။

အနုမှစပြီး မြင်ဖူး တွေ့ဖူးခဲ့ကြသည့် ဒိမ်နီးချင်း
ကို အခုလိုမျိုး အကျပ်ကိုင်ပြီး ခင်ခိုင်းတာ ပျို သိပ်မုန်းသည်။

သူနဲ့ရင်းနှီးသွားရင်လည်း သူ ဒီအတိုင်းပဲ ပျို့အပေါ်

အနိုင်ယူမိလ်ကျမလား မသိ။

“လွတ်ဆိုရင်နော် ... နင် မရမ်းကားနဲ့”

“မလွတ်ပေးဘူး၊ ပြဿနာအတက်ခံမယ်၊ တို့ မင်းကိုမြင် မြင်ချင်း ခင်တယ်၊ ရောက်စကတည်းက မင်းကိုတွေ့ဖို့ တို့ ကြိုးစားနေတာ၊ အခုမှ အခွင့်အရေးရတာ”

“ဘာလဲ ... နင်က ငါ့ကို ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ မိန်းကလေးဆို ပြီး ဖော်ကားချင်တာလား”

“ဟား ... မင်းကွာ”

သူက စိတ်ပျက်သလို ခေါင်းတစ်ချက် ခါယမ်းပြီး

မျက်နှာလေးပင့်ကာ မျက်ခုံးကလေးနှစ်ခုတွန့်ရှုံ့ပြီး ပျို့ကို ခပ် တည်တည် စိုက်ကြည့်လာလေသည်။

အဲဒီနောက် ပျို့လက်ကလေးကို မြေလွှတ်ပေးပြီး

မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်ကာ စက်ဘီးပေါ်တက်ပြီး ပျို့အရှေ့ကနေ စက်ဘီးစီး ထွက်သွားလေတော့သည်။

သူ့ကို မခံချင်အောင် ပုတ်လိုက်တာနှင့် ...

ချက်ချင်းကြီး ပျို့ကို အရေးမစိုက်သလို မျက်နှာ

ပေးနဲ့ ခပ်တည်တည် လှည့်ထွက်သွားသည် သူ့ကို ပျို့ ဘာပြန် ပြောရမှန်း မသိအောင် စိတ်ထဲမှာ လှစ်ဟာ ဝမ်းနည်းသွားသလို ကြီး ခံစားလိုက်ရသည်။

သူ ပျို့ကို မခင်ချင်တော့တာပဲဟု စိတ်ထဲက အား

ငယ်စိတ်ကလေးဝင်ကာ ဝမ်းနည်းသွားခဲ့ရပေမယ့် ...

မာန်မာနကလေးနှင့် ပျို့မျက်နှာလေးကို တည်တည်

ကလေး တင်းပစ်လိုက်ပြီး လဲကျသွားသည့် စက်ဘီးကလေးကို ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပြန်ဆွဲထူယူပြီး သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဆီသို့ သွက်သွက်ကလေးနင်းကာ ထွက်လာခဲ့မိတော့သည်။

“ပျို ... ဟိုဘက်အိမ်က ဆူဆူညံညံနဲ့ သီချင်းသံက ဘာ လုပ်တာလဲ မသိဘူး၊ လူတွေလည်း မနည်းဘူး၊ ကားတွေ များတယ်၊ ဆိုင်ကိုယ်က တစ်စီး နှစ်စီးရယ်”

ခေါင်းရင်းခြံက သီချင်းသံမြိုင်မြိုင်များနှင့် ရယ်မော စကားပြောနေကြတဲ့ စကားသံတွေကို ကြားနေရပေမယ့် မေမေ လို ဖွင့်ဟမေးမြန်းခြင်းမရှိဘဲ ပျိုစိတ်ထဲကနေ ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့နေခဲ့ မိသည်။

တင်းတင်းကလေးနဲ့ ပီပီရီရီကလေး လှနေတဲ့ ပျို နှုတ်ခမ်းနီနီကလေးတွေကလည်း ကျေးခနဲ မဲကျသွားရလေသည်။
ဘာရမလဲ မေမေရဲ့ ...

သူတို့ရဲ့ သိန်းပေါင်းများစွာ မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားတဲ့ တိုက်ကြီးကို မင်္ဂလာရီတဲ့ ကျက်သရေရှိတဲ့ သူဌေးတွေချည်းဖိတ် ပြီး အိမ်တက်ဆွမ်းကျွေးလုပ်မှာပေါ့လို့ ရင်ထဲမှာ မခံချင်စိတ်ဖြင့် ရေရွတ်နေမိသည်။

မနေ့က ပျိုအနောက်ကို အသည်းအသန်လိုက်ခဲ့ တဲ့ ကောင်လေးကလည်း ဘာထူးမှာလဲ။

သူဌေးမာန်ကလေးအပြည့်နဲ့ ပျိုကို ကျောခိုင်းသွား လိုက်တာ။

“ပျို ... သူတို့တွေ အိမ်တက်ဆွမ်းကျွေး လုပ်တာများ လား။”

“မသိဘူး မေမေရယ်၊ အရေးမပါလိုက်တာ၊ ကိုယ့်အကြောင်း ပဲ ကိုယ်စဉ်းစားစမ်းပါ၊ ဒီနေ့ စနေနေ့ ပျို ကျောင်းပိတ် တုန်း မေမေကို မုန့်ကူရောင်းပေးမယ်”

“အေး ... အေး ... ငါ့သမီး သိတတ်တာကိုပဲ မေမေက ကျေနပ်ပါပြီ၊ ဒါနဲ့ သမီး စာမေးပွဲနီးပြီနော်၊ စာလေးဘာ လေး ပီပီစီးစီးလုပ်ဦး”

“ဟုတ်”

ပျိုပါးစပ်ကသာ ဟန်လုပ်ပြီး မေမေ့ကို ပြောလိုက်ရပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ခေါင်းရင်းအိမ်က လုပ်ရပ်ကြီးကို တော်တော်လေး အခံရခက်လှပါသည်။

ပျိုတို့သားအမိကို အိမ်နီးချင်း ဖြစ်ခဲ့ပေမဲ့ သူတို့လို တိုက်တာအဆောက်အအုံနဲ့ မနေရတဲ့အပြင် ဘေးအိမ်တွေလို သွပ်မိုးပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးတွေနဲ့ မနေနိုင်ဘဲ သုံးပင်သစ်ကြမ်းအိမ်ကလေးကို ထရံကာပြီး ဓနိမိုးထားတဲ့ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့သူတွေကို သူတို့က အိမ်နီးချင်း ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ...။

အရေးတယူ မလုပ်ဘဲ ဘေးက နှစ်အိမ်တွေ၊ တိုက်အိမ်တွေကိုသာ ရွေးဖိတ်ပြီး ပျိုတို့သားအမိ အိမ်ကိုပဲ ကွင်းချန်ခဲ့တဲ့ အဆင့်အတန်း ခွဲခြားလွန်းသည့် သူတို့မိသားစုကို ပျို မုန်းလွန်းလို့ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်အုံ့ခဲသွားရပါသည်။

ဒီလိုနဲ့ချာလွန်းတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝပေးကုသိုလ်ကိုလည်း ခါးသီးလှသည်။

စိတ်ထဲမှာ မခံချင်တိုင်းသာ ဒေါသထွက်ပစ်လိုက်ရရင် လက်ထဲက ကြွေပန်းကန်လုံးကို မြေပြင်မှာ ပေါက်ခွဲပစ်လိုက်မိမှာ သေချာသည်။

လူလူချင်း ခွဲခြားလွန်းတဲ့ ...

သူတို့မိသားစု စိတ်ဓာတ်ကို အစကတည်းက သိလိုက်ရပြီမို့ ပျို သူတို့သားကလေးနှင့် အဝေးဆုံးရှောင်နေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါသည်။

တစ်ဘက်ခြံက ကားသံ၊ ဆိုင်ကယ်သံ တဂူးဂူးနဲ့ သီချင်းသံတွေကို နားခါးလွန်းလို့ ပျို MP3 ကလေးကို ဆွဲတပ်ပစ်လိုက်ပြီး မေမေနှင့် မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် ထိုင်နေလိုက်သည်။

မျက်စိရှေ့မှာ လာရပ်တဲ့သူကိုပဲ “ဘာစားမလဲ” မေးပြီး ခပ်သွက်သွက် မုန့်ဖတ်ထည့် မုန့်ဟင်းရည်ထည့်ပေးလိုက်သည်။

မျက်စိအမြင်အာရုံကို မုန့်ဖတ်အဖြူတွေဆီ အာရုံစိုက်ပြီး နားက နားကြပ်ထဲက မျိုးကြီးရဲ့သီချင်းလေးတွေကို စိတ်ထဲကနေ လိုက်ဆိုပစ်လိုက်သည်။

စိတ်ထဲကနေ သီချင်းလိုက်ဆိုနေခဲ့ပေမဲ့ မျက်လုံးတွေမှာ မကျေနပ်စိတ်ဖြင့် ခပ်ထန်ထန် ဖြစ်နေတာကို မေမေက ရိပ်မိကာ ကရုဏာမျက်လုံးတွေနှင့် ဖြေသိမ့်လာလျှင် ပျို ဝိုင်းဝမ်းနည်းသွားရသည်။

www.burmeseclassic.com

ကြီးကျယ်ခမ်းနားလိုက်တဲ့ ခေါင်းရင်းခြံက သူဌေးတွေရဲ့ ကျင့်ထုံးမူဟန်ကြီးကို တွေးမိလေ ဆတ်ဆတ်ခါ နာလာလေဖြစ်သည်။

ရင်နာသည့် ခံစားချက်ကလေးဖြင့် ပျို ခေါင်းငုံ့ ကြေကွဲနေသည့် အချိန်မှာပဲ ဆိုင်ထဲကို တဖျပ်ဖျပ် ဝင်လာတဲ့ ခြေသံနှင့်အတူ ရပ်လိုက်တဲ့ ခြေထောက်ဖြူဖြူတစ်စုံကို မုန့်စားမှာပဲဆိုပြီး မော့မကြည့်ဘဲ ...

“ဘာစားမှာလဲ”

ဟု မေးပြီး ကြွေပန်းကန်လေးကိုယူကာ ဖျတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟင်”

ရုတ်တရက် သူ့ကို ဆိုင်ရှေ့မှာ စတီးချိုင့် လေးဆင့် ကြီးကိုဆွဲပြီး ရပ်နေတာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို မျက်နှာကို ငရုတ်သီးရည်နဲ့ ပက်ဖျန်းခံလိုက်ရသလို မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပူခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မျက်လုံးတွေ စိမ်းသွားရသည်။

မျက်နှာကိုလည်း သူနှင့် အဝေးဆုံးဘက်ဆီသို့ လှည့်ပစ်လိုက်မိပါသည်။

“ကျောင်းပိတ်လို့ ဈေးကူရောင်းနေတာနဲ့ တူတယ်”

တိုးညှဉ်းညှဉ်း စကားသံက မနေ့ကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်သလို လူယဉ်ကျေးတစ်ယောက်လို။

စိတ်ရှိတိုင်းသာ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ရင် ...

ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ နားကြပ်ကလေးကို ဆွဲဖြုတ်ပြီး သူ့ကို ခပ်ထန်ထန် စိုက်ကြည့်လိုက်တော့ ...

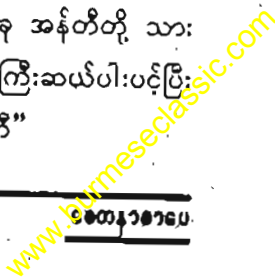
သူက ပြုံးစိစိ မျက်နှာလေးနှင့် မေမေအရှေ့မှာ ဆွဲလာတဲ့ချိုင့်ကို ချလိုက်တာကို ပျို ပိုပြီးစိတ်မျက်သွားရသည်။

တတ်လည်းတတ်နိုင်တဲ့ သူဌေးသား။

လာစမ်း ... ပျိုပါးစပ်နဲ့ တွေ့ပြီပေါ့။

“ဟုတ်တယ် သားရဲ့၊ သမီးက ကျောင်းပိတ်တုန်း စာကျက်လို့ အန်တီ ပြောတာကို စကားနားမထောင်ဘဲ ကူရောင်းနေတာ အန်တီက အခုမှ နားရတာဆိုပြီး ...”

“ဟုတ်တာပေါ့ အန်တီရဲ့၊ ကျွန်တော် မနေ့က အန်တီသမီးနဲ့တွေ့တာ၊ အိမ်တက်ဆွမ်းကျွေးပိတ်မလို့ စကားကောင်းဘယ်လိုမှ ပြောလို့မရဘူး၊ အဲဒါ အခု အန်တီတို့ သားအမိကို လာပိတ်တာပါ အန်တီ၊ ဘုန်းကြီးဆယ်ပါးပင့်ပြီး အိမ်တက်ဆွမ်းကျွေးလုပ်တယ် အန်တီ”

“အေး ... အေး ... ကောင်းပါတယ်”

“ဘုန်းကြီး တရားပေးပြီးမှ သနားလို့ စားဖို့လာခေါ်တာ မဟုတ်လား၊ ဆောရီးပဲ။ ငါတို့သားအမိ အလုပ်မအားဘူး၊ နှင့်လည်း ဧည့်ခံချိန် မပေးနိုင်ဘူး”

“အို ... သမီးရယ်၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”

မေမေက အားနာသလို ပျို့ကို လှည့်မာန်သလိုပြော လိုက်တော့ သူက ပျို့ပြောတာ မှန်ကန်သွားတာကို အားနာရှက်ရွံ့ သွားသည်ထင်သည်။

သူ့ရဲ့ခပ်ထောင်ထောင် ဆံပင်ကလေးကို ကုတ်ဖွပစ် လိုက်ပြီး ပျို့မျက်နှာကို ခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်ကာ မေမေကို တော့ ဖွဖွကလေး ပြုံးပြနေလေသည်။

“ဒီမှာ အန်တီ ဒံပေါက်၊ အန်တီတို့ စားရအောင်”

“မစားဘူး၊ ပြန်ယူသွား”

ပျို့က ဘာမထိပုံစံဖြင့် သူ့ကို ခပ်ကျယ်ကျယ်ပြော လိုက်တော့ သူက ပျို့အရှေ့မှာ ထိုင်ရတော့မလို ပြန်ပဲပြန်ရတော့ မလိုနှင့် ကြံရာမရဖြစ်နေပုံဖြင့် ခပ်ငြိမ်ငြိမ် မတ်မတ်ကလေး ရပ် နေပြီး ...

မေမေကို တောင်းပန်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် လှမ်း ကြည့်လာသည်။

“ဟို ... အန်တီ၊ ကျွန်တော် စေတနာနဲ့ လာပို့တာပါ ခင်ဗျာ၊ ဟို ... မနေ့က အန်တီသမီးကို ဖိတ်မလို့၊ အဲဒါ”

“အေး ... အေးပါ သားရယ်၊ အန်တီ နားလည်ပါတယ်၊ အန်တီ လှယ်ယူလိုက်မယ်နော်၊ သားတို့ အိမ်တက်ဆွမ်း ကျွေးက “ဒံပေါက်ကျွေးတယ်လား”

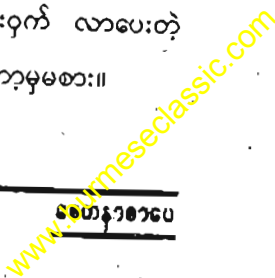
မေမေက သူ့လက်ထဲက စတီးချိုင့်ကို ဆွဲယူပြီး ဧလုံထဲထည့်မလို့ လက်လှမ်းလိုက်စဉ် ပျို့စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ ချုပ်ထိန်းလို့မရ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

မေမေလက်ထဲက စတီးချိုင့်ကြီးကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူ ပြီး အဲကိုဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်ကာ အဲထဲမှာ ထည့်ထားသည့် ကြက် သားတွေကို အမှိုက်ခြင်းထဲ သွားသွန်ပစ်လိုက်သည်။

ကဲ ... မှတ်ထား။

အခုမှ သနားလို့ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လာပေးတဲ့ ဒံပေါက်ကို ပျို့တို့က အစာနင်ခံပြီး ဘယ်တော့မှမစား။

နောက်ထပ် ...

ကြက်သားထည့်ထားတဲ့ တစ်ချိုင့်ကို ဆတ်ခ၊ ပိတ်သွန်လိုက်တော့မှ ရင်ထဲမှာ ရှင်းသွားရသည်။

“ဟာ ... မင်း ... မင်း လွန်ပြီနော်”

“အို ... ပျို ... ဒုက္ခပါပဲ ဒီကလေးမ၊ သားရယ် အန်တီ တောင်းပန်ပါတယ်”

သူက ပျိုလက်ထဲက စတီးချိုင့်ကို ဆွဲလှပြီး အံ့ကို ပိတ်ကြိတ်ကာ ပျိုကို စိုက်ကြည့်လာတော့ ...

ပျိုကလည်း သူ့ကို အခဲမကျေသည့် အကြည့်တွေ နှင့် ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သား အကြည့်ချင်း အားပြိုင်နေကြတာ ကို မေမေက အားနာစွာ ငေးငိုင်သွားသည့် အချိန်မှာပဲ သူက စတီးချိုင့်ကြီးကို မုန့်ဟင်းခါးချထားသည့် စားပွဲပေါ်တင်ပြီး ချာ ခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

ပျိုက သူလှည့်ထွက်သွားသည့် အနောက်ကို ခပ်မဲမဲ စိုက်ကြည့်ပြီး မေမေကို ပြန်လည်ကြည့်လိုက်မိတော့ ...

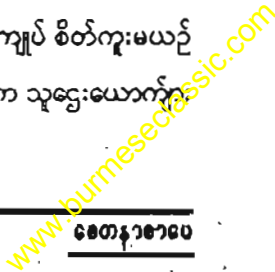
မေမေက ပျိုအကြည့်တွေကို မနှစ်မြို့သလို မျက်နှာ လှုပ်စစ်ရင်း ...

“ညည်း လုပ်ရပ် သိပ်ရိုင်းတယ် ပျို၊ ဟိုက လူကုထံတွေ နော်၊ ညည်း ရှေ့လျှောက် ကျပ်ကျပ်သထိထားပေတော့”

“ရှေ့လျှောက် သတိထားရအောင် ပျိုက သူတို့နဲ့ပတ်သက် အောင်နေမဲ့သူမှ မဟုတ်တာ၊ မေမေသာ သူ့ဌေးသားဆိုပြီး ပျိုကိုယ်စား စိတ်ကူးလိုမိပိန့်ယဉ်၊ ပျိုကတော့ လက်တွေ့ အစော်ကားခံရတဲ့ဘဝကို လုံးဝမနှစ်သက်ဘူး၊ ဒီတစ်ခါ အဲဒီကောင် အိမ်ထဲကိုလာရင် မှတ်လောက် သားလောက် ဆုံးမပစ်ဦးမယ်”

ပျိုက ဒေါကြီးမောကြီး ကြိမ်းဝါးလိုက်တော့ မေမေ က ပျိုကို အံ့ဩသလို မျက်လုံးပြူးကြီးနှင့် စိုက်ကြည့်ကာ ရင် ဘတ်ကြီးကိုဖိပြီး ...

“အမယ်လေး ... မိပျိုကညာ၊ ကျုပ် ညည်းကိုယ်စား စိတ် ကူးလိုမိပိန့်မယဉ်ရပါဘူးအေ၊ ငါ့ဈေးထားတဲ့ သမီးကလေး နုနုနယ်နယ် ချောချောကလေးဆိုပြီး ငါ့က သူ့ဌေးယောက်ျား နဲ့ပဲ ဘဝကို တည့်မတ်ပေးချင်တာပါ။ ကျုပ် စိတ်ကူးမယဉ် ခုဒ်ဘူးအေ၊ ကျုပ်လည်း တစ်ချိန်တုန်းက သူ့ဌေးယောက်ျား ကို လက်လွှတ်ခဲ့ရတဲ့သူပါအေ”

မျက်ရည်တွေဝဲပြီး အသံတုန်တုန်ကြီးနှင့် ပြောလာ
သည့် မေမေကို ပျို ခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်ပြီး ဆိုင်လည်းဆက်
ထိုင်ချင်စိတ် မရှိတော့ဘဲ အိမ်ထဲပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

အဲဒီနောက် အိပ်ရာထဲ တန်းဝင်ကာ အိပ်ရာလေး
ပေါ် တုံးလုံးကလေး လှဲချလိုက်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ရှိုက်ငင်
ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

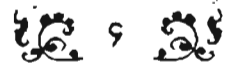
ရင်ထဲမှာ ...

သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သူတို့
မိသားစုရဲ့ အစော်ကားခံလိုက်ရသူလို ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်သွား
ရလေပြီဖြစ်သည်။

ဒါ ပွဲဦးထွက် အစပဲ ရှိသေးသည်။

နောက် သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပျိုတို့မိသားစု ဘယ်လို
စော်ကားမှုမျိုးကို ခံရဦးမည်မသိ။

သူနှင့်ပတ်သက်ရမည့် အနာဂတ်ဘဝတစ်ခုကို ပျို
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စ ပြုလာရပြီဖြစ်သည်။

သူ ပျိုကို စိတ်နာသွားပြီထင်သည်။

ပျိုရဲ့ လုပ်ရပ်တွေက သူ့စေတနာကိုများ ရိုင်းပျစွာ
စော်ကားရာများ ကျသွားခဲ့ပြီလား။

ဟင့်အင်း ... ငါ မမှားပါဘူး။

အိမ်နီးချင်းဖြစ်တဲ့ ပျိုတို့သားအမိကို အရေးတယူ
မလုပ်လို့ မဖိတ်တာကို အခုလို သိအောင်ဖွင့်ပြလိုက်ရလို့ ပျို
ကျေနပ်သည်။

ဒီကောင်မလေးကလည်း သူ့ဌေးသားပီပီ ဘာထူးမှာ
လဲ။

ပျိုကိုတွေ့တုန်း ကြိုတုန်း ရိသဲ့သဲ့ ြောခဲ့ပေမယ့်
နောက်ကွယ်မှာ ဖွတ်ဖြစ်သွားမှာ မဟုတ်လား။

www.burmeseclassic.com

ပျိုစိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့မှ သူ့ကို လွမ်းသလိုလို ရှိလာ ခဲ့တာ အံ့ဩစရာကောင်းသေးသည်။

နေ့တိုင်းလိုလို သူတို့ခြံကြီးထဲကို ပျို ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်နေခဲ့တာ။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီး ခပ်ချောချောတစ်ယောက်နဲ့ အသက်ငါးဆယ်ကျော်အရွယ် အမျိုးသမီးကြီးနှင့် အသက်ခြောက်ဆယ်လောက်ရှိသည့် အမျိုးသားကြီး ရယ်၊ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်ရယ်ပဲတွေ့ပြီး သူ့ကို အရိပ်အယောင် တောင် မတွေ့ရတာမို့ ပျိုရင်ထဲ မောသွားရသည်။

သူ တစ်နေရာရာကိုများ ထွက်သွားတာလား။

အို ... သူ့ကို ငါ ဘာလို့ ဒီလောက် စိတ်ဝင်စား နေရတာလဲ။ သူနဲ့ ငါ့ဘဝက ဘာမှမဆိုင်အောင် ကွာခြားတာပဲ။

မိုးနဲ့ ချောက်ကမ်းပါးထဲက မြေကြီးလို ကွာခြား လွန်းလှတဲ့ ဘဝကြီးကို စိတ်ကူးယဉ် မျှော်မှန်းဖို့လည်း မဝံ့မရဲဖြစ် မိသည်။

သူ့ကိုမမြင်တွေ့ရသည့် နေ့ရက်တွေတိုင်းမှာ သူ့ကို မျှော်လင့်စရာခိုင်းမိသည်မှအပ ပျိုရင်ထဲမှာ ဗလာအတိ ခံစား ချက်ကင်းမဲ့နေခဲ့သည်။

ဒီနေ့ မေမေ အန်တီလေးတို့ဆီ အလည်သွားနေတာ မို့ ပျို တစ်ယောက်တည်း စီးပိုထဲမှာ ထမင်းအိုး ဟင်းအိုးတည် ရင်းနှင့် အတွေးတွေနှင့် သူ့ကို အထူးလွမ်းသလိုကြီး ခံစားနေရ တာတွေကလည်း ...

ပျိုအတွက် “စမ်းသပ်ကဗျာသက်သက်” ဖြစ်ခဲ့ရ သည်။

သူကရော ပျိုကို သတိရပါ့မလား။

ပါးစပ်ကလေးက “ခင်တယ် ... ခင်တယ်” ပြောပြီး နောက်ကွယ်မှာတော့ လုံးဝမေ့သွားခဲ့ပြီလား မသိ။

“ဖြောက်”

“အမေ”

အတွေးတွေနှင့် တစ်ယောက်တည်း ဝမ်းနည်းနေ သည့်အချိန် မထင်မှတ်ဘဲ အမှတ်မထင် အနောက်ဘက်ဆီက “ဖြောက်” ခနဲမြည်သံကြောင့် ဆတ်ခနဲ လှည့်အကြည့် ...

“ဟင် ... နင်”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ ကိုယ့်နာမည် ဂျန် ?၊ တစ်လုံး တည်းရယ်၊ မှတ်ထားနော်၊ ရန်သူဖြစ်တာ တစ်လုံးကျော်

ကြာသွားပြီ၊ တော်ကြာ နာမည်မသိဘဲ စိတ်ထဲက ဆဲနေတာ ကိုယ့်အပေါ် မသက်ရောက်မှာစိုးလို့”

မြင်တွေ့လိုက်ရတာနဲ့ ချက်ချင်း ရန်စကားပြောလာသည့် သူ့ကို ပျို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး နွေးထွေးတဲ့ သူ့ရဲ့အပြုံးလျလျလေးကို ခဏလေး ငေးစိုက်ကြည့်မိသွားသည်။

သူက ပျို ငေးကြည့်နေတာလေးကို သဘောကျသွားသလို ပခုံးကလေးနှစ်ဖက် ပစ်တွန့်လိုက်တော့မိ မီးဖိုထဲအထိ ရောက်လာတဲ့သူ့ကို သတိရသွားကာ ပျို မျက်လုံးကလေးအဝိုင်းသားဖြင့် ထိတ်လန့်သွားရသည်။

“ဟာ ... နင် ဘယ်အထိ လျှောက်ဝင်လာတာလဲ၊ အိမ်မှာ ငါ တစ်ယောက်တည်းရယ်၊ ပြန်ပါ”

“မပြန်ပါဘူး၊ ထမင်းဟင်း ကူချက်ပြီး ညနေစာ ဒီမှာစားမှာ၊ ငါ့ကို တစ်လလုံးလုံး မတွေ့ရတော့ ဘယ်နှယ်လဲ စိတ်ထဲမှာ ဟာတာတာကြီး ဖြစ်နေမှာ မဟုတ်လား”

“ဘာပြောတယ်”

“ဟွန်း ... အဲဒီလို စွာတေးလန်တာလေးကို ကိုယ်က ...”

သူက ညှို့ရိုရို မျက်လုံးတွေနှင့် ပျိုကို ခပ်ပြုံးပြုံးစိုက်ကြည့်ပြီး မေးဆတ်ပြတော့ ပျို ဖိုပြီးအခဲရခက်သွားရသည်။

ဘာမဆို သူ ပိုင်သည် နိုင်သည်ဆိုသည့် အောင်မြင်ပြီးတွေ့ကို ပျို သိပ်မှန်းသည်။

“ပြန်တော့လို့ ပြောနေတယ်နော်၊ သက်သက်ပြဿနာ မဖြစ်ချင်ရင် ငါ့စကားကို နားထောင်”

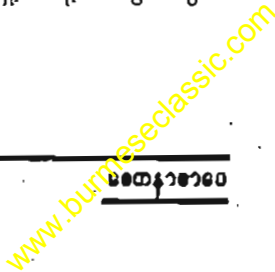
“နားမထောင်ဘူး ဆိုရင်ရော”

ဇွတ်တရွတ်ဆန်စွာ ပြောလာသည့် သူ့ကို ပျို ဘာစကားမှ ဆက်ပြောချင်စိတ် မရှိတော့။

ညနေမှောင်ရီပျိုစ ဖြစ်နေတာက တစ်ကြောင်း၊ မီးဖိုထဲ ဝင်လာတဲ့အထိ ရဲတင်းလွန်းတဲ့ သူ့အပြုအမူတွေက နှစ်ယောက်သား ငြင်းခုံမှုကြားမှာ တစ်စုံတစ်ရာ တွန်းအားမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုမရ။

ပျို ဘာစကားမှ မပြောမိတော့ဘဲ သူ့ကို ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ကလေး ငြိမ်ပြီးစိုက်ကြည့်ကာ အိမ်ရှေ့ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာခဲ့မိတော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

သူက အနောက်ကနေ လှစ်ခနဲ ပျို့ အနောက်ကို အပြေးလိုက်လာကာ ပျို့လက်ကလေးကို လှမ်းပြီးဆွဲကိုင်လိုက် ပြန်သဖြင့် ပျို့ မျက်နှာကလေး အိုတိုးအမ်းတိမ်းကြီး ဖြစ်သွားရ သည်။

သူ့ဆွဲကိုင်လိုက်သည့် လက်ကလေးကိုလည်း အတင်း ပြန်ရုန်းယူလိုက်ပေမဲ့ သူက လွတ်မပေးခဲ့တာမို့ နှုတ်ခမ်းသား လေးကို တင်းခနဲ ဖိကိုက်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အဲဒါ ဘာပုံစံလဲ”

“နင် ငါ့လက်ကို လွတ်ပါလား”

“တစ်လလုံးလုံး လွမ်းခဲ့ရတာ၊ အခုမှ ဒီလက်ကလေးကို ကိုင်ပြီး လွမ်းရတာ၊ ကိုယ်ချင်းလည်း စာဦး”

“မစာနိုင်ဘူး”

“ဟာ ... ပြောရဆိုရ လက်ပေါက်ကတ်လိုက်တာ ပျို့ရယ်၊ ဒီမှာ ကိုယ့်မှာတော့ တစ်လလုံးလုံး စင်ကာပူကနေ မင်း ကို ကျိတ်လွမ်းနေရတာ၊ သိပ်လွမ်းတာပဲ၊ မင်း မျက်နှာ လေးကိုပဲ မြင်ယောင်နေတယ်၊ ကိုယ် မင်းကို မြင်မြင်ချင် ခင်တွယ်ခဲ့တာပါ၊ ကိုယ့်ကို အညှာလွယ်တဲ့ ကောင်လေး

တစ်ယောက်လို မမြင်ဘဲ မင်းအပေါ်ကို မြင်မြင်ချင် သံယောဇဉ်ကြီးတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်အဖြစ် မင်း နှလုံးသားက လက်ခံနားလည်ပေးခဲ့ချင်တယ်ကွာ”

ပျို့ သူ့ကို ဘာစကားမှ ပြန်မပြောမိတော့ဘဲ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကလေးတွေနှင့် မဝံ့မရဲ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် ...

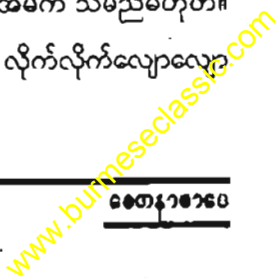
သူက မချင်မရဲ ဖြစ်သွားပုံဖြင့် ပျို့လက်ဖဝါးလေး ကို ခပ်တင်းတင်း ဖျစ်ဆုပ်ပြီး လွတ်ပေးကာ ပျို့နဖူးလေးကို လက်ညှိုးကလေးနှင့် ချစ်စနိုး တောက်ကစားလိုက်ပြန်သည်။

ပြီးညှို့ညှို့ နှုတ်ခမ်းကလေးနှင့် ...

သူ ပျို့ကို ရီတီတီစိုက်ကြည့်ပြီး နဖူးပြင်ကလေးကို တို့ထိကစားလိုက်တာကို ပျို့နှလုံးသားလေးက သာယာကြည်နူး မိသလို ပူနွေးနွေးလေး ရှင်ခုန်လာတဲ့ တစ်ခဏအတွင်း ဦးနှောက် က အသိတစ်ခုက ပျို့ မျက်နှာလေးကို တင်းတည်သွားရပါ သည်။

သူ ဒီကိုရောက်လာတာ သူ့အိမ်က သိမည်မဟုတ်။

သူတို့အိမ်က ပျို့ဆီကိုတော့ လိုက်လိုက်လျော့လျော့ သွားလည်ပါလို့ ခွင့်ပြုမည်မထင်။

“ပြန်ပါတော့၊ ဂျန် တို့အိမ်ကိုလာတာ နင့်အိမ်က မသိဘူး မဟုတ်လား၊ တော်ကြာ နင့်အိမ်က သိသွားရင် ပြဿနာ ဖြစ်နေပါဦးမယ်၊ မေမေကလည်း နေနိုင်လိုက်တာ၊ မေမေ လာတော့မှာပါ၊ ပြန်ပါတော့နော် ဂျန်”

“ဒါဆို တို့ကို ခင်တယ်လို့ပြော၊ အန်တီမလာခင် တို့ပြန် မယ် နောက်နေ့မှ အန်တီနဲ့ တွေ့တာပေါ့။”

ပျို ...

ဂျန်ကို ခပ်ရီရီလေး စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းငုံ့မျက်နှာ လွဲလိုက်မိသည်။

သူ့ကို ခင်ပါတယ်လို့ ဝန်မခံမချင်း မိုးချုပ်တဲ့အထိ ဇွဲကောင်းကောင်း ဂျစ်တိုက်စောင့်မယ့် ဂျန်ကို ပျို စကားနိုင်လှ ချင်စိတ်လည်း မရှိတော့။

မှောင်ရီဖျိုးပျအချိန်မှာ ပျိုကို စိတ်ဝင်စားနေသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက် အိမ်ထဲမှာ ရောက်နေတဲ့အဖြစ်ကို ပျို ကြောက်ရွံ့ရင်ခုန်မိတာကိုတော့ ဝန်ခံချင်ပါသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ပျိုရယ်၊ တို့ကို ခင်တယ်ပြောဖို့များ စဉ်းစား နေလိုက်တာ၊ ကိုယ့်ကို စိတ်တိုအောင် သိပ်မလုပ်နဲ့နော်၊ အိမ်မှာ နစ်ယောက်တည်းဆိုတာ သိထား။”

“နင် အကျပ်မကိုင်နဲ့နော်”

“ဟာ ... ရင်ဖွင့်နေတာ၊ ဘာမှအကျပ်မကိုင်ဘူး၊ ပြောကွာ မင်းရင်ထဲက အဖြေလွှာ”

သူက ရိတ်တီမျက်လုံးတွေဖြင့် မရအရကို တောင်း ဆိုနေခဲ့ပြီမို့ ပျို ရင်ခုန်စွာပင် ဇွတ်မိတ်ပြောချလိုက်ရတော့သည်။

“အင်း ... အင်း ... ခင်တယ်၊ နင့်ကို ငါ မြင်မြင်ချင်း ခင်ပါတယ် ဂျန်ရယ်၊ ကဲ ... နင် ကျေနပ်တော့”

“ဟား ... တကယ်နော် ပျို”

သူက ဖျတ်ခနဲ လက်မကြီးပိတ်ပြီးထောင်ပြီး ပြုတ် ခနဲ ပါးစပ်နဲ့ ငုံ့စုပ်လိုက်သဖြင့် ပျို ကြက်သီးထသွားရပါသည်။

“အိုကေ ... တို့ကျေနပ်သွားပြီ၊ အန်တီ ပြန်မလာမချင်း ကိုယ် ဒီက စောင့်ပေးမယ်”

“ဟင့်အင်း ... မဖြစ်ဘူး ဂျန်၊ နင် ပြန်ပါတော့”

“မပြန်ပါဘူး၊ ဒီကုလားထိုင်ပေါ်ကနေ စောင့်ပေးနေမှာပဲ၊ ဘာဖြစ်တာမှတ်လို့”

“မသင့်တော်ဘူး ဂျန်၊ မေမေ တော်ကြာ ပြန်လာမှာပါ၊ မိုးချုပ်တဲ့အထိတော့ မနေပါဘူး၊ နင်သာ ပြန်တော့”

ပျို စိတ်တိုတိုနှင့် ...

www.burmeseclassic.com

သူ့ကို ခပ်ထန်ထန် နှင်ထုတ်လိုက်တော့ သူက အမျက်ချောင်းချောင်း ဒေါပွသွားပုံဖြင့် ထိုင်နေရာမှ ရူးရှူးဒိုင်းဒိုင်း ထရပ်လိုက်လေသည်။

“ဟား ... နင် ငါ့ကို မျက်နှာတည် မျက်နှာထားနဲ့ နှင်ထုတ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ပြန်မှာပါကွာ၊ ကတ်သတ်ပြီးမနေပါဘူး ...

ဒီမှာပျို ... ငါ အလကားလူ မဟုတ်ဘူး၊ နားလည်”

ပျိုကို တစ်ချက် တည်တည်စိုက်ကြည့်ပြီး အိမ်ပေါ်ကနေ ချာခနဲ လှည့်ဆင်းသွားသည့် ဂျန်နောက်ကျောပြင်လေးကို ငေးကြည့်ရှုပြီး ပျို ရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလာသလိုလို ကြေကွဲမိသလိုလိုနှင့် ...

အမျိုးအမည်မရှိ ခံစားလိုက်ရသည်။

ဂျန်ရယ် ... နင်နဲ့ ငါတို့ရဲ့ ခင်တွယ်မှု သံယောဇဉ် အနောက်မှာ ဘာတွေငြိလာမယ်ဆိုတာ ငါ တင်ကြိုသိနေခဲ့ပြီ။ တကယ်တော့ ...

ဂျန်နှင့် ပျိုဘဝက ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ခဲ့တာမို့ ဂျန် စိတ်ကူးယဉ်သလို ပျို လိုက်လျောပေးလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ပျိုကိုယ်ပျို ဆင်ခြင်သုံးသပ်လိုက်မိပြီဖြစ်သည်။

ပျိုမှာ ဂျန်ရင်ထဲက နှလုံးသားခံစားချက်ကို သိထားသဖြင့် “ဂျန်ရယ်” လို့ပဲ ရင်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေးညည်းညူလိုက်မိပါတော့သည်။

၅၅ ၁ ၅၅

“ရွတ် ... ရွတ် ... ပျို ခဏနေဦး”

ထုံးစံအတိုင်း ...

စက်ဘီးတစ်စီးနှင့် ကျောပိုးအိတ်ကလေးလွယ်ပြီး

သူတို့ခြံထိပ်မှ ဖြတ်အနင်း အနောက်က ခေါ်သံကြောင့် မျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ကြီးဆွဲပြီး ပျိုဆီအပြေ လျှောက်လာတဲ့ ဂျန်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို အံ့သြသွားသလို မျက်လုံးကလေး တစ်ချက်ဝင့်ကာ သူ့ကိုခပ်တည်တည်လေး လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

ဂျန်က လက်တစ်ဖက်မြှောက်ကာ ...

“ခဏနေဦး ပျို”

ဟု ဆိုလာပြန်တော့လည်း စက်ဘီးကို ဆက်ပြီး နင်းသွားလို့မဖြစ်။

ပျို စက်ဘီးပေါ်က လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး သူ့ကို ခပ်တည်တည် မျက်လုံးတွေနှင့် လှုပ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

သူက ပျိုနှင့် ပခုံးချင်းယှဉ်လိုက်သည်တွင် ပျိုအရပ်ထက် လေးလက်မလောက် မြင့်သွားကာ Heavy ဖြစ်သွားတော့သည်။

သူ့ကို ပျို ကြွေတာ ဂျီဖြောင့်လွန်းပြီး Heavy အရပ်ကြီးကို ကြိုက်နှစ်သက်လို့ဆိုရင် သူ ထပြီး လက်သီးလက်မောင်းတန်း ဝမ်းသာသွားမည်လား မသိ။

“မျက်စိ ... မျက်စိ”

“ဟင် ... ဘာလဲ”

ပျိုက သူ လက်ညှိုးညွှန်လိုက်သည် မျက်လုံးနေရာလေးကို လက်ကလေးဖြင့် ပွတ်လိုက်တော့ သူက မျက်နှာလေးကို အထက်ပင့်ပြီး အော်ရယ်လိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

“အဟား ဟား ... အ၊အလေး၊ ငါ့ကိုကြည့်နေတာ မျက်စိ ကျွတ်ထွက်တော့မယ်လို့ ပြောတာကွ”

“ဟင်”

ဖြန်းခနဲ နီတက်သွားသည့် ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ် လက်ကလေးဖြင့် ပြန်စမ်းမိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

“လိပ်ဘိုးဘိုး လုပ်မနေနဲ့၊ ဘာပြောမလို့လဲ”

ပျိုက ရှက်လွန်းလို့ နှုတ်ခမ်းကလေး စုထော်ပြီး သူ့ကို မျက်စောင်းရွယ်လိုက်တော့ သူက သဘောကျပြီး ပခုံးလေး ကြုတ်ရင်း နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို လျှာကလေး သိမ်းလိုက်သည်။

“ပန်းသီးပေးမလို့၊ ဒေါ်ရွှေပျိုကညာ ကျောင်းမှာ အဆာပြေ လေးစားရအောင်၊ ဒါက အန်တီအတွက် လက်ဆောင်သွား ပေးမလို့၊ ကျောင်းသူမကလည်း ဝီရိယကောင်းလိုက်တာ၊ ကျောင်းမသွားသေးဘူးမှတ်လို့၊ အန်တီနဲ့ပဲ တွေ့တော့မယ်၊ ရော့ ... နင် နှစ်လုံးယူသွား၊ အဆာပြေ စားရတာပေါ့”

“ဟင်အင်း ... မစားပါဘူး၊ ယူလည်း မယူဘူး၊ ငါသွား တော့မယ်”

“ဟ ... ဘာကြီးလဲ၊ ပျိုနော် ... မင်း ငါ့ကို ခွဲခြား ခွဲခြား မနေနဲ့၊ ယူလိုက် ... မယူရင် ငါ့အဆိုးမဆိုနဲ့”

သူ့ရဲ့မျက်လုံးစိမ်းတွေက ...

ပျိုမျက်နှာပေါ် ဝဲခနဲ ကျရောက်လာတာမို့ ပျို

ဘာမှပြန်မပြောသာတော့ဘဲ ခေါင်းကလေးငုံ့ကာ မျက်နှာလေး လွှဲပစ်လိုက်ရသည်။

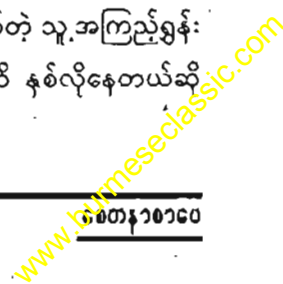
သူ စိတ်ဆိုးလာလျှင် ...

မျက်လုံးတောက်တောက်တွေနှင့် ခပ်တည်တည်စိုက် ကြည့်ခဲ့တာကြီးကို ပျို ရင်မဆိုင်ဝံ့အောင် အားငယ်ခဲ့ရပါသည်။

ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့ သူဌေးသားကလေးပီပီ အဖိုးတန် တဲ့ Burberry ရှပ်အင်္ကျီအဖြူအနက်ကွက်လေးနှင့် စတိုင်ဆောင်းဘီ ကော်ဖီရောင်ကလေးကို ရှင်းသန့်စွာ ဝတ်ထားကာ ချောမောပြေ ပြစ်တဲ့ မျက်နှာဝင်းဖန့်ဖန့်လေးက ပျိုနှလုံးသားကို တရိပ်ရိပ် ငြိတွယ်စေခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

သူ့ကို အသိုင်းအဝိုင်းကိုကြောက်ပြီး မေ့ဖျောက်ပစ် မှီ နှလုံးသားက ကြိုးစားတိုင်း သူ့ရဲ့ရည်မွန်သားနားတဲ့ မျက်နှာ လေးက မျက်ဝန်းထဲကနေ ဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရခဲ့။

နွေးမြတဲ့ သူ့အပြုံး၊ ဖျတ်လတ်တဲ့ သူ့အကြည့်ရွှန်း ရွန်းတွေက ပျိုကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ နှစ်လိုနေတယ်ဆို တာ ပျို ခံစားသိရှိရပါသည်။

“စက်ဘီးခြင်းထဲ ထည့်လိုက်မယ်နော်”

ကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထဲက ပန်းသီးနီနီကြီးနှစ်လုံးကို သူက စက်ဘီးခြင်းထဲ ခပ်သွက်သွက် ထည့်လိုက်ပါသည်။

ပျိုမှာသာ သူ့ကို ဘာမှ ဆက်မငြင်းသာတော့ဘဲ ဂျန်ရဲ့ပြုံးချိုနေတဲ့ မျက်နှာလေးကို ငေးခနဲ စိုက်ကြည့်ပြီး စက်ဘီးပေါ်တက်လိုက်သည်။

“ဒါ ဘာလုပ်နေတာလဲ မောင်လေး။”

ပျို စက်ဘီးကလေး လှိမ့်ရုံရှိသေးသည်။

“ဝေါ”ခနဲ ဆိုင်ကယ်စက်သံညက်ညက်က ပျိုနဲ့ ဂျန်တို့နှစ်ယောက်အရှေ့သို့ ရောက်လာပြီး ပျိုကို အဖက်မတန်သလို နည်းနည်းမှ လှည့်ကြည့်ဖော်မရဘဲ ...

သူ့မောင်ကို လှမ်းမေးလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ဂျန် ပျိုကို ပန်းသီးပေးတာကို မြင်သွားပြီဆိုတာကို သိလိုက်ရတာ ဂျန်ထည့်ပေးလိုက်သည့် ပန်းသီးနှစ်လုံးကို ပြန်ပေးဖို့ စက်ဘီးလေးကိုအရပ် ...

“ဟာ ... ဘာမှမဟုတ်ဘူး မမကြီး၊ ဒီမှာ သားသူငယ်ချင်းကို သူနဲ့တစ်ဆင့် မှာလိုက်တာ၊ ပျို သွားတော့လေ ကျောင်းနောက်ကျတော့မယ်”

ဂျန်ရဲ့မျက်လုံးထဲမှာ စိုးရိမ်မှုအလုံးတွေ ပြေးဝင်ပြီး ပျိုကို မျက်လုံးတွေနှင့် တောင်းပန်နေတာကို ပျို နားလည်သနားသွားမိကာ နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ခပ်နာနာဖိကိုက်ပြီး စက်ဘီးလေးကို ဆက်နင်းထွက်လာခဲ့မိတော့သည်။

“ဂျန်ကို သနားလို့ ...

ဂျန် ပြေရှင်းလို့မရအောင် ...

ပြဿနာဖြစ်မှာကို မလိုလားလို့ ...”

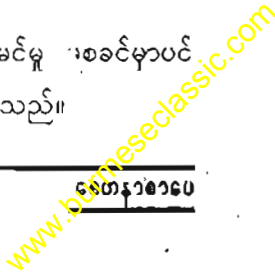
ပျို သူ့မမကြီးရဲ့ အပြုအမူရိုင်းတွေကို ကြိတ်မှိတ် သည်းခံပြီး ဘာစကားမှ မပြောဘဲ စက်ဘီးကို စီးလာခဲ့တာဖြစ်သည်။

ပျိုကို အဖက်မတန်သလို မျက်နှာပေးနဲ့ သူ့မောင်ချက်နှာကိုပဲကြည့်ပြီး ...

ပျိုကို အရေးမစိုက်သည့် မိန်းမကိုလည်း ပျိုစကားတုပြီးမပြောချင်။

တုပြီးပြောခဲ့မယ် ဆိုရင်လည်း သူမဆီက ချိုသာတဲ့ စကားကို ကြားရမည်မထင်။

ပြဿနာက ဂျန်နဲ့ပျိုတို့ ခင်မင်မှု စခင်မှာပင် စတင်လာခဲ့ပြီမို့ ပျို ရင်နာစွာ ပြုံးလိုက်မိပါသည်။

သူတို့မောင်ကလည်း အစ်မကို ကြောက်သလား
မကြောက်သလား ပျိုကို ပန်းသီးပေးတာတောင် ထုတ်ဖော်မ
ပြောရဲဘဲ သူငယ်ချင်းကို တစ်ဆင့်မှာလိုက်တာလို့ ပြောခဲ့တာ
ပျို ရင်နာသည်။

အဟင်း ... ရယ်ရတယ် ဂျန်ရယ်၊ နင် သတ္တိမရှိ
ဘဲနဲ့များ ဘာဖြစ်လို့ ခြေလှမ်းစချင်ရတာလဲဟင်။

ငါကလည်း နင်ရဲ့ခြေလှမ်းတွေကို ...

ဒီနေ့ကစပြီး အပြီးရပ်ပစ်ဖို့ ပိတ်ပစ်ရမှာပဲ။

ငါ နင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူစိမ်းတွေရဲ့စော်ကားလာမဲ့

စကားတွေကို နားမထောင်နိုင်ဘူး ဂျန်။

ရင်ထဲက စကားတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုချပြီး စက်ဘီး
စီးလာသည့် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မချီသည့်ရင်ဖြင့် မျက်ရည်
ကလေးတွေ မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာ ပြည့်အိုင်ခိုတွဲသွားရပြီဖြစ်သည်။

ဂျန်ကတော့ ...

ပျိုနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည့် အချိန်မှာ ဘယ်လိုဖြေရှင်း

ချက်တွေ ပေးလာဦးမည်မသိ။

“မောင်လေး”

“ဟင် ... ဗျာ”

ပန်းသီးကြွပ်ကြွပ်အိတ်ထုပ်ကြီးကို ကိုင်ပြီး စက်ဘီး
စီး လှည့်ထွက်သွားသည့် ခြေရင်းခြံက ကောင်မလေးကို တစ်ဆုံး
တစ်စ လိုက်ငေးကြည့်နေတဲ့ မောင်ဖြစ်သူကိုကြည့်ရင်း ရတီ
ထွင့်ခေါင် ဆတ်ဆတ်ခါသွားရလေသည်။

“ကြည့်စမ်း ... မလောက်လေး မလောက်စား ...

တစ်လုံးဆင့်မိန်းမကိုများ မောင်လေးက ခင်တွယ်နေတာ”

သူမ အသည်းထဲ စူးတက်သွားတော့သည်။

မောင်လေးကိုလည်း တစ်ခုခု လုပ်ပစ်ချင်သည်။

“တက်စမ်း ဂျန်”

ရင်ထဲက ဒေါသတွေကို ကြိတ်မှိတ်မျိုချပြီး ဆိုင်
တယ်ဖြင့် ဂျန် အရှေ့မှာ ကာရပ်ပြီး ပြောလိုက်တော့ ဂျန်က
ခေါင်ကလေး ဆတ်ခနဲ ခါယမ်းလိုက်လေသည်။

“ဟို ... မမကြီး၊ သား သူငယ်ချင်း နေမကောင်းလို့ အဲဒါ
သတင်းသွားမေးရင်းနဲ့ ပန်းသီးကလေး ပေးချင်လို့ပါ”

မောင်ဖြစ်သူက အဝီအပြင်ကို လိမ်နေခဲ့ပြီမို့ ရတီ
မှာ သိသိကြီးနှင့် မျိုသိပ်လိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

အင်း ... ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ရှိပါစေတော့။

ရတီ မျက်လုံးဟေ့ ခပ်ထန်ထန် ဖြစ်သွားပြီးမှ မောင်ဖြစ်သူကို ဘာမှမဖြစ်သလိုကလေး စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ဘယ်သူနေမကောင်းတာလဲ”

“သားတို့ Class က ကောင်လေးတစ်ယောက်ပါ။ သူက သား ဒီမြို့ကို ရောက်ရောက်ချင်း အစစအရာရာ ကူညီခဲ့တဲ့ သားဇင်ရတဲ့ သူငယ်ချင်းပါ”

“အေး ... ပြီးရော၊ မင်း ဟိုခြေရင်းအိမ်က ကောင်မလေးနဲ့ ရင်းနှီးဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့နော်၊ မမကြီးအကြောင်း သိတယ်မို့လား၊ ပြဿနာမဖြစ်ချင်ရင် မင်း ခြေလှမ်းတွေ ရုပ်ပစ်လိုက်တော့”

ဂျန် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ ငြိမ်ကျသွားရပြီဖြစ်သည်။

သူ့အရှေ့ကနေ ဆိုင်ကယ်ကို ဝှူးခနဲ မောင်းထွက်သွားတဲ့ မမကြီး နောက်ကျောပြင်ကြီးကို လိုက်ငေးကြည့်ရင်း ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကြည်များ ရစ်သိုင်းသွားရပါပြီ။

သူ့ကြောင့် ပျို ဘယ်လောက်ခဲစားလိုက်ရမလဲ။

ရက်လည်း ရက်သွားမှာပဲ။

ပျိုကို ချစ်ခဲ့မိတဲ့ နှလုံးသားက ပွဲဦးထွက် တာရှုတုန်းမှာပဲ အနာရွတ်ကလေးတွေနှင့် ထိခိုက်ကြေအက်ခဲ့ရပါပြီ။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

သူ့ ပျို ကိုချစ်သည့် အချစ်တွေက ...

လေမုန်တိုင်းတွေ ဘယ်လောက်ထန်ထန် ...

လေထန်တုန်း ခဏပဲ ပြောင်းလဲပြီး ...

အမြဲတည်မြဲနေသည့် မိုးတိမ်ထူကြီးပမာ ...”

ဖြစ်ခဲ့ရပြီမို့

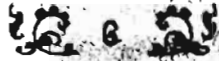
အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေ ဘယ်လောက်ရှိရှိ သူကတော့ နောက်ဆုတ်လှည့်ပြေးဖို့ ဘယ်တော့မှ မစဉ်းစားမိ။

ပျိုလက်ကလေးကိုပဲ မိမိရရ ခိုင်မြဲစွာ ဆွဲကိုင်ထားနိုင်ဖို့ သူ ကြိုးစားမှာကို ပျိုသိအောင် “နှလုံးသားလှစ်ဟာ” ရမည်ဖြစ်သည်။

“ပျိုရယ် ... ငါ မင်းကို အဲဒီလောက်အထိ နက်နက်နဲနဲ ချစ်ခဲ့တာပါကွာ”

www.burmeseclassic.com

စက်ဘီးကလေးပေါ်မှ ပျို့ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းပြီး အိမ်ပေါ်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အချိန်မှာတော့ ...

အိမ်ပေါ်မှာ ဂျန် ရောက်နေတာ တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို့ မျက်နှာကလေး တင်းတည့်သွားရပါသည်။

စောစောစီးစီးသူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နာခံရသည့်ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေနှင့် ပျို့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဖိကိုက်ကာ အိမ်ရှေ့ကနေ လှမ်းမဝင်တော့ဘဲ စက်ဘီးကို အိမ်ရှေ့မှာ ဒီအတိုင်း ထောင်ထားလိုက်ပြီး အနောက်ဘက်အပေါက်ကနေ အိမ်ခန်းထဲကို တန်းဝင်သွားလိုက်သည်။

စည့်ခန်းနှင့် အိပ်ခန်းက သိပ်မလှမ်းတာမို့ ပျို့ အနောက်ကနေ အိပ်ခန်းထဲ လှည့်ဝင်သွားတာကို သူ့ရော မေမေပါ တွေ့သွားမှာ သေချာသည်။

သူက မေဖေနှင့် စကားပြောနေရာမှ ...

စကားဖြတ်ပြီး ငြိမ်ကျသွားရလေပြီ ဖြစ်သလို မေမေကရော စိတ်ထဲကနေ ပျို့ကို မကျေမချမ်း ဘာတွေအပြစ် တင်နေမည်မသိ။

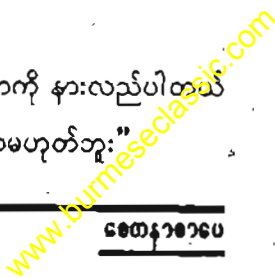
ပျို့ကတော့ ...

ရင်ထဲက ဒေါသတွေကို ကျောပိုးအိတ်ကလေး ဆောင်ချပစ်လိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကို ဖွဖွဖိကိုက်ကာ ..

စည့်ခန်းထဲက ခပ်တိုးတိုး ထွက်လာတဲ့ သူ့အသံကို နားစွင့်လိုက်မိသည်။

“ကျွန်တော် စင်ကာပူက တကူးတက ဝယ်လာရတဲ့ လက်ဆောင်ပါ အန်တီရယ်၊ ကျွန်တော့်စေတနာကိုတော့ အသိအမှတ် ပြုပေးပါနော်”

“သားရယ် ... အန်တီ မင်းစေတနာကို နားလည်ပါတယ် ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးက ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး”

“သူ မကြိုက်မှန်းသိလို့ ကျွန်တော် သူ့အတွက် လက်ဆောင် မယူခဲ့ပါဘူး အန်တီ”

စားပွဲပေါ်က ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို စူးခနဲစိုက် ကြည့်ရင်းက ပျို အံ့ကိုဖိကြိတ်ပစ်လိုက်သည်။

လက်ဆောင်ပေးပြီး ပျိုတို့သားအမိကို သူတို့မိသားစု အစော်ကားခံရမဲ့ဘဝကြီးရောက်အောင် လုပ်နေတဲ့ ဂျန်အရှေ့ကို အပြေးသွားပြီး ပစ်ပစ်ခါခါ ပြောပစ်ချင်သည့် ရင်ထဲက ဒေါသ တွေကို ကျိတ်မျိုချလိုက်သည်။

သို့သော် ရင်ထဲက ဒေါသက ဘယ်လိုမှ မျိုချလို့ မရတော့ဘဲ သူ့ကို အိမ်ကိုနောက်ထပ်မလာဖို့ ပက်ပက်စက်စက် ပြောပြီး လက်ဆောင်ကို ပြန်ယူသွားဖို့ အခန်းအပြင်ဆီ ခြေလှမ်း ပြီးမှ ခြေလှမ်းတွေကို ပြန်ရုပ်ယူပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ...

စားပွဲကလေးအရှေ့မှာ အရုပ်ကြီးပြတ် ထိုင်ချလိုက် ပြီး မျက်နှာကလေးကို လက်ဖဝါးနှင့် ဖိအုပ်ပစ်လိုက်ကာ ပင့်သက် ကြီးကို တစ်ဝကြီး ရှိုက်ရှူပစ်လိုက်တော့သည်။

“နာလိုက်သည်ဘဝ ...

ဒီဘဝမျိုး နောင်ဘဝအဆက်ဆက် မဖြစ်ပါစေနဲ့ ...

နောင်ဘဝဆက်တိုင်း ဆက်တိုင်း အများတကာအားကျရတဲ့ အောင် မြင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်မိန်းမ ဖြစ်စမ်းပါစေ”

အခုတော့ ပျိုမှာ ဆင်းရဲနဲချာလွန်းသည့် မိန်းကလေး ဖြစ်ခဲ့တာမို့ မနက်က သူ့အစ်မရဲ့ မျက်နှာပေးနဲ့ သူ့ရဲ့ အဖြေ စကားက ပျိုနှလုံးသားလေးကို တုံ့ခနဲ ရပ်တန့်သေဆုံးသွားသလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ဟား ... ဂျန်ရယ်။

ငါတော့ ရူးတော့မှာပဲ။

မတူညီတဲ့ ဘဝနှစ်ခုကို ဂျန် ဘာဖြစ်လို့များ ရှေ့ဆက်တိုးဖို့ ဆုံးဖြတ်ရတာလဲ။

ပျိုကတော့ ဂျန်နဲ့ ကောင်းကောင်းရင်ဆိုင်နိုင်မဲ့ အချိန်မှာ သူ့ကို နောက်ထပ် မပတ်သက်ဖို့ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောပစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။

“ကွီ”

“ဟင်”

www.burmeseclassic.com

ရုတ်တရက် ပျို တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ သူတို့စကား သံကို နားစွင့်နေစဉ် တံခါးဖွင့်သံကြောင့် ဆတ်ခနဲ အနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်မိတော့ မကြည်မသာ မျက်နှာထားနှင့် မေမေ့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ပျို ... ညည်းက အိမ်ရှေ့ကတောင် မတက်ဘဲ ဘာလို့ အနောက်ကနေ ဝင်ရတာလဲ၊ ကောင်လေးကို အားနာစရာ”

“အားနာတယ်၊ ဟုတ်လား မေမေ”

ပျိုက အခံရခက်စွာဖြင့် မေမေ့ကို ခပ်မာမာလေး ပြန်မေးလိုက်မိသည်။

“အေးလေ ... ညည်း ဘယ်နှခါရှိပြီလဲ၊ ကောင်လေးကို မချေမငံ ဆက်ဆံနေတာ”

“ဘာလဲ ... မေမေကပါ စင်ကာပူလက်ဆောင် မျက်နှာနဲ့ သူ့ဘက်က ရှေ့နေလိုက်နေတာလား”

“ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ ပျိုကညာ၊ ညည်း ငါ့စေတနာ ငါ့မေတ္တာတွေကို စော်ကားနေတာလား”

မေမေက ပျိုအရှေ့သို့ ဝုန်းခနဲ ရောက်လာပြီး ပျို ပခုံးနှစ်ဖက်ကို တအားဆုပ်ပျစ်လိုက်သည်။

“အဟင်း ... ညည်းက ဘာလဲ၊ မာန်တက်တာပေါ့၊ ငါ့ ရုပ်ကလေး ချောတယ်၊ ပညာလေး တတ်တယ်ဆိုပြီး သိပ်မာနမထောင်လွှားချင်စမ်းနဲ့ ပျို၊ ငါက ငါ့သမီးလေး ကို ငါ့လို ဆင်းတောင်ဆင်းရဲ ဘဝမျိုးကို မဖြစ်စေချင်လို့ ငါ့ကိုယ်တိုင်က ညည်းလိုပဲ ငယ်ငယ်တုန်းက မာန်လေးနဲ့ သူဌေးသားမိသားစုကို အောက်ကျို့မပေးခဲ့လို့ အခု ငါ့သမီး ဆင်းရဲခဲ့တာ ...

“မေမေသာလေ ရင်ထဲက မာနတွေကို ခေါင်းငုံ့ သည်းခံပြီး အလိမ္မာနဲ့ သူဌေးသားကို ရအောင်ယူခဲ့ရင် ညည်း ဒီလိုဘဝမျိုးကို ဘယ်ရမလဲ၊ သူဌေးသမီးဘဝကို ရနေပြီပေါ့”

“အို ... စိတ်ကူးမယဉ်စမ်းပါနဲ့ မေမေ၊ သူ့ရဲ့ခင်မင်မှုက ပျိုနဲ့ မေမေ့ကို အစော်ကားခံရဖို့ အနီးဆုံးပစ်မှတ်ကို ရောက်နေပြီ၊ မနက်က ပျိုကို သူ ပန်းသီးနှစ်လုံးပေးနေ တုန်း သူ့အစစ်မ တွေ့သွားပြီး မေးတော့ သူ့သူငယ်ချင်းကို တစ်ဆင့်မှာတာတဲ့ ...

“သူ ပျိုကို ပန်းသီးပေးတာပါလို့ မြောင်မပြောရဲ
ခဲ့ဘူး၊ သူ့အစ်မကလည်း ပျိုကို အရေးစိုက်ပြီး နည်းနည်း
လေးတောင် လှည့်မကြည့်ခဲ့ဘူး မေမေ၊ ကဲ ... ဘယ်လောက်
အခဲရခက်သလဲ၊ ပျို သူနဲ့မပတ်သက်ချင်ဘူး မေမေ”

ပျို ပြောရင်းနှင့် အသံလေးတိမ်ဝင်သွားပြီး ဝမ်းနည်း
မျက်ရည်များ ပေါက်ခဲနဲ့ စီးကျလာခဲ့ရလေသည်။

မေမေကတော့ ...

ပျို ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ကြေကွဲ နာကျင်ခဲ့ရတယ်
ဆိုတာ မ ဝိ။

ဂျန်လို သူဌေးသား ရုပ်ချော ဥစ္စာပေါက်လေးကို
ဘယ်လိုမိန်းကလေးမျိုးက မချစ်ချင်ပါဘူးလို့ ငြင်းမှာလဲ။

ပညာ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရုပ်ရည်ကအစ ချောပြီး
(မော်ကြည်မယ်ဆိုရင် လည်ပင်းတောင် ကျိုးမတတ်)မြင့်မားတဲ့
ဂျန်ကို ပျိုနှလုံးသားထဲမှာ မငြိတွယ်ပါဘူးလို့ ပါးစပ်က ဝန်ခံခဲ့
မယ်ဆိုရင်တောင် ပျို ဟန်လုပ်ပြီး လိမ်ညာခဲ့တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ပျို ဂျန်ကို ရင်ထဲမှာ မငြိတွယ်အောင် ကြိုးစားပါ
မယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

ဂျန်ကို ပျို မေ့လို့မရတော့အောင်ကို နှလုံးသားထဲ
မှာ မြုပ်နှံထားခဲ့ပြီးပါပြီ။

“သိပ်ပြီး ဝမ်းနည်းခံစား မနေစမ်းပါနဲ့ သမီးရယ်၊ ဒါ
လောကအတွေ့အကြုံတွေပဲ၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သမီးနားလည်
သွားမှာပါ။ မေမေကတော့ ဂျန်လေး သမီးကို တကယ်
မြတ်မြတ်နိုးနိုးချစ်ပြီး လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် သဘောတူ
တယ်၊ ဘဝဆိုတာ ရဲရဲရင်ဆိုင်ရဲမှ သမီး။”

မေမေက ပျိုခေါင်းကလေးကို နှစ်သိမ့်သလိုကလေး
ဗွတ်သပ်ပေးရင်း သွန်သင်လာလျှင် ပျို လက်မခံချင်လောက်
ဆောင်ကိုပင် ရင်ထဲမှာ တူးခါးသွားရသည်။

မေမေကိုလည်း ခပ်တင်းတင်း ပြန်ကြည့်မိကာ ...

“ဒီလိုမျိုး အဝမျိုးနဲ့လည်း ပျို ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး၊ ပျိုနှလုံး
သားက နုနုလေး (အသစ်စက်စက်)ပါ မေမေ၊ တကယ်လို့
များ ပျို သူ့ကို စိတ်တွေတိမ်းညွတ်သွားခဲ့ရင် ပျိုပဲ တစ်
ဘဝလုံး ခါးစည်းခံရမှာ၊ စိတ်ကူးမယဉ်ချင်စမ်းပါနဲ့ မေမေ
ရယ်၊ ပျို အေးအေးဆေးဆေး နေပါရစေ၊ သူပေးထားတဲ့
လက်ဆောင်တွေကိုလည်း မေမေ သူ့ကို ပြန်ပေးလိုက်ပါ။”

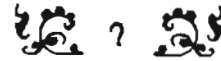
မေမေလိုတော့ ပျို ...

သူဌေးသားကလေးဆိုပြီး အပိုင်ဆေးချာပြီလို့ တွက်ကာ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ စိတ်ကူးမယဉ်ချင်ပါ။

မေမေကတော့ ဘဝရဲ့ဒဏ်တွေကို ခံရဖန်များလာတော့ လူတွေရဲ့ပါးစပ်ကလေးနဲ့ စော်ကားရိုက်ခတ်တဲ့ စကားသံတွေကို နားယဉ်သွားခဲ့ပြီထင်သည်။

ပျိုကတော့ ...

ဘဝမှာ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေနဲ့ ပတ်သက် ပတ်သက် ဘယ်တော့မှ အောက်ကျို့ အရှုံးမပေးဘဲ မာန်မာနကလေးနှင့် တင်းခံထားမည်ဖြစ်သည်။

ဂျန် တစ်ယောက်တည်း အိပ်ခန်းထဲမှာ ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း စိတ်ကနာမငြိမ်ဖြစ်ကာ ပျိုလုပ်ရပ်တွေကို မကျေမချမ်းဖြစ်ပြီး လက်သီးတပြင်ပြင်ဖြင့် တကြိမ်ကြိမ် ဖြစ်နေရသည်။

“တွေ့ရသေးတာပေါ့ ပျိုရယ်၊ မင်း ငါ့ကို ဘယ်အထိရှောင်နိုင်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတာပေါ့။”

ပျို သူ့ကို ဒီလိုမျိုးလှလှချိုချိုတာကို သူ လုံးဝလက်မခံနိုင်။

နစ်လလုံးလုံးကြီး သူ့ကို လုံးအတွေ့မခံဘဲ သိသိသာသာကြီး ကွင်းရှောင်နေတဲ့ ပျိုကို ဒီနေ့တော့ ရတဲ့နည်းနဲ့တွေ့ သူ ကြီးစားရမည်ဖြစ်သည်။

ကျောင်းတွေကလည်း ပိတ်ထားခဲ့ပြီမို့ ပျို့ကိုတွေ့ဖို့ သူ ဘယ်လိုကြိုးစာရမှန်းမသိအောင် အခက်တွေ့နေရလေသည်။

တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ပျို့ရယ် ...

စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တိုင်း သူ့ကို တမင်ကွေ့ရှောင်နေသည့် ပျို့ကိုပဲ ဖိမည်းချင်သည်။

ပျို့မေမေကလည်း သူ့ကို အရင်လို ဖော်ဖော်ရွေရွေ ဆက်ဆံခြင်း မရှိတော့။

ဒါ သူ့သမီး ပြောထားလို့ သူ့ကို ခပ်တည်တည် ဆက်ဆံခဲ့တာ ဆိုတာလည်း သူ့သိသည်။

အဲဒါတွေကိုသိလေ သူ ပိုပြီးအခံရခက်လေ ဖြစ်သည်။

“အင်း ... ဒီနေ့တော့ မင်းနဲ့ငါ ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ပြီပေါ့ကွာ”

ချက်ချင်းလက်ငင်းကြီးပင် ဂျန် အခန်းထဲက လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

မနက်တိုင်း ပျို့မေမေ ဈေးဝယ်ထွက်တဲ့ အချိန် တစ်ခုကို သိထားသည့် သူ့အဖို့ ပျို့ကို ဒီတစ်နည်းပဲ တွေ့ခွင့်ရဖို့ရှိတော့တာမို့ ဒီအခွင့်အရေးကိုရအောင် သူ အသုံးချလိုက်တာ ဖြစ်သည်။

အိမ်မှာ ဒက်ဒီနဲ့မာမိ မရှိသလို မမကြီးကလည်း သူ့အလုပ်နဲ့သူ ရှုပ်နေတာမို့ သူ အပေါ်ထပ် လှေကားကြီးကနေ ခြေသံလုံလုံကလေး နင်းလျှောက်ပြီး တစ်ဘက်ခြံကို ကုပ်ကုပ်ချောင်းချောင်းလေး ကူးလာခဲ့တော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ အိမ်ကသိသွားရင်ဆိုတဲ့ ကြောက်လန့်တွေဝေမှုတွေလည်း မရှိတော့။

ဒက်ဒီ မာမိနဲ့ မမကြီးတို့ သဘောမတူနိုင်မှန်း သိသိကြီးနဲ့ သူ ပျို့ကို စွဲလမ်းခဲ့မိတာ သူ့နှလုံးသားက ခံစားချက်ကို သူ အသိဆုံး။

ပျို့ကို သူ ဘယ်လောက်အထိ ချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို ပျို့သိအောင် သူ ဝန်ခံမှ ဖြစ်တော့မည်။

ပြီးတော့ ပျို့ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်တဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်အဖို့ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ရှိပြီဆိုတာ သူ ရဲရဲဝဲဝဲ ခံစားနားလည်လိုက်ပါသည်။

စိတ်ရဲဆုံးဖြတ်ချက်က လျင်မြန်စွာဖြင့် ရောက်ခဲ့ပြီမို့ ခြေလှမ်းကျဲတွေနှင့် သူတို့ခြံအဝမှအထွက် မထင်မတတ်ဘဲ

www.burmeseclassic.com

ပျိုကို သူတို့ခြံထိပ်မှာပင် စက်ဘီးနှင့် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် သူ လှုပ်ခနဲ ဝမ်းသာသွားကာ ...

ပျိုအနောက်ကို တဖုတ်ဖုတ် ပြေးလိုက်လိုက်ပြီး ပျိုစက်ဘီးအရှေ့ကနေ ပိတ်ကာရပ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“ပျို”

နှစ်လနီးပါး အနီးကပ် မမြင်မတွေ့ရလို့ ရင်ထဲမှာ ကျိတ်လွမ်းနေရသည့် ပျိုမျက်နှာလှလှလေးကို စက္ကန့်မလပ် မျက်တောင်မခတ်စတမ်း စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ ကို ဒီနေရာမှာပဲ ဘွင်းခနဲ ဖွင့်ဟထုတ်ပစ်လိုက်ချင်သည်။

ပျိုက သူမအရှေ့မှာ ကာဆီးရပ်လိုက်တာကို မကျေ နပ်သည့် မျက်လုံးတွေနှင့် သူ့ကို ခပ်တင်းတင်း စိုက်ကြည့်လာ လျှင် ...

သူက ပိုပြီးအခံ့ရခက်သွားကာ ပျိုစက်ဘီးလက် တန်းလေးကို တအားဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး မခံချင်စိတ်ဖြင့် ကျွတ်တစ် ချက်စုတ်၊ ခေါင်းတစ်ချက် မော့ခါပစ်လိုက်လေသည်။

“ကျွတ် ... ဟား”

“ဖယ်ပေးလေ၊ ငါသွားမလမ်းကို ဘာလို့ ပိတ်ထားရတာ လဲ”

“သွားခွင့်မရအောင် ပိတ်ထားတာပေါ့”

ဂျစ်တိုက်နေပြီဖြစ်တဲ့ သူ့ကို ပျို ဘာစကားမှမပြော တော့ဘဲ စက်ဘီးလေးကိုသာ သူ့နဲ့လွတ်အောင် ကွေ့ရှောင်နင်း ပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီလို ကွေ့ရှောင်နင်းလိုက်တဲ့ အရှေ့ကနေ သူက ကာဆီးရပ်လိုက်ပြန်ပြီမို့ ပျို ဘယ်လိုမှ ရှေ့ဆက်လို မရတော့ဘဲ စက်ဘီးပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ရပါသည်။

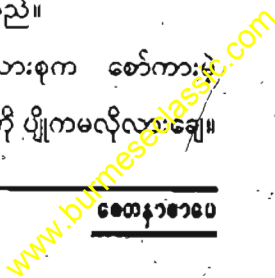
“နင် ... နင် ... သိပ်တရားလွန်နေပြီနော်”

“ပျို ... မင်း တယ်ပြီး နေနိုင်လွန်းတယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား၊ မင်းဘာသဘောနဲ့ ငါ့ကို ကွင်းရှောင်နေရတာလဲ၊ မင်း ငါ့ ကို ရှောင်နေတာ နှစ်လရှိပြီ၊ ဒါ ဘာသဘောလဲကွ”

ဒေါသကြောင့် ဂျန့်အသံက အနည်းငယ် ကျယ် လောင်သွားလေသည်။

ပျိုက ဂျန့်ကို ဘာမှကရမစိုက်သည့် မျက်နှာထားနှင့် ခပ်တည်တည်လေး စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့မိသားစုက စော်ကားမှု စကားတွေ၊ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်လာမှာတွေကို ပျိုကမလိုလားချေ။

သူ့ဘဝနဲ့ ပျိုဘဝက ...

မိုးနဲ့ချောက်ကမ်းပါးအောက်က မြေကြီးလောက်ကို ကွာခြားနေခဲ့တာမို့ ပျို စိတ်ကူးယဉ်ဖို့ သက်သက်တောင် စိတ်မကူးမိ။

ဂျန်ရယ် ... ငါ့နှလုံးသားမှာ နင့်ကို လုံးဝနေရာပေးခွင့်မရအောင် ငါ့ကို ဒဏ်ရာတွေ ကျန်ခဲ့အောင် နင် မနှိပ်စက်လိုက်ပါနဲ့နော်။

ရင်ထဲက စကားတွေကို ...

ဂျန် နားလည်အောင် ပျို ဘယ်တော့မှ ဖွင့်ပြောမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ ဂျန် နားလည်မည် မထင်ချေ။

“ပျို ... ငါ မင်းနဲ့စကားပြောချင်တယ်၊ မင်း စက်ဘီးကို ငါ နင်းမယ်၊ မင်း ငါ့နောက်ကထိုင်ပြီး လိုက်ခဲ့”

အမိန့်သံနဲ့ အမိန့်ပေးလာသည့် ဂျန်ကို ပျို ခပ်ထန်ထန် စိုက်ကြည့်ပြီး မထိတထိကလေး နှုတ်ခမ်းလေး လှုပ်ရုံမျှ ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ဘာဆိုလို့ ငါက နင့်နောက်က လိုက်ရမှာလဲ၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိလိုက်တာ၊ ဖယ် ... နင် ငါ့ရှေ့ကဖယ်ပေး၊ နင့်အိမ်က

လူတွေ မြင်သွားရင် သက်သက် ငါ့ကို လာထိနေဦးမယ်နော်၊ ငါက ဘယ်တော့မှ အထိခံတဲ့လူ မဟုတ်ဘူးနော်”

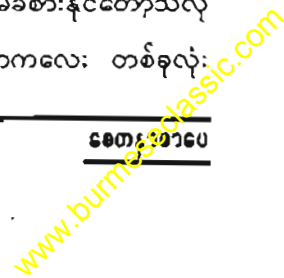
“သိပါတယ်၊ မင်း သိပ်မာနကြီးတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ်တော့ ငါ့နောက်ကိုလိုက်ခဲ့၊ ငါ မင်းနဲ့လွတ်လွတ်လပ်လပ် စကားပြောချင်တယ်၊ ရင်ထဲမှာ နှစ်လလုံးလုံး မျိုသိပ်ထားတဲ့ ခံစားချက်တွေကို ငါ မင်းကို ရင်ဖွင့်ချင်တယ်၊ မင်းကို ငါ မြတ်နိုးမှန်းသိလို့ ဂျစ်မတိုက်စမ်းနဲ့ ပျိုရယ်၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ မခံစားနိုင်တော့ဘူး၊ အသည်းနှလုံးတွေ ကျစ်ကျုံ့နေရပြီကွ”

ဂျန်ရင်ထဲက ခံစားရသမျှတွေကို လွတ်ပေးလိုက်မိတော့သည်။

ပျိုလက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး ရင်ခွင်ထဲ မြတ်မြတ် နိုးနိုး ထွေးအပ်ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းကလေးဖြင့် ထိကပ်နမ်းလိုက်ကာ ပျိုမျက်လုံးတွေကို ရင်ခုန်မက်မောစွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

ပျိုက သူ့အကြည့်တွေကို မခံစားနိုင်တော့သလို ခေါင်းကလေးငုံ့ ကြေကွဲသွားကာ မျက်နှာကလေး တစ်ခုလုံး

ပန်းသွေးရောင်ပြေးလျက် နှုတ်ခမ်းလေးတွေတောင် တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်သွားလေသည်။

ငိုချစ်စိတ်တွေကို ထိန်းထားပြီး မျက်ရည်လေးတွေ နှိတ်ကလေးတို့ကို နှုတ်ခမ်းတင်းပြီး မျက်နှာပင့်မောထားတဲ့ ပျိုကို ပိုပြီးမြတ်နိုးသွားရသည်။

သူ့ ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ပျိုမျက်နှာ နုနုလေးကို လက်ဖဝါဖြင့် ကြင်နာစွာ ဖွဖွကလေး ဖိသပ်ပွတ်ပေးရင်းက ...

သူလည်းမဲ ရင်ထဲက ခံစားရသမျှတွေကို လွှတ်ချပေးလိုက်မိပါတော့သည်။

“ပျိုရယ် ... ဘာလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒဏ်ခတ်နေရတာလဲဟင်၊ ပျိုခံစားချက်ကို ကိုယ်သိသလို၊ ကိုယ့်စိတ်ခံစားချက်ကိုလည်း ပျို သိပါစာယ်၊ ကိုယ့်တို့ ... ကိုယ်တို့ စွန့်စားကြရအောင်နော်၊ ပျိုကို ကိုယ်ချစ်တယ်၊ အရမ်းမြတ်နိုးတယ်၊ ပျိုကိုလက်ထပ်မယ်၊ ပျို ဘာမှစဉ်းစားမနေနဲ့၊ ကိုယ်နဲ့သာ ...”

“ဟင့်အင်း ... ဂျန် ... နင် ငါ့လက်ကိုလွှတ်နော်”

“မလွတ်ဘူးဗျား၊ မင်းကို ငါ သိပ်ချစ်တယ်၊ မင်းကို ငါ ဘယ်လို အခက်အခဲ အတားအဆီးတွေရှိရှိ ငါ ရအောင် လက်ထပ်ယူမှာပဲ ပျို၊ မင်း ...”

ညှို့ငင်အားကောင်းလွန်းတဲ့ ...

ဂျန် မျက်ဝန်းညိုညိုတွေကို ပျို ကြာကြာရင်ဆိုင်နိုင်သည့်အင်အား မရှိတော့။

ရှင်ထံမှာ တဒိန်းဒိန်း ခုန်မြည်နေတဲ့ ရင်ခုန်သံတွေက ပျိုနုလုံးသားလေးကို ပြုတ်ထွက်သွားတော့မလို ပျိုသည် သူ့အရှေ့မှာရပ်နေရင်းက အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ခူးတွေညွတ်ကျသွားမလို ဖြစ်သွားသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ထိန်းလိုက်ရတော့သည်။

တဒင်္ဂအတွင်း ခံစားလိုက်ရသည့် ခံစားမှုမောတွေကို နှုတ်ခမ်းလေး တင်းခနဲဖြေပြီး အနောက်ဘက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်လိုက်ရင်း အကြံတစ်ခု ရသွားကာ ...

“ငါ့လက်ကို လွှတ်နော် ဂျန်၊ ဟိုမှာ နင့် အစ်မ လာနေပြီ”

“ဟင်”

www.burmeseclassic.com

ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားကာ အနောက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဂျန်ကို ပျိုက ရင်နာစွာ ခပ်မဲ့မဲ့လေး စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“အဟင်း ... သိပ်ကြောက်သွားသလား ဂျန်၊ နင့်အစ်မ ငါတို့ကို မမြင်လောက်ပါဘူး၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကြီးဆိုတော့”

ပျို မထိတထိ ထော့လိုက်တော့မှ ဂျန်က မခံချင်သည့် မျက်လုံးတောက်တောက်တွေနှင့် ပျိုကို စိုက်ကြည့်လာသည်။

“ငါ ကြောက်သွားတာ၊ ငါတို့ စီမံကိန်း ပျက်သွားမှာစိုး လို့ပါ ပျို၊ မင်း သိပ်ပြီး မာယာတွေ ကြွယ်ဝမနေစမ်းပါနဲ့။”

အခုမှ ဂျန်ရင်ထဲက စိုးရိမ်မှု အလုံးကြီး ပြုတ်ကျ သွားရကာ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် လမ်းမဆီသို့ ဆိုင်ကယ် ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းထွက်သွားသည့် မမကြီးကို လိုက်ငေးကြည့် လိုက်မိသည်။

မမကြီးများ သူနဲ့ပျိုကို တွေ့သွားပြီလားဆိုတဲ့ အတွေးတစ်ချက်ကလည်း ရင်ပူသွားရသည်။

သူ့အတွေးတွေက ပျိုကိုများ စော်ကားသလို ဖြစ် သွားပြီလား။

မလုံမလဲ စိတ်ကလေးနှင့် ပျိုကို ငေးကြည့်လိုက် မိတော့ ပျိုက နှုတ်ခမ်းကလေး လှုပ်ရုံမျှ ပြုံးလိုက်ပြီး စက်ဘီး ပေါ်တက်ကာ စီးထွက်သွားပါတော့သည်။

သူ့မှာသာ ပျိုအနောက်ကိုလိုက်ဖို့ အင်အားကုန် ခန်းသွားရကာ ခေါင်းကြီးကို ငိုက်စိုက်ချပြီး နောက်လှည့်ပြန်ခဲ့ ရလေတော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

ပျိုနဲ့ပတ်သက်ရင် သူ့ အရာရာကို ရင်ဆိုင်ရဲခဲ့ပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

“သားငယ် ... မင်း အခုတလော ဘာတွေအလုပ်ရုပ်နေ
သလဲ၊ ကြည့်ရတာ ထောင်မကျိုးဘူး”

အင်း ...

ဇာတ်လမ်းကတော့ စလာပါပြီ။

မျက်နှာမူ မျက်နှာမောင်းကြီးဖြင့် ပြောလာသည့်
မာမိကို သူက ပါးပါးလေးပုံစံ လုပ်ပြလိုက်သည်။

ပန်းနှစ်ဖက်ကိုတွန့် မျက်နှာနှစ်ဖက်ကိုတွန့်ပြီး ...

“မာမိကလည်း သားကို ဘာအပြစ်ဖို့ဦးမလို့လဲ”

“အေး ... မင်းကိုယ်မင်း မလုံစရာရှိနေပြီဆိုတော့ ငါပြော
မဲ့စကားကို ကြိုသိနေပြီပေါ့ ဟုတ်လား”

“ဟာ ... မာမိကလည်းဗျာ”

“ဟေ့ ... မာမိကလည်းဗျာ၊ မမကြီးကလည်းဗျာနဲ့ ဆင်
ခြေဆင်လက် ပြောတာတွေကို မမကြီး မကြားချင်ဘူး
မောင်လေး၊ မင်း အခုတလော ဘာတွေဆက်လုပ်နေတာလဲ
ကိုယ့်လုပ်ရပ်ကိုယ် ငြိန်ဆန်းစစ်”

တကယ် အကြမ်းလျှာကြမ်းကြီး၊ လာပါပြီ။

မာမိထက်သောင်းကျန်းသည့် မမကြီးကို သူ တကယ်
လန့်ပါသည်။

ဒီအိမ်မှာ သူက Main ။

သူ့ကိုပဲ မာမိတို့က ဆရာတင်ထားတာဖြစ်သည်။

စီးပွားရေးကိုလည်း ယောက်ျားတွေနဲ့အပြိုင် လုပ်
ဆောင်နိုင်ခဲ့တာမို့ မမကြီးက အိမ်မှာ ဘုရင်မပဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

မမကြီးက ထိုင်ဆိုရင်ထိုင်၊ ထဆိုထ နေလာခဲ့ရသူ
ကတော့ မမကြီးနဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ်တိတိ ငယ်သည့်သူပင် ဖြစ်သည်။

အခုလည်း ...

သူ့ကို ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက်လို ...

စာစစ်နေတာမို့ သူက မလုံတိုတို ဖြစ်ချင်သည့်
မျက်နှာကို မျက်နှာကြောခွာပြီး ခပ်ရဲရဲ ရဲဆေးတင်ထားရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဟား ... ဘာပြောလာဦးမလဲ။

သူကလည်း အခုတလော ပျို့ကို မျက်စိအောက်က အပျက်မခံဘဲ အသေအလဲ ဖြစ်ခဲ့တာ၊ ပြဿနာဖြစ်ဖို့ တာစူလိုက် သလိုများ ဖြစ်ခဲ့ရပြီလား။

ဟား ... သေချင်ပါတယ်ကွာ။

လောကကြီးမှာ မည်မျှတဲ့ ဘဝသမားကောင်းမလေး ကို ချစ်ခဲ့မိတာ သူ ကံဆိုးတာပဲ။

“ဟဲ့ ... ဘာတွေ လိမ်ဖို့ ညာဖို့ အကြံထုတ်ပြီး ငြိမ်နေ ရတယ်”

“ဟာ ... မမကြီးကလည်းဗျာ၊ အပျို့ကြီးရယ်လို့ မပြောရ ဘူး၊ တပီပီနဲ့ နားကိုငြိးတယ်”

“အောင်မယ် ... မင်းက ... မင်းက ငါ့ကိုများ ဘာအပျို့ ကြီးလဲ”

“ဟင် ... မဟုတ်လို့လား၊ အသက်သုံးဆယ့်သုံးကျော်ရင် အပျို့ကြီးပဲ”

“အေး ... အပျို့ကြီးပဲ၊ ငါက ယောက်ျားတွေနဲ့ ရင်ဆောင် တန်းနိုင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် အပျို့ကြီးပဲ”

“အသည်းနှလုံးက စကားမပြောတော့ဘူးလား မမကြီးရယ်”

“ဘာလဲ၊ မင်းက ငါ့ကို ယောက်ျားယူစေချင်ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

သူက မမကြီး မေးတာကို အတည်ပင် ပြောပစ် လိုက်သည်။

ဒါကို မမကြီးက ဘာကို အထာကောက်သွားပြန် ပြီလဲ မသိ။

“အေးပေါ့၊ မင်းက ငါ့ကို ယောက်ျားယူစေချင်မှာပေါ့၊ ဒါမှ မင်းကလွတ်မှာ၊ အိမ်မှာ ငါသာမရှိရင် မင်းဟာလေ ဇောင်းထဲကလွတ်တဲ့မြင်းလို ဖြစ်မှာ”

“ဟာ ... မမကြီးကလည်း မဆီမဆိုင်”

သူက မမကြီးကိုကြည့်ပြီး စိတ်ညစ်လှပြီမို့ ဆံပင် ခပ်ထောင်ထောင်လေးကို ကုတ်ဖွပ်ပစ်လိုက်သည်။

မာမိကလည်း ဘာမှဝင်မပြောဘဲ သူ့ကို ခပ်တည် တည် မျက်နှာထားကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေတာမို့ သူ စိတ်ကျည်း ကျပ်သွားရသည်။

ဟား ... မမကြီးကိုများ သူတို့ရဲ့ကြီးတော်ကြီးများ ထင်မှတ်နေသည်လားမသိ။

www.burmeseclassic.com

“ဟိုတစ်ဘက်ခြံက ဆတ်စလူးမလေး နာမည်ကလည်း ပျိုကညာတဲ့ မာမိရယ်၊ နာမည်ကြားရတာနဲ့တင် ယောက်ျားတွေ ရင်ခုန်စရာ နာမည်ကိုက ကယုကယင် နိုင်လိုက်တာ၊ ဘယ်လိုမိဘစားကများ ဒီလိုနာမည်မျိုးကို မှည့်ရတယ် မသိဘူး။”

မမကြီး ပြောချင်တာ သူနှင့် ပျိုအကြောင်းကိုပင်။ အခုတော့ စကားစပေါ်ပြီး ဖိပြီးမည်းပြီဖြစ်သည်။

သူ့မှာတော့ နားရွက်တောင် လေတိုးမခံရအောင်

မမကြီး ပြောလာမှာကို နားရွက်ကားလျက် ရင်တထိတ်ထိတ် နားထောင်နေမိသည်။

“သားငယ်”

“ဟင် ... ဗျာ”

အတွေးတွေနှင့် တစ်ယောက်တည်း ကြံရာမရ ငြိမ်ကုပ်သွားချိန်မှာ မာမိက မာထန်ထန်ကြီး ခေါ်လိုက်ပြန်ပြီမို့ သူ့ကိုယ်လုံးကလေး ဆတ်ခနဲ တုန်ယင်သွားလေသည်။

“မမကြီး ပြောတာတွေကို မင်း နားထောင်ရမယ်နော်၊

အေး ... မင်း မမကြီးကို အာခံမယ်လို့တော့ မပြင်နဲ့။”

“ဟင် ... ဘာတွေလဲ၊ ဘာဆိုင်လို့ သားကို ဘာတွေလာ ပြောနေတာလဲ”

“မင်းနဲ့ အဲဒီကောင်မလေးက ဘာတွေလဲ၊ မင်းတို့ ရင်းရင်း နီးနီး ဖြစ်နေကြတာ မမကြီး သိတယ်နော်”

“ဟာ ... မမကြီးကလည်း၊ ခုခေတ် ကောင်လေးတွေ ရေစီးကြောင်းကို ဘာမှမသိဘဲနဲ့ မဖွစမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီလိုပဲ သူငယ်ချင်းပါ၊ ဘာမှမဟုတ်ဘူး၊ သားက ဒီလောက် အဆင့်အတန်းကွာတဲ့ မိန်းကလေးကို အတည်ဘယ်သူက မှန်းမှာလဲ၊ အပျင်းပြေ ပုံပြောသလောက် သဘော”

“အောင်မယ်၊ မင်းနော် ... မင်း၊ အပျင်းပြေ ပုံပြောတာ၊ ပုံပြောတာနဲ့ တော်ကြာမှ ဆေးခြောက်မိန်းမနဲ့တွေ့မှ မူးပြီးပစ်လဲသွားမယ်”

အခုမှ မမကြီးလေသံက လျော့ကျသွားသလို ...

မေမေမျက်နှာထားကြီးလည်း လျော့ကျသွားပြီမို့

သူ တိတ်တိတ်ကလေး သက်ပြင်းကျိတ်ချလိုက်မိသည်။

“အေး ... အေး ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ဘက်ကတော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်လေး နေပေါ့ကွာ၊ ခုခေတ် မိန်းကလေးတွေက ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ပြန်မကြည့်ဘူး၊ အိမ်မှာသာ ကြည့်

ခုနစ်ချောင်းကို မနည်းခွနေရတာ၊ ဝတ်လိုက်တော့ တကယ် သူဌေးသမီးပဲ၊ အဝတ်အစားဆို သောင်းတန်မှ၊ ဆံပင်ကို လည်း အဖြောင့်က ဆွဲလိုက်သေး၊ တကယ်မသိရင် ရှင်း သန့်နေတာ၊ ရုပ်ကလေးပြုပြီး တက္ကသိုလ်မှာ သူဌေးသား ကို အပိုင်ဖမ်းကြတာ၊ တချို့ကျ အဖမ်းမတတ်တော့ ခွေး ကျ ကျရော”

“ဟာ ... မမကြီးကလည်း၊ အဲဒါနဲ့ သားနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ”
“အေး ... ဒါရိုက်မဆိုင်ဘူး၊ သွယ်ဝိုက်ဆိုင်တယ်၊ အဲဒီ မိန်းကလေးလည်း စောစောက ငါပြောတဲ့ မိန်းကလေးအစား ပဲ၊ ဟင်း ... အိမ်ကဖြင့် ငါတို့ အဝတ်အစားတစ်ခါဝယ် သလောက်နဲ့နေပြီး ဝတ်တဲ့အဝတ်အစားကတော့ ကော့နေ တာပဲ၊ ဆံပင်ကလည်းအိပြီးတုန်တောင်နေတယ်၊ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို အလှနဲ့ဖမ်းစားနေတာ၊ အဲဒီမိန်းကလေး မျိုးကို မင်း သွားပြီးကြိုက်ဖို့တော့ စိတ်တောင်မကူးနဲ့နော် မောင်လေး၊ မင်း ဒုက္ခရောက်သွားမှာ”

မမကြီးရဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းအပြောကြီးက သူ့ရင်ကို တည့်တည့်ထိမှန်သွားရပြီမို့ သူ ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်း ထသွားရ ပါသည်။

ဒီပုံအတိုင်းဆို ရှေ့လျှောက် ဘဝကြမ်းတစ်ခုပဲ လျှောက်လှမ်းရတော့မည် ထင်ပါသည်။

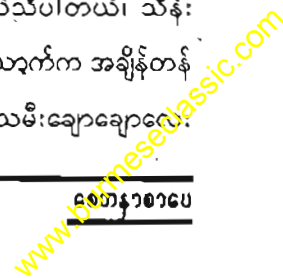
ဘာပုံဖြစ်ဖြစ် ပျိုသာ သူ့အနားမှာရှိရင် သူ့အရာရာ ရင်ဆိုင်ရဲပါသည်။

သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာမှပြောစရာမရှိအောင် ...

မမကြီးစကားကို ခပ်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နားထောင်ရင်း တွေ့ဆုံငြိမ်သက်သွားသည့် အချိန်မှာပဲ မာမိက တစ်ချက်တည်တည် ခိုက်ကြည့်ကာ သူ့ရင်ကို အမှန်ဆုံးစကားတွေဖြင့် ကိုင်ရိုက်လိုက် ခါတော့သည်။

“သားငယ် ... မင်းရဲ့နုလုံးသားတံခါးကို ဒီနေရာမှာပဲ အသေပိတ်ပစ်လိုက်တော့၊ ရှေ့ဆက်ဖွင့်ထားမယ်ဆိုရင် မင်းဘဝပဲ သမိုင်းကြမ်းရသွားမှာ၊ မင်းကောင်မလေးကို တော့ အတည်မရဘူးမှတ်”

“မာမိရယ်၊ သားက အဲဒီအဆင့်အထိ အောက်တန်းမကျ သေးပါဘူး၊ သား ကိုယ့်တန်ဖိုး ကိုယ်သိပါတယ်၊ သိန်း ထောင်ချီချမ်းသာတဲ့ သူဌေးသားတစ်ယောက်က အချိန်တန် ရင် သိန်းထောင်ချီချမ်းသာတဲ့ သူဌေးသမီးချောချောလေး”

ကိုပဲ အတည်ယူမှာပေါ့၊ သားလည်း ခေတ်ရေစီးကြောင်း ထဲက ကောင်လေးတစ်ယောက်ပါ။ ဒီလောက်ကတော့ ပါးပြီးသားပါ။ လှစ်လှစ်ကလေးပဲ”

“အေး... သားကို မာမီတို့ယုံတယ်၊ ဒါပေမဲ့ကွယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုယ်မလိုအပ်ဘဲနဲ့တော့ အပျော်မတွနဲ့ မာမီ မကြိုက်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် ဟိုခြေရင်းခြံက ကောင်မလေးကိုပေါ့၊ သူတို့က အဆင့်မမီတော့ သားလို ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ ခင်ရတာကိုပဲ သူ့သူငယ်ချင်းတွေကို ကြွားမဝ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာ၊ အရေးမလုပ်စမ်းပါနဲ့၊ သားရယ် ... ကိုယ့်ဘာသာ သူ့ဌေးသားပီပီ ဘဝင်နဲ့နေ တတ် ထိုင်တတ်စမ်းပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သား ဆင်ခြင်လိုက်ပါ့မယ်”

ဒီလိုစကားမျိုးကို ကြားချင်နေသည် မာမီနဲ့ မမကြီး အကြိုက် သူ ကြိုက်စာကျွေးပြီး ဒီစကားတွေကို ရင်ထဲက မပါဘဲ သုံးလိုက်ရပေမဲ့ သူ့ရင်ထဲမှာ နွမ်းချည်သွားခဲ့ရလေသည်။

မာမီနဲ့ မမကြီးက ...

သူ့စကားတွေကို ကျေနပ်သွားခဲ့ပေမဲ့ ...

သူကတော့ ဒီလိုပြောခဲ့ရသည် သူ့ဘဝသူ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားရသည်။

ပျိုကိုလည်း ပိုပြီးသနားကြင်နာသွားရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

မြို့ ဇ မြို့

အတန်းထဲက ပျို့ စထွက်လိုက်သည်နှင့် ပျို့အနောက်ကို ကောင်လေးနှစ်ယောက်က လှစ်ခနဲ ကပ်ပါလာတာကို ပျို့ဂရုမစိုက်ဘဲ ခပ်တည်တည်ပင် လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။

ပျို့မှာ အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်းရယ်လို့ မရှိခဲ့တာမို့ အခုလိုပဲ တစ်ယောက်တည်း သုတ်ခြေတင်ရတာများသည်။

ဒီနေ့မှာတော့ ...

ထူးထူးခြားခြား ကောင်လေးနှစ်ယောက်က ပျို့အနောက်က ကပ်ပါလာခဲ့ရပြီး မထိတထိ ရိလာခဲ့တာမို့ ပျို့မျက်နှာကလေးကိုတင်းပြီး ခပ်လွဲလွဲ ပြုထားသည်ကြားက ကောင်လေးနှစ်ယောက်ထဲက အရပ်ရှည်ရှည် အသားဖြူဖြူကောင်လေးက

လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် ဖြောင်းခနဲတီးပြီး ပျို့ခေါင်းပေါ်သို့ မျက်စောင်းကြီးခဲရင်း ...

“ဟာ ... ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ”

ပြောရင်း မျက်လုံးကြီးကပါ ပြူးလာသဖြင့် ပျို့ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ခပ်အမ်းအမ်းလေး ဖြစ်သွားရသည်။

ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ်လည်း မလုံမလဲ ဖြစ်သွားရသည်။

ဒါပေမဲ့ ပျို့က ခပ်စွာစွာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပီပီ

ဆဲဒီကောင်လေးကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်ပြီး ...

“နင် သေချင်ပြီထင်တယ်၊ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားစမ်း”

“ဟား ... ကြောက်စရာကြီး”

“ဟင် ... နင် ဘာပြောတယ်”

“အာ ... မဟုတ်ဘူး၊ ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ ... ဟိုဟာကြီးကို ပြောတာ”

ကောင်လေးက ပျို့မျက်နှာကို လက်ညှိုးညွှန်သလို လုပ်ပြီးမှ ကောင်းကင်ကို လက်ညှိုးညွှန်လိုက်ပြန်သဖြင့် ပျို့နှုတ်ခမ်းသားလေး ဖိကိုက်ပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်လုံးကလေးဆွဲကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီအချိန်မှာ ...

ဆိုင်ကယ်ခွလျက် ပျိုတို့အခြေအနေကို စောင့်ကြည့် အကဲခတ်နေသည် ဂျန်ကို ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို အားတက်သွားရသည်။

“နင် အခုလှည့်ပြန်”

“ဟား ... ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်တာ”

“လက်ငါးသစ် ဘီးကုတ် အယ်စတုန်ကြီး ... ဟီး”

“ဟင်”

အခုမှပဲ ကောင်လေး လက်ညှိုးထိုးပြီး ပြောခဲ့တာ ပျိုကုပ်ထားသည် ဘီးကုပ်ကြီးကို ဆိုလိုမှန်း သဘောပေါက်သွား ကာ ပျို ရယ်ချင်သွားသည် မျက်လုံးတွေကို တစ်ချက် ဂျန်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။

ဂျန်က ပျိုတို့အနားသို့ ဆိုင်ကယ်ထိုးရပ်ပြီး ဆိုင် ကယ်ခွလျက်က မျက်မှောင်ကြီးကုတ်ကာ ...

“ဘာလဲ ပျို”

“ဘာမှမဟုတ်ဘူး ဂျန်”

ဂျန် ရောက်လာပြီမို့ ကောင်လေးနှစ်ယောက် ပါးစပ် ပိတ်ကာ အာစီးသွားရပြီဖြစ်သည်။

ဂျန်က သဘောပေါက်သလို မေးတစ်ချက်ဆတ်

ကာ ...

“စက်ဘီးမပါဘူးလား”

“မပါဘူး”

“ဒါဆို တက်”

ဂျန်က ပျိုကို လိုက်နှောင့်ယှက်သည့် ကောင်လေး တွေကို ဂရုစိုက်ပြီး မကြည့်တော့ဘဲ လက်ဟန်ဖြင့် သူ့ဆိုင်ကယ် အနောက်ကို တက်ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

ပျို အခုလို အချိန်မျိုးမှာ ...

သူ့အနောက်ပဲ လိုက်ရကောင်းနီးနီး၊ ဒီအတိုင်းပဲ လမ်းဆက်လျှောက်ရကောင်းမလားဆိုပြီး ဧဝေဝေါဝေခွဲမရဖြစ်နေ သည့် အချိန်မှာပဲ ...

“အဲဒါ ဘုလေးလဲ”

“ဘာကွ ... မင်း”

မထင်မှတ်ဘဲ ပါးစပ်သရမ်းသည့် စောစောက ကောင်လေးဆီက ထွက်လာသည့် စကားကြီးက ဂျန်နှင့် အဲဒီ ကောင်လေး လက်သီးထိုးပွဲ ဖြစ်သွားသည်အထိ ပြဿနာကြီးသွား တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

စွေခနဲ ဆိုင်ကယ်ခွထားရာကနေ အဲဒီကောင်လေး ဆီ ရောက်သွားသည့် ဂျန့်ကို ပျို ဘာမှမတားနိုင်ခင်မှာပဲ ဂျန့်က အဲဒီကောင်လေးမျက်နှာကို လက်သီးတစ်လုံး ပစ်ကျွေးပြီးသွားခဲ့ လေပြီ။

“ခွပ်”

“ဟာ ... မင်း”

“မှတ်ထားကွ၊ မင်းက တစ်ချက်ဆို ငါက နှစ်ချက်”

“ခွပ်”

“ခွပ်”

“အား ... မလုပ်နဲ့၊ ဟဲ့ကောင် ... နင် ... နင်”

“ဟား ဟား ... ဒီမှာ ပျို၊ မင်း သူ့ဌေးသားက ကြွေတယ် ဆိုပြီး ဘဝင်ခေါင်ခိုက်မနေနဲ့၊ နောက်မှ ခူးနဲ့မျက်ရည်သုတ် နေရမယ်၊ ဘဝတူချင်းကျ ခါချလိုက်တာ၊ စောင့်ကြည့်ရ သေးတာပေါ့၊ သူ့ဌေးသားက သူ့ကို အတည်လား အပျော် လားဆိုတာ”

“ဟင် ... နင် ... နင် ဇော်ကားလိုက်တာ”

“ငါက ပါးစပ်ကလေးနဲ့တင် ဇော်ကားတာပါ”

“ဟင်”

ပျို အဲဒီကောင်လေးကို ဘာမှပြန်မပြောနိုင်လောက် အောင် ရှက်စိတ်တွေ တစ်ကိုယ်လုံး မွန်ထူသွားတော့သည်။

“ငါက ပါးစပ်ကလေးနဲ့တင် ဇော်ကားတာပါ” ဆို တော့ ဘယ်သူကတော့ ... ဟား ဒီစကားကြီးဟာ ဘယ်အတိုင်း အတာအထိ သက်ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဆိုတာကို မိန်းကလေးဖြစ်သည့် ပျိုက ရှက်လွန်းလို့ တွေးတောင်မတွေးဝံ့အောင် ရင်နာသွားရပါ သည်။

“တက် ... ပျို၊ ဒီအလေမသားရဲ့စကားကို ဂရုစိုက်မနေ စမ်းပါနဲ့”

ရှက်လွန်းလို့ ပျိုမျက်ဝန်းထဲမှာ ဘာမှမမြင်ရတော့။

မှောင်နှင့်မည်းမည်းထဲမှာ လူတစ်ယောက်က ပျို လက်ကိုဆွဲကိုင်ပြီး ဆိုင်ကယ်ပေါ် ခါးကိုပွေ့ချိုပြီး ဆွဲတင်ပေးလိုက် သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

“ငါ့ခါးကို ဖက်ထား”

ဆိုတဲ့ အမိန့်သံကိုလည်း ကြားလိုက်ရသလိုပဲ ပျို အဲဒီအမိန့်ကိုလည်း နာခံလိုက်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဂူး”ခနဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်း မောင်းထွက်သွားသည် သူ့နောက်ကျောပြင်လေးကို ပျို ခပ်တင်းတင်း သိုင်းဖက်ရင်းက သူ့ကျောပြင်မှာ မျက်နှာလေးမှောက်ကာ ပျို သတိလက်လွတ် ငိုကြွေးလိုက်ပါတော့သည်။

ပျိုဘဝမှာ ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ သူစိမ်းယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အရှက်ခွဲ အစော်ကားခံလိုက်ရတာဖြစ်သည်။

အဲဒီဘဝတစ်ခုကိုလည်း အရမ်းမုန်းတီး နာကြည်းသွားခဲ့ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ဂျန်ကတော့ ...

ပျိုရင်ထဲက ခံစားချက်ကို မသိဘဲ သူ့ရင်ထဲက နှလုံးသားဆန္ဒကိုပဲ ရှေ့တန်းတင်ခဲ့ပြီမို့ ပျို ဒီနေရာမှာ ရူးတောင် ရူးသွားချင်တော့သည်။

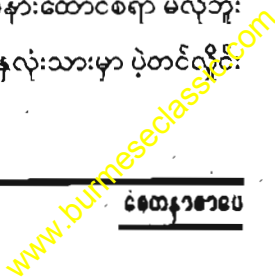

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ တအိအိ ငိုရှိုက်နေသည့် ချစ်သူလေးကို သူ ဘယ်လိုသနားကြင်နာ မြတ်နိုးသွားရမုန်း မသိသည့် ခံစားချက်ကြီးဖြင့် ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို တစ်သားတည်းကပ်မတတ်ပေ့ဖက်ရင်းက သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ချစ်သူလေး ဝမ်းနည်းသလို ဝမ်းနည်းကြေကွဲသွားရပါသည်။

မညီမျှသည့် ဘဝနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ဖို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့အလှောင်အပြောင်ခံရသည့် ဘဝတစ်ခုကိုလည်း နာကြည်းသွားခဲ့သည်။

လူလူချင်း အတူတူပဲ။

ပတ်ဝန်းကျင်စကား ဘာမှနားထောင်စရာ မလိုဘူးဟု ရင်ထဲက ကြွေးကြော်ခြင်းတွေက သူ့နှလုံးသားမှာ ပဲ့တင်လှိုင်းရိုက်ခတ်သွားရလေသည်။

“ပျို ... ချစ်သည်။ မငိုစမ်းနဲ့ကွာ၊ ဒီလို အလေးစိကောင်
တွေရဲ့စကားကို ဂရုမစိုက်စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ဒီမှာ ကိုယ်တို့ချစ်သူ
နှစ်ဦး စိတ်တူကိုယ်တူနဲ့ တစ်ယောက်ခံစားချက်ကို တစ်
ယောက် နားလည်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား ပျိုရယ်၊ ဟင် ...
ဟင် ... ပျို”

ဂျန် ဘယ်လိုမှ မျှိုသိပ်ထိန်းချုပ်လို့ မရတော့ပြီမို့
ရင်ခွင်ထဲက တာအိဇိုရှိက်နေသည့် ပျို ပါးပြင်ကလေးကို လက်
နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင့်ညှပ်ပြီး ချစ်အနမ်းတွေ ဖွဖွလေး ပေးအပ်လိုက်
တော့သည်။ မျက်ဝန်းကလေးတွေ မိမိတိပြီး ...

အရက်သည်းစွာ ငိုရှိက်နေသည့် ပျိုမျက်ရည်တွေ
က သူ့ပါးပြင်သို့ ပူနွေးစွာ ကူးလွန်းသွားရပြီဖြစ်သည်။

“ပျိုရယ် ... ဝမ်းမနည်းစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ
ဒီလိုပဲ”

သူက ချစ်သူလေးကို ချောတေးသီဖို့ ကြိုးစားလိုက်
ပါသည်။

သို့သော် ချစ်သူလေးက သူ့ချောအနမ်းတွေကို
ခါယမ်းတိမ်းရှောင်ရင်း သူ့ရင်ခွင်ထဲက ရုန်းထွက်ဖို့ ကြိုးစားလိုက်
သဖြင့် သူ ပိုပြီးရင်နာသွားရသည်။

သူ ဖြစ်စေချင်တာ ...

ချစ်သူလေးကို ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုမစိုက်သည်
မိန်းကလေး ဖြစ်စေချင်ခဲ့တာ။

အဲဒါမှ သူတို့နှစ်ယောက် သာယာတဲ့ဘဝတစ်ခုကို
ထူထောင်နိုင်မှာဖြစ်သည်။

“ဂျန် ... နင် ငါ့ကိုလွှတ်ပါ”

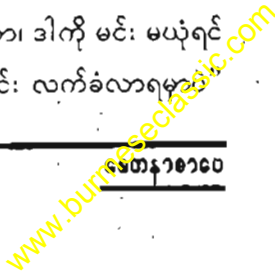
ခပ်ထန်ထန်လေး မာသွားသည့် ပျိုအသံက သူ့
နှလုံးသားထဲကို ရေခဲနွေးပူနှင့် လှမ်းပက်လိုက်သလို ခံစားလိုက်
ရသည်။

“ပျို ... မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

သူကလည်း ရင်မခံနိုင်သည့် အသံအက်ကြီးဖြင့်
ပြန် အော်ပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီနောက် သူ့ရင်ခွင်ထဲက အတင်းရုန်းထွက်နေ
ပြီဖြစ်တဲ့ ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို ပိုတိုးဖက်ပစ်လိုက်ပြီး ပျိုမျက်နှာ
လေးကို သူ့မျက်နှာကြီးဖြင့် နွေးနွေးလေး ဖိအပ်ပစ်လိုက်ကာ ...

“အရမ်းချစ်တယ်၊ မင်းကို ငါ အရမ်းချစ်တယ် ပျိုရယ်၊
တစ်ဘဝလုံးစာအတွက်ကို ချစ်ခဲ့တာ၊ ဒါကို မင်း မယုံရင်
နေလေ၊ သိပ်မကြာတဲ့အချိန်မှာ မင်း လက်ခံလာရမှာပဲ”

“မရှူးသွပ်ချင်စမ်းနဲ့ ဂျန်ရယ်၊ နင်ဘဝနဲ့ ငါ့ဘဝက ဒီလောက် ကွာခြားနေတာ၊ မဖြစ်နိုင်တာတွေကို အသည်းကွဲ ခံမနေစမ်းပါနဲ့။”

“ဘဝဆိုတာ နှလုံးသားရေးရာနဲ့ တည်တံ့ဖို့ပဲ၊ ငါ ယုံမှတ် ထားတာ ဆင်းရဲတာ ချမ်းသာတာကို ကွာခြားတဲ့ ဘဝတစ် ခုလို့ ငါ မခံယူဘူး၊ အဓိက နားလည်ဖို့က ပျို့ ငါ့ကိုနား လည်ခံစားပေးဖို့ပဲ၊ ဟောဒီ ငါ့ရင်ထဲမှာလေ မင်းကိုချစ်ရ လွန်းလို့ နှလုံးသားတွေ ဘောင်တင်ခတ်နေပြီကွ”

သူက ရင်ခွင်ထဲက ချစ်သူလေး လက်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူပြီး သူ့ဘယ်ဘက်ရင်အုံ(နှလုံးသား)တည့်တည့်ဆီသို့ အစမ်း ခိုင်းလိုက်သည်။

ရင်ထဲက ပူလောင်စွာ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေသည် ...

နှလုံးခုန်သံတွေက ပျို့ကို သိပ်ချစ်သည့် သူ့ရဲ့နှလုံး သားသက်သေ ဖြစ်ခဲ့သည်။

“တူညီမှ ဘဝနှစ်ခု ပေါင်းစပ်ရမယ်လို့ ဘယ်စာဆိုတော် ကြီးတွေကမှ စာမဆိုထားခဲ့ပါဘူး ပျို့”

“ဟင့်အင်း ... 'ဂျန်၊ ငါ့ကြောင့် နင့်မိဘဆွေမျိုးအသိုင်း အဝိုင်းကြားမှာ နင် မျက်နှာငယ်ရမဲ့အဖြစ်ကို ငါ ... ငါ မလိုအပ်ဘူး”

“မင်း မလိုအပ်ပေမဲ့ ကိုယ်ကတော့ မင်းကို တစ်ဘဝလုံး အတွက် (I need you) ငါ မင်းကို လိုအပ်တယ်”

“.....”

ပျို့ရဲ့အငြင်းစကားသံလေးကို သူ့နှလုံးသားက လက် ခံနိုင်သည့်သွေးတွေ ပြိုစီးသွားရပြီဖြစ်သည်။

ချစ်သူ နှုတ်ခမ်းပါးလေးသည်သာ ...

သူ့ရဲ့အလိုအပ်ဆုံး။

အနွေးထွေးဆုံး (ကမ္ဘာတစ်ခု)ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ဒီမှာ ပျိုအတွက် ကိုယ့်ရဲ့ Present”

“ဟင် ... ဘာလဲ၊ ငါ့ Birthday လည်း မရောက်သေးပါဘူး”

ပျိုက သိချင်စိတ်တွေကို မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးကလေးတစ်ချက် ဝင့်ကြည့်လိုက်တော့ ဂျန်က ခပ်ထောင်ထောင်ဆံပင်ကလေးကို ဖွဖွကလေးပွတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကို လျှာဖြင့် ပိတ်လိမ်းလိုက်သည်။

အဲဒီလို ဂျန်အမူအကျင့်လေးကို ပျို အသည်းခိုက်မတတ် ချစ်မြတ်နိုးသွားရကာ မျက်လုံးတောက်တောက်ကလေးနှင့် မော့အကြည့် ...

“အာ ... ဘာလုပ်တာလဲ”

မျှတ်ခနဲ မျက်စိနှစ်လုံးကို ဂျန်က အနောက်ကနေ လှစ်ခနဲ ဖမ်းပိတ်လိုက်သဖြင့် ပျို ကိုယ်လုံးလေး သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပစ်ကျသွားရလေသည်။

“အာ ... ဂျန်၊ မလုပ်နဲ့ဟာ၊ ဧည့်ခန်းကြီးမှာနော်၊ နင်ပလူးပလဲမနေနဲ့ ငါ မကြိုက်ဘူး၊ မေမေ ပြန်လာတာနဲ့ တိုးသွားဦးမယ်”

“တိုးသွားတော့ ကောင်းတာပေါ့၊ အားကျလိုက်တာ ငါ့သမက်လောင်းလေးရယ် ဖြစ်သွားမှာပေါ့!”

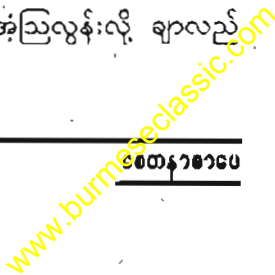
“ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဂျန်ရာ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ၊ ငါ့မျက်လုံးကိုလည်း ဖွင့်ပေး”

“အိုခေ ... ဝမ်း ... တူး ... သရိုး ... ဟေ့ ... ဖွင့်တော့”

သူက ယူလာသည့် လက်ဆောင်ထုပ်ကြီးကို စားဖွဲ့ပေါ်ဖြန့်ချပြီး စည်းချက်ညီညီ အချက်ပေးပြီး လှစ်ခနဲ ဒိတ်ထားသည့် ပျိုမျက်လုံးလေးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့သည်။

“ဟင်”

ပျိုမျက်လုံးကလေးတွေ အံ့သြလွန်းလို့ ချာလည်လည်သွားရသလို ...

စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသည့် ဂျွန်လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေကလည်း ပျိုဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားတွေ ဖြစ်နေတာက ပျို့အတွက် စိတ်မကြည်စရာ ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဒါ သူက ပျို့ကို ဆင်းရဲတဲ့ မိန်းကလေးဆိုပြီး ချစ်သူဖြစ်စမှာပင် အဝတ်အစား ထောက်ပံ့တာပေါ့။

ပျို့စိတ်ထဲ မခံချင်လွန်းလို့ နှုတ်ခမ်းသားလေး ရွဲ့ကျသွားပြီးမှ စိတ်ကိုထိန်းကာ ရန်စကားမပါအောင် ဂျွန်ကိုအရိုးရှင်းဆုံး မေးလိုက်မိသည်။

“ဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဂျွန်”

“မင်း ဝတ်ဖို့လေး ချစ်သည်ရဲ့၊ ဘယ်လောက်မှ မပေးရပါဘူး၊ တစ်ထည်မှ သုံးထောင်ကျော် သုံးထောင်ပါပဲ”

“ဘယ်နှထောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါလား သုံးထောင်၊ ဒီလောက် အသားကောင်းနေတဲ့ဟာ၊ ဒီမှာ နင် ငါ့ကို အဲဒီလို လက်ဆောင်ပေးပြီး မြူဆွယ်ဖို့ မစဉ်းစားနဲ့၊ ငါက ခေတ်ထဲက မိန်းမပေမဲ့ မိန်းမအတော်များများလို ကိုယ့်ချစ်သူပေးလာမဲ့ ပစ္စည်းကို ငမ်းငမ်းတက် မျှော်လင့်နေမယ့်သူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သဘောပေါက် နားလည်ထား။”

“ဟား ... ဒုက္ခါ မဟာဒုက္ခတော့ ပတ်ပြီကွာ၊ အဲဒါ ကိုယ်စင်ကာပူသွားတုန်းက ချစ်သည်အတွက် ဝယ်လာတဲ့ Present ပါကွာ၊ အဲဒီတုန်းက ပျို့က ကိုယ့်ကို ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေတော့ ...”

“အခုလည်း ခါးခါးသီးသီးပဲ”

“ဟေ့ ... တော်ပြီနော်၊ တော်ပြီ၊ ဒီလောက် ရန်ထောင်လွန်းတဲ့နှုတ်ခမ်း ဒဏ်တပ်ခံချင်ပြီလား။”

အခုမှပဲ ပျို့ တစ်ယောက် တိတ်တိတ်ကလေး ငြိမ်ကုပ်သွားလေတော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်သူလေး စိတ်ဆင်းရဲအောင် သူ့ခြိမ်းခြောက်ပြီးတော့တောင် စကားမဆိုချင်ခဲ့တာကို ဝန်ခံချင်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ...

တစ်ခါ တစ်ခါမှာ သူ ချစ်မှန်းသိလို့ သူ့အပေါ် နှိုးဆိုးဆိုး ဂျစ်ဂျစ်တတ်သည့် ချစ်သူလေးကို သူ ဦးနှောက်ပိန်းအောင် ခေါင်းခြောက်ခဲ့ရသည်။

အခုလို လက်ဆောင်ပေးတာမျိုးကို တူးခါးနေသည့် အတွက်လည်း မခံချင် ဖြစ်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဖယ် ... ဖယ်စမ်း”

သူ့ကို ဆောင်တွန်းပစ်လာသည့် ပျိုကို သူ တစ်ချက် တည်တည်စိုက်ကြည့်ပြီး သူမ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ခေါင်းကလေးတစ်ချက်ငုံ့ပြီး ဝိုက်ကလေးကို လက်ဖြင့်ပွတ်လိုက်ကာ ...

“ငါ နံနက်စာ ဘာမှမစားရသေးဘူး၊ ဝိုက်ဆာတယ်ကွာ၊ မုန့်ဟင်းခါး ရှိတယ်မို့လား”

“ရှိတယ်”

“ဒါဆို ကျွေးကွာ”

နှုတ်ခမ်းကလေးစုပြီး မိန်းမလေးတစ်ယောက်လို အိုက်တင်ဖမ်း ပြောလာသည့် ဂျန့်ကို ပျိုက စိုက်ကြည့်ပြီး လှစ်ခနဲ သဘောကျစွာ ပြီးလိုက်သည်။

“ဘာပြုံးတာလဲ”

မျက်နှာလေး တစ်ဖက်လှည့်ပြီး သူ မမြင်အောင် ပြီးလိုက်ကာမှ သူက မြင်ဖြစ်အောင် မြင်သွားသေးသည်။

“နှုတ်ခမ်းလေးစုပြီးပြောတာ အခြောက်ကြီး ကျနေတာပဲ”

“အဟား ဟား ... ဟာ ... ပြတ်”

သူက တအားထအော်ရယ်ပြီးမှ သူ့ပါးစပ်သူ အချိန်မီဘရိတ်အုပ်ကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိလိုက်လေသည်။

ပျိုက သူ့အိုက်တင်ကို ပါးပါးလေး သတိထားမိသွားရကာ ရင်နာသွားရသည်။

ဒါ သူ့မိဘတွေ သူ့ရယ်သံကို ကြားသွားမှာစိုးရိမ်ပြီး မျက်လုံးအကြည့်တွေကအစ ယောက်ယက်ခတ်သွားတာကြီးကို ပျို အခဲရခက်ခက် ဖြစ်သွားရတော့သည်။

“နင့်မိဘတွေ နင့်ရယ်သံကို ကြားမှာစိုးလို့လား”

“ဟာ ... မဟုတ်တာ၊ ပျိုကလည်း”

သူက တူးတူးခါးခါးငြင်းရင်း ပျိုလက်ကိုဆွဲကိုင်ကာ မီးဖိုခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားလိုက်ပါသည်။

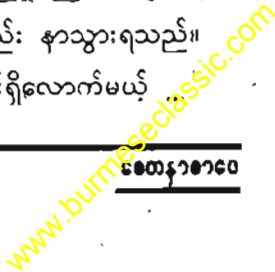
သူ့စိတ်ထဲက ...

ခံစားချက်ကို ဒက်ခနဲ ချက်ချင်းကြီး သိသွားသည့် ပျိုကိုလည်း သူ တော်တော်ဖြိုသွားရသည်။

ဟား ... ပါးလိုက်သည့် မိန်းကလေး။

အလိုလိုနေရင်း ဘဝမတူညီမှုကြောင့် ကျီးလန်စာစား ဖြစ်နေရသည့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်လည်း နာသွားရသည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ပျိုလို အဆင့်ရှိလောက်မယ့်

အနေအထားက ကောင်လေးတစ်ယောက်သာ ပြေး
ဖြစ်လိုက်ချင်သည်။

တစ်ယောက်တည်း ...

အတွေးကလေးတွေနှင့် ပျို သူ့အတွက် မုန့်ဟင်းခါး
ပြင်ဆင်နေပုံလေးကို သတိလက်လွတ် ငေးကြည့်နေခဲ့မိတာ သူ့
အရှေ့မှာ မုန့်ဟင်းခါးပွဲ လာချပေးသည့် ပျိုကိုတောင် ခပ်ကြောင်
ကြောင်ကြီး စိုက်ကြည့်လိုက်မိတော့သည်။

“စားလေ ... ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“ဪ ... ငရုတ်သီးမုန့် ပါလားလို့ ကြည့်တာပါ”

သူက လျှပ်တစ်ပြက် ဉာဏ်ကုန်လိုက်မိပြန်သည်။

ချစ်သူလေးကို သူ ဘာဖြစ်လို့များ လိမ်ညှာပြီး

ပြောချင်ခဲ့ရတာလဲမသိ။

သူ့ရင်ထဲက အမှန်စကားလုံးတွေကိုလည်း ချစ်သူ

လေးကို မကြားစေလိုခဲ့ပါ။

ရှေ့လျှောက် ဘယ်လိုဘဝမျိုးနှင့် သူနှင့် ပျို စခန်း

မြန်းရမည်မသိ။

ပျိုက သူ့ရင်ထဲကခံစားချက်ကို သိထားပုံဖြင့် နှုတ်

ခမ်းလေးတစ်ချက်မဲ့ကာ သူ့အရှေ့က လှည့်ထွက်သွားပြီဖြစ်သည်။

သူ့မှာသာ ရင်ထဲမှာ အစာမဝင်သေးခင်မှာပင်
အစာနှင့်သွားရပါလေပြီ။

ပျို ကျွေးလာသည့် မုန့်ဟင်းခါးကိုလည်း တစ်ပန်း
ကန်လုံး အပြောင်ကိုင်ပစ်လိုက်သည်။

“အား ... ဖလူး ... ဖလူး ... စပ်လိုက်တာကွာ”

နဂိုကတည်းက အစပ်ကြောက်သည့်သူ့မှာ အခုတော့
နားရွက်တွေ ရဲထုံသွားသည်အထိ ပူလောင်သွားရလေပြီဖြစ်သည်။

နားရွက်တစ်ပြင်လုံး ရဲတက်သွားရုံတင်မက လည်
ချောင်းတစ်လျှောက် ပူဆင်းသွားသည့် ခံစားမှုကြီးကို ဘယ်လိုမှ
ဟန်မလုပ်နိုင်တော့ဘဲ မျက်ရည်တွေ ဝဲသွားရပြီဖြစ်သည်။

“စပ်မှာပေါ့၊ ငရုတ်သီးမကြိုက်ဘဲ ငရုတ်သီးစားတာကို၊

ရော ... ရေသောက်လိုက်”

သူ့အရှေ့ကို ရေခွက်ကမ်းပေးလာသည့် ပျိုလက်
ထဲက ရေခွက်ကို လှမ်းမယူဘဲ သူက ပါးစပ်အဆင်သင့်ဟပေး
လိုက်သဖြင့် ပျို စိတ်ချဉ်ပေါက်သွားရသည်။

“အား ... စပ်ရိုက်တာ၊ လုပ်လေကွာ၊ တိုက်လေ”

“ကျွတ် ... လက်နှစ်ဖက်ပြတ်နေတဲ့ကောင် ကျနေတာပဲ”

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ပျို တိုက်လာသည့် ရေကလေးကိုလည်း စိမ်ပြေနေပြေနှင့် ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံ့ပြီးမှ ဝှပ်ခနဲ မျိုချလိုက်သည်။

“ဟာ ... ဟာ ... ကွာ၊ ရေနဲ့မရဘူး၊ စပ်ဆေးတာပဲ”

“ဒါဆို ဘာစားမလဲ၊ သကြားစားမလားဟင်”

“ဟာကွာ၊ မစားချင်ဘူး”

“ဟာ ... ဒါဆို ဘာစားမလဲ”

စိတ်ညစ်သလို မျက်နှာလေးရှုံ့ပြီး မေးလာသည့် ပျိုကို သူ မချင့်မရဲ စိုက်ကြည့်ရင်း ပခုံးလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆွဲကိုင်ကာ ...

“အချစ်စားချင်တယ်”

“ဟင် ... ဂျန် ... နင်”

“အဲဒါကို ပျိုကျွေး”

“ဟာ ... ဂျန်”

“.....”

“ဂျန်”

“အင်း”

“ပြောလို့မရဘူးလား ဂျန် ... နင်”

ဒီအချိန်မျိုးမှာ ...

ပျိုနှင့်ဂျန်ဟာ ...

ကြားလေသွေးလို ဝေးစရာမလိုတော့အောင်ကို နှစ်ဦးသား ချစ်ခြင်းတွေက မြဲမြံခိုင်မာတဲသွားရလေသည်။

အတန်ကြာမှ ဂျန်က မျက်နှာကလေးပင့်မော့ကာ ...

“ဟား ... အခုမှပဲ အစပ်နည်းနည်းပြေသွားတော့တယ်”

“သွား ... လူဆို”

“ဟေ့ ... အဲဒီလိုတော့ မသမုတ်နဲ့နော်၊ ဒီထက်ဆိုအောင် လုပ်ပစ်လိုက်လို့ ဘာမှတ်လဲ”

“ဂျန်ရယ် ... ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းကွာ၊ ဒီမှာ စကားအကောင်း မပြောရဘူး”

“အင်း ... ပြောပါဦးဗျာ၊ အနာဂတ် စိမ်ကိန်းဆွဲမလို့ မဟုတ်လား”

သူက လှစ်ခနဲပြုံးပြီး ချစ်မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ပျိုကို မေးဆတ်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပျိုက သူ့အကြည့်တွေကို ရင်ခုန်သွားပုံဖြင့် ခေါင်းကလေးငဲ့ နှုတ်ခမ်းကလေး ဖိကိုက်ပစ်ရင်းက အသံအက်အက်

ကလေးဖြင့် သူ့ရင်ကို အထိဆုံးစကားတွေဖြင့် တစ်လုံးချင်း ရင်ဖွင့်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

“နင့်ဘဝနဲ့ ငါ့ဘဝက မတူညီဘူးကျန်၊ အရမ်းကို ကွာခြားလွန်းပါတယ်၊ ဘယ်လောက်အထိ ကွာခြားသလဲဆိုတော့”

“ရှူး ... ဆက်မပြောတော့နဲ့ကွာ”

“ပြောရမှာပဲ ကျန်ပြောချင်တာတွေကို ရင်ထဲမှာ ကျိတ်မျိုချထားရင် ငါပဲ တအံ့နွေးနွေး ပူလောင်မှာ”

“ကဲ ... ပြောစမ်းကွာ၊ ကြိုက်သလောက် ပြောပစ်လိုက်စမ်း”

သူက ပျို့မေးစေကလေးကို ဆွဲဖျစ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ပင့်ပြီး ဆရာကြီးအိုက်တင် ဖမ်းလိုက်သည်။

မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ပင့် မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြီး ပြော ... နားထောင်မယ်၊ မူကြီးဖမ်းလိုက်တော့ ပျို့က မကျေနပ်သလို မျက်စောင်းလေးခဲရင်း မျက်နှာလေးတစ်ချက်တည်ကာ ရင်ပွင့်သွားတော့သည်။

“ငါပြောချင်တာက နင့်ဘဝနဲ့ ငါ့ဘဝဟာ တောင်သမုဒ္ဒရာနဲ့ မြောက်သမုဒ္ဒရာလို အလှမ်းဝေးလွန်းလှပါတယ်၊ မတူညီတဲ့ဘဝကိုဖန်တီးပြီး ရင်ထဲကအချစ်တွေနဲ့ နင့်ကို ငါချစ်ခဲ့ပေမဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဘဝရေးနဲ့ယှဉ်လာရင် ဒီအချစ်တွေ

ဟာ မြူမှုန်တစ်မှုန်စာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမှာပဲ၊ အဲဒီအချိန်မှာ နင် ငါ့ကို စွန့်လွှတ် ကျောခိုင်းသွားရင်လည်း ငါကျေနပ်မိမှာပါ။ ဒါကတော့ နင့်ကို တစ်သက်လုံး ချစ်သွားမယ်ဆိုတာ ရင်ထဲက ကတိသစ္စာဆိုပါတယ်”

သူ့ကို ဆွေးဆွေးလေး ပြောလာသည့် ချစ်သူလေးကို သူ နွေးနွေးလေး စိုက်ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။

“ငါ့ရင်ထဲက အချစ်က မင်းကို ထာဝရပေးဆပ်ပြီးသားပါပျို့၊ ဘယ်တော့မှ ငါ့အချစ်က မင်းအပေါ်ကို မြူမှုန်တစ်မှုန်စာ မဖြစ်စေရဘူး၊ ငါလည်း ကတိပေးပါတယ်”

ရင်ထဲက အလေးနက်ဆုံး စကားကို ပျို့လည်း နားသည့်ခံစားမိသည် ထင်ပါသည်။

ရှည်လျားထူသိပ်လွန်းသည့် မျက်တောင်ကြီးတွေ ဝင်းချကာ သူ့ရင်ခွင်ဆီသို့ မျက်နှာကလေးပင် လွှဲလိုက်သည့် ချစ်သူလေးသည်သာ သူ့အတွက် အကျေနပ်ဆုံး ဘဝတစ်ခု ဖြစ်သွားရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ထင်မှတ်မထားသည့် သူတစ်ယောက်ကို မထင်မှတ်ဘဲ အိမ်ရှေ့မှာ ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျို့ အံ့ဩသွားသလို နှုတ်ခမ်းကလေးတောင် ဟဟလေး ပွင့်ဟသွားရသည်။

“ဟင် ... မမကြီး”

“ဘာအော့ ... ညည်း ကျုပ်ကို ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ်”

“ဟို ... ဟို ...”

“ဟွန်း ... ကြည့်တော့ မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင်၊ အဖြူထည် သိုးကလေး လုပ်မနေနဲ့”

ကြားလိုက်ရသည့် တစ်ဘက်ခြံက ဂျန်အစ်မစကားသံက ပျို့အတွက် ဘယ်လိုမှ အလားအလာ မကောင်းမှန်း ပိုသိလိုက်ရပါသည်။

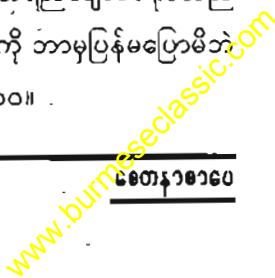
တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ဒီလိုပြဿနာမျိုးတွေဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားသည့် ပျို့ကတော့ ...

ဂျန်အစ်မရဲ့ အထူးဆုံးစကားတွေကို ဇွတ်မှိတ်နားထောင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

“ဒီမှာ ညည်းကို ဘာမှ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောချင်ဘူး၊ လေကုန်တယ်၊ အရှင်းဆုံးပဲ ပြောချင်တယ်၊ ညည်းနဲ့ မောင်လေး ဇာတ်လမ်းခင်းနေရင် ဒီနေရာမှာပဲ ဇာတ်သိမ်းလိုက်တော့ ပျို့ကညာ၊ ညည်းကို အစ်မ မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာလို့ ဒီစကားမျိုး လာပြောတာနော်၊ ညည်း စိတ်လည်းဆိုးစရာ မလိုဘူး”

စိတ်မဆိုးပေမယ့် စိတ်တော့နာတာပေါ့ မမကြီးရယ်လို့ ရင်ထဲက စကားတွေသာ ဖွင့်အန်ထုတ်လိုက်ရင် ဂျန်အစ်မ ပွဲကြီးပွဲကောင်း ထသောင်းကျန်းပစ်မှာ သေချာသည်။

ပျို့လို မိန်းကလေးမျိုးလောက်ကို သူလို စီးပွားရေးကို နောကြေအောင် ဦးဆောင်ခေါင်းရွက်လုပ်နေသည့် မိန်းမကလက်ညှိုးကလေးနဲ့ တောက်ကစားရုံဖြင့် အရည်ဖျော်ပစ်နိုင်သည်ဆိုတာကို သိထားသည့်ပျို့ကလည်း သူမကို ဘာမှပြန်မပြောမိဘဲ ဒီအတိုင်း ခေါင်းငုံ့နားထောင်ခဲ့ရသည့်ဘဝ။

“လောကကြီးက မတရားပါဘူး ...
 ပိုက်ဆံမရှိတဲ့ ဆင်းရဲသားတွေကို ...
 ပိုက်ဆံချမ်းသာလွန်းတဲ့ သဋ္ဌေးတွေက ...
 နိုင်ထက်စီးနင်း နင်းချေပြောနိုင်ဆိုနိုင်ခဲ့တာ ...
 တိုးအစဉ်အလာထဲက ရှိလာခဲ့တဲ့ ...
 မူဝါဒ(လမ်းစဉ်ကြီး)လား မသိ”

ပြောနိုင်ပါတယ် အစ်မရယ်၊ အစ်မက သုဋ္ဌေးပီပီ ပျိုလို မရှိနှမ်းပါးတဲ့ မိန်းကလေးကို အားသွန်ခွန်စိုက် ပြောလို့ ရခဲ့ပါတယ်။

ပျို ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်သလို ရင်ထဲမှာလည်း ပြောစရာစကားတွေ မရှိတော့။

“ပျိုကညာ”

“.....”

“ဒီမှာ ... ဟိတ် ... ပျိုကညာ”

ငဲ့ကိုင်ထားသည့် ပျိုခေါင်းကလေး ဆတ်ခနဲမတ် ထောင်သွားရလေသည်။

ရစ်ခိုင်းတက်လာသည့် မျက်ရည်စတွေကို ဂျန် အစ်မ မြင်သွားမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်စွာဖြင့် ပျိုက မာနအရောင် ဖြင့် မျက်လုံးကို ပြူးသထက်ပြူးအောင် စိတ်တွေတင်းခံထားခဲ့ သည်။

ဂျန် ... နင့်ကြောင့် ငါ နင့်အစ်မရဲ့အပြောခံ အဆိုခံ ဘဝကို ရောက်နေရပြီ။

“ဘာလဲ ... ညည်း ဝမ်းနည်းသွားသလား”

“.....”

ပျို သူ့မမကြီးကို မျက်လုံးတောက်တောက်ကလေး ဖြင့် ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး သည်းခံအား ကုန်သွားရပြီဖြစ်သည်။

“အစ်မ ဘာပြောချင်တာလဲ၊ ပျိုလည်း လိုရင်တိုရင်သမား ပါ၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ အစ်မကို သိစေချင်တယ်”

“အင်း ... ပြောစမ်းပါဦး၊ ညည်းက ဘာပြောမှာလဲ”

သုဋ္ဌေးမူ သုဋ္ဌေးအိုက်တင်ကြီးဖြင့် ဂျန်အစ်မက မျက်နှာကြီးပင့်ပြီး နှုတ်ခမ်းမဲ့ကာ ပြီးလိုက်လေသည်။

“အစ်မက ဂျန်နဲ့ ပျို အကြောင်းကို ဘယ်အတိုင်းအတာ အထိ သိထားလို့ ဒီစကားတွေ လာပြောနေတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

“အိုအေ ... မောင်လေးကိုယ်တိုင်က ညည်းကို အပျော်တွဲ တွဲနေပါတယ်လို့ ဝန်ခံလို့ ပြောခဲ့ရတာပေါ့။ ခုခေတ်မိန်းမတွေက ကိုယ့်ဘဝမှ ကိုယ်ပြန်မကြည့်၊ မြင့်လွန်းတဲ့ ဟိုင်းသူဌေးကိုမှ တက်မှန်းချင်ရတာ၊ ဟိုင်းသူဌေးနဲ့ စကားပြောဆိုင်ထိုင်၊ အရည်တစ်မျိုးမျိုးသောက်၊ လက်ကလေးအကိုင်ခံ၊ ပါးကလေးအနမ်းခံနဲ့ သူတို့ အငွေအသက်ကလေးကို ရှူရှိုက်ရတာနဲ့တင် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မေ့သွားပြီ၊ အယောင်ဆောင်သူဌေး ဖြစ်သွားပြီ၊ ရှက်မရှက်အေ”

“တော်ပြီ အစ်မ၊ အစ်မ သိပ်စော်ကားတဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ လာကိုင်ပေါက်မနေပါနဲ့။”

ပျို ရှက်လွန်းလို့ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘဲ နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ဖိကြိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ လည်ချောင်းထဲကို ဆိုတက်လာသည့် ခံစားမှုတွေက ပျိုအရုံး ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

“ဂျန်က ဒီလိုပဲပြောတယ်လား၊ ဟင်အင်း ... ငါ မယုံဘူး၊ ငါ လုံးဝမယုံဘူး၊ ဒါ ဒီမိန်းမကြီး လိဆယ်နေတာ၊ ငါ စိတ်နာသွားအောင် လိဆယ်ပြီးပြောတာ”

လို့ပဲ ရင်ထဲက အော်မြည်တမ်းလိုက်သည်။

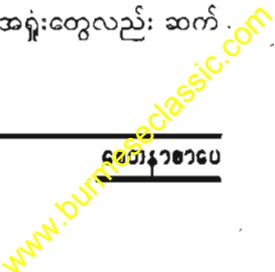
တကယ့် တကယ်တမ်း အပြင်လက်တွေ့ဘဝမှာတော့ ဂျန်အစ်မရှေ့မှာ ပြားပြားဝပ် ကြောက်ရသည့် မိန်းမငယ်လေး ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည်။

ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ...

ရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်အတိ ဖြစ်သွားပြီး မျက်ရည်ကလေးတွေလည်း ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ရစ်သိုင်းသွားရပြီဖြစ်သည်။

“ကျုပ် ညည်းကို ဒီထက်ရိုင်းတဲ့ အသုံးတွေ သုံးလို့ရပေမဲ့ အိမ်နီးချင်းဆိုတဲ့ အသိကြောင့် ညည်း နားလည်ပေးစမ်းပါ၊ ဟုတ်လား။ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်သိရင် ဘဝမှာ ပူဆွေးသောကတွေ မရဘူးပေါ့အေ၊ တစ်ခုပဲ အစ်မပြောချင်တယ်၊ ဒါ ညည်းကို မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစားပြီး ပြောတာပဲ၊ ညည်းဘဝ အမည်းစက်အဖြစ်မခံစမ်းပါနဲ့အေ၊ ဒါပဲ အစ်မပြောချင်တယ်”

ပြောချင်ရာပြောပြီး ပျိုအရှေ့ကနေ ချားခဲ လှည့်ထွက်သွားသည့် ဂျန်အစ်မကို ပျို ဘာမှပြန်ပြောနိုင်သည့်အင်အား မရှိတော့ဘဲ နေရာမှာတင် အရပ်ကြီးပြတ် ပစ်လဲသွားမတတ် ဖြစ်သွားသည့် ခံစားမှုတွေက ပျိုအတွက် အရုံးတွေလည်း ဆက်တိုက်ဖြစ်သွားရတော့သည်။

အိုး ... ငါဟာ သိပ်ညံ့တဲ့မိန်းမ ...
 ဟိုမိန်းမကြီး အနိုင်ပိုင်းပြောသွားသည် စကားတွေ
 ကို ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ခဲ့သည့် ခပ်ညံ့ညံ့ မိန်းမအဖြစ် ...
 ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရမ်းမှန်းတီး နာကြည်းသွားပါ
 တော့သည်။

ဖြစ်နိုင်ရင် ...
 အာခေါင်ခြစ်ပြီး ...

“ဂျန် ... နင့်ကို ငါ သိပ်မှန်းတယ်”

ဟု အော်ဟစ်သောင်းကျန်းပစ်လိုက်ချင်ပါသည်။
 သို့သော် တကယ်တမ်း သူမ လက်တွေ့ကျင့်သုံး
 လိုက်တာတွေက မိန်းမတစ်ယောက်အတွက် တစ်ဘဝလုံးအရှုံး
 ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မျက်နှာကလေးကို လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိအုပ်ပြီး
 “ဟင့်”ခနဲ ရှိုက်ငိုချလိုက်သည့် အညံ့ဆုံး အရှုံးပေးခဲ့ရသည့်
 မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ပျို ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ဘယ်လိုနာကြည်း
 သွားမှန်း မသိအောင် ခံစားလိုက်ရသည်။

မြို့ ၁၂ မြို့

အမှောင်ထုထဲမှာ ပျို တစ်ယောက်တည်း ဘာမှ
 ခံစားချက်မရှိသည့် (ဗလာမဲ့)ရင်ဖြင့် ဂျန်တို့တိုက်အိမ်ကြီးဆီ
 ငေးငိုင်စွာ စိုက်ကြည့်နေခဲ့မိသည်။

ဘဝချင်းမမျှသည့် လူသားကို ရင်ထဲက နုလုံးသား
 က မတန်မရာ တက်မှန်းချင်တော့လည်း အခုလိုမျိုး အနာတရ
 ကြေကွဲခြင်းတွေနှင့် ပူဆွေးခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲသူမလေးက ...

သူဌေးသားလေးကို ကြိုက်ခဲ့မိသည် ...

ဓာတ်လမ်းက ဒီခံစားမှုတွေပဲ ခံစားပေးဆပ်ရမည်။

ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဆက်မညီမျှတဲ့ အမြင့်ဆုံး ဘဝကြီးကို ခုန်ကူးဖို့ မိုက်ခဲရင်တော့ ဂျန်အစ်မ ပြောခဲ့သလို ဘဝမှာ အမည်းစက်ကြီး စွန်းကျန်ခဲ့တော့မည်။

တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုခံစားရမှန်း မသိသည့် ခံစားချက်တွေဖြင့် ပျို့ သူတို့တိုက်ကြီးကို မော့ငေးနေရာမှ ကောင်းကင်ကြီးကို မော့ကြည့်လိုက်မိပြန်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကြယ်ကလေးတွေ မှိတ်တုတ် မှိတ်တုတ်ဖြင့် သူ့ဘဝနှင့်သူ ရောင့်ရဲနေခဲ့တာဟာ ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းသာဖို့ ကောင်းလိုက်သလဲ။

ကြယ်ကလေးတွေကိုငေးရင်း မေမေ ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကလည်း ပျို့နဲ့လုံးအိမ်ကို အပြင်းဆုံး ရိုက်ဝင်လာရပြန်သည်။

“သိပ်ပြီးဝမ်းနည်းခံစား မနေစမ်းပါနဲ့ သမီးရယ်၊ ဒါလောက အတွေ့အကြုံတွေပဲ၊ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သမီး နားလည်လာမှာပါ။ မေမေကတော့ ဂျန်လေး သမီးကို တကယ်မြတ်မြတ် နိုးနိုးချစ်ပြီး လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် သဘောတူတယ်၊ ဘဝဆိုတာ ရဲရဲရင်ဆိုင်ရဲမှ သမီး။”

ဆိုတဲ့ စကားတွေက အခုချိန်မှာ ပျို့ ခံစားခဲ့သည့် ခံစားမှုတွေနှင့် ထပ်တူညီခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

“မေမေ ဘဝကို ပျို့ ရဲရဲရင်ဆိုင်ရဲဘူး၊ ပျို့အသက် ပျို့အရွယ်နဲ့ ဒီထက် ဘဝနာသွားမှာ ပျို့ သိပ်ကြောက်တယ်”

ဟုလည်း တိုးဖွဖွကလေး ကောင်းကင်ကြီးဆီ တိုင်တည်ရင်း ကျရှုံးမျက်ရည်တွေ စီးကျလာခဲ့သည်။

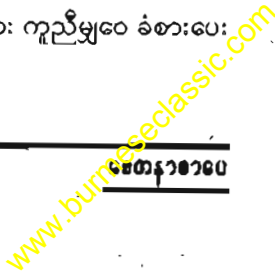
မေမေကတော့ ပျို့ အခုချိန်မှာ ဘယ်လိုခံစားမှုမျိုးနဲ့ ခံစားကြေကွဲနေရတယ်ဆိုတာ ဘာမှမသိ။

တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် အိပ်မောကျနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပျို့ကတော့ ကျေးငှက်ကလေးတွေ အိပ်တန်းထတဲ့

အချိန် အရုဏ်ဦးနံနက်သုံးနာရီခွဲ အချိန်အထိ အိပ်ခန်းထရံပြတင်းကလေးကနေ တစ်ဘက်ခြံက တိုက်ကြီးကို ငေးကြည့်ရင်း တိတ်တိတ်ကလေး မျက်ရည်ကျနေခဲ့ရသည့်အဖြစ်။

ဒီလိုခံစားနေရသည့် ပျို့ခံစားချက်ကို ... ကျေးငှက်ကလေးတွေကများ ကူညီမျှဝေ ခံစားပေး

ခဲ့ကြသည်လား မသိ။

အိပ်တန်းအထမှာ တကျိကျိ ချစ်စဖွယ်အော်ပြီး ကျီစယ်နေခဲ့ကြသည့် ကျေးငှက်ကလေးတွေက အလွမ်းတေးသံ အဖြစ် လွမ်းဖွယ်ဆိုသည် ဖြစ်သွားရတော့သည်။

“ဪ ... ကျေးငှက်လေးတွေရယ်၊ မင်းတို့မမရဲ့ ခံစား ချက်ကို နားလည်ခံစားလိုက်ကြပြီလားကွယ် ...

“မင်းတို့ အော်သံလေးတွေက မမရင်ထဲက အလွမ်း စကား ငိုသည်သံတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ... တစ်ထပ်တည်း ပါပဲကွယ်”

ထရံပြတင်းပေါက်ကလေးမှ သစ်ပင်ပေါ်က အော် မြည်နေသည့် ကျေးငှက်ကလေးတွေကို လှမ်းတိုင်တည်လိုက်သည့် ...

ပျို့အသံတွေကို ကျေးငှက်ကလေးတွေ ကိုယ်ချင်းစာ နားလည်ပေးခဲ့မယ်ဆိုရင် ပျို့ ကျေနပ်ခဲ့ပါသည်။

နံနက်ခင်း နေခြည်နုနု နွေးစ ...

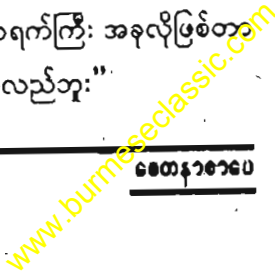
ညနေခင်း နေရောင်ခြည် စုံစုံမြုပ်စုံ နေလုံးကြီး ပျောက်ကွယ်ပြီး တိမ်လိပ်ကြီးထဲ တရွေ့ရွေ့ဝင်ရောက်ပျောက် ကွယ်သွားခဲ့သည့် နေ့တွေ ညတွေ ကုန်လွန်ခဲ့ရတာ အခုဆိုရင် ...

ရက်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

အခုလို ဂျန်အစ်မကြီး အိမ်တိုင်ရာရောက်လာပြီး ဘဝဿန ဖွင့်ပြခဲ့သည့် အချိန်ကစပြီး ဂျန်နှင့် အဝေးဆုံးရှောင် နေခဲ့တော့သည်။

ပျို့ကို အမျိုးမျိုး တွေ့ခွင့်ကြီးစားခဲ့သည့် ဂျန်ကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့် ပျို့က အိမ်ပေါ်အမြန်ပြေးတက်ပြီး တံခါး ပိတ်ပစ်ခဲ့သည်။

“ပျို့ ... တံခါးဖွင့်ဦးကွာ၊ ရုတ်တရက်ကြီး အခုလိုဖြစ်တာ ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ငါ ဘာမှနားမလည်ဘူး”

ဆိုပြီး အိမ်အပြင်ကနေ တံခါးကိုထုပြီး အတင်းဖွင့်
ခိုင်းသည့် ဂျန်ကို ပျို ဂရုမစိုက်တော့။

ဂျန်ကတော့ မေမေနှင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့
ကြိုးစားခဲ့သည်။

“အန်တီရယ် ... ကျွန်တော် ဘာမှနားမလည်ခဲ့တာကြီးကို
သူ့ မဖြေရှင်းဘဲ အခုလိုလုပ်တာ မကောင်းပါဘူး။”

“အန်တီလည်း ဘာမှမသိဘူး သားရယ်၊ မင်းသာ သူ့ကို
မေးကြည့်ပေတော့”

အန်တီရဲ့ မယုတ်မလွန်စကားက သူ့အတွက် အား
ဆေးတစ်ခွက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

ဒါပေမဲ့ ပျို အခုလို ရုတ်တရက်ကြီး စိမ်းကားသွား
တာကြီးကို သူ နားမလည်နိုင်သလို ခံလည်းမခံစားချင်။

ဘာကြောင့် အခုလို ပျို သူ့အပေါ် ရက်စက်စိမ်း
ကားသွားတယ် ဆိုတာကို အဖြေရှာမရပေမယ့် သူ့စိတ်ထဲကတော့
နာလည်သိရှိပြီး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မမကြီးများ ပျိုကို တစ်ခုခု ပြောခဲ့ပြီလား။
ဖြစ်နိုင်ချေများသည်။

“ပျိုရယ် ... မင်း ခံစားနေရတာတွေကို ကိုယ် ... ကိုယ်
နားလည်ပါပြီကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် နားလည်
မှုရှိမှဖြစ်မှာ၊ မင်း အခုလို စိမ်းကားနေတော့ ဘာမှညှိမရ
ဘဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်ညစ်စရာတွေပဲ ဖြစ်
လာမှာ၊ တကယ်တမ်း ဝေးရမဲ့အဖြစ်ကို မင်းလည်း မခံ
စားနိုင်ဘူး၊ ငါလည်း မခံစားနိုင်ဘူး မဟုတ်လား။”

သူ့ရင်ထဲက စကားတွေက ပျိုအတွက် ခံစားလို့
မရခဲ့ပေမယ့် သူကတော့ နှလုံးသား အရည်တောင် ပျော်သွားရ
လေသည်။

ဟား ... မင်း ငါ့ကို ဒီလို လျစ်လျူရှုရင်း ငါ့ရင်
ထဲက အချစ်မိုင်းက ပိုပြီးအုံကြွပေါက်ကွဲမှာပဲ။

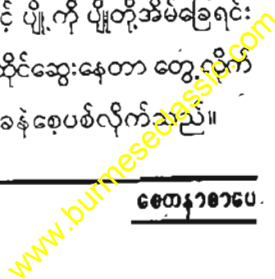
ဘယ်လိုမှ နေလို့မရသည့်ရင်ဖြင့် ...

ဒုတိယအကြိမ် ပျိုကို အသည်းအသန် တွေ့ခွင့်ရဖို့

ကြိုးစားလိုက်ပြန်သည်။

ဒီကနေ့မှာတော့ ...

ကံကောင်းထောက်မစွာဖြင့် ပျိုကို ပျိုတို့အိမ်ခြေရင်း
သရက်ပင်ကြီးအောက်မှာ တွေ့တွေ့လေး ထိုင်ဆွေးနေတာ တွေ့လိုက်
ရသဖြင့် သူ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် တင်းခနဲစေ့ပစ်လိုက်သည်။

အဲဒီနောက် သူမ မှီထိုင်နေသည် သရက်ပင်ကြီးဆီ
သို့ ခြေလှမ်းတွေ ဖွနင်းရင်း အားစိုက်လျှောက်သွားလိုက်သည်။

“မြောင်”

ခြေသံကလေး ဖွနင်းပါသည်ဆိုကာမှ သစ်ခြောက်
ကိုင်းလေးကို တက်နင်းမိသွား၍ မြောက်ခနဲအမြည် တွေတွေလေး
ထိုင်ဆွေးနေသည့် မျက်လုံးကလေးတစ်ဝှက် သူ့ဘက်ကို ဖျတ်ခနဲ
လှည့်လာပြီး ထရပ်လိုက်တာ တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဒါ ... ဘယ်လဲ၊ မင်း ...”

လှစ်ခနဲ ပျို့ဆီ သူ အပြေးလျှောက်သွားပြီး ပျို့
ကိုယ်လုံးလေးကို သရက်ပင် ပင်စည်ကြီးဖြင့် အတင်းဖိကပ်
ချုပ်နှောင်ပစ်လိုက်သည်။

“တောက် ... နင် ... နင် ... ငါ့ကိုနော်”

“အင်း ... ဘာဖြစ်လဲ၊ သရက်ပင် ပင်စည်ကြီးကို ဖိကပ်ရုံ
မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို မိုးပေါ်ရောက်သွားအောင် ကိုင်မြှောက်
ပစ်ချင်တာ”

သူက ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ဖိချုပ်လိုက်တော့ ပျို့က
မျက်ဝန်းကလေး မှိတ်ချကာ အံကလေး ဖိကြိတ်လိုက်သည်။

“ဒါက ဘာမူလဲကွာ”

“နင် ... ငါ့ပခုံးကို လွှတ်နော်၊ ဒီမှာ နင် ငါ့ကို ဒီပုံစံ
လာမချိုးနဲ့၊ ငါ ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုပြီး သိပ်အာဏာ
တွေ ပြင်းမနေစမ်းပါနဲ့၊ နင် အာဏာပေးချင်ရင် နင့်အိမ်
နင်ပြန်ပေး၊ ငါ့ကို လာပေးစရာ မလိုဘူး ဂျန်”

“ဟား ... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အဲဒါ ဘာမူလဲ၊ အေးအေးဆေး
ဆေး ကိုယ့်ကိုပြောပြမှပေါ့၊ ပျို့ ဘာဖြစ်တယ်၊ ဘာတွေ
ခံစားနေရတယ်၊ ဘယ်သူ ဆီက ဘာစကား ကြားခဲ့တယ်၊
အဲဒါတွေ တစ်လုံးမကျန် ကိုယ့်ကိုချပြောလေ၊ ကိုယ်လည်း
ကိုယ့်ဘက်က မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေပေးချင်တာပေါ့
ပျို့ရယ်၊ ဟင် ... ပြောပါဦး”

“ဘာမှ မပြောဘူး၊ နင့်ကို အရေးစိုက်ပြီးလည်း ငါဘာ
စကားမှ မပြောချင်ဘူး သိလား ဂျန်”

မျက်ရည်မကျပါဘူးဆိုပြီး တင်းခံထားသည့် ပျို့
ရင်ထဲက မာနတွေက လိမ်ခနဲ ကျရှုံးသွားရပြီဖြစ်သည်။

ပျို့ မငိုပါဘဲ ဝမ်းနည်းစွာ တစ်ချက်ရှိုက်ရင်း မျက်
ရည်တစ်ပေါက် ကြွေကျသွားခဲ့ရပါပြီ။

www.burmeseclassic.com

“ဟား ... ပျိုရယ်၊ ကိုယ်ပြောတယ်၊ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် ဒဏ်မခတ်စမ်းနဲ့၊ အရမ်းမခံစားစမ်းနဲ့၊ သူများစကား နား မဝင်စမ်းနဲ့ ဆိုရင်ကွာ၊ အခုရော ပျိုကို မမကြီးက ဘာ တွေလာပြောသွားလဲ၊ ကိုယ် သိတယ်၊ မမကြီး ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်ကို ဂြိုဟ်မွေတော့မယ်ဆိုတာ”

သူကိုယ်တိုင်လည်း ပျိုပါးပြင်က ပိုနွေးစွာ လိမ့် စီးလာသည့် မျက်ရည်ပေါက်ကလေးကို လက်မကလေးဖြင့် မိသုတ် ရင်း သူပါ ကြေကွဲမျက်ရည်များ ကြေကျသွားခဲ့ရပါသည်။

ဘဝဆိုတာ ခါးသီးမှုဒဏ်ရာတွေ များပါလားဆိုတာ ကြီးကို ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် သူ ခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။

“ဟား”

ခံစားရလွန်းလို့ ပျို့ပခုံးကလေးကို ဖိပုတ်ရင်း သရက်ပင်ကြီးဆီ မော့ကြည့်ရင်း လေဟားထုတ်လိုက်သည်။

“သိနေတယ်၊ မမကြီး ပျိုကို တစ်ခုခု ပြောတော့မယ်ဆို တာ ကိုယ်သိနေတယ်”

“ဘဝဆိုတာ ဘာလဲ၊ ငါ နားလည်သွားပြီ ဂျန်”

“ဟင် ... ဘာလဲ၊ ဘဝဆိုတာ ဘာလဲဟင်”

ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် ချစ်သူကလေးတွေရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဘဝဆိုတာ ဘာမှန်းမသိသေးဘူး ဆိုတာကို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး နားလည်ခံယူမိကြတာ၊ အခုမှပဲ ပျိုရဲ့ရင်ဖွင့်စာတမ်းကြောင့် သူ နားလည်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

“ဘဝဆိုတာ နှင် မသေသေးသရွေ့ မှတ်ထားလိုက်တော့ ဂျန်၊ အဆင့်အတန်း မြင့်မားလွန်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ချစ်ရတာ လမိုက်ညမှာ လမ်းလျှောက်သလိုပါပဲ ...

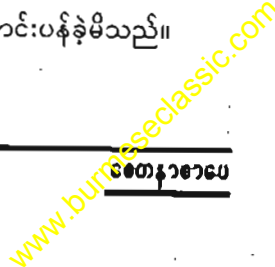
“အမှောင်မည်းမည်းထဲမှာ လမ်းလျှောက်ရင် ခလုတ် တိုက်မိမယ်၊ ဆူးစူးမိမယ်၊ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်ရှိရင် ထိမယ်၊ အဲဒါတွေပါပဲ ဂျန်၊ ငါ နားလည်ခံစားရတဲ့ဘဝက ဒါပါပဲ”

မော့ထားသည့် ဂျန် မျက်နှာကလေး ပြုတ်ကျသွား သလို ငဲ့ကိုင်ညွတ်ကျသွားတော့သည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါတွေက တွေ့ကြုံရတဲ့ တစ်ခဏတာ ခံစားချက်ကလေးပါ ပျိုရယ်”

လိုလည်း စိတ်ထဲက တောင်းပန်ခဲ့မိသည်။

ဒါပေမဲ့ ပျိုကတော့ ...

သူမဘဝကို သူမ စိတ်နာလွန်းသည့် မျက်နှာနုနု
လေးက ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ပြီး မိန်းမကြီးရုပ်သွင် ဆောင်ခဲ့တာ၊
သူလည်း တော်တော်ခံပြင်းသွားပါသည်။

မမကြီး ပြိုဟ်မွေ့ချက်က ...

ပျိုနှလုံးသားနုနုကလေးကို အရှိန်ပြင်းပြင်း ထိမှန်
သွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

ဒီလိုခံစားမှုတွေ ကွယ်ပျောက်သွားအောင် သူ ပျိုကို
တာဝန်ယူချင်သည်။

ပျိုနှလုံးသားနုနုလေးနှင့် သူနှလုံးသားနုနုကလေး
တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်ချင်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ပျိုရယ်၊ ဘဝဆိုတာ ရဲရင့်ဆိုင်ဖြေ
ရှင်းမှ ရပ်တည်မှု အဖြေဆိုတာ ရခဲမှာလေ၊ ကြမ်းရှလွန်း
တဲ့ ဒီခလုတ်ကန်သင်းတွေကို အလေးထား ဂရုစိုက်နေကြ
မယ်ဆိုရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ သူဌေးသားတစ်ယောက်က ဆင်းရဲ
နွမ်းပါးတဲ့ မိန်းကလေးကို မယူရတော့ဘူးတဲ့လား ဆိုရိုး
စကား မရှိလိုက်တာကွာ”

“နှင့် ဆိုရိုးစကား မရှိတာ၊ နှင့်ခံစားချက်၊ ငါကတော့”
“မပြောပါတော့နဲ့၊ ငါ မခံနိုင်တော့ဘူး ...

“ဟင် ... ပျို၊ မတူညီတဲ့ ဘဝနှစ်ခု ပေါင်းစပ်မက
မယ်ဆိုရင် ငါတို့ရဲ့နှလုံးသားလေးကို အမည်းရောင် တင်
ထားရမယ်လေ၊ ဘာတွေနဲ့ ပစ်ခတ် ပစ်ခတ်၊ ငါ တို့နှလုံး
သားက ခုခံကာကွယ်အား ရှိရမဲ့ အမည်းရောင်ပဲ၊ နော်...
ပျို ကိုယ်တို့ ... ကိုယ်တို့ စွန့်စားမယ်”

“ဟင်အင်း ... ငါ မစွန့်စားဘူး”

ပျို မျက်ရည်ပေါက်ကလေးက သူနှလုံးသားတည့်
တည့်ဆီ ပစ်ထိဝင်ရောက်သွားလေသည်။

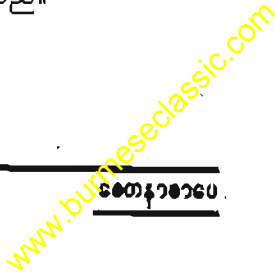
သူ အငိုက်မိသွားသလို ပျိုလည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျ
သွားလေတော့သည်။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ကျသွားသည့် ...

အသိအာရုံကြားမှာ ဘု ပျို မျက်ရည်ကို ဖွဖွင့်သောက်
ပစ်လိုက်မိသည်အထိ သူ့ရင်ထဲက ကြင်နာမြတ်နိုးခြင်းတွေက
အတိုင်းအတာ လွန်မြောက်သွားရပြီဖြစ်သည်။

“ငါကတော့ စွန့်စားမယ်”

“.....”

“ကြားတယ်လား ပျို”

“ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... ငါ မစွန့်စားရဲဘူး၊ ကြောက်တယ်”

ပျိုအသံ တုန်ယင်ယင်လေးက သူ့နှလုံးသားကို ပိုပြီး ပြုစားလိုက်သလို မူးရိသွားတော့သည်။

ရင်ထဲက ချစ်စိတ်တွေကလည်း ပိုပြီးဆူပွက်သွားရသည်။

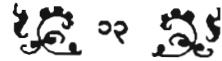
“စွန့်စားခြင်းဆိုတာ စွန့်စားစရာ ရလာလို့ စွန့်စားရတာပဲ ပျိုရယ်၊ လူတိုင်း လူတိုင်း စွန့်စားလို့ ရတာမှတ်လို့... ဟင်း ... ဟင် ... ပျို”

ပျို ဘာစကားမှ မပြောနိုင်တော့သလို သူလည်း ဘာစကားမှ ဆက်မပြောမိတော့ချေ။

ရင်ထဲက တိတ်ဆိတ်သည့် ...

ချစ်ခြင်းတွေက ရှေ့အနာဂတ် ဘဝခရီးဆီသို့ တိုး

တိုးတိတ်တိတ်ကလေး သယ်ဆောင်သွားရလေပြီဖြစ်သည်။

ထီးကလေး မိုးထားသည့် အသုပ်ဆိုင်ကလေးအရှေ့မှာ သူ့ဆိုင်ကယ်လေး “ဝူး” ခနဲ ထိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်က ပျိုက ဆတ်ခနဲ ဆိုင်ထဲမှထွက်ပြေးဖို့ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်လေပြီဖြစ်သည်။

ပျိုလုပ်ရပ်တွေကို သူ မခံနိုင်လွန်းစွာ ဒေါသဖြင့် ခြေလှမ်းကျကြီးတွေနှင့် ပျိုဆီ လျှောက်အသွား ပျိုက ဆိုင်ထဲက နေ လှစ်ခနဲ ခြေကုန်သုတ်လိုက်လေပြီ။

“ဟေ့ ... နေဦး ပျို”

“ဟာ ... နင် ငါ့ကို လိုက်မနှောင့်ယှက်နဲ့နော်”

“ဘာ လိုက်နှောင့်ယှက်တာလဲ၊ မင်းနဲ့ ငါက ဘာလဲဆိုတာ သိတယ်နော်”

“ဘာလဲဆိုတဲ့ စကားလုံးက ရှောင်ကန်သွားပြီ”

ပျိုက ပြောပြောပြောပြော လမ်းမဆီသို့ ရောက်သွားပြီ မို့ သူကလည်း အားစိုက်ကာ ပျိုဆီသို့ ပြေးလျှောက်သွားလိုက် သည်။

အဲဒီနောက် သူ့ကို လုံးဝအတွေ့မခံဘဲ ယတိပြတ် ဖြတ်ထားရက်သည့် ချစ်သူလေးကို ဒီကနေ့မှာပဲ ယတိပြတ် ဆုံး ဖြတ်ချက်တစ်ခုဖြင့် ခိုးပြေးဖို့ သူ အခုလို ပျို့ကိုမရအရ အမိပမ်း လိုက်တာဖြစ်သည်။

“လာစမ်း ... နင်”

“လွတ် ... နင် ငါ့လက်ကိုလွတ်စမ်း ... ဟဲ့ကောင်”

“ရိုင်းစမ်း၊ ကြိုက်သလောက် ရိုင်းစမ်း၊ ငါကလည်း ကြိုက်သလောက် ရမ်းပစ်မယ်”

ပျို့လက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆောင့်ဆွဲကိုင်ပြီး ဆိုင်ကယ် လေးဆီသို့ ဆွဲခေါ်လာခဲ့သည်။

“တက်”

“မတက်ဘူး”

“တက်စမ်း”

လူတွေ ဝိုင်းကြည့်လာသည့်အထိ သူနှင့် ပျို့ ပွဲကြမ်း သွားရတာ။ ဇာတ်လိုက်မင်းသား မင်းသမီးတွေ ဖြစ်သွားခဲ့လေ သည်။

“နင်နော် ... ငါ အော်လိုက်မယ်”

“ကြောက်မယ်ထင်လို့လား၊ အော်စမ်း ပျို့”

သူက ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပျို့ခါးကို ပွေ့ချီကာ ဆိုင်ကယ်ပေါ် ဈေးခနဲ ပွေ့တင်ပစ်လိုက် သည်။

အဲဒီနောက် ဟန်ဒရယ်မှာ ချိတ်ထားသည့် ဟဲမက် ကို ဆွဲဖြုတ်ကာ ပျို့ခေါင်းကလေးဆီ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပိတ်စွပ်ချ လိုက်သဖြင့် ပျို့က ခေါင်းကလေးတခါခါဖြင့် ငြင်းဆန်နေသေး သည်။

ပျို့ အဲဒီအမူတွေကို သူ အသည်းပေးပေမယ့် ကျိတ်ပြီးသည်းခံကာ နှုတ်ခမ်းကလေးကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာ မိကြိတ် ပစ်လိုက်သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေတာတွေကို သူ့ကိုယ်သူ ဆင်ခြင်ထိန်းချုပ်နိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုက သူ့နှလုံးသွေးတွေကို တစ်ပေါက်ချင်း တစ်ပေါက်ချင်း စီးဆင်းလည်ပတ်နေခဲ့ပါသည်။

သို့သော် ရင်ထဲက လျှို့ဝှက်ချက် စကားလုံးတွေကို ဒီအချိန်မှာ ချစ်သူလေးကို ဖွင့်ပြောလို့ မဖြစ်သေး။

“ပျို ... ကိုယ် မင်းကို ခိုးပြေးလာခဲ့ပြီ”

ဆိုသည့် ရင်ထဲက စကားတွေကိုသာ ပျို ကြားသိလိုက်ရရင် ဒီဆိုင်ကယ်ပေါ်ကနေ ချက်ချင်း ခုန်ဆင်းသွားမှာ သေချာသည်။

“ဒါ ... ဒါ ဘယ်ကိုမောင်းနေတာလဲ”

“တွေ့ရလမ်း”

သူက စိတ်လှုပ်ရှားသံဖြင့် အကျယ်ကြီး အော်လိုက်တော့ ပျိုက ခဏငြိမ်သွားပြီးမှ သူ့ကျောပြင်ကို တဖုန်းဖုန်းထုရိုက်လာခဲ့သည်။

“ငါ ဘယ်သွားမှာလဲလို့ မေးနေတယ်”

“ပြောရင် မင်း လန့်သွားမှာပေါ့”

“ဂျန် ... နင် ငါ ခုန်ကျလိုက်မှာ၊ ငါ့ကို ဒီလိုမရမ်းနဲ့၊ ငါ ခုန်ချပြီး အသေခံမှာ”

ပျိုအသံ တုန်ယင်ယင်လေးက သူ့နှလုံးသားတစ်ခုလုံးကို တုန်ယင်မူးစေသွားခဲ့ရသည်။

ဒါပေမဲ့ မာန်ကိုယ်ဖို့ စကားနှင့်အညီ ...

“ခုန်ချစမ်း၊ ငါလည်း သေရဲတယ်၊ ရာဇဝင်မှာ စာတင်လို့ ရသွားတာပေါ့၊ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးနဲ့ ခိုးပြေးလာတဲ့ ချစ်သူနှစ်ယောက် လမ်းမှာ ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီးသေ ...”

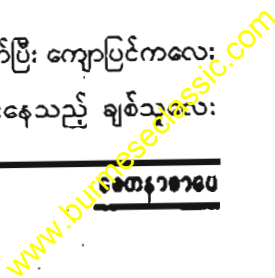
“မပြောနဲ့ ... မပြောနဲ့ ... ဟင် ... ဟင် ... နင် ငါ့ကို သတ်နေတာ၊ သတ်နေတာ”

သူ့ကျောပြင်ကြီးမှာ မျက်နှာလေးအပ်ကာ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးလိုက်သည့် ချစ်သူလေးကို သူ အခုချိန်မှာ ဈေးဗြူခွင့်မရခဲ့ဘဲ ဆိုင်ကယ်ကိုသာ အရှိန်ပြင်းပြင်းသတိထား မောင်းလာခဲ့တော့သည်။

ဦးတည်နေသည့် လမ်းကြောင်းက ရန်ကုန်သွားသည့် နယ်မြို့လမ်းသစ်ကလေးဆီ။

သူ့မှာ နယ်မြို့ရွာကလေးက အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းဆလွင့်အိမ်ကိုပဲ ဦးတည်ချက်ရှိခဲ့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ့ခါးလေးကိုဖက်ပြီး ကျောပြင်ကလေးကို မျက်နှာလေးအုပ်ကာ တအိအိ ငိုကြွေးနေသည့် ချစ်သူလေး

ခံစားချက်တွေကိုလည်း ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ ခါးကိုပဲတင်းတင်း ဖက်ဖို့ သတိပေးလိုက်ရသည်။

“ငါ့ခါးကို တင်းတင်းဖက်ထား၊ ပြုတ်ကျသွားမယ်”

“ပြုတ်ကျလို့ သေသွားရင် အကောင်းဆုံးပဲ၊ အကောင်းဆုံးပဲ”

ချစ်သူလေးရဲ့ ငိုနှိုက်ရန်တွေ့သံတွေကို သူ လျစ်လျူရှုပြီး ဟိုးအဝေးမှာ ပျံ့ပျံ့လေး လှမ်းမြင်နေရသည့် ဝေလွင်တို့ နယ်မြို့ရွာကလေးကို အားရှိတက်ကြွစွာ ပြုံးကြည့်ရင်း အခုမှ ရင်ထဲက မောခဲ့ရသမျှ အမောပြေကျသွားသလို ခံစားလိုက်ရတော့သည်။

“ဟား ... ရောက်တော့မယ် အချစ်ကလေးရဲ့၊ ရင်တွေ ခုန်လိုက်တာကွာ”

ဆိုင်ကယ်လေးကို အရှိန်လျှော့ချပစ်လိုက်ကာ ချစ်သူလေးလက်ကလေးကို နွေးနွေးလေး ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည့် အချိန်မှာ အေးစက်စက် လက်ကလေးတွေက ...

ပျို ဘယ်လောက်အထိ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေသည်ဆိုတာကို သူ ခံစားသိလိုက်ရသည်။

ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ပြင်လည်း သနားကြင်နာသွားရကာ ချစ်သူလေးကို ဆထက်ထမ်းပိုးတိုးပြီး ပိုချစ်ကြင် မြတ်နိုးသွားရသည်။

“သိပ်ကြောက်နေသလား ပျို ... ဟင်”

သူက ပျို ကြားရုံ အသံဖွဖွကလေးနှင့် ကြင်နာစွာ မေးလိုက်သည်။

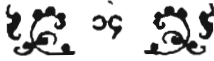
အဲဒီခဏမှာ ပျို ဖြေလိုက်သည့် စကားလေးက သူ့နှလုံးသားလေးကို အရှင်လတ်လတ် မီးလောင်တိုက်ထဲ သွင်းပစ်လိုက်သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

“ငါ ကြောက်နေတာက နောင်ဖြစ်လာမယ့် ငါတို့နှစ်ယောက်အတွက် တစ်ဘဝလုံးစာပါ ဂျန်”

တဲ့လေ ...။

ငါ ဘယ်လို ခံစားရတော့မလဲ ပျိုရယ်။

ရပ်ကွက်လူကြီးတွေနှင့် အသိသက်သေထားပြီး လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပြီးသွားသည့်အချိန်မှာ သူနှင့်ပျိုတရားဝင်လင်မယား ဖြစ်သွားတော့သည်။

လက်မှတ်ထိုးပြီး လူကြီးတွေ ပြန်သွားသည့်အချိန် သူငယ်ချင်းကလည်း သူတို့အနားကနေ အလိုက်တသိ ထရှောင်ပေးသည့်အချိန်မှာ သူက လက်မနှေးဘဲ ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းပွေ့ဖက်မိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

“ပျို အခုချိန်ကစပြီး ကိုယ်တို့ ဘာမှ စိုးရိမ်စရာမလိုတော့ဘူးနော်၊ မောခဲ့ရတဲ့ အမောတွေလည်း ပြေသွားပြီ။ ဒီက

ဇနီးလေး မျက်ရည်တွေက ကိုယ့်ကို တကယ် ရင်မောခဲ့ရတာ။ အခုတော့ ချစ်မျက်ဝန်းလှလှလေးကြောင့် အမောလည်းပြေ ပိုပြီးလည်း ရူးရတယ်”

ကဗျာဆန်သည် စာသားတွေကို ...

သူချစ်သည့် ဇနီးလေးက ရင်ခွင်ထဲကနေ တိတ်တိတ်ကလေး နားထောင်နေပုံလေးကို သူ ပိုပြီး မြတ်နိုးသွားရသည်။

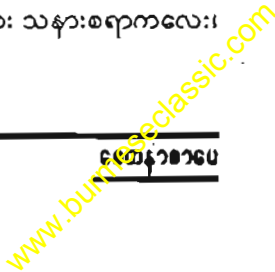
“ဟေ့ ... စကားပြောလေကွာ၊ ဘာလို့ ငါ့ရင်ဘတ်ကြီး မျက်နှာအပ်ပြီး မျက်လုံးတွေ မှိတ်ထားရတာလဲ”

“ဟာ ... ဖယ်စမ်းကွာ စိတ်ညစ်တယ်”

သူက ပျိုမျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင့်ညှပ်ပြီး အတင်းမော့ပစ်လိုက်သည်။

အခုမှ အသစ်စက်စက် ချစ်ဇနီးလေးကလည်း အရှက်သည်းစွာဖြင့် သူ့ရင်ဘတ်ကြီးမှာ မျက်နှာလေးပွေ့အပ်ထားရာမှ နည်းနည်းမှမခွာဘဲ အတင်းပြန်ဖိကပ်ထားလိုက်သည်။

“ဟား ဟား ... ရှက်နေလိုက်တာများ သနားစရာကလေး၊ ကရော် ... ကရော်”

သူက ပျိုချိုင်းအောက်ကို ကလိထိုးလိုက်သဖြင့် ပျိုကိုယ်လုံးလေး တွန့်လိမ်သွားပြီး ဝှက်ထားသည့် မျက်နှာလေး ပင့်မောလာသည့်အချိန် သူက နှာခေါင်းမနေဘဲ လှစ်ခနဲ ငဲ့နမ်း မိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

“ဟာ ... သိပ်မုန်းတာပဲ၊ သွား ... သွား”

“ဘယ်ကိုသွားရမှာလဲ အိပ်ရာထဲကိုလား”

“သိပ်မုန်းဖို့ကောင်းတာပဲ၊ သူများကို သူ့သူငယ်ချင်းအရှေ့မှာ မိန်းမလိုခေါ်တာ သိပ်ဆိုးတာပဲ”

“မိန်းမမို့လို့ မိန်းမခေါ်တာ ဘာစိတ်ဆိုးစရာရှိလဲ၊ မဟုတ်လို့လား၊ မိန်းမ ပျိုကညာ၊ ငါ့မိန်းမ ... မိန်းမ ပျိုကညာ၊ ငါ့မိန်းမ ...”

ပြောနေရင်း တန်းလန်းကနေ သူက ပါးစပ်ကြီးကို လက်သီးဆုပ်ကြီးတင်ပြီး မိုးကောင်းကင်ကိုမော့လှက် “မိန်းမ ပျိုကညာ၊ ငါ့မိန်းမ ... မိန်းမ ပျိုကညာ၊ ငါ့မိန်းမ”ဟု အော်လိုက်ပြန်သဖြင့် ပျို ခေါင်းမဖော်ဝံ့အောင် အရမ်းရှက်သွားကာ သူ့ရင်ဘတ်ကြီးကို တဘုန်းဘုန်း ထုထိုက်ပစ်လိုက်မိတော့သည်။

“သွား ... သွား ... သိပ်မုန်းတယ် ... ဘုန်း ... ဘုန်း”

“ဟာ ... ဟေ့ လွန်ပြီနော်၊ ချစ်သူဘဝလို ကိုယ် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် သည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ အခုက လင်မယား၊ ပိုင်သွားပြီ၊ လုံးဝ သည်းမခံတော့ဘူး”

“ဂျန်နရီထွင်ခေါင်”

“ဟာ ... ဘယ်လိုကြီး ခေါ်လိုက်တယ်”

သူက ချက်ချင်း မကျေနပ်သွားပုံဖြင့် မျက်မှောင်ကြီးရှုံ့ကာ ပျိုကို ငဲ့ကြည့်လာသဖြင့် ပျိုကလည်း စိတ်ကောက်သလို ခြေကလေး ပိတ်ဆောင့်ပစ်လိုက်သည်။

“ဘယ်လိုခေါ်တယ်”

“နင့်နာမည်ခေါ်တာပဲ၊ အခုမှ နာမည်အရင်းကို သိရတော့တယ်၊ သူ့ကိုယ်သူ တစ်လုံးတည်းနာမည် ဂျန် ဆိုပြီး”

သူ့မျက်နှာကြီး ပြုံးဖြိုးဖြိုးဖြစ်သွားသလို ပျိုပါးပြင်ကလေးကို ဖွဖွကလေးလိမ်ဆွဲရင်း မျက်လုံးအကြည့်တွေ ရီတီနွေးမြဲသွားကာ ခြောက်ကပ်နေသည့် နှုတ်ခမ်းကလေးကို လျှာသိမ်းလိုက်သေးသည်။

ဟင်း ... ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အိုက်တင်ကလည်းဖမ်း

သေး။

အဲဒီလို အိုက်တင်အဖမ်းကောင်းသည့် ဂျန်ကို ပျို သိပ်ချစ်ခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

အခုလို ပျိုရဲ့ခင်ပွန်း ဖြစ်လာပြီဆိုတော့လည်း ... ပိုင်နိုင်ဆွေချာစွာ ချစ်ခွင့်ရသွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

“အဟား ... အဲဒါ ပျိုလေးကို သိပ်ချစ်လို့၊ နင့်မို့ဆို ခင်ဗျားက နားကြားမြင်းကတ်အောင် အခုလို နာမည်အပြည့် အစုံကြီး ခေါ်ဦးမယ် မဟုတ်လား”

“ခေါ်မှာပဲ”

“ဒါဆို အခု ခေါ်ရဲရင် ခေါ်ကြည့်လိုက်စမ်း”

ကိုယ်လုံးကလေးတင်းပြီး ခေါင်းကလေးမော့ကာ ပျိုကို ရှုတည်တည်ကြီးစိုက်ကြည့်လာသဖြင့် ပျိုက မျက်စောင်း ကလေးခဲရင်း ကိုယ့်ဘဝကိုယ်သတိရကာ မျက်လုံးကလေးတွေ အရောင်ညှိုးပျော့သွားတော့သည်။

မတူညီတဲ့ဘဝနှစ်ခုကို ပေါင်းစပ်ထားသည့် ဘဝ တစ်ခုကိုလည်း ကြည်နူးပျော်ရွှင်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို ရင်ထဲက နားလည်လိုက်သည်။

“တော်စမ်းပါ ဂျန်ရယ်၊ နင်က ဘာအပူအပင်မှ မရှိဘဲ လျှောက်ပြောမနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ တကယ်ပူလောင် တယ် ဂျန်၊ နင်နဲ့ ငါ့ဘဝဟာ ဒီအတိုင်းသမားရိုးကျ တစ်သမတ်တည်း သွားလိမ့်မယ်လို့ နင် ထင်ဇေးလို့လား”

“ဟာကွာ ... တရားဝင်စာချုပ်မှာ လက်ထပ်ပြီးပြီလေ၊ ဘယ်သူတွေခွဲခွဲ မကွဲတော့ဘူး၊ ဘယ်သူခွဲခွဲမခွဲခွဲ အမြဲစည်း လုံးပြီး မင်းဘဝနဲ့ ကိုယ့်ဘဝက ...”

“အရေးထဲ ဂျန်ရယ် နင့်ရင်ထဲမှာ ဘာမှ အပူမရှိပေမယ့် ငါကတော့ ပူတယ် ဂျန်”

“အင်း ... ပူပါ ... ပူပါ၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ပူလို့မရသေး ဘူးနော်၊ လေးငါးလလောက်တော့စောင့်”

“ဂျန် သေချင်းဆိုလေး”

“မဆဲနဲ့ ချစ်သည်း၊ ကိုယ့်ကို မဆဲနဲ့”

ဂျန်က ခါးနှစ်ဖက်ကို ဖျတ်ခနဲ ပိတ်ထောက်ပြီး ရင်ကော့ ခြေထောက်ကြွကာ လည်ပင်းလေးကိုပါလိမ်ပြီး ခေါင်း တစ်ချက်ခါလျက် ရာဇာနေဝင်းအိုက်တင်ဖမ်းကာ ပြောလိုက်သဖြင့် စိတ်တွေ ထွေနေသည့်ကြားက နှုတ်ခမ်းစေ့ပြီး ပြုံးလိုက်မိသေး သည်။

www.burmeseclassic.com

“သွားစမ်းပါ”

ပျိုက သူ့လက်မောင်းကြီးကို ဆွဲခါပြီး ပိတ်တွန်းလိုက်တော့ သူက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ကာ ပျိုလက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

အဲဒီနောက် ပန်းချီတစ်နေရာကို ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သဖြင့် ပျိုက အလိုက်သင့်ကလေး သူနှင့်ယှဉ်ပြီး လိုက်သွားလိုက်မိတော့သည်။

“ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“မအိပ်ခင် ဖိုးလမင်းကို လက်ထပ်ညအမှတ်တရ ချစ်သက်သေတိုင်တည်မယ်လေ”

ဂျန်ကတော့ တကယ့်ကို ဘာအပူအပင်မှမရှိ။

ကြည်လင်ဝင်းဖန်နေသည့် ဂျန်မျက်နှာချောချောလေးက လရောင်အောက်မှာ ထင်းခနဲပေါ်လွင်လွန်းနေတာ ပျိုအတွက် ရင်ခန့်စရာအတိ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ ပျို ဂျန်ကို ဘယ်တော့မှ မမုန်းစတမ်း ရင်ထဲအသည်းထဲကကို နှင့်နှင့်နဲနဲ ချစ်ခဲ့ပါသည်။

ငါတို့နှစ်ယောက်သာ ဘဝချင်း ညီမျှလိုက်ရင် အခု ချိန်မှာ ငါ့ရင်ထဲမှာ အခုလို စိုးရိမ်သောက ဗျာပါဒတွေ မဝင်အောင် ခဲ့ရဘူးပေါ့ ဂျန်။

နှင့်လို့ပဲ ဆန်းသစ်တဲ့ ခံစားချက်တွေနဲ့ ငါ ပျော်နေမိမှာပါ။

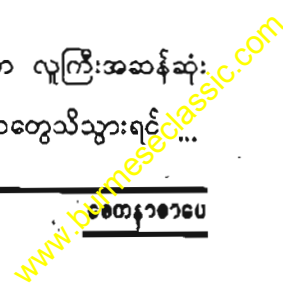
အခုတော့ ငါ့ဘဝက ...

“ဟေ့ ... ချစ်သည်း၊ ဘာဖြစ်လဲ ပြောပါဦး”

မျက်လုံးအရောင်တွေ ညှိုးဖျော့သွားသည့် ပျိုကို ဂျန်က တစ်ချက်ငုံကြည့်ရင်း ပန်းချီအစပ် ထင်းထင်းသာသည့် လရောင်အောက်က မြေကြီးပေါ်မှာပဲ တင်ပလွင်ရွှေ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဘောင်းဘီရှည်လေး ဝတ်ထားသည့် ဂျန်ပေါင်သားဆေးက လူကြီးတစ်ယောက်လို အဖီအဖောင်း မပြည့်ဆေးတာလေးကို ကြည့်ပြီး ပျို တစ်ချက်ပြုံးမိသည်။

အခုလိုအရွယ် ကောင်လေးက လူကြီးအဆန်ဆုံး လက်ထပ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ခဲ့တာသာ သူ့မိဘတွေသိသွားရင်...

အထူးသဖြင့် သူမလို အောက်တန်းစားမိန်းမတစ်ယောက်ကို ကောက်ယူလိုက်တာသာ သိလိုက်ရင်ဖြင့် ရင်ဘတ်ထုသွေးအန်မည်ဖြစ်သည်။

“ဟေ့ ... မိန်းမ၊ ချစ်သည်လေး၊ ပျိုကညာလေး။”

“ကညာတွေစာတွေ သိမနေစမ်းပါနဲ့၊ ဂျန်ရယ်၊ အခုလောက်ဆိုရင် နှင့်အိမ်က မေမေကို လာပြီးသောင်းကျန်းနေလောက်ပြီ၊ ပြီးတော့ ...”

“တော်စမ်းပါကွာ၊ ပျိုနဲ့ကိုယ်က တရားဝင်လင်မယားဖြစ်သွားပြီ၊ ဘယ်သူမှ ကန့်ကွက် တားဆီးလို့ မရတော့ဘူး၊ သိလားဟေ့”

“ဟုတ်တာတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နှင့်မိဘတွေက ပိုက်ဆံအရမ်းချမ်းသာတယ်လေ၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာတော့ ငါ့ကို နှင့်နဲ့ အဝေးဆုံးဖြစ်အောင် ပါးစပ်ကလေးနဲ့မှုတ်လိုက်တာနဲ့ လွင့်ထွက်သွားအောင် လုပ်လို့ရတယ် ဂျန်ရဲ့၊ နှင့်က ငါ့နေရာ ဝင်မခံစားရဘဲနဲ့။”

“ကဲ ... ကဲ ... ဒေါ်ပျို ... မင်း သံသယတွေပဲ ဝင်နေဦးမှာလား၊ ဖိုးလမင်းကို တိုင်တည်မှာလား ပြော”

တစ်ချက်တည်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ဂျန်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး၊ ငိုမဲ့မဲ့ဖြစ်နေသည့် ပျိုမျက်နှာကို တည်ပစ်လိုက်ရသည်။

“ဖိုးလမင်းကို ဂျန်က ဘာတိုင်တည်မှာလဲ”

“ပျို ကိုယ့်ပေါင်ပေါ် ခေါင်းအုံးအိပ်လိုက်၊ ကိုယ် ပြောပြမယ်”

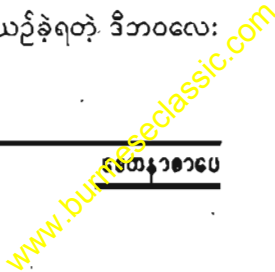
သူက ပြောပြောဆိုဆို ပျိုခေါင်းကလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်မိန့်မိပြီး သူ့ပေါင်ပေါ်သို့ တင်စေလိုက်သည်။

“ဟာကွာ ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ပြောစရာရှိတာပဲ ပြောပါ”

“Feeling ပြည့်အောင်လို့ပါ ပျိုရယ်”

ပျိုလည်း ဘာမှ ပြန်မပြောဖြစ်တော့ဘဲ ရင်ခုန်လေးနက်သည့် မျက်ဝန်းကလေးဖြင့် သူ့ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးရင်းက သူ့ကို မော့ကြည့်ကာ သက်ပြင်းကလေး ရှိုက်လိုက်သည်။ သူကတော့ ဘာအပူအပင်မှမရှိသလို ပျိုကို နွေးနွေးလေးငြိုးစိုက်ကြည့်ပြီး ပျိုဆံပင်အိအိကလေးကို ခေါင်းငုံ့လေ့မှတ်ကစားလိုက်သေးသည်။

“ကိုယ် ညတိုင်း ညတိုင်း စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ရတဲ့ ဒီဘဝလေးကို အခုမှပဲ ရတော့တယ်”

ပျိုက သူ့ရင်အုံဆီသို့ လက်ကလေးတစ်ဖက်ဖြင့် ဖိလိုက်ရင်းက မျက်ဝန်းကလေးကို တင်းတင်းမှိတ်ချပစ်လိုက်သည်။

အခုလောက်ဆိုရင် မေမေ့ကို သူ့အမေနဲ့ အစ်မ ဘယ်လောက် နစ်ပြားမတန်အောင် ပြောဆိုနေလိုက်မလဲ။

ဒီပုံရိပ်တစ်ခုက ပျိုမျက်ဝန်းမှတစ်ဆင့် နှလုံးသားဆီ သို့ ပူလောင်စွာ ထိုးထွင်းဝင်ရောက်သွားပါသည်။

ပူလောင်သည့် ရင်ထဲက ခံစားချက်မျက်ဝန်းတွေဖြင့် ဂျန့်ကို ငေးငေးကလေး မောကြည့်ကာ ...

“စိတ်ကူးယဉ်တာ အပြင်လက်တွေ့ဘဝမှာ ကွာခြားလွန်း ပါတယ် ဂျန့်၊ အခုချိန်လောက်ဆို နှင့်မိဘတွေ ငါတို့နှစ် ယောက်အခြေအနေကိုသိပြီး မေမေ့ကို ဘယ်လောက်ပြောဆို နေပြီဆိုတာ ငါ့နှလုံးသားက ကြားနေရတယ် ဂျန့်”

“ဟား ... ဒါတွေကို မတွေးချင်ပါဘူး၊ ပူလောင်လွန်းလို့ ပါ ပျို၊ ဒါပေမဲ့ မတွေးချင်ဘဲ ဖြစ်တည်ခဲ့ပြီလေ၊ ကိုယ်နဲ့ မင်းဘဝရှေ့ရေးကို ကိုယ် အားလုံး စိမ့်ကိန်းဆွဲပြီးပါပြီ”

“ပြောပါဦး ဂျန့်၊ ငါ စိတ်တွေ မွန်းကျပ်နေရပြီ”

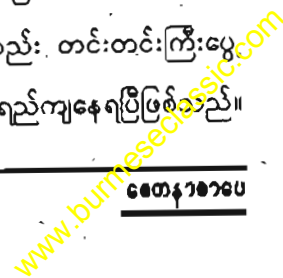
“အဲဒီလို ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် အရမ်းနှိမ်ချမှထားရဘူးလေ ပျိုရဲ့၊ စိတ်ဓာတ်ကို အရာရာ သစ်လွင်တောက်ပအောင် Confidenceထားရမယ်၊ ယုံကြည်ချက်ရှိမှ လက်တွေ့ဖြတ် သန်းရတဲ့ဘဝအသိကို ဒဏ်ခံနိုင်မှာလေ ပျိုရဲ့။”

“ဟင့်အင်း ... ငါ့ရင်ထဲမှာလေ အခုချိန်မှာ ငိုချင်တယ်”

“ပျို အရမ်းစိတ်မပျော့ရဘူးလေ၊ ကိုယ် ပြောမယ် ကိုယ် တို့နှစ်ယောက်ကို ကိုယ့်မိဘတွေ သဘောမတူဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိတယ်၊ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်မိဘတွေကိုအားကိုးပြီး သူတို့ရင်ခွင်မှာ မှိတွယ်နေမယ့် ခပ်ညှည့်ကောင် မဟုတ်ပါ ဘူး ...

“ပျို ကိုယ့်ကို လက်ထပ်လိုက်ရလို့ ဘယ်တော့မှ စိတ်မဆင်းရဲရဘူး ပျို၊ နားလည်လား”

ပြောရင်းနှင့် သူလည်း ငိုရှိုက်သံတွေစွက်သွားရပြီ ဖြစ်သည်။ ရင်ခွင်ထဲမှာ မျက်နှာလေးအပ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ငိုနေသည့် ပျိုကိုယ်လုံးလေးကိုလည်း တင်းတင်းကြီးပွေ ဖက်ပြီး သူလည်းပဲ ပျို မသိအောင် မျက်ရည်ကျနေရပြီဖြစ်သည်။

အခုလောက်ဆိုရင် မာမိ ဘယ်လိုခံစားရမယ်ဆိုသည် ခံစားမှုအသိက သူ့ရင်ကို ပူစေခဲ့သည်။

သို့သော် ချစ်သူလေးကို လမ်းခွဲရမည့်အဖြစ်ထိတော့ သူ အကြေပျက်မခံနိုင်ပါ။

အခုချိန်မှာ မာမိ သူ့ကြောင့် မျက်ရည်ကျခဲ့တာကို သူ မမြင်ရက် မကြားရက်ဘဲ ချစ်သူလေးကို ပိုင်ဆိုင်ရယူစိတ်တွေက ကြီးစိုးသွားခဲ့ပြီမို့ “ခွင့်လွှတ်ပါတော့ မာမိရယ်” လို့ပဲ ဒူးထောက် တောင်းပန်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်တည်း သူ တိတ်ဆိတ် ကြေကွဲသွား သည့်အချိန်မှာ ငိုရှိုက်သံလေးဖြင့်ပြောလာသည် ပျိုအသံလေးက သူ့အသည်းကို မီးလောင်မြိုက်သွားတော့သည်။

“ဒါပေမဲ့ ဂျန်ရယ် ငါ့ရင်ထဲမှာလေ နင့်ကို လက်ထပ်လိုက် ရတာ တစ်စက်မှမပျော်ဘူး လေးနေတယ်၊ တစ်ခုခုဖြစ်လာ မှာကိုလည်း စိုးထိတ်နေတယ်”

“ဘာမှ စိတ်မဆင်းရဲစမ်းနဲ့ ပျိုရယ်၊ ကိုယ် ပျိုအတွက် အများကြီးစဉ်းစားပြီးသား၊ စင်ကာပူမှာ ကိုယ့်အဘိုးအဘွား တွေရှိတယ်၊ အဲဒီမှာ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် အလုပ်လုပ်ရင်း

ငါးနှစ်လောက်နေလိုက်မယ်၊ ငါးနှစ်လောက်နေပြီး အလုပ် လုပ်ရင်း ငွေစုမယ်၊ အဲဒီအချိန်အထိ ဒက်ဒီတို့ မာမိတို့ လက်မခံသေးဘူး ဆိုရင်လည်း ရန်ကုန်မှာပဲ ပြန်အချေချ ပြီး စုမိတဲ့ငွေနဲ့ စီးပွားလုပ်ကြမယ်”

ဂျန်က စကားဖြတ်ပြီး ကောင်းကင်ကြီးကို တစ်ချက် မော့ကြည့်ပြီးမှ ...

“ရန်ကုန်မှာပဲ ပျိုရယ်၊ ပျိုမေမေရယ်၊ ကိုယ်ရယ် ပြီးတော့ ကိုယ်တို့ရလာမယ့် သားသမီးတွေရယ်၊ မိသားစု တစ်ဘဝ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ထူထောင်ကြတာပေါ့နော်၊ ပျို ဘာမှ စိတ်မဆင်းရဲနဲ့နော်၊ ကြည့်စမ်းပါဦးကွာ ဒီနေ့ညက လပြည့် ည၊ ကောင်းကင်ကြီးမှာ လမင်းကြီးတစ်ကိုယ်တည်းသာနေ တာ ကြည့်နူးစရာကောင်းပေမယ့် တစ်ကိုယ်တည်းဆိုတော့ ပျင်းစရာကြီးနော်”

သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေ တစ်ဝက်ပေါ့ကျသွား သလို ချစ်သူဇနီးကလေးကို ကြည့်နူးပျော်ရွှင်စေသည့် စေတနာ သက်သက်ဖြင့် သူက ဖိုးလမင်းကို လက်ညှိုးထိုးရင်း ကဲ့ရဲ့လိုက် သည်။

“ဟွန်း ... ဖိုးလမင်း သူ့ဘာသာသူနေတာပဲ ဝေဖန်နေ”

“မဟုတ်လို့လား၊ ကိုယ်တို့လို သူ့ခမျာ ဆိုးတိုင်ပင် ကောင်းတိုင်ပင် တိုင်ပင်လို့ရတဲ့ တိုင်ပင်ဖော်တိုင်ပင်ဖက်မှ မရှိတာ၊ အဲဒါ ပျင်းစရာမကောင်းလို့ ပျော်စရာဖြစ်လာ မလား ... အဟား ဟား၊ ချစ်သည်း ကဲ ... ကောင်းကင် ကြီးကို မော့ကြည့်ပါဦး၊ ကိုယ်တို့ ဖိုးလမင်းကို လက်ထပ် ညအမှတ်တရ ချစ်သက်သေတိုင်တည်ရအောင်”

“ဂျန်ပဲ အရင်တိုင်တည်ပါ၊ ပြီးတော့မှ ပျို လိုက်တိုင်တည် မယ်”

ပျိုက စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ကလေး မဲ့မဲ့ရှဲ့ရှဲ့ပြော လိုက်လျှင် သူ ကျေနပ်သွားရကာ ပျိုကို အတောက်ဆုံးမျက်လုံး ကလေးဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး ...

“စကားမရှည်စမ်းနဲ့ မင်းဟာ ငါ့မိန်းမ ငါ့စကားနားထောင်”

“နားထောင်ပါ့မယ်တော်၊ နားထောင်ပါ့မယ်၊ တကတဲ အမိန့်တွေက ရှေ့လျှောက် တသီတပိုးကြီး လာတော့မယ်၊ ငါ သူ့ငွေဆိုပြီး”

“ဟဲ့ ဟဲ့ ... ဒီလိုမှပေါ့၊ အခုကတည်းက ကြောက်ထားမှ နောက် ငါ့ကို မဆိုးရဲမှာ၊ ကဲ ... ဟေ့ ထစမ်း၊ ထဆိုရင် ထစမ်း နှေးမနေနဲ့”

ဂျန်က ပျိုမေးစေလေးကို ဆွဲမော့ပြီး ခါးနှစ်ဖက် ကို ပင့်မြှောက်လိုက်သည်။

“စိတ်ညစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ”

“ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာကြီးကွာ”

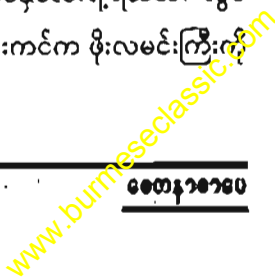
နှစ်ယောက်သား မတ်မတ်ကလေးရပ်ပြီး ကောင်း ကင်ကြီးကို ပြိုင်တူမော့ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ် ယောက် မရည်ရွယ်ဘဲ ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

မရည်ရွယ်ဘဲ ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်လိုက်သဖြင့် နှစ် ယောက်စလုံး မတိုင်ပင်ဘဲ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လိုက်မိကြ ပြန်သည်။

“အဟား ဟား ဟား”

“အဟင်း ဟင်း ဟင်း”

အသစ်စက်စက် ဇနီးမောင်နှံလေးရဲ့ရယ်သံ၊ လွင် လွင်လေးတွေက ကဗျာဆန်စွာ ဖိုးကောင်းကင်က ဖိုးလမင်းကြီးကို အားကျစဖွယ် ဖြစ်သွားခဲ့ရပေမယ့် ...

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က အချစ်ဆုံး ခုံတွဲနှစ်ယောက် အတွက် အပျော်ဆုံးကမ္ဘာတစ်ခု မဖြစ်ခဲ့တော့ဘူးဆိုတာကိုတော့ ခြံထဲကို ဝူးခနဲမောင်းဝင်လာသည့် ကားသံကြီးက သက်သေထူပြု လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပျိုတို့နှစ်ယောက် ...

ရယ်သံလေးတွေ တိခနဲ တိတ်ကျသွားသလို ကြက် သေသေ ကြောင်အသွားသည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် သတိလက်လွတ် ဖြစ်သွားသည့် ပျိုမျက်ဝန်းအစုံက ထိုကားကြီးဆီ ငေးခနဲကျရောက် သွားလေတော့သည်။

ဂျန်ကလည်း သတိလက်လွတ် အရူးအမူးဖြစ်သွား ကာ ပျိုလက်ကလေးကို ဆွဲကိုင်ပြီး ...

“ပျို ငါတို့ လွတ်အောင်ပြေးကြစို့ လာ ... လာ”

“ဟင့်အင်း ... ငါတို့ ဘယ်လိုမှ မလွတ်တော့ဘူး၊ ငါတို့ သစ္စာဆိုကြစို့ ဂျန်”

“ဟာ ... ပြေးမယ် ... ပြေးမယ်”

“မပြေးဘူး ဂျန်၊ ငါ ရင်နဲ့ရင်းပြီး သစ္စာဆိုမယ်၊ အခု ငါတို့နှစ်ယောက် မပေါင်းဆုံခဲ့ရပေမယ့် နင်နဲ့ ပေါင်းဆုံ ခွင့်ရတဲ့ အခွင့်အရေးရတဲ့အချိန်အထိ ငါ နင့်ကို စောင့်နေ မယ်၊ နင်လည်း သစ္စာဆို ဂျန်”

“ငါ နင့်အတိုင်းပဲ သွားမယ် ပြေးမယ်”

ဂျန်ကတော့ အရူးအမူးကို ပြေးဖို့ပြင်ဆင်ရင်း ပျို လက်ကလေးကို ပြုတ်ထွက်မတတ် ဆောင့်ဆွဲနေလေသည်။

“ဟေ့ ... ရပ်လိုက်စမ်း၊ ဂျန်နုရီထွတ်ခေါင် ... မင်း”

“မာမိ”

“ဒက်ဒီ”

“မမကြီး”

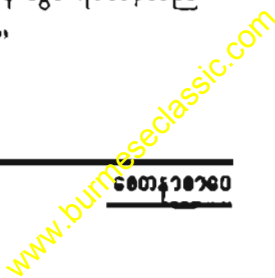
ဂျန်က သွေးရူးသွေးတမ်း ဖြစ်သွားသလို ပျိုကို လွတ်ထွက်မှာ အစိုးရိမ်လွန်ပြီး တင်းနေအောင်ပိတ်ဖက်ရင်း သူ ခေါ်လိုက်သည့် မျက်နှာသုံးစုံနှင့် သူစိမ်းယောက်ျားသုံးယောက် ကြားမှာ ပျိုကို အကာအကွယ် ယူလိုက်တော့သည်။

“ဟေ့ ... ဂျန်၊ မင်း မာမိတို့နဲ့ အေးအေးဆေးဆေးပြန်လိုက် ခဲ့”

ကြောက်စရာ ကောင်းလွန်းသည့် ဂျန်မာမိရဲ့မျက် နှာကိုကြည့်နေရင်းမှ ပျိုမျက်လုံးတွေ ပိန်းသွားရတော့သည်။

“ဟေ့ ... မောင်မဲတို့သုံးယောက်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

“ဟာ ... ဒါ ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ပျို ငါ့ကိုဖက်ထား၊ ကိုယ့်ကိုတင်းနေအောင်ဖက်ထား၊ ငါ မင်းနဲ့အကွဲမခံနိုင်ဘူး၊ ဒီနေရာမှာ ငါ အသေခံမယ်”

ရုတ်တရက် ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို ယောက်ျားနှစ်ယောက်က ဂျန်ဖက်ထားသည့်လက်ကြားကနေ ဆွဲခွာလိုက်သဖြင့် ပျို လိပ်ပြာလွင့်မတတ် တုန်ယင်မူးမိုက်သွားကာ မျက်လုံးတွေထဲမှာ ရောင်စုံမီးတွေ ပွင့်ထွက်သွားရပြီး ပျို ဘာမှ မခံစားနိုင်တော့အောင် အမှောင်ကမ္ဘာထဲ ရောက်သွားရတော့သည်။

နောက်ဆုံးကြားလိုက်ရတဲ့ ဂျန်ရဲ့ တုန်ယင်အက်ကွဲသံက နားထဲမှာ စွဲမြဲမြဲမြဲစွာ ခိုင်မတ်သွားတော့သည်။

“ပျို ချစ်သည်း ... မင်းဟာ ငါ့မိန်းမပဲ၊ ဘယ်သူတွေ စွဲစွဲငါတို့မကွဲဘူး၊ ငါတို့ ... ငါတို့ နလုံးသားချင်းပေါင်းတယ်၊ ငါတို့ ဘယ်အရွယ်ရောက်ရောက် ပြန်ဆုံမယ်၊ ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ဘူး၊ မင်းလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်ပါနဲ့၊ ငါတို့အဘိုးကြီး အဘွားကြီးဖြစ်မှ ပြန်တွေ့ရလည်း ငါကျေနပ်တယ်၊ ငါဂုဏ်ယူတယ်၊ ဖိုးလမင်းကြီးကို ငါတိုင်တည်တယ် ပျို၊ မင်းလည်းတိုင်တည်ပါ၊ တိုင်တည်ပါ ပျို”

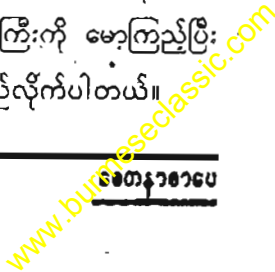
အဲဒီအချိန်ကစပြီး ငါတို့နှစ်ယောက် အဝေးဆုံးကမ္ဘာတစ်အခုကို ရောက်သွားကြတယ်။

နင် တိုင်တည်ခဲ့သလို ငါလည်း မိုးကောင်းကင်က တစ်ခုတည်းထီးထီးကြီးသာနေတဲ့ ဖိုးလမင်းကြီးကို တိုင်တည်တယ်။

ငါ မျက်ရည်ကျပြီး တိုင်တည်မှာ မဟုတ်ဘူး ဂျန်။ ဖိုးလမင်းကြီးက ငါတို့နှစ်ယောက်ကို အားကျနေတာ။

ငါ ငိုပြလိုက်ရင် သူ ငါ့ကို အားကျအထင်ကြီးစိတ်တွေ ကုန်ခန်းသွားမှာပေါ့။

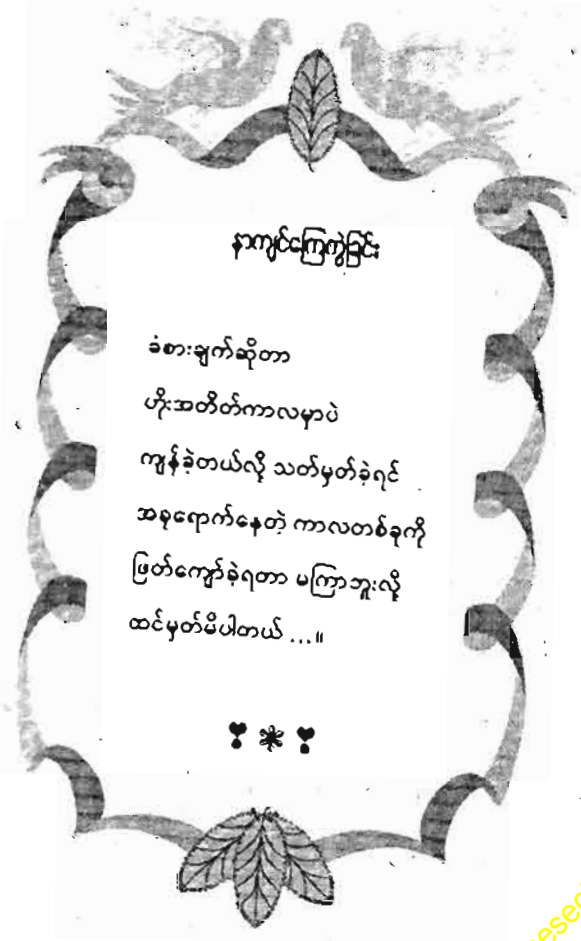
အဲဒါကြောင့် ငါ ဖိုးလမင်းကြီးကို မော့ကြည့်ပြီး မျက်ရည်မကျဘဲ ပြုံးပြုံးကလေး တိုင်တည်လိုက်ပါတယ်။

ပျိုရင်ထဲက ခံစားချက် နာကြည်းချက်တွေကို
ဖိုးလမင်းမသိဘဲ ပျိုကို အားကျမယ်ဆိုရင် ပျို ကျေနပ်ပါသည်။

“ဖိုးလမင်းကြီးရယ် ... ပျိုတို့ချစ်သူနစ်ယောက် ဒီဘဝမှာ
အရွယ်တွေ ဘယ်လောက်ရောက်ခဲ့ကြပါစေ၊ သစ္စာ မေတ္တာ
ခိုင်မြဲမှုနဲ့ ပြန်ပြီးပေါင်းဆုံခွင့်ရအောင် အောင်သွယ်ပေးပါ
လို့ တောင်းဆိုပါရစေ၊ ပျိုလည်း သူ့ကို သစ္စာရှိရှိ စောင့်
ပါ့မယ်လို့ တိုင်တည်သစ္စာပြပါတယ်”

ဗုဒ္ဓ ၁၅ သူ

ရှစ်နှစ်တာကာလတစ်ခုကို ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရတာ。(မျှော်
ဆင့်ခြင်း)တွေဖြင့်ရပ်တည်ခဲ့ရတာမို့ အချိန်တွေ ကုန်မှန်းမသိ
ဘဲ နေခဲ့ရတော့သည်။

အဲဒီအချိန်ကတည်းက ပျိုတို့သားအမိလည်း အရူး
ဆစ်ပိုင်း ကြေကွဲခြင်းတွေနှင့် နယ်မြေသစ်ဖြစ်သည့် ရန်ကုန်မြေ
ပေါ် မြေချခဲ့ရလေသည်။

သူတို့လည်း ဘယ်ကိုပြောင်းသွားတယ်ဆိုတာ ပျို
အမိလို့မရတော့သလို ဂျန်လည်း စုတ်စမြုပ်စပျောက်သွားခဲ့တာ။

ဂျန်နဲ့ပျိုတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး ကွဲခွာခဲ့သည့် ကံကြမ္မာ
အနီးပဲဖြစ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

အဲဒီဆန်းကြယ်လွန်းတဲ့ ကံကြမ္မာကြီးကို ပျို တစ်နေ့မှ မေ့မရဘဲ ရူးသွပ်နေခဲ့တာ ပျို ကိုယ်ပျို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်နေသလို များ ခံစားခဲ့ရပြီလား။

မေမေကတော့ ပျို ဂျန်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သည်းခြေပျက် ခံစားခဲ့ရတာတွေကို စိတ်မကောင်းဆုံး ခံစားချက်မျက်နှာကြီးဖြင့် ချောမောနှစ်သိမ့်လာခဲ့သည်။

“ငါ့သမီးလေး အတိတ်ကံမကောင်းလို့ အခုလို ဖြစ်ခဲ့ရတာ မေမေကတော့ လူတွေအားလုံးကို စိတ်လည်းနာတယ်၊ ကိုယ့်အတိတ်ကံမကောင်းလို့ ဆင်းရဲသားဘဝကိုလည်း စိတ်နာတယ်၊ ဘာမှ ခံစားပေးဆပ်မနေစမ်းပါနဲ့ သမီးရယ်၊ ယောက်ျားဆိုတဲ့အမျိုးဟာ လိပ်များလိပ် ကိုယ့်ဘက်ကိုယ် ယက်တာပါ။ သမီး အခုလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်မပေါင်းရ သေးခင် သူနဲ့ကွဲသွားတာကောင်းတယ်၊ နှင့်မို့ သမီးဘဝ ဒီထက်နစ်မွန်းမှာ၊ မေမေ ယုံတယ် သမီး။”

ပျိုလည်း မေမေလိုပဲ ထင်မြင်ယူဆမိပါတယ်။
တကယ်တော့ ...
အရမ်းကွာခြားလွန်းတဲ့ ...

မညီမျှတဲ့ဘဝနှစ်ခုဟာ မပေါင်းဆုံခဲ့တာပဲကောင်းပါ တယ်လို့ ပျို နှလုံးသားက ယုံကြည်လက်ခံလိုက်မိတော့သည်။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါမှာ ဂျန်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် သတိရခဲ့မိသည့် ခံစားချက်တွေက ပြင်းလွန်းခဲ့သည်။

ဂျန်နှင့် ပျိုတို့ နောက်ဆုံးကွဲခါနီးအချိန်က တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက် မလွတ်တမ်းဖက်ထားသည့် တူညီမှုခံစား ခြင်းတွေ တူညီသည့် ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေနှင့် ဖိုးလမင်းကို တိုင်တည်သစ္စာဆိုခဲ့တာတွေက ပျိုအတွက် မှတ်တမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ် သွားတော့သည်။

“ပျို ချစ်သည်း ... မင်းဟာ ငါ့မိန်းမပဲ၊ ဘယ်သူတွေခွဲခဲ့ ငါတို့မကွဲဘူး၊ ငါတို့ ... ငါတို့ နှလုံးသားချင်းပေါင်းတယ်၊ ငါတို့ ဘယ်အရွယ်ရောက်ရောက် ပြန်ဆုံမယ်၊ ငါ ဘယ်သူ ကိုမှ လက်မထပ်ဘူး၊ မင်းလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ် ပါနဲ့၊ ငါတို့ အဘိုးကြီးအဘွားကြီးဖြစ်မှ ပြန်ပေါင်းရလည်း ငါ ကျေနပ်တယ်၊ ငါ ဂုဏ်ယူတယ်၊ ဖိုးလမင်းကြီးကို ငါ တိုင်တည်တယ် ပျို၊ မင်းလည်း တိုင်တည်ပါ၊ တိုက်တည်ပါ ပျို။”

မပေးခဲ့ဘူး။

ငါလည်း နင်နဲ့ထပ်တူ တိုင်တည်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကံကြမ္မာက နင်နဲ့ငါ့ကို တွေ့ဆုံခွင့်အရော

မပေးခဲ့ဘူး။

ငါတို့ရဲ့ ဖိုးလမင်းကလည်း ငါတို့ကို အောင်သွယ်

အဲဒီလောက်အထိ ငါတို့နှစ်ယောက် ကံကြမ္မာက

ဆိုးရွားခဲ့တာပါ ဂျန်။

အခုချိန်မှာ ...

ငါ ဖိုးလမင်းကို တိုင်တည်ခဲ့တဲ့ စကားတွေက ငါ့

ကို ခြောက်လှန့်နေခဲ့တယ်။

“ဖိုးလမင်းကြီးရယ် ... ပျိုတို့ချစ်သူနှစ်ယောက် ဒီဘဝမှာ အရွယ်တွေ ဘယ်လောက်ရောက်ခဲ့ပါစေ သစ္စာ မေတ္တာ ခိုင်မြဲမှုနဲ့ ပြန်ပြီးပေါင်းဆုံခွင့်ရအောင် အောင်သွယ်ပေးပါ လို့ တောင်းဆိုပါရစေ၊ ပျိုလည်း သူ့ကို သစ္စာရှိရှိ စောင့် ပါမယ်လို့ သစ္စာပြုပါတယ်”

သစ္စာပြုတိုင်တည်ခဲ့သည့် ရင်ထဲက စကားတွေက

အခုချိန်မှာတော့ အိပ်မက်တစ်ခုလို ဝေဝါးသွားတော့သည်။

အတိတ်ရင်ပြင်မှာပဲ ကျန်ခဲ့သည့် ခံစားမှုတွေအဖြစ် ရှိသင့်တဲ့ ဒီခံစားမှုတွေကို ပျို အခုချိန်ထိ ခံစားနေတာ ပျို ရူး သွပ်တာပဲဖြစ်သည်။

ဒီကနေ့မှာလည်း ထိုင်နေကျ ၃၁ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးမှာ တစ်ယောက်တည်း ကော်ဖီထိုင် သောက်ရင်း အတွေးတွေနှင့် ကျေနပ်ခဲ့ရသည့်မိန်းမ ဖြစ်ခဲ့ရတော့ သည်။

စားပွဲတစ်လုံးမှာ တစ်ယောက်တည်း ငြိမ်ငြိမ်ကလေး မျက်လွှာကလေးချပြီး ကော်ဖီခွက်ကလေးကို တစိုက်မတ်မတ် နိုက်ကြည့်နေသည့်အချိန်မှာ ...

ပျိုကို လူတစ်ယောက်က စူးစိုက်ကြည့်နေသလို မသိစိတ်က ခံစားခဲ့မိတာမို့ ပျတ်ခနဲမော့ပြီး ဘေးစားပွဲကို ရှေ့ခနဲအကြည့် ရင်ထဲမှာ “ဟင်” ခနဲဖြစ်သွားသည်အထိ တုန်ခါသွား ရသည်။

ပျိုကို နိုက်ကြည့်နေသည့် လူရွယ်တစ်ယောက်ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ သာမန်ထက် ထူးနေသလို ခံစားရတာမို့ ပျို မသိမသာလေး မျက်နှာလှဲပစ်ရင်း တစ်ဖက်ဘေးစားပွဲကို အာရုံ နိုက်မိပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟယ် ... နွေ၊ အဲလေးက စတိုင်မိတယ်ဟ သိလား၊ အရပ်ရှည်ရှည် အသားဖြူဖြူ မျက်လုံးလေးကလည်း စိမ်းဖန့်နေတာ ချောလိုက်တာလည်းမပြောနဲ့နော်၊ ရှာရင်တောင် ရှားမယ်”

“အမယ်လေး ... မြင်ဖူးပါတယ်၊ မြင်ဖူးပါတယ်၊ နားတစ်ဖက်ထဲ နားကပ်နှစ်ခုစီ ဝတ်ထားတာ ခေတ်ရှေ့တော်တော်လန်တာပဲ”

“ခေတ်ရှေ့လန်တာပဲ နွေက ကြိုက်တယ်လေ”

“အေးပါ ... အေးပါ၊ တော်ကြာမှ သူ့ထက်ကဲရွှေပြည်နိုးဖြစ်မယ်”

“Noပဲ ကိုယ့်ဘဲက စတိုင်မိသလို အနေကလည်း ကြွတယ်၊ သွက်တယ်၊ ရဲရင့်တယ်၊ ထက်တယ်၊ ကိုယ်က အဲဒါမျိုးမှ အခုခေတ်မှာ အံ့သီပဲမဝင်တော့ဘဲ အသက်သုံးဆယ်ကျော်လေးဆယ်စပ်ကြား ကြွက်သိုးကြီးတွေကဖော် သိပ်ဂရိုဂရို နိုင်တာ၊ အသက်ကကြီး ဆရာကလုပ်နဲ့၊ လုံးဝကို ကြည့်လို့ မရဘူး၊ ကြွက်သိုးကြီးတွေက အကြည့်ကလည်း နက်လိုက်တာ ဟွန်း ... ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ”

“ဟင်”

ပျိုကို မေးထိုးပြလာသည့် ကောင်မလေးရဲ့ အပြောတစ်ခုက ပျိုနားရွက်တွေကို ရဲခနဲဖြစ်သွားသည်အထိ အရှက်ရသွားသည်။

ပြီးတော့ စောစောက ပျိုကို စိုက်ကြည့်နေသည့် လူရွယ်ကို မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြီး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်တာကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပိုပြီး ရှက်သွားသည်။

အဲဒီလူကလည်း အခုထိ ပျိုကို ဘာဖြစ်လို့ စိုက်ကြည့်နေသည်မသိ။

ဘေးစားပွဲက ကောင်မလေးအုပ်စု သူ့ကို သိသိသာသာကြီးစောင်းပြောနေတာ သိသိကြီးနှင့် သူက လုံးဝအရေးမစိုက်ဘဲ ပျိုကိုပဲ ပြုံးယောင်သမ်းသည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်နေတာမို့ ပျို ဘယ်လိုမှနေလို့မရအောင် စိတ်ညစ်သွားရသည်။

လူပုံကြည့်တော့ ပညာတတ်လူရည်မွန်ပါပဲ။

ပျိုကိုများ သူ့ညီမနဲ့တူလို့ စိုက်ကြည့်နေတာလား

မသိ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေရာက ပျို အမြန်ဆုံးလှည့်ထွက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့အညီ ပျို ခြေလှမ်းကလေးက မိုးတွေသည်းသည်းရွာနေသည့် ဆိုင်အပြင်လမ်းမဆီသို့ ထီးမပါဘဲ ဒီအတိုင်း ထွက်ရပ်မိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။

ဒီအချိန်မှာ အိမ်ကိုပြန်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ခြေလှမ်းကလေးကို အိမ်အပြန်လမ်း သုတ်ဖြေတင်ဖို့ လှမ်းအထွက် ဘေးအနားကို ထီးမိုးပြီးဝင်ရပ်လိုက်သည့် လူကို ပျို အံ့သြငေးကြောင်းစွာ မော့အကြည့် “ဟင်” ခနဲ အသံထွက်သွားသည်အထိ အံ့သြသွားရပြန်သည်။

“မိုးရေထဲမှာ ဘာလို့ ဒီအတိုင်း ရပ်ရတာလဲကွာ”

ကြင်နာနွေးထွေးသည့် သူ့ရဲ့အသံတွေက ပျိုကို ညီမတစ်ယောက်ကို ချောနေသည့် အစ်ကိုကြီးလေသံကြီးဖြစ်ခဲ့တာမို့ ပျိုရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ဝမ်းနည်းသွားရလေသင့်ပြန်သည်။

ပျိုဘဝမှာ ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ညီအစ်ကို မောင်နှမ တော်သွားသလို လှိုက်တုန်ယှင် ဆိုတက်သွားသည်။

“ဟင် ... လာ ... လာ ဘယ်ပြန်မှာလဲ၊ ကိုယ် လိုက်ဖို့ပေးမယ်”

သူက ထီးမိုးကာရပ်ထားရာမှ ပျိုကို တစ်ချက်ငုံကြည့်ရင်း ရှေ့ဆက်လျှောက်လိုက်သည်။

ပျိုကတော့ ဒီအတိုင်း ဆက်ရပ်နေရင်းက သူ့ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်ကာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ရပါတယ်”

“ဟာ ... မဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒီအတိုင်းကြီးဆိုတော့ ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့ ... ကောင်မလေး”

ထီးမိုးကာ ရပ်ထားသည့် သူ့ထီးအောက်မှ ပျို ပြေးထွက်ခဲ့ပြီး လမ်းမဆီအရောက် တွေ့ရာတက္ကစီကို လှမ်းတားလိုက်သည်။

“တက္ကစီ ... တက္ကစီ”

“ဟာ ... ကိုယ့် ကား ... ဟာ”

ဘယ်လို အကြောင်ကြောင်လူနဲ့ လာတိုးရသလဲမသိ။

ပျိုက သူ့ကို မျက်လွှာတစ်ချက်သိမ်းပြီး မျက်ဝန်းတစ်ချက်လှန်ကြည့်ကာ တက္ကစီမောင်းသူကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

နေသည့်လမ်းကို သူ့အရှေ့မှာ မပြောချင်သဖြင့် ဘာစကားမှ မပြောသေးဘဲ ကားအနောက်ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ထီးတစ်ချောင်းနှင့် ပျိုအနောက်ကို လိုက်လာသည့် အဲဒီလူက သူ့ရဲ့ 4WD ကားကြီးဆီ အပြေးတစ် ပိုင်း လျှောက်သွားပုံ၊ ပြီးတော့ ပျိုတို့ကားအနောက်ဆီသို့ သူ့ကား ကြီး လိုက်ပါလာတာကြီးကို ပျို ပဟေဠိဆန်စွာ စိုက်ကြည့်မိရင်း ရင်မောစွာ သက်ပြင်းသေးသေးလေး ကျိတ်ချလိုက်မိတော့သည်။

၁၆

မိုးရွာထဲမှာ ထီးတစ်ချောင်းနှင့် ထီးလိုက်မိုးပေးသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ခုက မိုးရေတွေနှင့် စီးမျောလိုက်ပါမသွားဘဲ သောင် တင်ကျန်ခဲ့ရပြီမို့ အခုအချိန်မှာ ပျို စိတ်ကျဉ်းကျပ်သည် ခံစားမှု တွေကို ခံစားနေရပြီဖြစ်သည်။

သူကတော့ လူကြီးပီပီ လာဘ်မြင်ကာ သားအမိနှစ် ယောက်တည်းရှိသည့် ပျိုဘဝကို မေမေ သူ့ဘက်ပါလာအောင် စေတနာ မေတ္တာအပြည့် ကူညီပေးမှုတွေနှင့် အရင်တုန်းက ရင်းနှီးခဲ့ပြီးသားလူတစ်ယောက်လို ရင်းနှီးနွေးထွေးမှု ရယူပစ်လိုက် တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ဒါကို မေမေက အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး သူ အိမ်ကို လာပြီဆိုရင် ပျို မျက်စိရှုပ်လောက်အောင်ကိုပင် သူ့သားကြီးတစ်ယောက်လို့ ကိုယ်ဖိရင်ဖိ အလေးထား ဂရုစိုက်တော့သည်။

“လူလေး ဒီနေ့ အိမ်မှာ ထမင်းစားသွား၊ လူလေးကြိုက်တဲ့ ဆိတ်သားနှပ်ရယ်၊ အမဲအူဟင်းရယ်၊ ချဉ်ရည်ဟင်းရယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ လုံလောက်ပါပြီ၊ အန်တီ ပြောတာနဲ့တင် ထမင်းဆာလာပြီ၊ စားရကောင်းမလားပဲ ... အဟွန်း”

သူက မိုက်ကို လက်ဖြင့် ပွတ်ပြီး ပျိုကို လူကြီးတစ်ယောက်က ကလေးတစ်ယောက်ကို ချစ်စနိုးဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီးပြလိုက်သလို ပြုံးပြလာခဲ့တာမို့ ...

ပျိုက အချဉ်ပေါက်စွာ နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်မဲ့ပြီး မျက်နှာလေးကို ဆတ်ခနဲ လှုပ်လိုက်မိတော့သည်။

“ပျိုရော ... စားမယ်လေ၊ ရေချိုးပြီးပြီလား”

ကြည့် ... ဒါ သူပါရမယ် စကားလား။

ပျို ရေချိုးတော့ မချိုးတာ သူ့အပူပါတာ ကျနေတာပဲ။

ယောက်ျားကြီးဖြစ်ပြီး အဲဒီလို အသေးစိတ် လိုက်ပြီး ဂရုစိုက်တာလောက် ပျို မုန်းတာမရှိ။

ဟိုတစ်ချိန်တုန်းကလည်း ဂျန် ပျိုကို အခုလို အသေးစိတ် ဂရုစိုက် ပြောဆိုခဲ့တာပါပဲ။

အခုတော့လည်း ဘာမှ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ပျိုလည်ပင်းတွေ ခြောက်ကပ်လာသလို နားရွက်တွေလည်း ထူလာသည်အထိ ဂျန်ကို သတိရစိတ်ပြင်းသွားရသည်။

“အေး ... ဟုတ်သားပဲ သမီး၊ ပျို ရေချိုးလိုက်ဦး၊ ရေချိုးပြီးမှ မေမေတို့စားမယ်၊ စောင့်နေမယ်၊ သွားချိုးလိုက်သမီး”

အတွေးကလေးဖြင့် ပျို ခဏဆွေးသွားချိန်မှာ မေမေ အသံကြည်ကြည်ကြီးက နားခါးစွာ ဝင်လာတာမို့ ပျို မေမေကို ဖတ်ချက် တည်တည်ကြည့်ပစ်လိုက်မိသည်။

ပြောစရာစကားလုံး ရှာနေသည့်အချိန်မှာပဲ သူက ဆရာကြီးဝင်လုပ်လိုက်ပြန်သဖြင့် ဘယ်လိုမှ သည်းခံလို့မရအောင် ပွင့်သွားရပြီဖြစ်သည်။

“ထမင်းဆာနေရင် ချိုးမနေတော့နဲ့လေ ပျို”

“ရှင် ဆရာလုပ်ပြီး ဝင်ဝင်မပါစမ်းပါနဲ့ ကိုဦးမာန်”
 “ဟာ ... ပြဿနာပဲ၊ ပြဿနာကို မီးထွန်းရှာတယ်”
 “မီးထွန်းအရှာမခံနိုင်ရင် ရှင်”
 “သမီး ပျို”

မေမေက ပျိုစကားအဆုံးသတ်ကို မသတ်စေဘဲ ဝင်ဟန်လိုက်တာမို့ ပျိုက မကျေမခဲ နှုတ်ခမ်းကိုက်ကာ ထိုင်နေရာမှ ဆောင့်ခနဲ ထရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“သွားမယ် ... အပြင်သွားမယ်၊ ထမင်းလည်းမဆာဘူး”
 “ဟင် ... ဒါ ... ဒါ ဘယ်လဲ ပျို”

ဆောင့်ကြီးဆောင့်ကြီးထရပ်လိုက်သည့် ပျိုကို မေမေက ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်မေးလာသဖြင့် ပျို မခံချင်ဖြစ်သွားရသည်။

မျက်လုံးအရောင်တွေလည်း စိမ်းတောက်သွားရသည်။

“ဒါ ဘယ်လဲလို့ ပြောနေတယ် ပျို”
 “အပြင် ... အပြင်သွားမလို့”

ပျို ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်တော့အောင် စိတ်တွေ ခွန်းကျပ်သွားရမိသည်။

ဒီလူကြီးကလည်း မေမေကို အပီပေါင်းပြီး ပျိုကို အနီးကပ်သိမ်းသွင်းတာကို ပျို ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

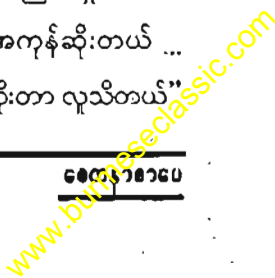
အခုလည်းကြည့် ...

ပျိုအရှေ့ကနေ ကာဆီးကာဆီးနဲ့ ဝင်ပါ ဆရာလုပ်တာ ပျို လုံးဝကို မျက်မှန်းကျိုးလွန်းလို့ အခုလို ထထွက်လာတာ ဖြစ်သည်။

ပျိုအခန်းအပြင်ကိုရောက်တော့ သူက ပျို မခံနိုင်သည့် စကားလုံးဖြင့် ခနဲလာသေးသည်။

“သွားပစေ ... သွားပစေ အန်တီ၊ သူက Feel သမား၊ တစ်ယောက်တည်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးမှာ ထိုင်ထိုင် ဆွေးပြီး ကိုရီးယားမင်းသားတွေကို စိတ်ကူးယဉ်နေတာ”
 “ဟင် ... သမီးလေး တစ်ယောက်တည်း ရှိပါတယ်၊ ရည်းစားမထားတာကလွဲပြီး ကျွန်တာအကုန်ဆိုးတယ် ...

“ပြောပြန်ရင်လည်း ကိုယ့်သမီး ဆိုးတာ လူသိတယ်”

ပျိုကို စိတ်ဆိုးနေသည့်ကြားက သူဌေးယောက်ျား
အထင်ကြီးအောင် အမွမ်းတင်လိုက်သေးသည့် မေမေရင်ထဲက
တစ်ခုတည်းသော ခံစားချက်လေးကို သိထားသည့် ပျိုမှာသာ
အစာနှင့်သည့်မျက်နှာကလေးဖြင့် အခန်းအပြင်သို့ ခပ်သွက်သွက်
ထွက်လာခဲ့ရတော့သည်။

ထိုင်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးမှာ ထိုင်ဖြစ်
သည့်အချိန် ပျို မေမေကို ကိုယ်ချင်းစာ သနားစိတ်တွေဖြင့် နား
လည်ခံစားမိသွားရသည်။

ဂျန်နဲ့ပတ်သက်ခဲ့သည့် ...

ဟိုးအရှင်တုန်းကလည်း မေမေ ဒီပုံစံ တစ်ထပ်
တည်းပါပဲ။

အဲဒီတုန်းကတော့ ဂျန်က မိဘနဲ့အစ်မ လက်အောက်
က မလွတ်ခဲ့သည့် သူဌေးသားကလေးဖြစ်ခဲ့လို့ ပျို ဒီရင်နာသည့်
ဒုက္ခတွေကို ခါးစည်းခံခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

အခု သူဌေးယောက်ျား ကိုဦးမာန်ကတော့ မိဘနှစ်ပါး
စလုံး မရှိတော့သည် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် တစ်ကိုယ်တည်း
လူပျို လူလွတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တာမို့ မေမေ ပိုပြီးအံ့သည်ပိုခဲ့
ပြီဖြစ်သည်။

ပျိုရှေးဘဝက အတိတ်ကံကလည်း ဘာဖြစ်လို့များ သူ့ဌေးယောက်ျားတွေနဲ့မှ ဆုံစည်းခဲ့ရသည်မသိ။

ထူးခြားသည့်ရုပ်ရည်အလှတစ်ခုက ယောက်ျားတွေ ကို ရူးသွပ်စေပြီး ပိုက်ဆံထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မရှိခဲ့တာကို သူတို့က အတင်ရဲပြီး အခုလို အိမ်တိုင်ရာရောက် ရောက်ခဲ့ပြီး ရင်းနှီးမှု ရယူခဲ့တာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေကတော့ ပျိုကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ သည့် သူ့ဌေးယောက်ျားကို ဒီတစ်ကြိမ်မှာလည်း အမိအရ ကပ် တွယ်ခဲ့ပြန်ပြီဖြစ်သည်။

သူနှင့်တွေ့စက သူ့အကြောင်းတွေကို နားထောင် ရင်း ပျိုအကြောင်းကို ဖောက်သည်ချခဲ့သည်အထဲမှာတော့ ဂျန်နှင့် ပတ်သက်ခဲ့သည့်အကြောင်းအရာ ဘာတစ်ခုမှ မပါခဲ့ချေ။

အဲဒီနေ့က သူ ပြန်သွားသွားချင်း ပျိုကို ပိတ်ခဲ့သည့် မေမေစကားကြီးကို ပျိုက လိပ်ပြာမလုံစွာ ခံစားခဲ့ရသေးသည်။

“ဒီမှာ ပျို၊ ငါ ပြောထားတဲ့စကားတွေ ညည်းလည်းကြားပါ တယ်နော်၊ အေး ... ခုခေတ် ယောက်ျားတွေအကြောင်း ညည်း သိတယ်နော်၊ ကိုယ်ကသာ ရှုပ်ချင်တိုင်းရှုပ် လေ

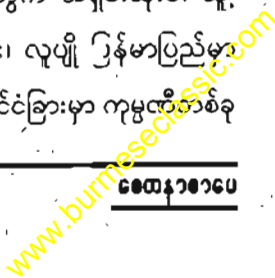
ချင်တိုင်းလေခဲ့တာ၊ ကိုယ်ယူတဲ့ မိန်းမကိုကျ တကယ့် အသန့် အစစ်အမှန်လေးမှ လိုချင်ကြတာ၊ ဒီလောက်ချမ်း သာတဲ့ သူ့ဌေးတစ်ယောက်က ညည်းလို ဘာမဟုတ်တဲ့ မိန်းကလေးကို ရုပ်ရည်ကလေးရယ်၊ အနေအထိုင်ရိုးသား အေးဆေးတာလေးရယ်ကိုကြည့်ပြီး သဘောကျ ရွေးချယ်ခဲ့ တာ ငါ့သမီးဟာ မဟာကံထူးရှင်ပဲ၊ သိပ်စန်းပွင့်တာပဲကွယ်”

လိုရင်းစကားကို မရောက်နိုင်သေးဘဲ မေမေ အပျော် လွန်နေတာကို ပျို ကိုယ်ချင်းစာ သနားသွားရသည်။

မေမေ စိတ်ကူးယဉ်ထားသလို ...

သူမကလည်း စိတ်ကူးယဉ်ဘဝအတိုင်း သူ့ဌေး ယောက်ျားတွေရဲ့ အတည်ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း (လက်ထပ်ချင်ခြင်း) တွေက ပျိုရဲ့အတိတ်ကံ ကံကောင်းမှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ရုပ်ရည်လှလှလေးကို စုံမက်လို့ပဲဆိုတာ ပျိုကတော့ ပိုင်နိုင်စွာ တွက်ဆမိသည်။

“သူပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာတွေက အရှင်းဆုံးပဲ၊ သူ့ မှာ မိဘနှစ်ပါးစလုံး မရှိတော့ဘူး၊ လူပျို ြန်မာပြည်မှာ ကုမ္ပဏီတစ်ခုထောင်ထားတယ်၊ နိုင်ငံခြားမှာ ကုမ္ပဏီတစ်ခု

ရှိတယ်။ အို ... တွေးတောင် မတွေးရဲစရာပဲ၊ ဒါ ... ဒါ အသိုင်းအဝိုင်းပဲ ပျို၊ မေမေတို့သာ ပဲခူးကအိမ်လေးလို စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ကလေးဆို ငါ့သမီးကို စိတ်ဝင်စားလို့ အနောက်ကနေ ကားနဲ့လိုက်လာတဲ့ မောင်ဦးမာန် သမီးကို နောက်ဆုတ်သွားမှာပေါ့၊ အခုတော့ မြို့ထဲက တိုက်ခန်းကို ငှားနေနိုင်တဲ့ အဆင့်အတန်း၊ ဖုန်းကလေးကိုင်နိုင်တဲ့ အဆင့်အတန်းဆိုတော့ အဟင်း ... ဟင်း မောင်ဦးမာန်ရဲ့ ရွေးချယ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရတာပေါ့ သမီးရဲ့”

မေမေ အပျော်လွန်နေတာကြီးကိုကြည့်ပြီး ပျို ဝမ်းနည်းစွာ မျက်ရည်ဝဲသွားရပါသည်။

“မေမေ စိတ်လုံသလို ငါ့သမီးလည်း စိတ်လုံခြုံရမယ်၊ ငါ့သမီးက အပျိုစစ်စစ်ပဲ၊ ဘာမှ နောက်ကြောင်းကို ဖွင့်ဟတင်ပြစရာ မလိုဘူး၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်နောက်လိုက်ခဲ့ပေမယ့် ညတွင်းချင်းကွဲခဲ့တာ သမီးဟာ အပျိုပဲ၊ ဘာမှ အတိတ်ရင်ပြင်ကို မောင်ဦးမာန်ကို ရင်ဖွင့်စရာမလိုဘူးနော်၊ မေမေ မောင်ဦးမာန်ကို 'ပြောထားတဲ့အတိုင်း သမီး လက်သင့်ခံလိုက်”

ဪ ... မေမေရယ် ... အတိတ်ဆိုတာ တိမ်မြုပ်ထားလို့မှ မရတာ။

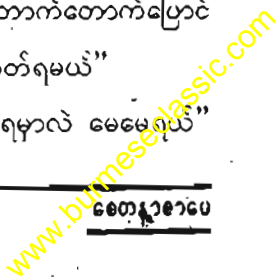
“ငါ့သမီးလေးဟာ မင်းသမီးလေးလို ချောလွန်းတော့ သူဌေးယောက်ျားတွေ ကမ်းလှမ်းတာပေါ့၊ မောင်ဦးမာန်ကတော့ အရှုပ်အရှင်းကင်းတယ်၊ သဘောမတူမယ့်မိဘတွေ မရှိသလို ဝင်ရှုပ်လို့ရတဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမလည်းမရှိဘူး၊ မေမေကတော့ သမီးကို မောင်ဦးမာန်နဲ့ လက်ထပ်ပေးမှာပဲ၊ သူကလည်း မေမေကို သမီးကို လက်ထပ်ချင်တဲ့အကြောင်း တရားဝင် ကမ်းလှမ်းခဲ့ပြီးပြီ”

အဲဒီနေ့က အပျော်လွန်နေသည့် မေမေရဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ခုကို ပျို သိခွင့်ရလိုက်ပါတော့သည်။

ဒီလို ထူးခြားလွန်းသည့် မေမေရဲ့အတိတ်အကြောင်းကိုလည်း ပျို စိတ်ဝင်စားသွားရသည်။

“မိန်းကလေးဆိုတာ ပင်ကိုရှိတဲ့ ရုပ်ကလေးအပြင် အဝတ်အစားကောင်းလည်း ဝတ်ရမယ်၊ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်ဖြစ်အောင် ရွှေလေးလည်း ဝတ်ရမယ်”

“ဟာ ... ဘယ်အထိရှိလို့ ရွှေဝတ်ရမှာလဲ မေမေရယ်”

ကိုဦးမာန်နှင့် ရင်းနှီးပြီးမှ ထူးခြားလာသည့် မေမေ
ကို တစ်နေ့တခြား ပျို ကြည့်လို့မရတော့။

မေမေကိုယ်တိုင် နှစ်ကျပ်သား ရွှေဆွဲကြီးကုံးကြီး
ကို ထုတ်ဆွဲလာသလို ပျိုကိုလည်း ခုခေတ်ကောင်မလေးတွေ
ဝတ်သည့် ဆွဲကြီးသေးသေးလေးကို စိန်လော့ကက်သေးသေးလေး
ဆွဲပြီး ဆင်လာသလို အသေးဆုံးလက်ကောက်ကလေးတွေ ဆယ်
ကွင်းတိတိ ထုတ်ဝတ်ပေးလာသဖြင့် ပျို မေမေကို အံ့သြပြီးရင်း
အံ့သြခဲ့ရသည်။

မေမေ ချုဝတ်ပေးလာသည့် ရွှေတွေကို ကြည့်ပြီး
ပျိုက အံ့သြသည့် မျက်လုံးဝိုင်းကလေးဖြင့် ...

“ဒါ ... ဒါ ဘယ်ကရတာလဲ မေမေ”

“အမယ်လေး ... ငါ့သမီး အံ့သြမှာကို မေမေ သိတယ်၊
ဟိုတစ်နှစ်က သမီးဘိုးအဆုံးတော့ မေမေကို သူ့လက်ကျန်
အမွေတွေပေးခဲ့တာ ငွေသားချည်း သိန်းတစ်ရာ ပေးခဲ့တော့
မေမေက ရွှေချည်းလုပ်ပစ်လိုက်တယ်”

“ထူးဆန်းလိုက်တာ၊ သိပ်ထူးဆန်းတာပဲ၊ ပျိုတို့နှစ်ဖက်
မျိုးထဲမှာ ဒီလောက်ချမ်းသာတာ တစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး”

“ဪ ... သမီးမသိတဲ့ မေမေဦးလေး သူ့ငွေလေ သမီး
ရဲ့၊ ကဲ ... ကဲ ... စကားရှည်မနေနဲ့ ရန်ကုန်မှာ ဒီလိုနေရ
တာလည်း ဦးလေး ကျေးဇူးကြောင့်ပါပဲ”

ပျိုတို့ ပဲခူးကနေ ရန်ကုန်မှာ အခြေချတုန်းကလည်း
မေမေရဲ့ဦးလေးသူငွေ ထောက်ပံ့မှုတွေကြောင့်လို့ မေမေ ပြောခဲ့
တာတွေကို ပျို လက်ခံယုံကြည်လိုက်တော့သည်။

အခုလည်းပဲ မေမေ ဆင်ပေးလာသည့် လက်ဝတ်
ရတနာတွေကို ဝတ်ရင်း ပျို ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်သလို ခံစား
လိုက်ရသည်။

အကယ်၍များ သူ့ငွေမိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရင်
ဘဝကို ဒီထက်ကျေနပ်မိမှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

၂၃၁

ပျိုတို့သားအမိနစ်ယောက် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်
နေသည့်အချိန်မှာ တစ်ချိန်က ပတ်သက်ခဲ့သည့် ဂျန်တို့မိသားစု
ကတော့ ဂျန်ရဲ့ဆိုးသွမ်းမှုတွေဖြင့် ရှစ်နှစ်လုံးလုံး စိတ်ဆင်းရဲသောက
တွေနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလေသည်။

“ဂျန် ... ဟေ့ ဂျန်၊ မင်း ငါ့ဗီရိုထဲ ထည့်ထားတဲ့ စိန်
လက်ကောက်တစ်ကွင်း ယူသလား၊ ငါ မင်္ဂလာဆောင်က
ပြန်လာပြီး အလွယ်ချွတ်ထားတာ မနက်ကမှ တင်ထားတာ၊
အခု မရှိတော့ဘူး၊ မရှိတော့ဘူး။ အမယ်လေး ... ငါတို့
မှာ ရှိသမျှစည်းစိမ်တွေ မင်း ဖြန့်တီးတာနဲ့ ကုန်ပါပြီ၊
ကုန်ပါပြီ”

အခုလည်း ဂျန်ရဲ့ဆိုးသွမ်းမှုကြောင့် ရင်ဘတ်ကြီး
တဘုန်းဘုန်းထုပြီး အော်ငိုလိုက်သည်။ မမကြီးကို သူက သဘော
ကျစွာ ခနိုးခန့်လေး ပြုံးကြည့်လိုက်မိသည်။

မမကြီးကတော့ သူ့ကို လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်
သလို တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ဆိုးလွန်းလာလျှင် သူ့ကို ဆွဲလွှဲထုရိုက်
တတ်တာတို ဟိုးငယ်ငယ်တုန်းကတော့ ခေါင်းငုံ့သည်ခံတတ်ပေ
မယ့် ပျိုနှင့်ကွဲပြီးသွားသည့်အချိန်ကစပြီး သူ့ရင်ထဲက နူးညံ့တဲ့
စိတ်ထားတွေ မာကျောခက်ထန်ကာ မမကြီးကို ပြန်ပြန်ဆောင့်
တွန်းခဲ့တာမို့ အခုလို မမကြီး ငိုပွဲဆင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

“မင်း ... မင်း ပြောစမ်း၊ ယုထားရင် မမကြီးကို ပြန်ပေး
ပါ မောင်လေးရယ်၊ အဲဒီလက်ကောက်က တစ်ဖက်တည်းနဲ့
သိန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တန်တယ်၊ မမကြီးကို ပြန်ပေးပါနော်
မောင်လေး၊ မောင်လေး ပိုက်ဆံလိုရင် မမကြီး ထုတ်ပေး
မယ်”

မမကြီးကတော့ သူ့စိန်လက်ကောက်ကြီးကို ပြန်ရဖို့
အရေး သူ့ကို ချောမောနှစ်သိမ့်လာခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

သူ့ပခုံးလေးကို သိုင်းဖက်ပြီး အသနားခံလာသည့် မမကြီးကို သူက အချဉ်ပြူးကလေးဖြင့် စိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲက နေ ကျကျနန ပြန်ပြောနေလိုက်သည်။

“သိန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တန်တာကို ကျွန်တော် သိန်းနှစ်ရာနဲ့ ရောင်းပြီး ကျွန်တော့်ချစ်သူကျေနပ်အောင် ကားလှလှလေး တစ်စီး ဝယ်ပေးလိုက်ပြီ မမကြီး၊ မိန်းမတွေဟာ အဲဒီလို အကောင်းဆုံး လက်ဆောင်ပေးနိုင်ရင် ရန်မရှာတော့ဘူး ဗျ”

စိတ်ထဲကနေ ပြောနေသည့် သူ့စကားကို မမကြီးက မျက်ဝန်းကတစ်ဆင့် သိရှိရိပ်မိသွားခဲ့ပြီထင်သည်။

သူမကိုယ်သူမ ရင်ဘတ်ကြီးကို တအုန်းအုန်းထုရိုက် ငိုကြွေးလိုက်၊ သူမ ခေါင်းတွေကို ဆွဲထုလိုက်နှင့် သိန်းနှစ်ရာငါး ဆယ်တန် စိန်လက်ကောက်ကြီးအတွက် တန်ကြေးမကာမိအောင် သွေးအန်လုမတတ် ရင်ထုပွဲကြီး ကျင်းပလိုက်တော့သည်။

“အမယ်လေး ... ကုန်ပြီလား၊ ကုန်ပြီပေါ့။ မင်း ... မင်း ဒက်ဒီတို့ မာမီတို့မရှိတုန်း ငါ့ကိုပါ သတ်ပြီး အိမ်ကရို

သမျှ ပစ္စည်းတွေကို မင်းဟာမတွေအတွက် ပေး ... ပေး၊ ဟီး ဟီး ... မာမီရေ ... မာမီရဲ့သား ငမိုက်သားကို လာ ဆုံးမပါဦး၊ စင်ကာပူက အမြန်ပြန်လာပြီး လာဆုံးမပါ ဦး”

ဘယ့်နှယ်ရှိစ မမကြီး။

အခုမှ မမကြီးရဲ့ အချစ်တုံးမောင်လေး အသုံးတွေ ကို မခံနိုင် ငိုကြွေးချက်မ ဖြစ်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်လား။

ကျွန်တော် အခုလို မိန်းမတွေကို အသုံးချနေတာ ဟိုမိန်းမကို မုန်းလိုပါဗျာ။

မမကြီးတို့ လုံးဝ သဘောမတူနိုင်တဲ့ ...

အောက်တန်းကျတဲ့ ဟိုမိန်းမသားအမိကို မုန်းလွန်း လိုပါ။

အချစ်ကို ငွေကြေးနဲ့ တန်ဖိုးဖြတ်ပြီး ယောက်ျားလေး ရှင်ကို နှစ်နားကြေး ပိုက်ဆံ လျော်ကြေးတောင်းခဲ့တဲ့ ဟိုမိန်းမ သားအမိကို အရွဲတိုက်စိတ်က အခုတော့ သူ့ကို မမကြီးတို့အတွက် ကြောက်စရာ ငွေဖြုန်းမင်းသား ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

အခုအရွယ်ရောက်တဲ့အထိ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘဲ အစ်မဖြစ်သူ ကျားစီးဖားစီး ရှာဖွေထားသမျှ မိဘတွေ အေးအေးလူလူရှာဖွေထားသမျှ စည်းစိမ်တွေကို မိန်းမသုံးဦးအတွက် သိန်းရှစ်ရာတိတိ ပေးအပ်ခဲ့ပြီး သူ ထင်တိုင်းပျော်ခဲ့သည်။

“ကဲ ... ပျို၊ မင်းလည်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ၊ ကံမကုန်လို့ မင်းကို ပြန်ဆုံခွင့်ရခဲ့ရင်လည်း မင်းကို ငါ နှလုံးသားအစစ်အမှန်နဲ့ ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး၊ မင်းလို အောက်တန်းကျတဲ့ မိန်းမမျိုးက ငါ့ရဲ့စစ်မှန်တဲ့နှလုံးသားနဲ့ မတန်ဘူး၊ အခုလိုမျိုး အတုအယောင်ဆောင်နဲ့ပဲတန်တယ်၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် လက်ထပ်ခြင်းကို ငွေကြေးနဲ့ တန်ဖိုးဖြတ်တဲ့ မင်းအတွက် အထိုက်တန်ဆုံး ဂုဏ်ပုဒ်က ငါ့ရဲ့အပျော်မယားပဲဖြစ်သင့်တယ်”

ပုလောင်လွန်းသည့် ရင်ထဲက စကားတွေက မျက်ဝန်းအိမ်မှာ ခပ်မိုက်မိုက် ထင်ဟပ်သွားသည်မှာ မမကြီးအတွက် ထွန်းထွန်းလူး မူးမိုက်သွားသည်လားမသိ။

မမကြီးက သူ့ပခုံးကို ထုရိုက်ပုတ်နေရင်းမှ လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပြေကျသွားကာ ...

“ပျို ... ပျိုကညာလေးသာ မင်းအကြောင်းတွေကို သိရင် မင်းကို မင်းကို ရွဲမှာ မုန်းမှာ သိလားဟဲ့ ငနွားရဲ့”

“ဟား ဟား ... ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးရုံသက်သက်နဲ့ နစ်နာကြေးငွေသိန်းဆယ်ချီတောင်းထားတဲ့ မိန်းမကလေးက ကျွန်တော့်ကိုရွဲမှာ၊ မုန်းမှာ၊ ပြန်တွေ့ရင် ထပ်ပြီး ဒီထက်များတဲ့ ကိန်းဂဏန်းကို တောင်းဦးမှာပါဗျ”

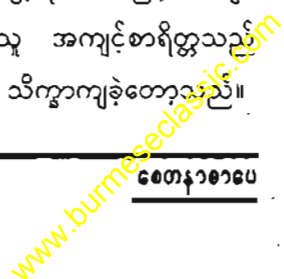
“ဟင်”

ခနဲဖြစ်သွားသည်အထိ ဘာမှ ပြောစရာမရှိတော့အောင် စွန့်အပိတ်ဆိုသွားသည့် ရတီရင်ထဲမှာ မီးလိုပူကျွမ်းသွားရပါပြီ။

စိတ်စေတနာဆိုတာ ...

ကိုယ်နဲ့တန်တဲ့အရောင်ကို ပြန်ထင်ဟပ်တာပါပဲ။

အခုတော့ ရတီ လုပ်ကြံဇာတ်ခင်းခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို မောင်လေးက အဟုတ်ယုံကြည်ကာ မုန်းတီးပြီး သူ့ဘဝသူ့ နစ်မွန်းအောင် မိန်းမတွေကို အရွဲတိုက်စိတ်ဖြင့် အပျော်ဖန်တီးခဲ့တာ အခုဆိုရင် မောင်ဖြစ်သူ အကျင့်စာရိတ္တသည် အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ချပြဖို့မရဲအောင် သိက္ခာကျခဲ့တော့သည်။

ဒက်ဒီနှင့်မာမိတို့ကတော့ နဂိုကတည်းက အေးအေးလူလူနေတတ်သူပီပီ စင်ကာပူမှာပဲ အနေများပြီး သူမနှင့် ဂျန်ကိုပါ စင်ကာပူမှာ အပြီးနေဖို့အထိ စိတ်အားထက်သန်နေခဲ့တော့သည်။

သူမတို့မိသားစု ဒီမြန်မာပြည်မှာ နေစရာမရှိတော့အောင် မောင်ဖြစ်သူရဲ့အရှုပ်တော်ပုံကြီးကို ဖွင့်မပြရဲအောင် ကြိတ်မှိတ်ခံခဲ့ရလေသည်။

အခုလည်းကြည့် သိန်းသောင်းချီချမ်းသာလွန်းသည်ကိုယ့်မိသားစုအတွင်းရေးကို သိပြီး မိန်းမတွေကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် (ပျိုကို အရွဲ့တိုက်စိတ်ဖြင့် အသုံးချနေခဲ့တာ) အဓိကတရားခံမှာ သူမသာလျှင်ဖြစ်သည်။

သူမ မကောင်းခဲ့လို့ မောင်လေး အခုလိုပျက်စီးခဲ့တာ။

အခုတော့ ကိုယ်ပြုမှုပန်တီးခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုက တစ်ဖက်မိန်းကလေးကို မထိဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် (ကိုယ့်မိသားစု သူမအချစ်ဆုံးမောင်လေး)ကိုပဲ ထိခဲ့တာမို့ ...

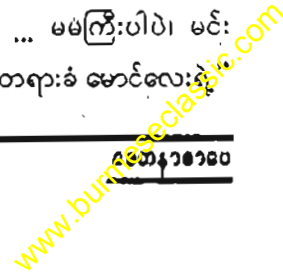
ရတီသည် ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မဆိုမိတော့ဘဲ သူမကိုယ်သူမ အမှားဆုံးအလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ခဲ့မိသည် မိုက်ကြွေး

တွေနှင့် ဦးနှောက်ပျက်အောင် ခံစားခဲ့မိသည်အထိ မောင်လေးအရှေ့မှာပဲ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုချလိုက်မိပါတော့သည်။

“ငါ့မှာပြီ မောင်လေး၊ ငါ သိပ်မှာသွားပြီ၊ ငါ မင်းကို ပျိုကညာနဲ့ လမ်းခွဲစေချင်တဲ့ဆန္ဒတွေနဲ့ တစ်ဖက်မိန်းကလေးကို သိက္ခာကျအောင် ထိုးကော်ခဲ့တာ အခုတော့ ... အခုတော့ ပျိုက ဘာမှဖြစ်မှာမဟုတ်ဘဲ မင်းက ... မင်းက ပျက်စီးခဲ့ရပြီ ... ပျက်စီးခဲ့ရပြီ၊ အဲဒါတွေက မမကြီး မကောင်းလို့ပါ မောင်လေးရယ်”

ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်နှစ်ကျော်က အဖြစ်အပျက်တွေက ရတီမျက်လုံးထဲ ကွင်းခနဲ ထင်ဟပ်လာခဲ့သည်။

“ပျိုက ... ပျိုက ဒီလိုမိန်းကလေး မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး၊ မမကြီးပေးခဲ့တဲ့ငွေကို သူ့အမေသာ သိခွင့်ရခဲ့တာပါ၊ သူ့အမေကလည်း မမကြီးတို့ပေးခဲ့တဲ့ငွေကို ပြန်ပေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မမကြီးက ဂုဏ်မောက်ပြီး သူတို့ဖိနပ်ချွတ်မှာ ငွေထုပ်ကို ပစ်ပေါက်ခဲ့ပြီး အဲဒီညတွင်းချင်းပဲ ရန်ကုန်ကို ပြောင်းခဲ့ပြီး အခုလို မင်းစိတ်ထဲမှာ ပျိုကို ခါးသီးမုန်းသွားအောင် လုပ်ကြံဇာတ် ခင်းခဲ့တာ မမကြီး ... မမကြီးပါပဲ၊ မင်းအခုလို ပျက်စီးရတာ ငါက အဓိကတရားခံ မောင်လေးရဲ့”

မောင်ဖြစ်သူ ကျောခိုင်းသွားခဲ့သည်တိုင် ရတီက တော့ ကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့်အဖြစ်ကို ရှက်လည်းရှက်၊ နားလည်းနာ ကြည်းမိကာ မျက်ရည်မခန်းနိုင်အောင် ငိုချလိုက်မိတော့သည်။

စားပွဲပေါ်မှာ မျက်နှာအပ်ချပြီး ...

ရတီ အသည်းအူပြတ်မတတ် ငိုကြွေးနေရင်းက မောင်ဖြစ်သူ ဖြန့်ခဲ့သည့် သိန်းနှစ်ရာငါးဆယ်တန် စိန်လက်ကောက် ကိုလည်း နှမြောတသစိတ် မရှိတော့ဘဲ ရင်ထဲကနေ အမှားကြီး မှားခဲ့သည့် အမှားတွေအတွက် ပျို့ကို လေးလေးနက်နက် တောင်း ပန်လိုက်မိပါတော့သည်။

“ပျို့ ညီမလေးရယ် ... မမကြီးကြောင့် ညည်းဘဝ ဘယ် လိုဖြစ်သွားမယ် ဆိုတာကို မမြင်ခဲ့ရပေမယ့် ညည်းနလုံး သားလေး မီးလောင်သွားမယ်ဆိုတာ မမကြီးနားလည်ခံစား မိတယ်၊ မမကြီးကို ညီမလေး ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့။”

ရတီ ရင်ထဲက စကားတွေကို ...

ပျို့ကတော့ နားလည်ခဲ့မိပါလျှင်လည်း ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရတီ ယုံကြည်လိုက်မိ ပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ ပျို့တို့သားအမိကရော သူမလို စိတ်ဆင်း ရခြင်းသောကတွေ ခံစားခဲ့ရပြီလားမသိ။

ရတီကတော့ သူများအပေါ် ယုတ်မာခဲ့လို့လားမသိ စိတ်ဆင်းရဲသောကြီးတွေ ခံစားနေခဲ့ရလေသည်။

သုံးရက်တစ်ခါ ပုံမှန် အိမ်ကို အမြဲလာပြီး တစ်နာရီ
တိတိ ပျိုကို စကားမရှိစကားရှာကြံပြောခဲ့သည့် မေမေအသည်းစား
ကြီးကို ဒီနေ့မှာတော့ ပျို စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် ဘုတောလွတ်မိတော့
သည်။

စည်ခန်းထဲမှာ အခွေထိုင်ကြည့်နေသည့် ပျိုကို
တစ်ချိန်လုံး ထိုင်ကြည့်နေသည့် အဲဒီလူကို ပျိုက မျက်မှန်းကျိုး
သလို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ခပ်ထန်ထန်လေး မေးပစ်လိုက်
သည်။

“ဒီမှာ ... ရှင် ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“ဟင် ... ဘာကြည့်လို့လဲ”

လူကြီးဖြစ်ပြီး အရှက်မရှိ မှန်တာကိုဝန်မခံချင်သည်
သူ့ကို ပျို ပိုပြီး မြင်ပြင်းကတ်သွားရသည်။

နဂိုတည်းက မကြည်လင်လို့ ရှုံ့တက်သွားသည့်
မျက်မှောင်လေးကို ပိုပြီး ကြုတ်ပစ်လိုက်ကာ ...

“တီဗီဖန်သားပြင်ကို ကြည့်ရင် ကြည့်ပါလား”

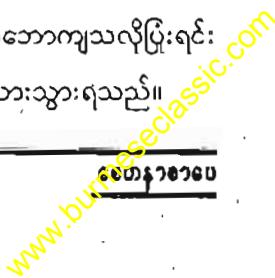
“ကြည့်တာပဲကွာ၊ မင်းသမီးက မင်းလောက်မှ မချောတာ၊
အဲဒီတော့ မင်းကို ထိုင်မကြည့်လို့၊ အန်တီလည်း မရှိဘူး
လေ”

“ရှင် ... ရှင် ... အူကြောင်ကြောင်ဇာတ်ခင်းမနေနဲ့”

ဒီတစ်ခါတော့ သူက ခါတိုင်းလို သည်းမခံတော့ဘဲ
ပျိုကို ခပ်တည်တည်မျက်ဝန်းတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး ထိုင်နေသည့်
ဆက်တီကနေ ပျိုနေရာကို ပြောင်းထိုင်လိုက်လေသည်။

“ဟင် ... ဒါ ... ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒီလောက်နှစ်ယောက်
ထိုင်လို့မရအောင် ကျပ်ညပ်နေတာကို ရှင်က ကပ်သပ်ထိုင်
ရအောင် ရှင် တော်တော် ...”

သူက ပျိုစကားလေးကို သဘောကျသလိုပြီးရင်း
ဖခုံးကြီးနှစ်ဖက် တွန့်ကျိုးရင်း အသည်းယားသွားရသည်။

နှုတ်ခမ်းနှစ်ဖွားကိုလည်း ရင်ခုန်စွာ လျှာနှင့်သိမ်းရင်း ထထွက်မည့်ဟန်ပြင်လိုက်သည့် ပျိုလက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲထား လိုက်သည်။

“ရှင် ... တော် တော် ဘာဖြစ်လဲ”

သူမလေး ပြောလာမယ့်စကားတွေကိုလည်း သဘော ကျမိကာ မြူးစိစိ စိုက်ကြည့်ပြီး ပခုံးတွန့်လိုက်မိပြန်သည်။

“အသားယူတာပဲလို့ ပြောတာ၊ ဖယ် ... လွတ်၊ ပျိုလက်ကို လွှတ်နော်”

“အဲဒီလို ဆတ်ဆတ်ထိ မခံထားလေးကို ကိုယ်က သိပ်ချစ် ရတာ၊ အဟွန်း ... မှတ်ထားကွ၊ ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ် ချစ်စရာ ကိုယ်သဘောကျတဲ့မိန်းမကို အသားယူတာပဲ အသားကလေးထိချင်တာပဲ တော်သေးတာပေါ့၊ ကိုယ်က အသားကလေးပဲ ...”

“ရှင် ... ရှင် လူကြီးလူကောင်းပီပီ စကားပြောစမ်းပါ”

သူက ပျိုစကားကြီးကို နှာခေါင်းရှုံ့ရင်း ခေါင်းခါ ယမ်းလိုက်သည်။

“ဟာ ... အာ ... ဒီနာမည်ကြီးက ထောက်တယ်၊ နား ထဲမှာ နားထောင်ရတာမကောင်းဘူး၊ တစ်ခုခုခေါ် နာမိစား တစ်ခုခု ပြောင်းခေါ်”

ကျစ်တစ်ချက်စုတ်ပြီး ပျိုလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင် ရင်း သူ့အကျပ်ကိုင်လိုက်သည်။

“ကိုဦးမာန် ... ရှင်နော် ဘာဂုဏ်သိက္ခာရှိတာလဲ၊ ဘာမှ ဂုဏ်သိက္ခာမရှိတဲ့ လူကြီး”

“အဲဒါ မင်းနဲ့တွေ့လို့ သိက္ခာမရှိတဲ့ဘဝ ရောက်ရတာ၊ ကိုယ် အခုအရွယ်အထိ ဘယ်မိန်းမအသားကိုမှ ဦးစွန်းပဲခ မထိခဲ့ဘူး”

“မြင်ရတာမှတ်လို့ ပြောတာ ကြားရတာပဲ”

“ဟေ့ ... စကားလမ်းကြောင်းမလွဲနဲ့၊ ကိုယ့်ကို နာမိစား တစ်ခုခုပြောင်းခေါ်၊ ကိုယ်တို့က မကြာခင် လက်ထပ်ရမယ့် သူတွေနော်”

“ဟင်”

ဘယ်တုန်းကမှလဲ သူ့ကို လက်သပ်ပါမယ်လို့ ကတိမပေးခဲ့ဘူးဘဲနော် ပျိုကို ဒီလို အဘိအလင်း ပြောလာပြီဆို

www.burmeseclassic.com

တော့ သူသိအောင် ပျိုရင်ထဲက ခံစားချက်တစ်စိတ်တစ်ဒေကို ဖွင့်ဟရတော့မည်ဖြစ်သည်။

“ဘယ်သူက ရှင်ကို လက်ထပ်ပါမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့ဖူးလို့ လဲ ကိုဦးမာန်”

“မင်း ကတိပေးနဲ့၊ အန်တီ သဘောတူနေတာပဲလေ ပျို၊ ပျို စကားကို ကတ်သတ်မပြောစမ်းနဲ့ကွာ”

“ကတ်သတ်ပြောတာ မဟုတ်ဘူး ကိုဦးမာန်၊ ရှင် ပျို အကြောင်းကို မသိထားဘဲနဲ့ ရှင် မျှော်လင့်ချက်တွေ အများ ကြီးမထား စမ်းပါနဲ့ရှင်၊ ရှင်အသက် အခု အယ်လောက်ရှိပြီ လဲဟင်”

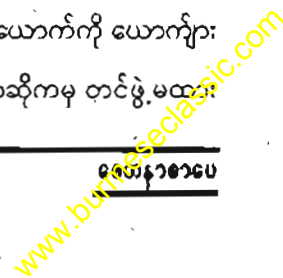
“သုံးဆယ့်ငါးနှစ်နဲ့ခြောက်လ၊ မင်းနဲ့တွေ့တုန်းက အသက် သုံးဆယ့်ငါးအတိ၊ အခု ခြောက်လ ရှိသွားပြီ၊ ပျိုကို စတွေ့တုန်းကလေ ကိုယ် ပျိုကို ဘယ်လိုသဘောကျမှန်း မသိဘူး၊ မျက်နှာတည်တည်နဲ့ တစ်ယောက်တည်း ဘယ်သူ ကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ မျက်နှာလေးက ကိုယ့်ရင်ကို တကယ် ထိသွားတာ၊ ကိုယ် အခုအရွယ်အထိ ဘယ်မိန်းမလို့မှ သဘောမကျခဲ့ဖူးဘူး၊ မချစ်ခဲ့ဖူးဘူး”

“ထားပါလေ၊ ရှင်လည်း ဒီအရွယ်ကြီးရောက်နေပြီဆိုတော့ စဉ်းလည်းစဉ်းစားတတ်ပါပြီ၊ ပျိုမဟုတ်ဘဲ ပျိုထက်သင့် တော်တဲ့ မိန်းကလေးကို ရှင် ရှာတွေ့သွားရင် ပျိုထက် ပိုပြီးချစ်မြတ်နိုးသွားမှာပါ၊ ပျိုက ရှင်အတွက် အလိုအပ် ဆုံးမိန်းမလေး မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး၊ ပျိုထက် အဆင့်အတန်းမြင့် တဲ့ အမျိုးသမီးတွေ ရှင်တို့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ အများကြီးပါ ပဲ၊ အခု ရှင် စိတ်တိုင်းမကျလို့ ရှာမတွေ့သေးပေမယ့် စိတ်တိုင်းကျတဲ့ တစ်ယောက်ကျ ရှင် ရှာတွေ့မှာပါ”

ဘယ်လို နှလုံးသားမျိုးနှင့် သူလို လူမျိုးကို ငြင်းဆို ချက်ထုတ်ချင်နေရသည် ပျိုကို သူ နားမလည်မိပေမယ့် ပျိုရင် ထဲမှာ အတိတ်ကခံစားချက်တွေ ရှိနေပြီဆိုတာကို ပျို ရင်မဖွင့်ပါ ဘဲ သူနှလုံးသားက လက်ခံယုံကြည်လိုက်မိတော့သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ပျိုနှလုံးသားလေးကို ကိုယ်ချင်း စာ နားလည်ခွင့်လွှတ် ကြည်ဖြူထားခဲ့ပါသည်။

ရည်းစားကွဲမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ယောက်ျား တစ်ယောက်က ထပ်မချစ်ရဘူးလို့ ဘယ်စာဆိုကမှ တင်ဖွဲ့မထား

ခဲ့တာမို့ သူကလည်း ဒီကိစ္စလေးကို အသေးအဖွဲ့လို သဘောပိုက် မိကာ ပျိုလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရာမှ ရင်ခွင်မှာ တင်းတင်းလေး ဆွဲအပ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

“အချစ်ဆိုတာ ရှာဖွေတိုင်း အချစ်ဖြစ်လာတာမှ မဟုတ်တာ မိန်းကလေးရယ်”

“ဟင့်အင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပျိုကတော့ ရှင့်ကို ...”

“ဟာ ... ဟိုမှာ ... ဟိုမှာ အိမ်မြှောင်အကြီးကြီး”

“ဟင် ... ဘယ်မှာလဲ”

ရင်ခွင်မှာ ထွေးပိုက်လိုက်သည့် သူမလက်ကလေးကို ရန်းယူနေတာလေးကို အသည်းယားပြီး တွေ့ရာ ခေါင်မိုးဆီ လက်ညှိုးကြီးညွှန်ကာ သူ ဉာဏ်များလိုက်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ သူမက အထာမပေါက်စွာ သူ့ညွှန်ပြသည့် ခေါင်မိုးပေါ်သို့ အလန့်တကြား မျက်ဝန်းကလေးဖြင့် ဖျတ်ခနဲအကြည့် သူ့မျက်ဝန်းတွေနှင့် ခဏဆုံစည်းသွားသည့်အချိန်မှာ သူက ချစ်ရသူလေး မျက်နှာကလေးဆီ မထင်မှတ်ဘဲ အနမ်းပွင့်ကလေးတစ်ပွင့် ခြွေချခဲ့ပြီးသားဖြစ်သွားရသည်။

“ဟင် ... ရှင်”

“ချစ်တယ် ပျိုရယ်၊ ကိုယ် မင်းကို ဘယ်လိုချစ်မှန်းမသိဘူးကွာ၊ ကိုယ်တို့လက်ထပ်ကြရအောင်၊ ကိုယ့်ကို အခုမချစ်သေးလည်း လက်ထပ်ခွင့်ပေးရင် ကိုယ်ကျေနပ်ပြီကွာနော်၊ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါတော့ကွာ၊ နော် ... ပျို”

ပျိုမျက်ဝန်းကလေးတွေ ရှက်လန့်တကြား ဖိပိတ်သွားသည့်အချိန်မှာ သူက အခွင့်အရေးတစ်ခုကို မနားတမ်းရယူပစ်လိုက်တော့သည်။

ဆင့်ကဲသော သူ့အနမ်းတွေကို တိတ်ဆိတ်စွာ မျက်ရည်ကျလျက် ခေါင်းကလေးခါ ငြင်းလိုက်သည့် ချစ်သူလေး မျက်နှာလေးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပင့်ညှပ်ပြီး သူ အတန်ကြာရီဝေစူးနှင့်စွာ စိုက်ကြည့်ရင်း ရင်တွင်းစကားတွေ ဖွင့်အန်သွားရတော့သည်။

“ဘာတွေ ခံစားချက်ရှိခဲ့ဖူးလို့ ငိုရတာလဲ ဟင် ပျို”

လိုဆိုလာတဲ့ သူ့ရဲ့ကြင်နာနူးညံ့စွာ ချောမောလိုက်သည့် အသံက အစ်ကိုတစ်ယောက်က ညီမလေးရဲ့ ရင်တွင်းခံစားချက်လေးကို နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးသည့် အသံမျိုးလို့ ပျိုရင်ထဲ နွေးလိုက်တုန်ယင်သွားတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ပျိုရှင်ထဲက ခံစားနေရတာတွေကို ရှင်ကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ရှင် ဒီနေရာမှာပဲ တစ်ထိုင်တည်း ပစ်လဲသွားမှာပေါ့ကိုဦးမာန်ရယ်။

ပြီးတော့ မေမေကလေ ပျိုကို အပျိုစစ်စစ်တစ်ယောက်မို့ အတိတ်ကဖြစ်ခဲ့တာတွေကို ဘာမှ ဖွင့်ပြောစရာမလိုဘူးတဲ့။

စိတ်လုံခြုံရမယ်တဲ့ ကိုဦးမာန်ရယ်။

မေမေ ရှင်အပေါ် ဘယ်လောက်မျှော်လင့်ချက်တွေထားထား ပျိုကတော့ ဂျန်ကလွဲပြီး တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စစ်မှန်တဲ့နလုံးသားနဲ့ ချစ်ဖို့ဆိုတာ ခံစားချက်မရှိတော့ပါဘူး။

ရှင်ထဲမှာ လှိုက်ခနဲတုန်ယင်သွားသည့် ခံစားမှုတွေက ပျိုကို မျက်ရည် အဆက်အပြတ်ကျမိတာကလွဲပြီး ဘာစကားမှ ဖွင့်မပြောနိုင်အောင် မွန်းကျပ်ပိတ်ဆို့သွားတော့သည်။

“အစ်ကို”

“ဟင် ... ဟင် ... ဘယ်လိုခေါ်တယ်”

သူ့မျက်နှာကြီး ဝင်းထိန်သွားကာ ပျို ခါးကလေးကို တင်းတင်းကြီးဖက်ပြီး မျက်နှာကြီးကိုလည်း ပူနွေးစိုစွတ်သည့် မျက်နှာလှလှလေးဆီ ပွေ့အပ်ချလိုက်တော့သည်။

“ကိုဦးမာန်”

“အင် ... လုပ်ပြီ၊ ကြည့်”

သူက မချင်မရဲဖြစ်သွားပုံဖြင့် ပျိုပခုံးလေးကို တင်းတင်းဖက်ပြီး မေးစေလေးကို ဆွဲညှစ်ပြီးပင် မော့လိုက်သည်။

ချစ်ရသူလေးမပြောချင်သည့် အတိတ်ကခံစားချက်တွေကိုလည်း သူ နားမထောင်ချင်တော့ပါ။

နားထောင်ချင်သည့် ဆန္ဒတွေလည်း မရှိတော့။

အဲဒီအချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ ဖုန်းမြည်သံတစ်ခုက သူချစ်သည့် ပျိုဘဝလေးကို အလှည့်အပြောင်း ဖြစ်သွားရမည့် နှင့်သီးကြွေကွဲမှုဖုန်းဖုန်း သိခဲ့ပါလျှင် ဒီဖုန်းကို ချစ်သူလေးလက်ထဲကနေ သူ ဆွဲကိုင်လိုက်မိမှာဖြစ်သည်။

အခုတော့ ...

“တူ ... တူ ... တူ”

“ဟာ ... ပျို ဖုန်းမြည်နေတယ်၊ ကိုင်လိုက်ပါဦးကွာ၊ လိုရင်းတိုရှင်းပြောပြီး ချပစ်”

“ဆရာလုပ်လိုက်တာ၊ ပျိုဘာသာ ဘယ်အချိန်ထိ ပြောပြောရှင်အကြောင်းမပါပါဘူး”

“ဟာကွာ ... ဒီမိန်းကလေး စကားနားမထောင်လိုက်တာ”

ပြောပြောဆိုဆို ပျိုက သူ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းပစ်ကာ အိတ်ထဲက ဖုန်းကလေးကို ဆွဲယူပြီး ဖွင့်နားထောင်လိုက်ပါသည်။

ဖုန်းဖွင့်နားထောင်ပြီးသည့် အချိန်အထိ ပျိုဘဝကို အချောက်ချားဆုံး ခံစားကြေကွဲမှုတွေကို ပေးလာခဲ့မည်ဖုန်းမှန်း ပျို မသိခဲ့ရ။

“ဟယ်လို ... ပျိုကညာ ပြောနေပါတယ်”

လို့ တစ်ဖက်က ဖုန်းခေါ်သံကို အသံပြုလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ တစ်ဘက်က အသံလောလောက ပျိုနလုံးသားထဲ ဒိုင်ခနဲ ပြေးဆောင့်သွားတော့သည်။

“ဒေါ်ရွှေရည်မြတ် အိမ်ကပါလား ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်က ကြည့်မြင်တိုင် အမှတ်(-)ရဲစခန်းက စခန်းမှူးအောင်ရှိန်ပါ။ ဒေါ်ရွှေရည်မြတ် အခု ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီးကို အရေးပေါ်လူနာအဖြစ် ရောက်နေပါတယ်။ ကား Accident ဖြစ်လို့ သူ့အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရပါတယ်လို့။ သူ့မိသားစုကို အကြောင်းကြားပါတယ်။ အခုချက်ချင်းပဲ ဆေးရုံကို လိုက်လာခဲ့ပါခင်ဗျာ”

“ဟင် ... မေမေ၊ မေမေ ကား Accident ဖြစ်တယ်”

လက်ထဲက တင်းတင်းကြီး ကိုင်ထားသည့် ဖုန်းကလေး ကြမ်းပြင်ပေါ် ထောက်ခနဲ ပြုတ်ကျသွားပြီး ပျို အရပ်ကြီး ပြတ် လဲကျသွားသည့် အချိန်မှာတော့ ပျိုကို လူတစ်ယောက်က ပြေးဖွေလိုက်သည့် အသံကို အမှောင်ထဲမှာ သိလိုက်ရပြီးနောက် ပျို အဲဒီလူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ အဆုံးအစမဲ့ ငိုကြွေးခြင်းတွေနှင့် ငိုကြွေးလိုက်မိပါတော့သည်။

မထင်မှတ်ထားသည့် ကံကြမ္မာဆိုးကြီးက ပျိုတို့ သားအမိကို ပျော်ရွှင်ခွင့် အချိန်ကလေး ခဏပဲ ပေးခဲ့လေသည်။

ပျိုဘဝမှာ အားအကိုးရဆုံး မြင်းမိုရ်တောင်ကြီး ကွယ်ပျောက်သွားသည့် အချိန်ကစပြီး အဆုံးအစမဲ့ ခံစားချက် ရူးသွပ်ကြေကွဲခြင်းတွေနှင့် ပျိုဘဝတစ်ခုလုံး မှောင်မိုက်တိတ်ဆိတ် သွားတော့သည်။

မယုံနိုင်အောင် လျှပ်တစ်ပြက် ဖြစ်သွားသည့် ကံ ကြမ္မာဆိုးကြီးကို ပျို ဘယ်လောက်အထိ ရူးသွားသလဲဆိုရင် မေမေ မရှိသည့် တိုက်ခန်းကျဉ်းကလေးထဲမှာ အမှောင်ချပြီး မေမေ့ကို တစ်ညလုံး တမ်းတမ်းတတ တိုင်တည်နေခဲ့မိသည်။

“မေမေ ... မေမေ ... ပျိုစကားပြောသံတွေကို ကြားနေရ တယ် မဟုတ်လားဟင်၊ ကြားနေရပါတယ်၊ မေမေ့စကားကို လေ့ ပျို ... ပျို မြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့ပါတယ်၊ မေမေ မသေခဲ့ပါဘူးနော်၊ ဟင့်အင်း ... ဟင့်အင်း ... မေမေ မသေပါဘူး။”

တစ်ယောက်တည်း အမှောင်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေ မခန်းနိုင်အောင် ကြေကွဲခဲ့ရသည့် ခံစားမှုတွေကို ...

ပျိုကိုသိပ်ချစ်သည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်က မလစ်တမ်း စောင့်ကြည့် နှစ်သိမ့်ရင်း ပျိုကို ဧည့်ခန်းဆက်တိဆီ ဆွဲခေါ်သွားခဲ့လေတော့သည်။

“ပျိုရယ်... မင်းလည်း ဒုက္ခတွေ ခံစားလိုက်ရတာ၊ ကိုယ် ... ကိုယ် မကြည့်ရက်ဘူး။”

ပျိုမျက်ရည်တွေကို ဖွဖွပွတ်သုတ်ရင်း ပျော့ခွေနှမ်း ပျော့နေသည့် ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို ဖွေချိကာ ဧည့်ခန်းဆက်တိမှာ ခိုထိုင်ပေးလိုက်သည်။

“ပျို ... ပျို ... သေချင်တယ် အစ်ကို”

www.burmeseclassic.com

“ပျိုရယ် ... ကိုယ် ရူးအောင် မင်း မပြောပါနဲ့လားကွာ
ညဉ့်နက်ပြီ၊ အိပ်ဆေးလေးသောက်ပြီး အားရှိအောင် အိပ်
လိုက်နော် ... နော် ... ပျို”

ဦးမာန်သည် ချစ်ရသူလေး စိတ်ဆင်းရဲ သောကတွေ
ကို မျှဝေခံစားရင်း အန်တီ ဆုံးပြီးကတည်းက နှစ်ပတ်လုံးလုံး
ဘာအစားအစာမှ ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် မစားသည့်အတွက်
ဆရာဝန်ခေါ်ပြီး အားဆေးထိုးရပြီး ဆရာဝန်၏ ညွှန်ကြားချက်
ဖြင့် အိပ်ဆေးတိုက်ပြီး သိပ်ခဲရသည်အထိ ချစ်သူလေးက ခေါင်း
မာခဲ့တာဖြစ်သည်။

အခုလည်း ခေါင်းမာလွန်းသည့် ချစ်သူလေးကို
သူ ချောမောနှစ်သိမ့်ကာ အိပ်ဆေးတိုက်လိုက်ရသည်။

“ပျို ... ကလေး၊ အိပ်ဆေးသောက်မယ်နော်၊ အိပ်ဆေး
သောက်ပြီး အိပ်လိုက်တော့နော်၊ ဒါမှ မနက်ကျ လန်းလန်း
ဆန်းဆန်း ဖြစ်သွားမှာနော် ပျို”

“ပျို မသောက်ချင်ဘူး”

ခေါင်းကလေး တစ်ချက်ခါပြီး မျက်ရည်လေး
ပေါက်ခနဲ ကြွေကျသွားသည့် ချစ်ရသူလေး ရင်တွင်းပူဆွေးသောက

ဆွေကို သူ ဘယ်လိုသနားကြင်နာသွားရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်သွား
စေတော့သည်။

ဖြစ်ရလေ ကလေးရယ် ...

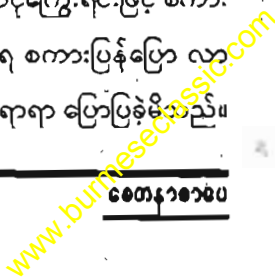
မင်းဘဝ ဒီလောက် အထီးကျန်ဆန်ခဲ့တာ ကိုယ် ...

ဆိုယ် မကြည့်ရက်ဘူး။

သိပ်ချစ်လွန်းတဲ့ မင်းတို့သားအမိနှစ်ယောက် အခု
လို မထင်မှတ်တဲ့ ဂြိုဟ်ဆိုးကြီး ဝင်နောက်သွားတာ ကိုယ်လည်း
အန်တီအတွက် ဖြေမဆည်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

အန်တီဆုံးပြီးတဲ့ နေ့ကတည်းက အန်တီ သဂြိုဟ်
တဲ့နေ့အထိ ခဏ ခဏ သတိလစ်သွားသည့် ချစ်သူလေးကို
အလစ်မပေးဘဲ အနားက မခွာဘဲ ပြုစုစောင့်ရှောက်ခဲ့တာ အခုဆို
ရင် အန်တီ ရက်လည်ပြီးလို့ နောက်တစ်ပတ်တောင် စွန်းသွားခဲ့
ပါပြီ။

ချစ်သူလေးက အိပ်ရာထဲမှာ ဗန်းဗန်းလဲရာမှ မထ
ဘဲ သတိရသည့်အခါ သူမမေမေကို တမ်းတငိုကြွေးရင်းဖြင့် စကား
ပြောခဲ့သည့် ချစ်သူလေးကို သူက အမိအရ စကားပြန်ပြော လာ
အောင် စိတ်ပြေလက်ပျောက် ရောက်တတ်ရာရာ ပြောပြခဲ့မိသည်။

အဲဒီနေ့က ကား Accident ဖြစ်ပြီး ဆေးရုံတင်ခဲ့ရသည် အန်တီသည် ဆေးရုံမှာ တစ်နာရီပဲ နေလိုက်ရပြီး သူနှင့် ပျို ရောက်ပြီး သိပ်မကြာသည် အချိန်မှာပဲ ပျိုနှင့် သူ့ကို ကျောခိုင်းသွားခဲ့လေပြီဖြစ်သည်။

ရတ်တရက်ကြီး ဖြစ်သွားသည့် အန်တီအဖြစ်ဆိုတော့ ကို ပြေမသည်ဖြစ်ခဲ့သည် ပျိုကတော့ အန်တီ ရက်လည်ပြီး လို့ တစ်ပတ်စွန်းသွားသည့် အချိန်အထိ လူမမာတစ်ယောက်လို နုံးရွေသွားပြီး အိပ်ရာထဲမှာ ဗုန်းဗုန်းလဲသွားတော့သည်။

ဗုန်းဗုန်းလဲသွားသည့် ပျိုကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့ သူ့မိသားစုနားကလေးကို ခေါ်ထားပြီး သူ့အိမ်က အိမ်ဖော်ဒေါ်ကြီးဖြင့် အတူအိပ်စေကာ သူကတော့ ပျို အိပ်ပြီးသည့်အချိန်မှ အိမ်ပြန်အိပ်ခဲ့လေသည်။

အခုလည်း ချစ်သူလေး မအိပ်မချင်း ချောချောမော့မော့ တိုက်ခဲ့ရလေသည်။

“သောက်ပါ ပျိုလေးရယ်၊ ဒီမှာ ကော်ဖီလေးတစ်ခွက်ကုန်အောင် သောက်ပစ်လိုက်”

“အဲဒီ ကော်ဖီထဲမှာ အိပ်ဆေးထည့်ထားတာ မသောက်ဘူး၊ သွန်ပစ်မယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ပျိုက ကော်ဖီခွက်ကလေးကို ကောက်ကိုင်ပြီး နံရံမှာ ခွမ်းခနဲ ပစ်ပေါက်ခွဲပစ်လိုက်လေသည်။

သူ ပျိုကို စိတ်မသက်မသာကြည့်ရင်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားရသည်။

အဲဒီလို သောင်းကျန်းလွန်းလို့ ပျိုကို သူ့ရဲ့အိမ်ဖော်ဒေါ်ကြီးနှင့် နှစ်မလေးက ကြောက်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး အိပ်ခန်းထဲ ဝင်အိပ်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

သူ့မှာသာ မမောနိုင် မပန်းနိုင် ပျို မအိပ်မချင်း ပျိုကို နှစ်သိမ့်ခဲ့ရလေသည်။

ဒီကနေ့မှာတော့ မိုးလင်းသည်အထိ ငုတ်တုတ်ကြီး ထိုင်နေသည့် ပျိုအနားမှာ ထိုင်စောင့်ရင်း သူလည်း တစ်ရေးမှ မအိပ်လိုက်ရဘဲ မိုးထိန်ထိန်လင်းသည်အထိ ပျိုအနားမှာ ပျိုကို နွေးနွေးလေး ပွေဖက်နှစ်သိမ့်ရင်း တုရားချခဲ့ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

မို့ ၂၀ မို့

“အစားမစားရင် ကြာရင် ပျို ဒုက္ခရောက်မှာ၊ စားလိုက်နော်၊ ဒီမှာ ကြက်သားကြော်၊ ဒါက ဟင်းချို၊ ကြက်သားနဲ့ဖြူစွမ်းရောပြီး ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ချက်ထားတာ၊ ဟင်းချိုကလေး သောက်ကြည့်ပါဦး ပျို၊ ချိုနေတာပဲ၊ ဒီမှာမြည်းကြည့်ပါဦး”

ဟင်းချိုကလေးကို ဇွန်းခွက်ကလေးဖြင့် ခပ်တိုက်လာသည့် သူ့ကို ပျို အားနာသနားသွားရသည်။

ပျိုဒဏ်ကို သူကလွဲပြီး တခြားဘယ်သူ့မှ မခံနိုင်ခဲ့ချေ။

သူ့အိမ်က အိမ်ဖော်ဒေါ်ကြီးနှင့် နာစံမလေးကလည်း သူ့ဩဇာကို မလွန်ဆန်ရဲလိုသာ အခုလို ပျို အိမ်မှာ အဖော်အဖြစ် ကြိုတ်မှိတ်သည်ခံနေရပုံရသည်။

“ရော ... ပျို၊ သောက်ကြည့်စမ်းပါဦး”

“အစ်ကို”

“ဟင်”

ဟင်းချိုဇွန်းကလေးကို ပျိုက ယူမသောက်မိသေးဘဲ ခေါင်းကလေးတစ်ချက်ယမ်းရင်း သူ့ကို ခပ်တည်တည်လေးစိုက်ကြည့်လိုက်တော့ သူက နားမလည်သည့် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်လာသည်။

“ဘာလဲ ပျို”

ဘာစကားမှ မပြောသေးဘဲ မေမေ့ကို တမ်းတစိတ်ဖြင့် ကြေကွဲသွားသည့် ပျိုက သူ့ကို မျက်ရည်လေးတွေဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ပျိုဘဝမှာလေ ပျိုကို မေမေနဲ့ထပ်တူ မေတ္တာအထားနိုင်ဆုံးသူက အစ်ကိုပါပဲ၊ အစ်ကိုရဲ့မေတ္တာတွေက ပျိုကိုနွေး”

www.burmeseclassic.com

ထွေးလုံခြုံခဲ့တယ်၊ အင်အားဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ပျို့ဘဝမှာ အစ်ကို
 သာ မရှိခဲ့ရင်လေ ပျို့ ... ပျို့ သေသွားနိုင်ပါတယ်”
 “စိတ်မကောင်းစရာတွေ တွေးမနေပါတော့နဲ့ ပျို့ရယ်၊
 အခု ပျို့ဘဝမှာ အစ်ကိုက မားမားမတ်မတ် ရှိနေခဲ့ပြီပဲ၊
 ပြီးခဲ့တဲ့ ကံကြမ္မာကိုလည်း ပျို့လေး ဘာမှတွေးမနေတော့
 နဲ့နော် ပျို့”

ပျို့ခေါင်းကလေးကို ဖွဖွလေး ဖိပွတ်ပေးလာတာက
 အစ်ကိုတစ်ယောက်က ညီမလေးကို ချောမောကြင်နာသလို။ ပျို့
 အစ်ကိုလက်နှစ်ဖက်ကို ပြန်ဆုပ်ကိုင်ရင်း အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်
 လို အရင်းနှီးဆုံး အားကိုးစိတ်ဖြင့် မြတ်နိုးသွားတော့သည်။
 “အစ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ပျို့အပေါ် ဒီလောက်ကောင်းရတာလဲ
 ဟင်”

အားကိုးတွယ်တာခြင်းတွေက ရင်ထဲက စကားတွေ
 ကို မမျိုသိပ်နိုင်ဘဲ ဖွင့်မေးမိရက်သား ဖြစ်သွားရသည်။
 သူက ပျို့အမေးကို ပါးနှစ်ဖက်တွန့်သွားသည်အထိ
 သဘောကျစွာ ပြုံးသွားခဲ့လေသည်။

အဲဒီနောက် ပျို့ပါးပြင်ကလေးနားသို့ သူ့ပါးကြီးနှင့်
 ပွေ့အပ်မတတ် မျက်နှာကြီး ငဲ့ချလိုက်ကာ ...
 “ချစ်လို့ မြတ်နိုးလို့၊ ပြီးတော့ ...”
 “ဟင် ... ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ”
 “အရမ်းသနားလို့ပေါ့ အသက်ရယ်”
 “ဟင်”

ပျို့ မျက်ဝန်းကလေးတွေ ဝေသီမှုန်မှိုင်းသွားရကာ
 မျက်ရည်စလေးတွေ မျက်ဝန်းအိမ်မှာ ချက်ချင်းပြည့်အိုင်လာခဲ့သည်။

ပျို့က အစ်ကိုအတွက် သနားစရာ အကောင်းဆုံး
 မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့တာက အစ်ကိုကို ချစ်မြတ်နိုး
 ခြင်းအဖြစ် ကူးခတ်ပျော်ဝင်သွားခဲ့တာလား မသိ။

အစ်ကိုနဲ့ တွေ့စတုန်းက မေမေ အစ်ကိုနဲ့သဘော
 တူလွန်းလို့ တုန်ဆတ်နေသည့် အမူအရာများကလည်း ပျို့မျက်
 ဝန်းထဲမှာ ရုပ်သေဗီဒီယိုပြကွက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ဟား ... မေမေကို သတိရလိုက်တာ”
 “ဟာ ... ပျို့ ... အချစ်၊ ထမင်းစားမယ်ကွာ၊ အစ်ကို
 ထမင်းဆာလှပြီ၊ အစ်ကိုလည်း ကိုယ်ချင်းစာပါဦးနော်
 ပျို့”

www.burmeseclassic.com

“မေမေ ဆုံးတာ နှစ်လကျော်သွားပြီနော်”
 “အင်း”
 “အစ်ကိုကရော မေမေကို သတိမရဘူးလား”
 “သတိရတာပေါ့ အချစ်ရယ်၊ သိပ်လည်း လွမ်းတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အစ်ကို့ရင်ထဲမှာပဲ ကြိတ်မှိတ်ခံစားရတာပေါ့၊ အချစ်က အရမ်းကြေကွဲနေတော့ ကိုယ် ပိုပြီးခံစားရတယ်”
 “မေမေက ပြောတယ်”
 “အင်း”
 “ပျိုက အစ်ကို့ကိုပဲ လက်ထပ်ရမယ်တဲ့”

အစ်ကို့မျက်ဝန်းတစ်စုံ တောက်လက်သွားတာလေးကို ပျို သနားကြင်နာစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း လည်ပင်းခြောက်ကာ တံတွေးတစ်ချက် မျိုချလိုက်မိသည်။

“ပျိုကရော အစ်ကို့ကို လက်မထပ်ချင်ဘူးလားဟင်”
 အစ်ကို့အမေးစကားကို ပျို ဖြေစရာ စကားလုံး ရင်ထဲမှာ မရှိအောင် ပိန်းသွားရသည်။

အခုလို အချိန်မျိုးမှာ ဂျန်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ပြန်ဆုံခွင့်ရခဲ့မည်ဆိုလျှင် ပျို ဘာကို ခိုင်ခိုင်မတ်မတ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရတော့မလဲ။

“ငါ့ရင်ထဲမှာ နင်ကလွဲပြီး တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်မထပ်ပါဘူးဆိုပြီး ဖိုးလမင်းကြီးကို တိုင်တည်သစ္စာ ပြုရင်း ဂျန်ကို စောင့်ချစ်ခဲ့တာ၊ ငါ့နလုံးသားက အသိဆုံးပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုချိန်မှာ ငါ့ဘဝမှာ ငါတစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်ဆန်စွာနဲ့၊ ဘဝပြဿနာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပြီ ဂျန်၊ အခုလိုအချိန်မျိုးရောက်မှ ဂျန်နဲ့ ပြန်ပြီးဆုံစည်းရပါစေလို့ ငါ ဘုရားမှာ ဆုမတောင်းတော့ဘူး၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား ဂျန်၊ ငါ့ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံး နွေးထွေးမှုတွေ ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ အစ်ကို့ကြီးတစ်ယောက်လို အားကိုးရတဲ့ အစ်ကို ရှိနေခဲ့လို့ပါ ဂျန်ရယ်”

ရီဝေဝေ မှုန်မှိုင်းမှိုင်း ရင်ထဲက စကားသံတွေကို အစ်ကိုသိအောင် မကြာမီအချိန်မှာပဲ ဖွင့်ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ရင်ထဲက အသံတိတ်စကားတွေက ရုပ်သေပုံရိပ် အဖြစ် ကူးပြောင်းကာ ပျို ဝမ်းနည်းသွားသည့် ခံစားကြေကွဲသမျှကို မျိုသိပ်ရင်း အစ်ကို့အတွက် အကောင်းဆုံး အဖြေတစ်ခုကို ပေးလိုက်မိပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“ပျိုက မေမေစကားကို ဟိုးငယ်ငယ်လေးကတည်းက မြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့တဲ့သူပါ အစ်ကို”

“အဲဒီတော့ မေမေစကားကို နားထောင်ပြီး အစ်ကို့ကို မချစ်ဘဲ လက်ထပ်မယ်ပေါ့၊ ဟုတ်လား”

မချစ်ဘူးလို့လည်း ပျို့့ရင်ထဲမှာ မပြောရက်ပါဘူး

အစ်ကို။

ဒါပေမဲ့ ... ချစ်တယ်လို့လည်း ပျို့့ ဝန်မခံချင်ပါ

ဘူး။

“ဟုတ်လား ... အသက်”

ပျို့့ရင်ထဲမှာ ခဲကြီးကြီး ဆွဲထားသလို လေးလံကာ အစ်ကို့ကို ဖြေရှင်းရကျပ်သည့် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် မော့ကြည့်လိုက် မိသည်။

အစ်ကိုက ဒါကို နားလည်သဘောပေါက်လွယ်ကာ ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ရင်း ပျို့့ပခုံးလေးကို နှစ်သိမ့်အားပေးသလို လေး ပုတ်လိုက်သည်။

“အခုချိန်မှာ ထမင်းစားတာပဲ အကောင်းဆုံးပဲ၊ အစ်ကို ထမင်းဆာလှပြီ ပျို့့ရဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ... စားလေ အစ်ကို”

“အချစ်စားမှ အစ်ကိုစားမယ်၊ အချစ်မစားရင် အစ်ကို လည်း မစားဘူး အငတ်ခံမယ်”

“စားမှာပါ၊ ပျို့့ စားမယ် အစ်ကို”

“အိုကေ ... ဒါဆို ထမင်းစားကြစို့ ပျို့့”

• ပျို့့စားဖို့ အဆင်သင့် ဇွန်းလေးတပ်ပြီး ကြက်သား ဖတ်တွေ နွှာပေးလာခဲ့သည့် ဤယောက်ျားကို အားကိုးချင်စိတ် တစ်စိတ်တည်းဖြင့် ပျို့့ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်မိတာဟာ ပျို့့နှလုံး သားလေးကို ပိုပြီးအနာတရ ဖြစ်များဖြစ်သွားခဲ့ရပြီလား။

အစ်ကိုကတော့ ...

ပျို့့ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို သိလျက်နှင့် ဘာမှမမေး တော့ဘဲ ထမင်းဆာဆာဖြင့် ထမင်းကိုသာ မည်းသည်းစားလိုက် လေတော့သည်။

ပျို့့ကတော့ သူ့နွှာပေးသည့် ကြက်သားဖတ်ကလေး ကို ဝါးရင်း အန်မထုတ်မိအောင် ရေဖြင့် အကြိမ်ကြိမ်မျှောရင်း ထမင်းဝင်အောင် ကြိုးစားလိုက်ရပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

“လူတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ချင်တယ်၊ လက်မထပ်ချင်ဘူး၊ ဝါးက စိတ်ခံစားမှု သက်သက်ပါ အစ်ကို”

အင်းယားကန်စောင်း တစ်နေရာမှာ ပျိုနှင့် သူ့လှိုင်းထနေသည့် ရေပြင်လေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ပျိုက စကားစလိုက်သည်။

ဒီနေ့မှာတော့ အတိတ်က ပျိုအကြောင်းတွေကို ရင်နာနာနှင့် ပျို ရင်ဖွင့်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ဘာဖြစ်လို့များ ပျိုဘဝဟာ ဒီလောက်အထိ ခံစားကြံ့ခိုင်မှုတွေနဲ့ နှင့်သီးခံစားခဲ့ရတာလဲ မသိ။

တစ်ဆစ်ချိုး ဘဝအပြောင်းအလဲတွေမှာ ပျိုသည် ဘဝရဲ့လှိုင်းပုတ်မှုကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဒဏ်ခံခဲ့ရသည်။

ဂျန်နှင့် လမ်းခွဲတန်းက လှိုင်းပုတ်သည့်ဒဏ်ကြီးကို အပြင်းအထန် ခံစားခဲ့ရသလို အခု သက်လတ်အရွယ် ရောက်ပြန်တော့လည်း ဈေးသွားရင်း ကား Accident ဖြစ်ပြီး ခုတ်တရက် ဆုံးခဲ့ရသည့် မေမေရဲ့ ကံကြမ္မာဆိုကြီးကြောင့်လည်း ပျိုနှလုံးသားလေး လှိုင်းပုတ်မှုဒဏ်ကြီးကို ပြင်းပြင်းခံစားခဲ့ရလေသည်။

အခုလည်း ...

တစ်ချိန်တန်းက လှိုင်းထခဲ့ရသည့် ဘဝဇာတ်ကြောင်းတွေကို ပြန်မပြောချင်ခဲ့ပါဘဲနှင့် ပြန်ပြောရပေဦးမည်။

“အခုလို အချိန်မျိုးမှာ ငါ နင့်ကို ပိုပြီးသတိရနေတယ် ဂျန်”

ရင်ထဲက စကားတွေက ပျို မျက်ဝန်းကလေးမှာ ချိန္းပူထုံသွားသလို အစ်ကိုကလည်း ပျို အတိတ်က ခံစားခဲ့သမျှ ရင်ဖွင့်မှာကို ကြိုတင်သိနှင့်သည့် ရင်တထိတ်ထိတ် မျက်ဝန်းတွေဖြင့် အသက်ကို မျှဉ်းမျှဉ်းရှူပြီး ပျိုစကားတွေကို ငဲ့လင့်စောင့်

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်းနေပုံမှာ ပျိုရင်ကို လှိုက်ခနဲ ဝမ်းနည်းသွားသည်အထိ ခံစား
လိုက်ရလေသည်။

“ပျို ပြောတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို အစ်ကို ပျိုကို ဘာ
မှမမေးတော့ဘူးလားဟင်”

“မေးချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ...”

မင်း ရင်ထဲက ခံစားကြေကွဲခဲ့ရတာတွေကို အစ်ကို
သိနေခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ အစ်ကို သိရှိတဲ့ခံစားချက်က မင်း ရည်းစား
ထားခဲ့ဖူးတယ်။

မင်းရည်းစားကောင်လေးဘက်က သဘောမတူလို့
မင်းတို့ လမ်းခွဲခဲ့တယ်။

မင်း ဒါကြောင့် သူ့ဌေးဇယားကံ့ဂျားတွေကို စိတ်နာနေ
တယ်။

ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား ပျို။

အဲဒါပဲ မဟုတ်လား။

ဒါပဲ ကိုယ်ကြားချင်ပါတယ်။

“ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်လဲ ဟင်”

“ဪ ... လက်ထပ်ချင်စိတ် ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေက အချစ်
ကြောင့်လို့ ခံစားရတာပဲ၊ အချစ်ရှိရင် အရာရာ ပြည့်စုံတယ်၊
ကိုယ် လက်ခံထားတဲ့ အစိတ်အပိုင်းက ဒီလောက်ပါပဲ”

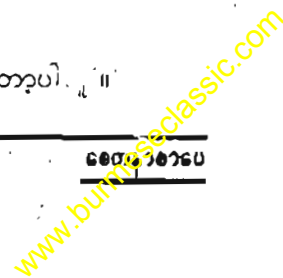
“တစ်ခါတစ်ခါကျ အချစ်က ဘဝနဲ့သက်ဆိုင်လာရင်
ဟိုးအဝေးကြီးကို ပြန်ပစ်ကျသွားမှာပဲ အစ်ကို”

“ပျို ဘာကိုပြောချင်သလဲ၊ အစ်ကို ရင်ထိတ်ရမဲ့စကား
ဟာ ပျိုဟာ အိမ်ထောင်ရှိပြီးသား မိန်းကလေး ဖြစ်ခဲ့မှာ
ဆိုတာ ဟစ်ခုပဲ ကိုယ် ရင်ထိတ်တယ်၊ ကြောက်တယ်၊
ရည်းစားကွဲ ဘာကွဲကို ကိုယ် သိပ်ဂရုစိုက်တဲ့ကောင်
မဟုတ်ဘူး ပျို”

ဇွတ်မှိတ်ပြီး သူ ပြောချလိုက်သည့် စကားတွေက
ပျိုနုလုံးသားလေးကို တည်တည်ထိမှန်သွားရလေသည်။

ပျို သူ့ကို ဘာစကား ပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင်
ရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်ကြီး ထင်းထင်းဖြစ်သွားတဲ့ အချိန်မှာ အစ်ကို
က ပျိုပခုံးကလေးကို ခပ်တင်းတင်း ဆွဲဖက်ပြီး သူ့ရင်ဘက်ကြီး
ဆီ ဆွဲလှည့်ပစ်လိုက်လေသည်။

ပျိုမှာ ဘာမှ ပြောစရာမရှိတော့ပါ။

ဘာမှ မပြောချင်တော့ပါဘူး။

ဟိုတစ်ချိန်တုန်းက ပျိုဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက် နောက်ကို လိုက်ခဲ့ဖူးပြီး ညတွင်းချင်း အခွဲခဲရတဲ့ အပျိုစစ်စစ် မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ ပျို ရင်ထဲကနေ ဝန်ခံရဲ့ခဲ့ပါတယ်။

တကယ်တမ်း ဖွင့်ပြောရမယ့် အချိန်မှာ ပျို အစ်ကို့ကို ရင်မဆိုင်ရဲဘူး။

“ဟင် ... အစ်ကို ပြောတာတွေက ပျိုပြောတဲ့စကားနဲ့ ဘယ်အရာက ပိုပြီးအကျုံးဝင်ခဲ့သလဲ၊ ပြောပါဦးကွာ၊ ပျိုဟာ ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေး၊ ကိုယ့်ကို လိမ်ညာလှည့်စားမဲ့ မိန်းကလေး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ အစ်ကို ယုံတယ်၊ မင်း ...”

“အစ်ကို ... ပျို ... ပျိုပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေက အစ်ကို့အတွက် အခံစားရဆုံးစကား ဖြစ်မှာပဲ၊ ပျို ... ပျို ... အပျိုစစ်စစ်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ပျို ချစ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် နောက်ကို သူ အတင်းခိုးပြေးလို့ လိုက်သွားခဲ့ရပြီး၊ အဲဒီညတွင်းချင်း အခွဲခဲရတဲ့သူပါ”

အတိတ်ရဲ့ခံစားမှုပုံရိပ်က ပျို နှလုံးသားလေးကို ပိန်းဆောင်မွန်းကျပ်သွားရပြီဖြစ်သည်။

ပိုပြီးမွန်းကျပ်ကြောင့်သွားရသည်က ပျို စကားအဆုံးမှာ အံ့ဩလွန်းလို့ ကြက်သေ၊ သေပြီး ပျိုကို မယုံနိုင်လွန်းသည့် ကြောင့်မျက်လုံးတွေဖြင့် စိုက်ကြည့်ပြီး အတန်ကြာမှ မျက်နှာကြီးကို လက်ဝါးနှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိအုပ်ရင်း ဒူးနှစ်လုံးကြားထဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျသွားသည့် အစ်ကို့ကို ပျို မကြည့်ရက်တော့ဘဲ ပျို တစ်ဘက်လှည့်ကာ မျက်ရည်လိမ့်ခနဲ စီးကျသွားတော့သည်။

ပျို မခံစားနိုင်တော့ဘူး အစ်ကို။

တစ်နေ့ကျ ဒီလိုခံစားရမယ်ဆိုတာသိလို့ ပျို အစ်ကိုနဲ့ အဝေးဆုံးဖြစ်အောင် နေခဲ့ပေမယ့် ကံကြမ္မာက ဝေးအောင်နေခွင့်မပေးခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။

အခုတော့ နှစ်ယောက်စလုံး ကြောင့်ခံစား ပူလောင်နေရပြီ မဟုတ်လား။

တိတ်ဆိတ်ကြောင့်စွာ ဒူးနှစ်လုံးကြားကို ခေါင်းကြီးပစ်ဝင်သွားသည်အထိ ခံစားလိုက်ရသည့် အစ်ကို့မျက်နှာကြီး ပြိုနုနု ပြန်မော့လာသည့်အချိန်မှာ ...

အကြီးအကျယ် ခံစားလိုက်ရသည့် နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေ ထင်းထင်းကြီး ထင်ဟပ်နေသည့် အစ်ကို့မျက်နှာရဲ့ရဲကြီးက ပျိုနှင့် သူ့ကို ကမ္ဘာတစ်ခု ခြားသွားသလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ပျို နားလည်လိုက်ပါသည်။

အစ်ကို့ ပျိုကို သိပ်နာကြည်းသွားပြီဆိုတာ ...

ပျို အစ်ကို့ကို လိမ်လည်ခဲ့တာ ဘာတစ်ခုမှ မပါဘူး

အစ်ကို။

“မင်း ... မင်း ... ငါ အရမ်းခံစားရအောင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းတွေ ဒီအချိန်မှာ လာပြောရသလဲ၊ လာပြောခဲ့ရသလဲ ပျို”

တစ်စပြင်က ထွက်ပေါ်လာသည့် အသံကြီးဖြင့် လွမ်းလွမ်းဆွတ်ဆွတ်ကြီး ပြောလာသည့် သူ့အသံကြီးက သူနှင့် ပျိုကို အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ သူစိမ်းဆန်သွားသလို စည်းခြားသွားတော့သည်။

ပျိုရင်ထဲမှာ ဗလာမဲ့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည့်

အချိန် သူကလည်း အသံတိတ် ငိုကြွေးနေခဲ့လေသည်။

နှုတ်ခမ်းနှစ်မြွှာကို တင်းတင်းကြီးစေ့ကြိတ်ပြီး ရိဝေသွီးမှိန်သည့် မျက်ဝန်းထဲမှ တစ်ပေါက်ချင်းစီးကျလာသည့် အစ်ကို့မျက်ရည်တွေက ပျိုနှလုံးသားလေးကို သူနှင့် အဝေးဆုံးလွင့်စဉ် ထွက်ကျသွားတော့သည်။

အစ်ကိုရယ် ... ပျိုကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ ပျို ဘယ်လို

နှလုံးသားမျိုးနဲ့မှ မတောင်းဆိုရက်ပါဘူး။

“ငါ ... ငါ အရမ်းခံစားရတယ် ပျိုရယ်၊ ယုံလည်းမယုံဘူး၊ မယုံဘူးကွာ”

အခုထိ ရူးသွပ်နေသေးသည့် အစ်ကို့ကို ပျို မကြည့်ရက်တော့။

“ပျိုအကြောင်းတွေကို အစ်ကို သိသွားရင် အစ်ကို ပျိုကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ပျို သိပါတယ်”

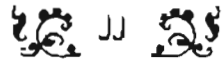
သူ့အရှေ့မှ ပျို ခေါင်းကလေးငုံ့ကာ လှိုင်းထသည့် ရေပြင်ကို ငေးကြည့်နေလိုက်သည်။

သူကတော့ အနောက်မှ ခေါင်းကြီးပေါ်လက်နှစ်ဖက် ယှက်တင်ပြီး ကြားခဲ့ရသည့် သူ့အတွက် ဘဝပျက်မတတ်စကားတွေအတွက် မယုံနိုင်သလို လက်မခံနိုင်အောင် သည်းခြေပျက်ခံစားရသည့်ရင်ဖြင့် အတန်ကြာ စွန့်အံ့တိတ်ဆိတ်သွားပြီး ...

www.burmeseclassic.com

ပျိုအရှေ့ကနေ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။
 ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ ...
 ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားသည် အစ်ကို ရင်တွင်းအလွမ်း
 တွေက ပျိုနုလုံးသားမှာ ဗလာမဲ့ မှောင်ပိန်းသွားတော့သည်။
 “ပျိုအကြောင်းတွေကို သိသွားပြီဆိုတော့ ...
 အစ်ကို ပျိုကို ခွင့်မလွတ်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ...
 ပျိုလက်ခံယုံကြည်လိုက်ပါပြီ ...”

မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်
 ရဲ့အချစ်က “ဘာ” ဆိုတာကို ပျို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပါပြီ။
 ဒီလို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပြီမို့ ပျို အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ
 ဆိုတာ သိခဲ့ရသလို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလည်း မချစ်ချင်
 လောက်အောင် နာကြည်းမုန်းတီးသွားခဲ့ပါသည်။

“ဟင်”
 တစ်ယောက်တည်း ခြောက်ခန်းတိတ်ဆိတ်စွာ ကန်
 ရေပြင်လေးကို ဝေးရီရီလေး စိုက်ကြည့်နေသည့် ပျိုအနီးဆီသို့
 အနီးဆုံးကပ်ရပ်လိုက်သည် လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ငွေ့က ပျိုနုလုံး
 သားကို လာရောက်ရိုက်ခတ်သွားသည်။

ဖျတ်ခနဲ မျက်လွှာကလေးသိမ်းပြီး မော့အကြည့်...
 လုံးဝမျှော်လင်မထားခဲ့သည့် လူတစ်ယောက်ကို ရုတ်
 တရက် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ပျိုရဲ့ ကြွေလှလှနုလုံးသားတွေ “ဟီး”
 ခနဲ ပွင့်ထွက်သွားတော့သည်။

အံ့သလွန်းလို့ ခေါင်းက ခေါင်းမွှေးထောင်သည်အထိ ကြက်သီးထသွားသလို ပါးစပ်ကလေး ပွင့်ဟလျက် ရင်ထဲက အသံဖြင့် ...

“ဂျန်” လို့လည်း တစ်လုံးတည်း ရေရွတ်လိုက်မိပြီး အတန်ကြာမှ မှင်တက် တိတ်ကျသွားတော့သည်။

အို ... ကံကြမ္မာကြီးရယ် ဆန်းကြယ်လွန်းလိုက် တာ။

လုံးဝ မမျှော်လင့်တော့ပါဘူးဆိုပြီး စိတ်ဒုန်းဒုန်းချ လိုက်သည့်အချိန်မှ မထင်မှတ်ဘဲ ကိုးနစ်နီးနီးကွဲခဲ့ရသည့် တစ် ချိန်က ပျို အသည်းအသန် ချစ်ခဲ့ရသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက် ဟာ အခုချိန်မှာ ပျို လုံးဝမျှော်လင့်မထားသည့် ခေတ်နှင့်မညီ အောင် (ကျော်ထွက်)နေသည့် (လန်လွန်း)သည့် လူစွယ်ယောက်ျား အဖြစ် ချစ်သူကို ပြန်တွေ့ဆုံလိုက်ရတဲ့အချိန် ပျို ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ။ မျက်လုံးတွေသေ နှုတ်တွေစွန့်အသွားရပြီဖြစ်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည့် ဂျန်စကားသံက ပျိုနှလုံးသွေးတွေကို အရှင်လတ်လတ် ဖြုတ်ဖျက် လိုက်သလို အစိမ်းသက်သက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ဪ ဟော် ... တွေ့မယ့်တွေ့တော့ တစ်ယောက်တည်း ကန်ရေပြင်လေးကို ထိုင်ကြည့်ပြီး ဆွေးနေတဲ့ အဆွေးမင်း သမီးအဖြစ် လာတွေ့တာကို ဟာ ... ဟာ ... ကျွတ် ကျွတ် ... မျက်စိတွေ ကျိန်းလိုက်တာ ပြုံးပြုံးပြောင်ပြောင် လိုးလိုးလက်လက်တွေနဲ့ အား ... အံ့မခန်းပဲ၊ ဒီပစ္စည်းတွေ ဘယ်သူ့ဆီကများ ရခဲ့တာပါလိမ့်”

“ဟင်”

မျက်လုံးတောက်တောက်တွေနှင့် ပျိုကို မထိတထိ ထေ့လာသည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်က တစ်ချိန်က ပျိုကို သူ့ လက်ထဲက လွတ်ထွက်မှာကို အစိုးရိမ်လွန်ပြီး ပျိုကိုယ်လုံးလေး ကို တစ်သားတည်းကပ်အောင် ဖွေဖက်ထားသည့် ဂျန်နှင့် လား လားမျှ မဆိုင်တော့။

မျက်လုံးအကြည့်တွေက စိမ်းလှသလို ကျားတစ် ကောင်လို ဓာန်ပါသည် အကြည့်နက်နက်တွေကလည်း တစ်ချိန် တုန်းက ပျိုကို သိပ်ချစ်ခဲ့သည့် ဂျန် မဟုတ်တော့။

သေချာတာကတော့ ဂျန်မျက်ဝန်းထဲမှာ ပျိုကို သိပ် မုန်းသည့်အမုန်းကို တွေ့ရှိနေခဲ့တာ ဘာကြောင့်မုန်းမသိပေမယ့် ပျို ဝမ်းနည်းသွားရသည်။

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်ရလေ ဂျန်ရယ်။ ငါ နင့်ကို ပြန်လည်ဆုံစည်း
ခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီလိုမျိုး စိမ်းကားမှုတွေနဲ့ ဆုံစည်းခဲ့ကြလိမ့်မယ်လို့
လုံးဝ မထင်မှတ်ခဲ့ပါဘူး။ မထင်ခဲ့ပါဘူးဟာ။

“အဟတ် ... ဟား ... ဟား ... စိန်လော့ကက်တွေ ဘာ
တွေနဲ့ ကြီးပွားတိုးတက်နေပါလား၊ ငါကတော့ Single
ပဲ၊ မင်းရော”

“ဂျန် ... နင်နဲ့ငါ ကွဲခဲ့တာ ကိုးနှစ်ရှိသွားပြီ၊ ဒီကိုးနှစ်တာ
ကာလကြာမှ ပြန်ဆုံခဲ့ရတဲ့ နင် တစ်ချိန်က အသည်းအသန်
ချစ်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို နင် ... နင် အခု ပြန်တွေ့
ရပြီဆိုတော့ ရူးများ ရူးသွားပြီလားဟင်၊ နင် ဘာတွေ
ပြောနေတာလဲ၊ နင် ပြောတဲ့စကားတွေ ငါ တစ်လုံးမှာ
နားမလည်ဘူး သိလား၊ ငါ သိပ်ဝမ်းနည်းတယ်”

နှုတ်ခမ်းသားလေးကို ဖိကိုက်ပြီး ...

ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ ပေါက်ခဲနဲ့ ကြွေကျသွားသည့်
မျက်ရည်တွေက ဂျန်အရှေ့မှာ ကျရှုံးပေးဆပ်လိုက်သည် မိန်းမ
တစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ပျို”
“.....”

ပျို ဂျန်ကို ရင်နာစွာ စိုက်ကြည့်ပြီး အံကြိတ်ကာ
ချာခနဲ လှည့်ထွက်လိုက်သည်။

“ပျို”
“.....”

ဆတ်ခနဲ လက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲပြီး ဂျန် ရင်တွင်း
ကြေးအက်သံကြီးပြင် အသားကုန် အော်ခေါ်လိုက်တော့သည်။

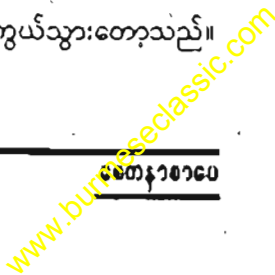
“ပျို”
“.....”

“ချစ်သည်း”

ဂျန် ထိန်းထားသမျှ ရင်တွင်းကြေကွဲမှု အလုံးကြီး
ပွင့်ပေါက်သွားတော့သည်။

သူ့အရှေ့မှာ မာနမျက်လုံးတောက်တောက်တွေနှင့်
မျက်ရည်စက်လက်ကျခဲသည့် သူ တစ်ချိန်က သိပ်ချစ်ခဲ့ရသည့်
ချစ်သူ ဇနီးလေးကို ရင်ခွင်နှင့် တစ်ထပ်တည်းကျသွားအောင်
ပိတ်သိမ်းဖက်ရင်းက သူလည်း ကိုးနှစ်လုံးလုံး အငြိုးအမုန်းတွေနှင့်
မုန်းခဲ့ရသည့် အမုန်းတွေ ညှိုးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ရင်ခွင်ထဲမှာ ...

ချစ်သူလေးကို တင်းနေအောင်ဖက်ထားပြီး သူလည်း
ကြေကွဲမျက်ရည်တွေဖြင့် ကျရှုံးသွားခဲ့ရပါပြီ။

အနစ်နစ်အလလက မုန်းတီး နာကြည်းမှုများက
ချစ်သူမျက်ရည်တစ်ပေါက်တည်းနှင့် ကြွေကျဖျက်သုဉ်းသွားရပြီ
ဖြစ်သည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ...

ခပ်တင်းတင်း သိုင်းဖက်ထားသည့် သူ့လက်တွေ
ကို တဘုန်းဘုန်းထုရိုက်ပြီး ငိုကြွေးလိုက်သည့် ချစ်သူလေးရဲ့ငိုသံ
တွေက သူ့နှလုံးသွေးတွေကို ခန်းခြောက်သေဆုံးသွားသလို ခံစား
လိုက်ရသည်။

“သိပ်မုန်းတယ်၊ ငါ နင့်ကို သိပ်မုန်းတယ်၊ ဒီလိုအချိန်
မျိုးမှာ ငါ သေသွားချင်ပါတယ်”

“ကိုယ် ... ကိုယ် ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့ဘူး၊ ရူးသွား
ရပြီ၊ ရူးသွားရပြီ။ တစ်ခုပဲသိချင်တယ်၊ ချစ်သည်း ဘယ်သူနဲ့
မှ ထပ်အိမ်ထောင်မပြုရသေးပါဘူးနော်”

ကျရှုံးစွာ တောင်းဆိုလိုက်မိသည့် ...

သူ့ရဲ့နှလုံးသားကို သူ ထပ်ဆင့် မုန်းသွားခဲ့မိပြန်
သည်။

သို့သော် တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်ချစ်ခဲ့ရသည့် ချစ်သူ
လေးကို ပြန်ဆုံစည်းလိုက်ရသည့် ရင်တွင်း(ကြေကွဲသံစဉ်)တွေက
တစ်ခဏတာလေးနှင့်တင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ ငါ့မိန်းမ (ငါ
သိပ်ချစ်ခဲ့သည်မိန်းမ)ဆိုသည့် ခွင့်လွှတ်ကျေနပ်ခြင်းတွေနှင့် ချစ်သူ
လေး တစ်ချိန်က သူ့အပေါ် မကျေခဲနိုင်အောင် ရိုင်းပျစော်ကား
ခဲ့တဲ့ အချစ်ကို ငွေကြေးနှင့် တန်ဖိုးပိုင်းဖြတ်မှုတွေကိုလည်း မကျေ
နပ်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် ခွင့်လွှတ်ကျေအေး လက်ခံလိုက်ရပါတော့သည်။

“ပြောပါဦး ချစ်သည်းရယ်၊ ကိုယ် ... ကိုယ် အကြားချင်
ဆုံးစကားတစ်ခွန်းကို ချစ်သည်းပါးစပ်က တရားဝင်ဖွင့်
ပြောလိုက်ပါတော့ကွာ”

မျက်ရည်တွေဖြင့် ...

ကျရှုံးပေးဆပ်လိုက်သည့် ချစ်သူအရှေ့မှာ ...

ခူးထောက်အရှုံးပေးလိုက်သည့် သူ့ကို ချစ်သူလေး
က အံ့ဩမယ့်နိုင်သည့် မျက်လုံးရိရီတွေဖြင့် အကြာကြီးစိုက်ကြည့်
လာခဲ့သည်။

ချစ်သည်း မျက်ဝန်းတွေက ...
 သူ့မျက်ဝန်းတွေနှင့် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဆုံစည်းသွား
 သည့်အချိန်မှာ အတိတ်ကို ပြန်သတိရသည့် လွမ်းဆွတ်တမ်းတ
 ခြင်း ဖြူဖြူစင်စင်မျက်ဝန်းကလေးတစ်စုံက သူ့ရင်ထဲက သံသယ
 အငြိုးတွေကို ဘယ်က အစပြန်ဖော်ရမှန်းမသိအောင် မေ့ပျောက်
 သွားတော့သည်။

ဟား ... ချစ်သည်းဟာ ငါ ထင်ခဲ့သလို ...

မိန်းမစား မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး ...

ဖြူဖြူစင်စင်ကလေးပါ ...

ဖြူဖြူစင်စင်ကလေးပါ ...။

ဒီလိုဆိုရင် ...

ဟာကွာ ...

ငါ ရူးသွားရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။

အတွေးတစ်ခုက သူ့ကို ဦးနှောက်ပျက်သလို ခံစား

လိုက်ရပြန်သည်။

ယောင်ယမ်းပြီး ခေါင်းကြီးကို ဘယ်ညာခါယမ်းပစ်

လိုက်မိသောအခါ ပျိုက အလွန်အံ့ဩသွားသည့် မျက်လုံးတွေ

ဖြင့် စိုက်ကြည့်လာပြန်သည်။

သူကတော့ နောက်ကျောမလုံစွာဖြင့် မျက်လွှာတစ်
 ချက်သိမ်းရင်းက ချစ်သူလေးကို ကိုးနှစ်လုံးလုံး တမ်းတခဲ့သမျှ
 အလွမ်းဖြေလိုက်မိတော့သည်။

“မင်းကို ချစ်တယ်၊ မင်းမချစ်လည်း ငါက ချစ်မယ်၊ မင်း

ကို ချစ်တယ်၊ မင်းမုန်းလည်း ဂုဏ်ယူပစ်မယ်”

ဆိုသည့် စာသားကလေးကို အားစိုက်ဆိုညည်းရင်း

သူ့မျက်ရည်များက ပျိုမျက်နှာပြင်မှာ ပျံ့နှံ့ပျော်ဝင်ကူးခတ်သွား
 တော့သည်။

ချစ်သူနှစ်ဦး ...

ကိုးနှစ်လုံးလုံးကြီး ဝေးခဲ့ကြပြီမှ ...

ပြန်ဆုံစည်းခဲ့ရသည့် အခွင့်အရေးတစ်ခုသည် ဖူးစာ

ရေးနတ်ပင်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဂျန် လက်ခံယုံကြည်မိသလို ...

ပျိုလည်း လက်ခံယုံကြည်လိုက်မိပါတော့သည်။

အချစ်ဆိုတာ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမှ မဟုတ်တာ။

စွန့်လွှတ်ခြင်းလို့လည်း ခံယူထားခဲ့သည့် ပျိုဘဝမှာ နောက်ထပ်ကြေကွဲစရာ အဖြစ်အပျက်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ရောက်ရှိလာခဲ့လိမ့်မယ်လို့ ပျို မျှော်လင့်မထားမိပေမယ့်လည်း တကယ်တမ်း ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့်အချိန်မှာတော့ မာန်မာနလေးဖြင့် တင်းမောထားသည့် ပျိုခေါင်းကလေး ငိုက်ကျသွားတော့သည်။

ပျိုအပေါ် အစ်ကို ဒီလောက်အထိ ချစ်နိုင်ခဲ့လိမ့်မယ်လို့ လုံးဝ မယုံခဲ့သမျှ အစ်ကို့စကားလုံးတွေက ပျိုကို ဘယ်လောက်ချစ်ကြောင်း ချစ်သက်သေတည်ပြုလိုက်လေသည်။

“ဘဝဆိုတာ ကိုယ် မျှော်မှန်းထားသလို ဖြစ်မလာခဲ့ဘူးဆိုတာကို အစ်ကိုတော့ ယုံကြည်လက်ခံလိုက်ပြီ”

တစ်လုံးချင်း တိုးတိုးကလေး ရင်ဖွင့်လာသည့် အစ်ကို့ရင်တွင်းစကားတွေက ပျိုနှင့် တစ်ပတ်လုံးလုံး အဆက်ဖြတ်ပြီးမှ တည်မြဲခိုင်ခံ့စွာ သစ္စာရှိရှိ ဖွင့်ဟလာတာတွေပဲဖြစ်ခဲ့သည်။

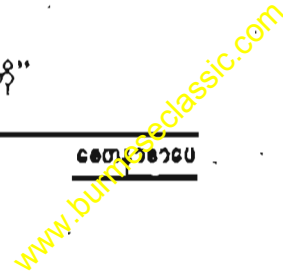
“ဒီလိုဆိုရင် အစ်ကိုက ပျိုကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ်လို့ ပြောပြီး အရှုံးပေး ချစ်သွားတော့မှာလား” လို့လည်း ပျို အစ်ကို့ကိုယ်စား ရင်နာစွာ မေးလိုက်ချင်ပါသည်။

မထင်မှတ်ဘဲ အစ်ကို့ကို သူ့မဘဝ အထုပ်ဖြေချသည့် နေ့မှာပဲ ကိုးနှစ်လုံးလုံးခွဲခွာခဲ့ရသည့် ချစ်သူကို ပြန်လည်ဆုံစည်းခဲ့ရခြင်းသည်လည်း ပျိုအတွက် အလွမ်းရေးတစ်ပုဒ်ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ပျို”

စိတ်မလုံခြုံသည့် အတွေးကလေးတွေဖြင့် ပျို ခဏ ငြိမ်နေပြီးမှ အစ်ကို့ကို မျက်လွှာကလေးသိမ်းကာ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဘာပြောချင်လဲ အစ်ကို”

“ပျို အစ်ကိုကို စိတ်ဆိုးနေလား ဟင်”

“ဟင့်အင်း ... မဆိုးပါဘူး”

“စိတ်ရော နာလားဟင်”

“စိတ်နာရမှာက အစ်ကို မဟုတ်လား”

ပျိုက အစ်ကို ဆွဲကိုင်ထားသည့် လက်ကလေးကို

ပြန်ရန်းယူရင်း ခေါင်းကလေးငုံကာ တိုးတိုးလေးပြန်မေးခွန်းထုတ် လိုက်သည်။

“ဟား ... စိတ်နာရမယ်၊ အင်း ... ဘာကို စိတ်နာရမှန်း တောင် မသိတော့ပါဘူးကွာ”

ဝန်ခဲလာသည့် အစ်ကို့ရဲ့ ရိုးသားဖြူစင်မှုကို ပျို

တွယ်တာမြတ်နိုးစိတ်ဖြင့် ပျိုသည် လက်ရှိ အစ်ကို့ရင်ခွင်မှာ ပျော်ရွှင်ခိုလှုံချင်သည့် မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

ခွင့်လွှတ်ပါတော့ ဂျန်ရယ်။

နင့်ဘဝနဲ့ ငါ့ဘဝဟာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ

ဘူး။

ငါ့ရင်ထဲမှာ နင့်ကို ပြန်ချစ်ရမှာလည်း မဝံ့ရဲတော့

သလို ...

ငါ အစ်ကိုကိုလည်း မခွန်ရက်လောက်အောင် လေးစားချစ်ခင် အားကိုးတွယ်တာ သွားခဲ့ရပြီ။

ဘဝမှာ ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ခြင်းတွေနဲ့ ကျေနပ်တဲ့ သူကို လက်ထပ်မှ နိတ်ချမ်းသာမယ်လို့ ငါ ခံယူတယ် ဂျန်။

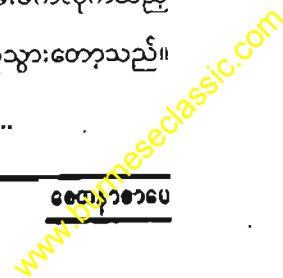
ပျို ရင်မချီအတွေးတွေဖြင့် တစ်ချက်ငေးဝိုင်းတွေငေး သွားတာကို အစ်ကိုက သဘောတစ်မျိုးပိုက်ကာ ပျိုဆံပင်ကလေး တွေကို ကလေးလေးတစ်ယောက်ကို လူကြီးတစ်ယောက်က ချစ် စနိုးဖြင့် ဖွဖွကလေး ပွတ်သပ်ချောမောနှစ်သိမ်သလိုမျိုး နှစ်သိမ် လာခဲ့တာမို့ ပျို ဝမ်းနည်းမျက်ရည်ကြည်တွေ ရစ်ဝိုင်းသွားရပါ သည်။

“အစ်ကို”

တုန်ယင် လှိုင်းရိုက်သွားသည့် ပျိုအသံက အစ်ကို့ အတွက် ပိုပြီး ရူးဖျချစ်ဖူးသွားသည်လားမသိ။

ပျိုကိုယ်လုံးလေးကို တင်းခနဲ သိမ်းဖက်လိုက်သည့် အစ်ကို့အချစ်တွေကြားမှာ ပျိုလည်း ပျော်ဝင်ခိုလှုံသွားတော့သည်။

တဒဂံကလေး နမ်းလိုက်သည် ...

အစ်ကိုအနမ်းတစ်ပွင့်က ပျို့နုလုံးသားကို သိမ်းသွင်း
ညှို့ယူသွားတော့သည်။

“အချစ်ဆိုတာ သိပ်နက်ရှိုင်းတယ်၊ ဆန်းကြယ်တယ်၊
လေးလည်း လေးနက်တယ်၊ ကိုယ်ယုံကြည်ရာ ကိုယ်
ကိုးကွယ်ရာဟာ အချစ်ရဲ့အင်အားတစ်ရပ်ပဲ”

ပျို့ အစ်ကိုကို ပြန်လည်သိုင်းဖက်ရင်း မျက်ရည်
တွေ ကြွေကျသွားရသည်။

မေမေ ပျို့ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့
နုလုံးသားနဲ့လည်း မရင်းတည်ရတော့ပါဘူး။

ပျို့ ကိုယ်တိုင်ကကို အစ်ကိုကို လေးစားယုံကြည်
ပြီး တွယ်တာသွားခဲ့တာပါ မေမေ။

“ဟင် ... ပျို့ကရော ဘယ်လို ယုံကြည်သလဲ”

မေးလေးတစ်ချက်ဆတ်ပြီး ဖျော့တော့တော့ အဖြီး
တွေနှင့် ချစ်မြတ်နိုးစေနိုင်သလို အကြည့်ရွန်းရီရီတွေဖြင့် မေး
လာသည့် အစ်ကိုစကားကို ပြန်ပြောစရာတစ်ခုတည်းသော စကား
တစ်ခွန်းမှာ ဤအရာသည်သာ အထိုက်တန်ဆုံး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်
ထင်ပါသည်။

“ပျို့ကတော့ ပျို့ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးခဲ့တဲ့ အစ်ကိုကို
တစ်သက်လုံး လေးစားတွယ်တာမြတ်နိုးမှုနဲ့ ယုယပေးမယ်
ကြင်နာပေးမယ်လို့ ယုံကြည်ထားပါတယ်”

“ဟား ... လေးနက်ခိုင်ခံ့လိုက်တာကွာ”

မျက်နှာကြီးကို ပင်မောပြီး လေကို ဟားခနဲ ဟား
ထုတ်လိုက်ပြီး တစ်လုံးတစ်ခဲကြီးပြောကာ ပျို့ကို သူ့ရင်ခွင်မှာ
ပစ်အပ်မတတ် ပွေဖက်လိုက်သည့် သူ့အကြင်နာချစ်ခြင်း သံစဉ်
လေးတွေကို ပျို့ နွေးနွေးလေး လက်ခံနားလည်ပေးလိုက်သည်။

နူးညံ့လွန်းသည်။

အစ်ကိုအနမ်းနွေးနွေးတွေက ...

အစဉ်အမြဲတည်မြဲသွားမယ်ဆိုရင် ဒီကမ္ဘာလောက
မှာ သိပ်ချစ်ခဲ့သည့် ချစ်သူနှစ်ယောက်သည် စွန့်လွှတ်ချစ်ခြင်းတွေ
နှင့်ပင် ဘဝကို ပျော်သလို ဖြတ်သန်းရတော့မည်ပြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ ပျို့ ဘာခံစားမှုမှ မခံစားချင်သလို
အစ်ကိုရင်ခွင်မှာပဲ နွေးထွေးခိုဝင်ခဲ့သည်။

“အစ်ကိုကရော ပျို့ကို ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်
မဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

“ခွင့်မလွှတ်စရာ အကြောင်းမှမဟုတ်တာ အချစ်ရယ်၊ ဒါကကံစီမံရာပဲ။ အစ်ကိုကတော့ အစ်ကိုချစ်သူလေး အပျိုစင်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့တာကိုပဲ ဂုဏ်ယူကျေနပ်တယ်။ မြတ်နိုးတယ်။ လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ ခြောက်ပြစ်ကင်း သဲလည်းစင် ဘယ်ရှိကြပါ့မလဲကွာ၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် နောက်ကိုလိုက်ပြီး အပျိုစစ်စစ် ဖြစ်ခဲ့သူလေး ရှိခဲ့သလို အပျိုအမည်ခံပြီး အပျိုမစစ်ဘဲ အပျိုတစ်ခုလပ်ဖြစ်နေ တဲ့သူမျိုးလည်း ရှိတတ်ကြတာပဲ။ အဲဒီလိုလူမျိုးနဲ့ မတိုးခဲ့ တာကိုပဲ ကိုယ်က ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်ခဲ့တာ”

နွေးနွေးကြီး ပြောချလိုက်သည် ...

အစ်ကိုစကားက လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်က ကိုးနှစ်လုံး လုံး ခွဲခွာခဲ့ရသည့် (ပျို တသသလွမ်းခဲ့သည့်) ချစ်သူယောက်ျားတစ် ယောက်ကို လုံးဝ မေ့ပျောက်သွားခဲ့ရပြီလို့ ဝန်ခံရင် ပျိုဟာ သစ္စာမရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သွားရလေမည်။

ဝန်မခံခဲ့လျှင်လည်း ပျိုဟာ လှေကန်နှစ်ဖက်နင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်သွားခဲ့တော့မည်။

သစ္စာမဲ့ရင်လည်း မဲ့ပါစေတော့။

ပျို သစ္စာဆိုတိုင်တည်ခဲ့တာကို လမင်းကြီးတစ်ခုပဲ သိခဲ့တာပဲ။

အတွေးကလေးတွေက ပျိုနှလုံးသားကို လှုပ်ခတ် ပုတ်နှိုးလိုက်သလို ပျို နာကျင်စွာ မျက်ဝန်းကလေးတွေ ဆွေး သွားရသည်။

မေမေ့ကိုလည်း သတိရစိတ် ပြင်းသွားရပါသည်။

“မေမေ့ကို သတိရလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်”

တမ်းတမ်းတတ ကြေကွဲသွားသည့် ပျိုမျက်ဝန်းတွေ ကို အစ်ကိုက ဖျတ်ခနဲ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဖိပိတ်ရင်း ရင်ထဲက အလိုက်နွေးဆုံးသော စကားတစ်ခွန်းဖြင့် ပျိုဘဝကို သူ့ဘဝထဲ သို့ရောက်အောင် သိမ်းသွင်းဆောင်ယူလိုက်လေတော့သည်။

“မေမေ့ကျေးဇူးကိုသိတတ်ရင် မေမေ သဘောတူခဲ့တဲ့သူ ကို ရိုးမြေကျ လက်ထပ်ပေါင်းသင်းရမယ့်တဲ့ ကံကိုက တော့ ပျိုကို ရိုးမြေကျကြင်နာမယ်၊ ပျိုရောဟင်”

“ပျိုလည်း အစ်ကိုကို ရိုးမြေကျ ကြင်နာပါမယ်”

လှိုက်တုန်သွားသည့် အသံတွေက ဂျန့်အတွက် အလွမ်းသံစဉ်တစ်ခု ဖြစ်သွားတော့သည်။

“ကဲ ... အဲဒီလိုဆိုရင် လက်ထပ်ရက် ရွေးကြစို့။”

“ဟုတ်ကဲ့ ... အစ်ကို ရွေးလေ၊ ပျိုက အစ်ကို စိမ့်သမ္ဗု အလိုက်သင့်ကလေးပဲ”

နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ပြီး စိတ်မကောင်းစွာရယ်လိုက်တာကို သူက အကဲမခတ်မိဘဲ ပျိုနှုတ်ခမ်းပါးလေးဆီ ပါးပြင်ကြီး ဖိအပ်ရင်း ကြင်နာမိန့်မှူး ဆိုညည်းလိုက်သည့် စကားသံက ပျိုအတွက် တစ်သက်စာဖြစ်သွားတော့သည်။

“မင်းကိုချစ်ရတာ ငါ့ရင်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ကျေနပ်နေတယ်ကွာ”

တဲ့။

ဒီအလောက်အထိ ပျိုကို ချစ်ရတယ်လား အစ်ကိုရယ်လို့ပဲ ပျိုရင်ထဲက တိုးတိုးလေး ဆိုညည်းလိုက်တော့သည်။

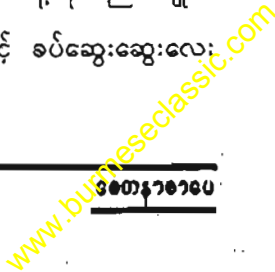

၂၄၉

“လက်ထပ်မင်္ဂလာရက်ဟာ ဘယ်နေ့အကောင်းဆုံးလဲဆိုတာ ကိုယ် ပြောပြမယ်”

ပျို ထိုင်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလေးမှာ ပျိုနှင့် သူ စတွေ့တုန်းက ဘေးထောင့်စားပွဲလေးမှာ အမှတ်တရ ထိုင်ရင်း လက်ထပ်မင်္ဂလာကိစ္စကို ဆွေးနွေးလိုက်ကြသည်။

ဒီအချိန်မှာ အကြင်နာမျက်ဝန်းတွေဖြင့် ပျိုကို နွေးနွေးလေး စိုက်ကြည့်မေးလာသည့် အစ်ကိုကိုလည်း ပျိုက ကြင်နာနွေးထွေးသည့် မျက်လုံးကလေးဖြင့် ခပ်ဆွေးဆွေးလေး ကြည့်လိုက်သည်။

“ငါတို့နှစ်ယောက် ကံမကုန်လို့ ပြန်ဆုံခဲ့ကြပေမယ့် ဘယ်
လိုမှ ပေါင်းဆုံခွင့်မရတော့ဘူး ဂျန်၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ နှင့်ကို
စွန့်လွှတ်ခြင်းတွေနဲ့ပဲ ချစ်ပါတော့မယ်”

ရင်ထဲက တိုးတိုးလေးတောင်းပန်သည့် ပျိုရင်တွင်း
စကားသံက ပျိုကိုပဲ အနာတရ၊ရအောင် တသဲ့သဲ့အနိုင်ယူနိုင်စက်
နေသလို အစ်ကိုကို ဆွေးဆွေးလေးကြည့်လိုက်မိသည့် ကိုယ့်ကိုယ်
ကိုယ်လည်း လိပ်ပြာမလုံ ဖြစ်သွားရသည်။

သို့သော် အစ်ကိုက နားလည်သည့်မျက်လုံးတွေဖြင့်
ဖွဖွလေးပြုံးရယ်ကာ ပျိုလက်ကလေးကို ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကိုင်လိုက်
သည်။

“မျက်လုံးက ချက်ချင်းဆွေးသွားပြီ၊ လက်ထပ်မယ့်ရက်
ဆွေးနွေးမှာကို ပြောတာနဲ့ ကဲ ... ဘာဖြစ်လဲ ပြောပါဦး”

“ဟာ ... လက်ကိုကိုင်မထားနဲ့ကွာ၊ ဆိုင်ထဲမှာ လူတွေ
က အများကြီး အရက်မရှိ မနေစမ်းပါနဲ့”

“ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘယ်သူ့ဂရုစိုက်စရာရှိလဲ၊ ချစ်သူတိုင်း
ဒီအတိုင်းပဲ၊ ချစ်သူတွေထဲမှာ ကိုယ်က အတော်ဆုံးနော်၊
အသက်အရွယ်နဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကြောင့်”

“အောင်မယ် ... ရှင်မှ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ပျို
ဂုဏ်သိက္ခာရှိလို့ပါ”

“အေးပါ ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီလို အေးဆေးတည်ငြိမ်လို့
ကိုယ်က သိပ်ချစ်ရတာ”

“တော်ပြီကွာ နားကိုငြီးတယ်”

“ခဲမပြောနဲ့”

“ဒါ ခဲပြောတာလား ရပ်ခိုင်းတာပဲ”

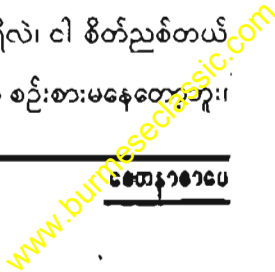
“အဲဒီလိုပြောတာကို ကိုယ်က မကြိုက်တာ၊ ကိုယ့် စကားကို
ဆုံးအောင် နားထောင်၊ ရိုရိုကျိုးကျိုးကလေး ဟုတ်ကဲ့
ဟုတ်ကဲ့ ပြော”

“အောင်မယ်”

“လာပြန်ပြီ အောင်မယ် အောင်မယ်နဲ့ ကြောင်ကြီးကျနေ
တာပဲ”

“အစ်ကိုနော် ... ဒီမှာ စိတ်ညစ်ရတဲ့ကြားထဲ”

“ဟ ... မင်းက ဘာစိတ်ညစ်စရာရှိလဲ၊ ငါ စိတ်ညစ်တယ်
ဆိုတာကမှ ဟုတ်သေးတယ်၊ ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘူး၊

တစ်လအတွင်း မင်္ဂလာကိစ္စ စီစဉ်မယ်၊ မင်္ဂလာရက်က လဆန်းရက်အကောင်းဆုံးပဲ၊ လဆန်းတောင် စန်းအား တအားကောင်းတဲ့ ၁၁ ရက်ကနေ ၁၅ ရက် အင်း ... လပြည့် ပြည့်ပြည့်ဝဝအကောင်းဆုံးပဲ၊ အဲဒီနေ့က အင်္ဂါနေ့ ရက်ရာဇာလည်း ကျတယ်၊ မင်္ဂလာအခါအကောင်းဆုံးပဲ၊ တစ်လနီးနီး အရက်နှစ်ဆယ်ကျော်ပဲလိုတော့တယ်၊ အစ်ကို စီစဉ်တာကို လက်ခံသဘောကျရဲ့လား ပျို”

“အင်းပါ ... ကျပါတယ်”

“ဟာ ... ကြည့်စမ်း လက်မထပ်ရသေးဘူး၊ မိုက်ရိုင်းပြီ ဘာအင်းပါလဲ၊ ဟုတ်ကဲ့ ပြန်ပြော”

ပျိုလက်ကလေးကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်း ခေလျက် ကျိတ်မာန်လာသည့် အစ်ကိုကို ပျို အဲခဲကြည့်ရင်း ပိုလွန်းနေသည်ကို မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးလိုက်သည်။

“အဟတ်”

“ဟင် ... ဘာဖြစ်တာလဲ၊ အစ်ကိုနော်”

“ချစ်မျက်စောင်းထိုးလို့ မျက်ဖြူဆိုက်သွားတာ”

“ဝါး ... ဒီမနက် ပျင်းစရာကောင်းလိုက်တာ၊ ပုံပြင်ကြီး က အဟောင်းကြီးကွာ၊ အိလိုက်တာ၊ နားထဲမှာကို ချဉ် တူးနေတာပဲ”

“ဟင်”

ခနဲ အသံထွက်သွားသည်အထိ ပျို မျက်နှာကလေး ဖြန်းခနဲ ရဲတက်သွားသလို အားမနာစတမ်း ပြောင်ပြောင်ပြော လာသည့် အေးစားပွဲက ကောင်မလေးကိုလည်း ဆတ်ခနဲ မော့ ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်”

ထပ်ဆင့် “ဟင်” ခနဲ ဖြစ်သွားပြန်ပြီ။

ပျိုနှင့် အစ်ကို စတင်ဆုံစည်းခဲ့သည့်နေ့က အစ်ကို ကို တည့်တည့်ကြီး စောင်းပြောခဲ့သည့် ကောင်မလေးပဲဖြစ်သည်။

“နွေ နင့်ဘဲကလည်း ကြာလိုက်တာ၊ မလာသေးဘူးလား ကွာ၊ ထိုင်ရတာ ပျင်းစရာကောင်းရတဲ့ကြားထဲ ဟင်း ... စိတ်ပါးလိုက်တာ”

အခုလည်း သူမတို့အုပ်စုက ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ပျိုတို့နှစ်ယောက်ကို အတင်းအုပ်ချင်နေသည့် မျက်နှာတွေက ရဲ့ရဲ့ခဲခဲနှင့် လက်တခါခါဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘဲနှင့် ဘာဖြစ်လို့များ ပျိုတို့စုံတွဲကို

သူမလေးတို့အဖွဲ့က စိတ်ဝင်စားတာလဲမသိ။

အစ်ကိုနှင့် ပျိုက အရွယ်လည်း သိသိသာသာကြီး

မကွာလှပါဘူး။

အစ်ကိုကတော့ သူမတို့အဖွဲ့ကို နည်းနည်းမှ ဂရု

စိုက်ပြီး လှည့်တောင်မကြည့်။

ပျိုမျက်နှာလေးကိုသာ (ချစ်သူမျက်နှာတစ်ကမ္ဘာ)

ထင်မှတ်ယူဆထားပုံရသည်။

“ဟေ့ ... အချစ် ပြောလေကွာ၊ အစ်ကို ပြောခိုင်းသလို

ပြန်ပြော၊ မပြောရင် အစ်ကို ဒီလက်ဖက်ရည်ခွက်ကလေးနဲ့

ထိပ်ခေါက်မှာနော်”

အစ်ကိုက ပိုပြီး သည်းသွားခဲ့လေသည်။

တစ်ဖက်က ဂျီးမဲ့သက်သက် အတင်းအုပ်ချင်သည်

ကောင်မလေးတွေအုပ်စုကိုလည်း တမင်သိအောင် ကလူကျီစယ်

ပိုက်တာဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုနော် ငြိမ်ငြိမ်နေကွာ၊ ပါးစပ်ငြိမ်ငြိမ်နေတော့”

ပျိုက ရှက်ရှက်နှင့် သူ့ကို ဖိလိုက်တော့ သူက

လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ကို ကလေးလေးက အရှက်ခွဲစော်ကာ

လိုက်သည့် စကားလေးကို ကြားလိုက်ရသလို မျက်နှာကြီးတစ်ပြင်

လုံး ရဲရဲနီမြန်းသွားလေသည်။

အဲဒီအချိန်မှာပင် တစ်ပြိုင်နက် ပျိုနားတစ်ဖက်ကို

လှမ်းအဆိတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် ပျို အလန့်တကြား ထအော်လိုက်

တော့သည်။

“အား ... ဘာလုပ်တာလဲ၊ လူနားရွက်ကို ဆိတ်ရအောင်”

“အေး ... မင်းပါးစပ်ငြိမ်ငြိမ်နေ၊ စွာကျယ် စွာကျယ်ပြောလို့

နားရွက်ဆိတ်ပြီး သတိပေးလိုက်တာ”

ပျိုမျက်နှာလေး ရဲထုံသွားရကာ နှုတ်စမ်းသားတွေ

လည်း စုထော်သွားသလို ခြေကလေးကိုလည်း ဆောင့်ပေါက်လိုက်

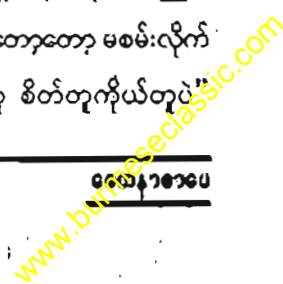
မိသည်အထိ စိတ်ဆိုးသွားရပါသည်။

“ဟီး ... ဟီး ... တွေ့လား ကြောက်စရာကြီး၊ ဘဲအိုကြီး

တွေက အဲဒီလိုပါပဲဆို၊ ဟေ့ ... ရွှေ၊ ရှင်နော် ဟိုသက်ကြား

အိုကြီးကို ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုပြီးတော့တော့ မစမ်းလိုက်

ပါနဲ့ကွာ၊ နွေးတော့ သက်တူရွယ်တူ စိတ်တူကိုယ်တူပဲ”

“နင့်အကောင်ကလည်း စိတ်တူကိုယ်တူလိုပဲ အခုထိကို ပေါ်မလာသေးဘူး၊ ဟင် ... နဝရီဝက်ကျော်ပြီ စောင့်ရတာ၊ သူကလည်း ဘာထူးလဲ ချစ်သူကို ကားတစ်စီး Present ပေးပြီး သူ့အလိုကျ သူ့စိတ်တိုင်းကျ မဟုတ်လား”

“ဟင် ... ဒါကတော့ဟယ်”

“ဘာလဲ သူ့ဘဲကိုထိတော့ နာတတ်လား”

“ထိလို့နာတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ချစ်သူဘဝမှာ ကားတစ်စီးလုံး ပုံပေးထားတဲ့ ချစ်သူ ဘယ်သူရှိသလဲ၊ ကဲ ... ရှင်တို့ ရှာကြည့်စမ်း”

“ဟင့်အင်း မရှာချင်ပါဘူး၊ ကြက်သီးထလွန်းလို့”

“ရွှေနော် ... ရှင်”

“ဟီး ... ဟီး ... ကြည့်လည်းလုပ်ဦးနော်၊ နင့်အပေါ် နင့်ဘဲ ဒီလောက်ကြေနေတာ သတိတော့ထား၊ ဇော်ကြာ အညှာပြုတ်ကြီးဖြစ်နေမှ ဝှီးခနဲဖြစ်သွားမယ်”

“ဟေ့ ... နွေတို့က လှစ်လှစ်ကလေး ဘယ်တော့မှ အညှာပြုတ်မဖြစ်စေရဘူး၊ သူက အသီးတစ်ရာ အညှာတစ်ပွင့်ပဲ”

“ဟင်”

သူမတို့အုပ်စုရဲ့စကားသံတွေက ပျို့နားရင်းတွေကို တက်ပုလာသည်အထိ အံ့ဩမင်တက်မိ ငြိမ်သက်သွားချိန်မှာ မထင်မှတ်ဘဲ ပျို့စားပွဲအရှေ့မှာ မတ်မတ်ကြီး ရပ်လိုက်သည့် လူတစ်ယောက်ကို ဖျတ်ခနဲမော့အကြည့် ပျို့ပါးစပ်ထဲ သွင်းတော့မည့်ဆဲဆဲ မုန့်ဖတ်ကလေး စားပွဲပေါ်သို့ ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။

“ချစ်သည်”

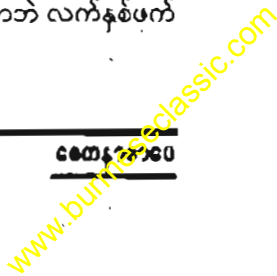
“ဂျန်”

“အေး ... ဟုတ်တယ်၊ တစ်လုံးတည်းနာမည် ဂျန်ပဲ၊ ထသွားစို့”

အံ့ဩလွန်းလို့ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ် တိတ်ဆိတ်သွားချိန် ဘာမှ အချိန်မပေးဘဲ ပျို့လက်ကို တအားဆွဲကိုင်ပြီး ထရပ်စေလိုက်သည့် ဂျန်ကို ပျို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်ပြီး အစ်ကိုမျက်နှာကို ထိတ်လန့်တုန်ယင်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပျို့မှာသာ တုန်ယင်နေခဲ့တာ။

အစ်ကိုကတော့ ဘာစကားမှမပြောဘဲ လက်နှစ်ဖက်ကိုပိုက်ကာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်လုပ်နေသည်။

“ဂျန် ... နင် မရမ်းကားနဲ့၊ ဒါ ... ဒါ ငါ လက်ထပ်မယ့် ငါ့ချစ်သူပဲ၊ ငါတို့ မကြာခင် ...”

“မကြာခင် လက်ထပ်ထပ်၊ အခုပဲလက်ထပ်ထပ် အဲဒါ လုံးဝအကြောင်းမထားဘူး၊ လောလောဆယ် မင်းလက် မထပ်ရဲသေးတာပဲ ငါ လက်ခံကျေနပ်တယ်”

“ဟေ့လူ ... ဒီမှာ ခင်ဗျား မသိရင်မှတ်ထား၊ ဒါ ကျုပ် မိန်းမပဲ၊ ကျုပ်နဲ့သူ လွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးနှစ်တည်းက လက်ထပ် ထားတာ၊ ဒါကို ခင်ဗျား မသိရင် ကျွန်တော် အခုပြောခဲ့ တာပဲ၊ သိသွားလို့ နောက်မဆုတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ဒုသနသော ပေါ့ဗျာ”

“ဂျန် ... နင် ... နင် ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”
“မောင် ... ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ”

ဆိုင်ထဲက လူအတော်များများက ပျိုတို့ လေးပွင့် ဆိုင်ဇာတ်လမ်းကို စိတ်ဝင်စားသွားကာ ခေါင်းတွေအသီးသီး ထောင်မတ်လိုက်ချိန်မှာ ပျို ဘာစကားမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ မျက်နှာ လေးကို လက်ဝါးနှင့်အုပ်ကာ ဆိုင်ထဲမှ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။

ပျိုအနောက်မှာ သူတို့တွေ ဘာတွေဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို ပျို ဘာမှ မစဉ်းစားချင်တော့ဘဲ အသည်းမရှိသည့်ရင် ဖြင့် သူတို့တွေကို နောက်ဆုတ် အရုံးပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ရှေ့လျှောက် ကံကြမ္မာရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုကို ဘယ်လို နှလုံးသားမျိုးနှင့်ရင်းပြီး ပျို ခံစားကြေကွဲရဦးမည်မသိ။

အခုချိန်မှာတော့ ...

ပျို အရူးတစ်ယောက်လို ကြေကွဲပူဆွေးငိုကြွေးခဲ့ရ ပြီဖြစ်သည်။

ပျို အပြေးတစ်ပိုင်း လမ်းမဆီသို့အရောက်၊ ပျို အနောက်ကို ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာခဲ့ကြသည့် ကားသုံးစီးကလည်း ပျိုကို ကွယ်ရပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။

သူတို့တွေကိုကြည့်ပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိအောင် ပျိုရင်ထဲမှာ ကွက်လပ်ကြီးတွေ ကွက်လပ်ကြီးတွေ စိတန်းသွားသလို မျက်ဝန်းအိမ်ထဲက မျက်ရည်တွေကလည်း တစ်ပေါက်ချင်း တစ်ပေါက်ချင်း ကတ္တရာမည်းတွေပေါ် ပါးပြင်မှတစ်ဆင့် ကြွေကျသက်ဆင်းသွားရပြီဖြစ်သည်။

ဒီအချိန်မှာ ချစ်သူမျက်ရည်စက်သည် ...

ယောက်ျားနှစ်ဦး (ပျိုကိုအချစ်ဆုံးသူနှစ်ဦး)အတွက် တင်သာမက ပျိုချစ်သည့်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို သိပ်ချစ်ခဲ့သည့် မိန်းမတစ်ဦးကလည်း ပျိုမျက်ရည်တွေကို အတော်အသင့် ထိတ်လန့်ပူဆွေးသွားသည်ထင်သည်။

“ပျို”

“ပျို”

နှစ်ဦးသား ပြိုင်တူခေါ်လိုက်သည့်အသံတွေက ပျိုကို သိပ်ချစ်ခဲ့သည့် ယောက်ျားနှစ်ဦးအသံတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ပြိုင်တူလိုလို ပျိုလက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်သူမှာလည်း အစ်ကိုနှင့် ဂျန်ပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်သောလက်တစ်ဖက်ပိုင်ရှင်က အင်အားနည်းပြီး နွေးထွေးနေသလို တစ်ဖက်လက်ပိုင်ရှင်ကတော့ မာန်မာနဖြင့် စူးနှင့်နှင့် နာကျင်လွန်းလှပါသည်။

မာန်မာနဖြင့် ပျိုလက်က သွေးကြောတွေတောင် ပိတ်ဆို့မတတ် ဖျစ်ဆုပ်ထားသည့် ဂျန်ကို ပျို ဝိုးတဝါးသာမြင်ခဲ့ရတော့သည်။

ပျိုရင်ထဲမှာ ...

“ဒီအချိန်မှာ ...

အတိတ်ရဲ့ ခံစားမှုဆိုတာလည်း ဘာမှ မရှိတော့ ...

ကြင်နာနွေးထွေးမှုဆိုတာလည်း ဘာမှ မရှိတော့ ...

ကြေကွဲမှုဆိုတာလည်း ဘာမှမရှိတော့ ...

ကြင်နာနွေးထွေးမှုဆိုတာလည်း ဘာမှမရှိတော့”

အရာရာသည် ကံစီမံရာသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
ပျိုဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ဘဝမှာ လုပ်တိုင်း ဘာမှ ဖြစ်
မလာ။

ကံစီမံရာသည် ပျိုဘဝတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

“မောင် ... ရှင် ... ရှင်က ဒီပုံစံချိုးရအောင် ရှင်နဲ့ နွေ
ဟာ ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ပတ်သက်ထားပြီဆိုတာ
ဒီမိန်းမကို သိအောင် နွေ ပြောရမှာပဲ ...

“သူလည်း မိန်းမပဲ၊ မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာမှာပါ။
မောင်တို့ ကိုးနစ်လောက်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အတိတ်ဇာတ်လမ်း
က နွေ မိုး ဆောင်း ရာသီတွေထဲမှာ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်
သွားပြီ၊ တကယ့်လက်တွေ့ဘဝမှာ နွေက မောင်နဲ့လက်
ထပ်ရမဲ့ဆဲဆဲ မောင်ချစ်သူ၊ မောင်ရဲ့အလိုကျ ချစ်သူပါ။
ဒီမှာ ကိုယ် မင်းကို သိအောင်ပြောချင်တဲ့ စကားလုံးက ...”

“တော်စမ်း နွေ၊ ဟေ့ ... မင်း အရှက်မရှိ အောက်ကျ
နောက်ကျ ငါ့ကို လာဒူးမဖက်နဲ့ ဆောရီးပဲ”

“ဒီလို ရမလား မောင်ရဲ့၊ မောင်နဲ့ နွေရဲ့အတိုင်းအတာ
ဟာ ...”

“ဟား ... တော်ပြီကွာ၊ မင်းကို တစ်ခုခု လုပ်မပစ်ခင်
မင်း လှည့်ပြန်တော့ နွေ”

ဂျန်ရဲ့ကြမ်းရှပြင်းထန်လွန်းတဲ့ စကားတွေက တစ်
ချိန်တုန်းက နှလုံးသားနုနု ဂျန် ပြောတာမှ ဟုတ်ပါလေစ ဆိုတာ
ပျို အံ့ဩမယ့်နိုင်မိသလို ပြောင်းလဲသွားသည့် ဂျန်ရဲ့ရက်စက်
ကြမ်းတမ်း ရမ်းကားမှုတွေကိုလည်း ကြက်သီးထကြောက်ရွံ့တုန်
လှုပ်သွားရကာ သူ ကြမ်းရှုရှာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် လက်တွေကို
လည်း တအားရုန်းယူပစ်လိုက်တော့သည်။

ပျို ရုန်းယူလိုက်ပေမယ့် သူက ပျို ရုန်းယူလိုက်
သည့်လက်ကို ကျိုးကြေမတတ် ဆုပ်ညှစ်လိုက်ပြီမို့ ပျိုမျက်ရည်
သည်သာ အရှုံးဖြစ်သွားတော့သည်။

“ပျို ... ကိုယ်တို့ ပြန်ကြစို့”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို”

ပျို ခေါင်းကလေး တစ်ချက်ငဲ့ ကြေကွဲသွားသည့်
အချိန် အစ်ကိုက ကားထဲကို ပျိုကိုဆွဲခေါ်လိုက်လေသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပျိုလက်တစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း
ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် သူ့လက်အစုံက ပျိုပခုံးနစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်

www.burmeseclassic.com

ခါယမ်းကာ သူနှင့် ရင်ဘတ်ချင်း ထိမတတ် ဆွဲစီလိုက်ပြီး
ကြောက်စရာကောင်းသည့် မျက်လုံးတောက်တောက်တွေဖြင့် ဘာ
မထိခင်းလိုက်ပြန်သည်။

“အတိတ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ဖျောက်ဖျက်လို့ မရသလို
နှလုံးသားထဲက စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းတွေကလည်း အဘိုး
ကြီး အဘွားကြီး ဖြစ်သွားတဲ့အထိ အရည်ပျော်မသွားပါ
ဘူး၊ မင်း မှတ်တား ပျို၊ ဂျန်ဆိုတဲ့အကောင် လောကမှာ
အသက်ရှင်နေသရွေ့ မင်းကို ပြန်ဆုံစည်းခဲ့ရပြီဆိုရင်
မင်း အိမ်ထောင်ကျတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့တောင်
အဲဒီအိမ်ထောင်ကို ရအောင်ဖျက်ဆီးပြီး မင်းကို ငါပြန်ပြီး
ရအောင်ယူမယ်လို့ ရှင်သန်မှုနဲ့ ငါ အသက်ရှင်ခဲ့ရတဲ့ကောင်
ပါ ပျို”

အို ... မပြောပါတော့နဲ့ ...

မပြောပါတော့နဲ့ ဂျန်ရယ် ...

ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ ကိုးနှစ်က ဂျန် မိုက်ရူးရဲဆန်စွာ ပျို

ကို ဆိုင်ကယ်နှင့် ခိုးပြေးခဲ့သည့် ပုံရိပ်တစ်ခုက နှလုံးသားမှာ
ချက်ချင်း လာထင်ဟပ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ခဏတွင်းချင်းပင် ချက်ချင်း ပြန်မောင်း
ထုတ်လိုက်သည်။

ဂျန်ဟာ အခုချိန်မှာ စစ်မှန်တဲ့ ယောက်ျားကောင်း
ယောက်ျားမြတ် မဟုတ်တော့။

မိန်းမတစ်ယောက်ကို အတည်မယူဘဲ မျက်နှာပြောင်
တိုက်ပြီး ခါချခဲ့သည့် ယုတ်ညံ့သည့် ယောက်ျားယုတ် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

ဂျန်ဟာ ပျိုရဲ့စစ်မှန်တဲ့ဂျန် မဟုတ်တော့။

ပျိုရဲ့စစ်မှန်တဲ့ နှလုံးသားပိုင်ရှင်ဟာ အစ်ကိုပဲ
ဖြစ်ထိုက်ပါသည်ဟု ပျိုရင်ထဲက အကြိမ်ထောင်ချီ ရေရွတ်မြည်
တမ်းလိုက်ပေမဲ့လည်း တကယ်လက်တွေ့ဘဝက ပေးလာသည်က
တော့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားလေသည်။

“မနက်ဖြန်မှာ ငါတို့ အရှင်းဆုံး ဆွေးနွေးကြစို့၊ မနက်
ဖြန် အင်းယားကန်မှာ ကိုးနာရီ ဆုံကြမယ်”

ဂျန်ရဲ့အမိန့်အာဏာကို ...

ပျိုနှင့် အစ်ကို နာခံရဦးမည်လား မသိ။

ပျိုနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ကျရှုံးခဲ့

ရပြီမို့ ပျို အစ်ကိုကို သနားပြီးရင်း သနားသွားခဲ့ရသလို ပိုပြီး
လည်း မြတ်နိုးသွားရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

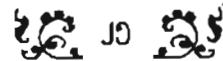
ဂျန်ချစ်သူ နွေ ဆိုသည့် မိန်းမကတော့ ဂျန်အမိန့်

ကိုပဲ နာခံမည်လား သူလုပ်ချင်ရာပဲ လုပ်မည်လား မသိ။

အခုချိန်မှာတော့ သူမက အရူးသွပ်ဆုံး ခံစားကြေကွဲ

ခြင်းတွေနှင့် ချစ်သူ ဂျန် ပေးခဲ့သည့် ကားသစ်ကလေးပေါ်တက်

ပြီး တရကြမ်း မောင်းထွက်သွားလေတော့သည်။

ပျိုဘဝဟာ ဘယ်လိုအတိတ်ကံတွေကများ အရိပ်
လိုကပ်ပြီး ကြေကွဲမှုတွေ ဆက်တိုက်ခံစားခဲ့သည် မသိ။

ဒီတစ်ခါ ခံစားခဲ့ရသည့် ပျို့နုလုံးသားသည် တိုင်း
တာလိုမရအောင် မှောင်ပိန်းတိတ်ကျသွားတော့သည်။

ဧည့်ခန်းဆက်တီမှာ လျော့ရဲရဲကြီးထိုင်ပြီး လောက
ကြီးကို စိတ်ကုန်နေသည့် မျက်ဝန်းရီရီတွေဖြင့် အခန်းနံရံကို
အဓိပ္ပာယ်မဲ့ စိုက်ကြည့်နေသည့် အစ်ကိုကိုလည်း မကြည့်ရဘဲ
တော့ဘဲ မျက်ဝန်းအစုံကို တင်းတင်းဖိမှိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဖြစ်လာသမျှ ကံစိမ့်ရာလို ယုံကြည်ထားသည့် ပျို
သည်လည်း ဒီတစ်ခါ ပြောင်းလဲလွန်းသည့် ဂျွန်အစ်မတောင်းပန်
စကားတွေက အနှစ်နှစ်အလလက ငိုကြွေးလွမ်းတခဲသည် ပျို
နှလုံးသားလေးကို ရပ်တန့်ဆွေဆုံးသွားတော့သည်။

သူ့ကို ကိုးနှစ်လုံးလုံး တမ်းတခဲသည့် အလွမ်းတွေ
သည်လည်း သူ့အစ်မရဲ့ စကားစုတစ်စုနှင့်တင် အမှန်းတွေအဖြစ်
နှလုံးသားမှာ ပျံ့နှံ့သွားရပါပြီ။

ဖုန်းထဲကနေ တောင်းပန်လာသည့် ဂျွန်အစ်မစကား
တွေက တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်မောက်မာခဲ့သည့် မိန်းမကြီးမှ
ဟုတ်ပါလေစ။

“ပျို ... ညီမလေး၊ မမကြီးပါ၊ ဂျွန်အစ်မ မမကြီးပါ၊ ညီမ
လေး ဖုန်းမချလိုက်ပါနဲ့နော်၊ ညီမလေးအပေါ် တစ်ချိန်
တုန်းက မမကြီး မှားခဲ့တဲ့ အမှားတွေကို မမကြီး တောင်း
ပန်ပါတယ်။ မမကြီးလေ ညီမလေးနဲ့ မောင်လေးကို ခွဲခဲ့
တာ၊ မောင်လေး ညီမလေးကို စိတ်နာသွားအောင် မမကြီး
က ညီမလေးအမေကို မမကြီးတို့ပေးခဲ့တဲ့ငွေတွေကို ညီမ
လေးက တောင်းဆိုတာပါလို့ မောင်လေး စိတ်နာအောင်

ပြောခဲ့တာ၊ အခုတော့ မမကြီးရဲ့ယုတ်မာမှုတွေက မမကြီး
ကိုပဲ ရောင်ပြန်ဟပ်ခဲ့ရပြီ၊ အရာအားလုံးရဲ့အမှားတွေအတွက်
မမကြီး နောင်တရခဲ့ပါတယ်၊ ညီမလေးနဲ့ မောင်လေး
အခုချိန်မှာ ပြန်ပေါင်းဆုံကြမယ်ဆိုရင် မမကြီးတို့ တစ်
မိသားစုလုံး ကျေနပ်ပါတယ် ညီမလေးရယ်”

ပြီးခဲ့တဲ့ အမှားတွေကို နောင်တကြီးစွာရနေသည့်
အသံတုန်တုန်ကြီးက ပျိုကို သနားလို့ဆိုတာထက် သူ့မောင်
ပျက်စီးဆုံးရှုံးနေတဲ့ ဘဝတစ်ခုကို မြောင်းထဲပစ်မကျသွားအောင်
သူမကို ဆွဲယူသိမ်းပိုက်လိုက်တာဖြစ်သည်။

ဖြစ်ရလေ ... ကိုးနှစ်လုံးလုံး ပျို အညာခံခဲ့ရတာပဲ။

မေမေက သူတို့လျော်ကြေးပေးခဲ့တဲ့ ငွေတွေနှင့် ဒီ
ရန်ကုန်မှာ အဆင့်မီမီ အခြေချခဲ့တာကို ဦးလေးက အမွေပေးလာ
တာပါလို့ ပျိုကို လိမ်ညာခဲ့ပြန်သတဲ့။

ဘယ်လောက် ဟားတိုက်ရယ်မောစရာ ကောင်းလိုက်
တဲ့ ပျိုဘဝလဲ။

ဒါကြောင့် ကိုးနှစ်လုံးလုံး ကွဲသွားသည့် ချစ်သူနှင့်
ပြန်ဆုံရတဲ့နေ့က ဂျွန်အကြည့်တွေ ဂျွန်လျှောင်စကားတွေက ဒီ

www.burmeseclassic.com

အခြေခံပုံဆိုတာကို ပျို အခုချိန်မှာ နားလည်သိရှိလိုက်ရပြီမို့ ဖုန်းပိတ်ပြီးသွားသည့်အချိန်မှာ ပျို ဘာကို ဆုံးဖြတ်ရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက် အတည်ချလိုက်ပါတော့သည်။

ဖုန်းစကားပြောရင်း ကြေကွဲမျက်ရည်တွေ လိမ့်ခနဲ လိမ့်ခနဲ စီးကျလာတာကို ပျိုက ကြံကြံခိုင် လက်တွေဖြင့် သုတ်ဖယ်ရင်း “ဟား” ခနဲ လေပူတစ်ချက်ဖြင့် စိတ်တွေ ပြန်လည်စုစည်းလိုက်သည်။

အစ်ကိုကတော့ မအိမသာ မျက်လုံးတွေဖြင့် ပျို မျက်နှာလေးကို ရိုဝေလေးနက်စွာ စိုက်ကြည့်လာခဲ့သည်။

ဒီဖုန်းကိုလည်း ပျိုချစ်သူ ဖုန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပုံရသည်။

“အစ်ကို”

တောင့်တောင့်ကြီး ငြိမ်သက်နေသည့် အစ်ကိုပခုံး သားမှာ ခေါင်းကလေးမှေးတင်ရင်း အနှစ်နှစ်အလလက ချုပ်ထိန်းခဲ့ရသည့် ခံစားချက်တွေ လွတ်မြောက်သွားရပါတော့သည်။

ညီမလေးတစ်ယောက်က အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်ကို အားကိုးတိုင်တမ်းသလိုမျိုး ရင်ပွင့်သွားရတာဖြစ်သည်။

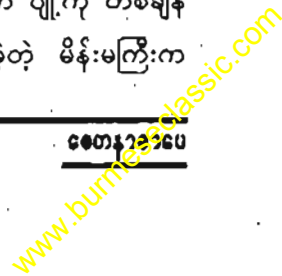
“လောကကြီးက ထင်မှတ်မထားတာတွေပဲ ဖြစ်ခဲ့တာပဲ နော်။ အဟင်း ဟင်း ... သိပ်စိတ်နာဖို့ ကောင်းလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်၊ ပျိုဘဝ ... ပျိုဘဝကလေး ပျိုယုံကြည်လိုက်ပြီ၊ ဘယ်တော့မှ အလင်းတန်းရှိလာမှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့”
“ကလေး ... မင်း ဘာတွေ ခံစားနေရတာလဲ၊ ခုနက ဖုန်းက ဘယ်သူ့ဖုန်းလဲ”

ချုပ်ထိန်းထားသမျှ ရင်မခံနိုင်တော့သည့် ကြေကွဲသံကြီးဖြင့် ဆိုလာသည့် အစ်ကို့ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာလေးအပ်ချပြီး ပျို နာကြည်းစွာ ငိုချလိုက်မိပါတော့သည်။

“ဟင် ... ပျို၊ ပြောပါဦး၊ ကိုယ် လက်ခံယုံကြည်ထားတဲ့ အချစ်က ပိုင်ဆိုင်ရယူခြင်းမှ မဟုတ်ဘူး၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း ကြေကွဲခြင်းတွေလည်း ဖြစ်တယ်၊ ပျိုကို ကိုယ်မပေါင်းရလည်း ကိုယ်က ချစ်နေမှာပဲ ပျို၊ အဲဒါ ကိုယ် ကျေနပ်တယ်”

“ဟင်အင်း ... ပျို ... ပျို အစ်ကိုကို သိပ်ချစ်တယ်၊ အစ်ကိုကိုပဲလက်ထပ်မယ်၊ ပျိုဘဝ ပျိုအသက်က အစ်ကိုပဲ၊ အစ်ကိုရှိရင် ပျို ရှေ့ဆက် အသက်ရှင်နိုင်ပါတယ်”

“ပျို ... ပျို အခု ဝမ်းနည်းသွားတာက ပျိုကို တစ်ချိန် တုန်းက မောက်မောက်မာမာ ပြောခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီးက

နောင်တရပြီ တောင်းပန်လာခဲ့တာတွေကို ဝမ်းနည်းသွား
 သလို တစ်ချိန်တုန်းက သိပ်ဆင်းရဲခဲ့တဲ့ မိန်းမဘဝကို
 နာကြည်းမုန်းတီးခဲ့လို့ပါ အစ်ကို၊ ပျိုရင်ထဲမှာလေ သူ့ကို
 ပြန်ပြီး ချစ်နိုင်မယ့်နလုံးသား မရှိတော့ပါဘူး၊ ဒါ အခုမှ
 မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကို၊ အစ်ကိုနဲ့စတွေ့ကတည်းက ပြောင်းလဲ
 ခဲ့တဲ့ နလုံးသား ခံစားချက်ပါ”

တစ်ခဏအတွင်းမှာ ပြောင်းလဲသွားသည့် ပျိုနလုံး
 သားသံစဉ်တွေကို ပျို နားမလည်နိုင်အောင် ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ဒီအချိန်မှာ ...
 မိုးကောင်းကင်က လမင်းကြီးကတော့ ပျိုကို သစ္စာ
 မဲ့သည့်မိန်းမလို့ ကျိန်ဆဲမည်လားမသိ။
 ပျိုကတော့ အစ်ကိုအကြင်နာမျက်လုံး ...
 အကြင်နာစကား ...
 နွေးထွေးချိုမြိန်သည့် အနမ်းနွေးနွေးတွေကို ကြင်နာ
 မိန့်မှူးသာယာသွားခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

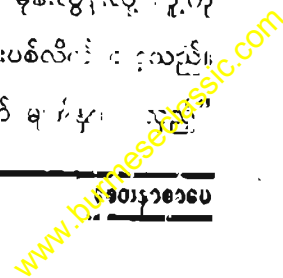
၆၆

ကိုးနာနီးအတိမှာ သူနှင့် ပျို အင်းယားကန်ဖောင်
 မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တတ်တတ်ရပ်လက် တစ်ယောက်ကို တင်
 ယောက် ရီငေခန့်သီးစွာ မန့် ဝ်မသုန် မိက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ပျိုမျက်လုံးအကြည့်တွေက သူ့ကို ရွံရှာမုန်းတီး
 စက်ဆုပ်စေပြီး သူ့အကြည့်တွေကတော့ ညှို့ငင်ဓာတ်ပြည့်
 ဖြင့် ရီငေခန့်သီးစွာ အချစ်အင်အားများစွာ ပျော်ဝင်နေခဲ့တာကို
 ပျို ရင်မခန့်တော့။

ဒီမျက်လုံး ဒီအကြည့်တွေကို မုန်းလွန်းလို့ သူ့ကို
 မျက်နှာချင်းဆိုင်နေရာမှ ချက်ချင်းကျောခိုင်းပစ်လိင် ဝင် သည်။

“ဒါ ... ဘာမူလဲ ပျို၊ အခု ငါ့ဘက် မှာ ရှိမှာ သူ့ညှို့”

ဖျတ်ခနဲ ပျို့ပခုံးကို ဆွဲကိုင်လှည့်ပြီး သူ့မျက်နှာနှင့် ပွေ့အပ်မတတ် စီးမိုးငုံကြည့်လာသည့် သူ့ရင်ဘတ်ကို ပျို့ ရွံရှာ စက်ဆုပ်စွာဖြင့် တအားပိတ်ဆောင်တွန်းပစ်လိုက်ပြီး ဆောင့်အော် ပစ်လိုက်သည်။

“ခွေးသူတောင်းစား ... နင် ငါ့အသားကို မထိနဲ့ ... မထိနဲ့။”

“ပျို့ ... မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားနော်၊ ဘာလဲ၊ မင်းက ... မင်းက ဟား ဟား ... တော်တော်သွားရုံတုန်းမိန်းမ၊ အဲဒါ ကြောင့် ငါ မိန်းမတွေကို တန်ဖိုးမထားချင်တာ”

“နင်လို ယုတ်မာတဲ့ ယောက်ျားမျိုးကို ငါကလည်း ဘယ် တော့မှ တန်ဖိုးမထားဘူးဆိုတာ နားလည်”

“နားမလည်ဘူး၊ ဘာမှရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေချင်ဘူး၊ မင်း တစ်ခါတည်း ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့တော့၊ မင်းကို အထင် မှားပြီး ငါ မှားခဲ့တဲ့ အမှားတွေအတွက် အားလုံး အားလုံး တောင်းပန်တယ်၊ တစ်သက်မှာ တစ်ခါပဲ မှားခဲ့တာပါ ပျို့”

“သွားစမ်း၊ မကြားချင်ဘူး ... မကြားချင်ဘူး”

ပျို့ မုန်းလွန်းစွာ တူးတူးခါးခါးအော်ရင်း သူ့ဆွဲကိုင် ထားသည့် လက်နှစ်ဖက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။

အလကားယောက်ျား။

အစ်မက သဘောတူပါပြီဆိုမှ အရဲစွန့်ချင်သည့် ဒီယောက်ျားကို ပျို့ အမုန်းဆုံး နာကြည်းမိပါသည်။

မစစ်မှန်တော့သည့် ဒီယောက်ျားမျက်နှာသည် ပျို့

နှလုံးသားမှာ အမုန်းပုစ္ဆာတစ်ပုဒ် ဖြစ်သွားတော့သည်။

တစ်ချိန်တုန်းက မောက်မာရိုင်းစိုင်းခဲ့သည့် သူတို့ မိသားစုကိုလည်း အမုန်းဆုံး မုန်းမိသလို သူ့အစ်မကို ပစ်ပစ်ခါခါ မုန်းတီးသွားခဲ့ရတော့သည်။

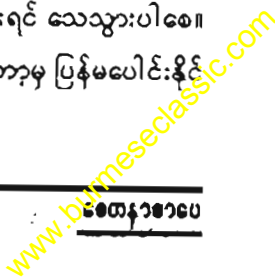
ပျို့ဘဝကို ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီး။

သူမကြောင့် ပျို့တို့နှစ်ယောက်ဘဝ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ ရတာ။

အခုမှ မောင် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ စည်းလွတ်ထွက် တော့မှ ပျို့ဆီ ထိုးအပ်လာတာ။

အဟင်း ဟင်း ... ပျို့ သေသွားရင် သေသွားပါစေ။

ဒီလိုယောက်ျားမျိုးကို ဘယ်တော့မှ ပြန်မပေါင်းနိုင် တော့။

သူ့ကို ရွံသည်။
မှန်းသည်။

“ပျို”

“အလကားကောင် ... နှင့်ကြောင့် ... နှင့်ကြောင့် ဒီမှာ
နှင့် သိပ်အထင်သေးခဲ့တဲ့ မိန်းမကလေး ငွေကြေးကို
ငမ်းငမ်း ငမ်းငမ်း မက်နေတဲ့ မိန်းမ မဟုတ်ပါဘူး။
သူဌေးသားဆိုပြီး မက်မောလွန်းလို့ နှင့်ကို လက်ထပ်ခဲ့တာ
မဟုတ်ဘူး။ နှင့် ရူးခဲ့ မူးခဲ့လို့ စာချုပ်မှာ ဘုမသိ ဘမသိ
လက်မှတ်ထိုးခဲ့ရတာတွေအတွက် အခုတော့ ငါက တစ်ခု
လပ်ပေါ့၊ ထားစမ်း။”

“ပျို ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ ပျိုနဲ့ ကိုယ်က
တရားဝင် လင်မယားနော် ... မင်း။”

“ဟား ဟား ... မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကားတစ်စီးလုံး
ပေးပြီး တိတ်တိတ်ပုန်း ဖြစ်နေတဲ့ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ နှင့်လို
ယောက်ျားကို ပြန်ပေါင်းရမယ် ...”

“ဒီမှာ ... နှင့်အစ်မ ငါ့မေမေကို လက်ကျိတ်ထိုး
ပေးပြီး ငါ့ကို အပုပ်ချခဲ့တဲ့ စကားလုံးတွေနဲ့ ငွေကြေးကို
ငါ့ရဲ့ခြေဖဝါးအောက်ပဲထားတယ်၊ ရော့ ... နှင့် ပြန်ယူသွား။

ငါ့ကို နှင့် နောင်ယှက်စရာ လုံးဝမလိုဘူး၊ ငါ ... ငါသိပ်
ချစ်တဲ့ယောက်ျားကိုပဲ ငါ လက်ထပ်မယ်”

“ပျို ... မင်း သိပ်တရားလွန်ပြီနော်”

ဂျန် ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်လိုက်အောင် ပေါက်
ကွဲသွားရပြီဖြစ်သည်။

သူ့အရှေ့မှာ သူ့အကျိစကို ဆွဲကိုင်ပြီး လက်ထဲက
အထုပ်ကို ကမ်းပေးနေသည့် ပျိုလက်ကို သူ ဆောင့်ဆွဲရင်း ရင်
ချင်းအပ်မတတ် ဆွဲပွေ့ပစ်လိုက်တော့သည်။

ဒီအချိန်မှာ သူ ရူးနေ မူးနေရပြီဖြစ်သည်။

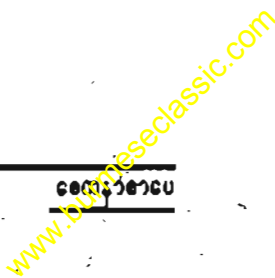
အချစ်ရူး ရူးနေသည့် လူတစ်ယောက်မှာ အချစ်စိတ်
မွန်နေခဲ့ကာ ဘာဆိုဘာမှ ဂရုမစိုက်တော့။

“အား ... နှင့် ငါ့ကိုလွှတ်စမ်း၊ ဟဲ့ ... အကောင်”

“မလွှတ်ဘူး၊ မင်း ငါ့နောက်လိုက်ခဲ့၊ မင်းရဲ့ဟောဒီပါးစပ်
က ငါမဟုတ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်မယ်
ဆိုတဲ့ စကား အခုထွက်ကြည့်လိုက်၊ ဘာဖြစ်သွားမလဲဆို
တာ မင်း စောင့်ကြည့်”

“ဧိုင်”

“ဟင်”

ပျိုမျက်လုံးတွေ ပြာဝေမှူးမိုက်သွားတော့သည်။

သူ့လက်ထဲက မောင်းစားပြောင်ပြောင်ကြီးကိုကြည့်

ပြီး ပျို ကူရာကယ်ရာမဲ့ ဖြစ်သွားကာ မျက်လုံးတွေ ဂနာမငြိမ်
ယောက်ယက်ခတ်သွားသည့်အချိန် ပျိုပါးပြင်တစ်ခုလုံး နွေးထူ
သွားတော့သည်။

ရွံ့စရာကောင်းသည့် သူ့ရဲ့အနမ်းကြမ်းတွေကို ပျို
ခါးခါးသီးသီး ပုတ်ချရင်း စူးစူးဝါးဝါး၊ သောင်းကျန်းပစ်လိုက်
သည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကိုရေ”

ပျိုကို ကားနှင့်ရပ်စောင့်ပေးနေသည့် အစ်ကိုကို
အားကိုးတွယ်တာစွာ ခေါ်ဆိုလိုက်သည့် စကားသံကလေး အဆုံး
ထိ ထွက်ခွင့်မရတော့ဘဲ ပျို မျက်ရည်တွေနှင့် သူ့ရင်ခွင်မှာကျရှုံး
ခဲ့ရသည့် မိန်းမညှပ် မိန်းမပျင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သွားတော့သည်။

ပျို ဒီအချိန်မှာ ကန်ထဲခုန်ချပြီး သေပစ်လိုက်ရင်
ဘယ်လောက်ငြိမ်းချမ်းလိုက်မလဲ။

“နောက်တစ်ကြိမ် အစ်ကိုလို့ တစ်ခွန်းခေါ်ကြည့်စမ်း၊
နှင့်ပါးစပ်ကို ဒီစားနဲ့ပါးပါးပါးပါး လှီးပစ်မယ်၊ လာခဲ့၊
နှင့် ငါ့နောက် အေးအေးဆေးဆေး နှုတ်ပိတ်ပြီးသာ

လိုက်ခဲ့။ ဆန့်ကျင်ဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့နော်၊ အသစ်စက်
စက် ဒီစားမှာ သွေးချင်းချင်း နီသွားမယ်”
“ဟင်”

ပျိုမျက်လုံးတွေ မှောင်မည်းတိတ်ကျသွားရပါတော့
သည်။

ရက်စက်ကြမ်းတမ်းလွန်းသည့် ဒီယောက်ျားရဲ့ရင်
ခွင်မှာ ပျို ပုလောင်စွာ ငိုကြွေးခြင်းနှင့်ပင် ပျိုဘဝ အဆုံးသတ်ရ
တော့မည်ဖြစ်သည်။

ဘဝမှာ ...

ဖြစ်ချင်တိုင်း ...

တွေးထင်တိုင်း ...

ကံကြမ္မာကို စိန်ခေါ်တိုင်း

ဖြစ်မလာခဲ့ဘူး ဆိုတာကို

ပျို နားလည်လက်ခံလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

စွဲ ၂၇

အသည်းကြွလှမတတ် ငိုကြွေးနေသည့် ပျိုကိုး
သူက ခပ်တင်းတင်းကြီး သိုင်းဖက်ထားရင်းက ပျို မနိုင်၊နိုင်ရာ
ပိုင်းခဲ့သည့် စကားတွေကို မျက်စိစုံမှိတ် ငြိမ်နားထောင်နေခဲ့တော့
သည်။

သူမလေးကို ပြန်လည်ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရခဲ့ပြီမို့ သူ ဘာမှ
စာရုံမထားတော့ဘဲ စိတ်လျှော့ချလိုက်တာဖြစ်သည်။

“အနုလက်နဲ့ ငါ့ကိုမထိနဲ့”

“တန်ဖိုးမရှိတဲ့ ယောက်ျားယုတ်၊ နှာကြောထတဲ့အကောင်”

“နင့်ကို ငါ လုံးဝမချစ်ဘူး”

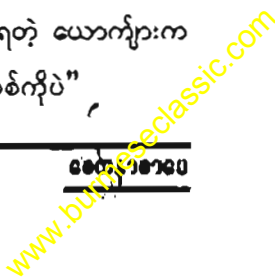
ဆိုတဲ့ စကားတွေကို ခါးခါးသီးသီးပြောရင်း သူ
ရင်ဘတ်ကို အသည်းအက်မတတ် ထုရိုက်နေသည့် ချစ်သူလေးကို
သူ ဘာစကားမှ ပြန်မပြောမိတော့ဘဲ မှားခဲ့ဖူးသည့် အမှားတွေ
အတွက် လည်စင်းခဲလိုက်တော့သည်။

ချစ်သူဇနီးလေးကလည်း သူ ခွင့်လွှတ်သည်းခဲလိုက်
တာကို အခွင့်အရေးအဖြစ် ရယူပြီး သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို နာကျင်
လာသည်အထိ ထုရိုက်နှိက်စက်လိုက်၊ သူမ လက်ထပ်ခဲ့ ချစ်သူ
ကို တမ်းတလိုက်နှင့် သူ့ရင်ခွင်မှာ မမောနိုင် မပန်းနိုင် နားတွေ
မခံနိုင်အောင် ဆိုးသွမ်းအနိုင်ယူနေခဲ့လေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

သူကတော့ သူမကို ရင်ခွင်ထဲကနေ ရွေးတစ်စေ့
တောင် မရွေ့စေရဘဲ သိမ်းပိုက်ခဲ့ရပြီမို့ အခုချိန်မှာ သူမ ဘယ်
အတိုင်းအတာအထိ ဆိုးခဲ့ပါစေ သူကတော့ နားမခံနိုင်တာကလွဲ
ပြီး နှလုံးသားက ကျေနပ်ခဲ့ရပါသည်။

“ငါ့ဘဝမှာ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ မချစ်တော့ဘူး ဂျန်နရီ
ထွဋ်ခေါင်း၊ အခုချိန်မှာ ငါ သိပ်ချစ်ခဲ့ရတဲ့ ယောက်ျားက
ငါ သိပ်အထင်ကြီး လေးစားရတဲ့ အစ်ကိုပဲ”

ဒီစကားကိုတော့ သူ မျက်စိနံ့မှိတ်ထားရာကနေ နားမခံနိုင်စွာ ပြန်ပြီးဟိန်းဟောက်လိုက်မိတော့သည်။

“နင် ငါ့ကိုမချစ်ဘူးဆိုတဲ့ စကားက ကြယ်ရောင်ပျောက် တဲ့ညသာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားမယ်၊ နင် ငါ့ကိုမချစ်ဘူးဆိုတာ လုံးဝဖြစ်မလာနိုင်တာပဲ”

“ကြည့်လိုက်ဦးပေါ့ဟာ”

“ပျို အေးအေးဆေးဆေး အိပ်တော့နော်၊ ဘာလဲ မင်းက မောင်ကြမ်းပေးမှ ငြိမ်မဲ့မိန်းမလား”

“နင် ဇွေးစကား မပြောနဲ့”

“ရန်မဖြစ်ချင်စမ်းပါနဲ့ မိန်းမရာ၊ နားတွေမခံနိုင်လွန်းလို့ပါ။ အေးအေးဆေးဆေး အိပ်စမ်းကွာ၊ ဒီမှာ မောင် အိပ်ချင်ပြီ ကွာ၊ မျက်စိတွေ ကျိန်းစပ်နေတာပဲ၊ ညတစ်နာရီရှိပြီကွာ၊ တအိအိနဲ့ ငိုလို့မဆုံးတော့ဘူး၊ မျက်ရည်ကို မခန်းနိုင်ဘူး”

“အစ်ကို ... အစ်ကို ... အခုချိန်မှာ အရမ်းခံစားနေရာမှာပဲ၊ အစ်ကို့ဆီကို ပျို ဖုန်းဆက်မယ်”

သူ့ကို အရွဲတိုက်နေတာပဲလား။

ဒါမှမဟုတ် တကယ်ပဲ ရင်ထဲကကို လှိုက်လှိုက်နင်

နင့် ခံစားကြေကွဲပြီး ပြောနေတာလား မသိ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ...

သူမက ကိုယ့်မိန်းမ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီမို့ သူ အသာ တကြည့်ပဲ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး သူမကို ခွင့်ပေးလိုက်တော့သည်။

သူမလေး စိတ်ဆန္ဒရှိတာ လုပ်ပါစေ။

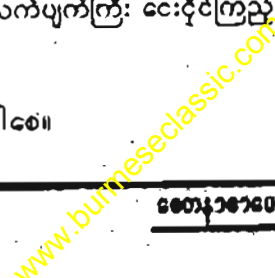
သူ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဝှမ်းစောင်ကြီးကို ခေါင်း မြီးပိတ်ရှိုလိုက်ပြီး အေးအေးလူလူပဲ အိပ်စက်ပစ်လိုက်တော့သည်။

အိပ်စက်လိုက်သည့် မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာ မနေ့က ညနေက ပေါက်ကွဲခဲ့သည့် ဇွေးရဲ့စကားသံတွေက တရစ်ပဲဝဲဝင် ရိုက်လာပြန်သည်။

“နင်ဟာ သစ္စာမရှိတဲ့ ယောက်ျား၊ နင်လို ယောက်ျားမျိုး လောကမှာ အသက်ရှည်ရည်နဲ့ မနေရဘဲ သေပါစေလို့ ငါဆုတောင်းတယ်”

ဆိုတဲ့ စကားတွေက နားထဲကို ကြက်သီးထရွာဝင် လာခဲ့သလို သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ တအိအိငိုရင်း ဖုန်းစကားပြောနေသည့် မိန်းမဖြစ်သူကိုလည်း သူ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ကြီး ဝေးငိုင်းကြည့် နေလိုက်သည်။

ပျိုခံစားသမျှ ရင်ဖွင့်ပါစေ။

သူလည်း ဘဝမှာ ပျိုနှင့်ကွဲပြီးကတည်းက နေချင်
တိုင်း နေခဲ့ပြီးပြီပဲ။

ဒီလောက်ကတော့ နှလုံးသားက ကြဲကြဲခိုင် ပေးဆပ်
နိုင်ရမှာပေါ့။

“အစ်ကို”

“.....”

“ဟယ်လို”

“.....”

“ဟယ်လို”

“.....”

“အစ်ကို ဘာမှ ပြောစရာ မရှိတော့ဘူးလားဟင်”

တော်လောက်ပြီထင်သည်။

ဒီထက်ပိုပြီး သူ့မှာ ပေးဆပ်စရာ နှလုံးသားမရှိ

တော့။

တစ်ဘက်က သူမ အထင်ကြီးလေးစားသည့်

ယောက်ျားက ဘာစကားမှ ဆိုမလာခဲ့တာကို တိတ်ဆိတ်ကြေကွဲ

စွာ ငံလင့်နေသည့် ပျို့ကို သူ ခပ်တင်းတင်း သိမ်းဖက်ရင်း ပျို့
လက်ထဲက ဖုန်းကလေးကို ဖျတ်ခနဲပိတ်ပြီး သူ့ခေါင်းအုံးအောက်
ထဲ ဆွဲသွင်းပစ်လိုက်တော့သည်။

“တော်ပြီ ပျို့၊ ဥယျာဉ်မျိုးရဲ့ဘဝကို မင်း နားလည်သင့်ပါပြီ”

“ဘာ”

“အင်း ... မင်း သိပ်အထင်ကြီးတဲ့ ဥယျာဉ်မျိုးကြီးက သူ
စိုက်ပျိုးပြုစု ပျိုးထောင်ထားတဲ့ ပန်းလှလှလေးကို သူ့ကိုယ်
တိုင် မခူးဆွတ်ရက်ဘဲ တခြားသူ ခူးဆွတ်သွားတာကို
ကျေနပ်နေမှာပါ။ ဥယျာဉ်မျိုးဆိုတာ ကိုယ် ပြုစုပျိုးထောင်
ထားတဲ့ ပန်းကလေးကို အမြတ်တနိုး ခူးယူဆွတ်ခူးသွား
တဲ့သူရှိရင် ကျေနပ်ကြတာပါပဲ”

ဒီအချိန်မှာ ...

ပျို့ သူ့ကို ဘယ်လိုစကားလုံးမျိုးနှင့်မှ ပြောစရာ
စကားမရှိတော့ဘဲ မျက်ရည်စက်လက်ကျလျက် တစ်ဘဝလုံး
အရှုံးပေးခဲ့ရသည့် မိန်းမအဖြစ် သူမကိုယ်သူမ ဝမ်းနည်းကြေကွဲ
ခံစားလိုက်ရသည်ထင်သည်။

www.burmeseclassic.com

သူကတော့ တလိမ့်လိမ့်စီးကျနေသည့် ချစ်သူလေး
ရဲ့မျက်ရည်စတွေကို ကြင်နာစွာ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖွဖွသုတ်ရင်းက
ရင်ထဲက အလေးနက်ဆုံး စကားတွေကို ပျို့ သိအောင် ကြေညာ
ဖွင့်ဟလိုက်တော့သည်။

“မင်း ... ငါ့ကို အရင်ကလို ...

ပြန်မချစ်လည်း ...

ရတယ်”

“.....”

ပျိုက သူ့ကို ဘာပြောလာဦးမလဲဆိုတာ ငုံ့လင့်
စောင့်ဆိုင်းလိုက်ပေမဲ့ ပျိုက ဘာစကားတစ်ခွန်းမှ ဆိုမလာတော့
ဘဲ သူ့မျက်နှာကို တိမ်းဖယ်ရင်း အိပ်ဖို့ကြိုးစားနေတော့သည်။

သူကတော့ ရင်ထဲက စကားတွေကို အနိုင်အမတ်
ပြောချလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

သူ့ရင်ထဲက ဒီစကားတွေကို ပျို့ လက်မခံဘဲ မယုံ
ကြည်ဘဲ နေစိမ့်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို သူ့နှလုံးသားက
လက်ခံယုံကြည်လိုက်ပါသည်။

“သံယောဇဉ်

ဆိုတဲ့ ...

စကားကြီးသုံးခွန်းက ...

မင်းရင်ထဲမှာ ...

အမြဲတမ်း တည်တံ့ခိုင်မာသွားမယ်ဆိုတာ ...

ကိုယ် ယုံတယ် ...”

တိတ်ကျသွားသည့် အခန်းကျယ်ထဲက ညအိပ်မီး

မိန့်မိန့်အောက်မှာ ...

သူ တစ်ချိန်တုန်းက အသည်းကြွလှမတတ် ...

ရင်ခိုက်ခဲ့ရသည့် ...

မိန်းမတစ်ယောက်က ...

သူ့ရင်ခွင်မှာ ...

တစ်ဘဝလုံး ခိုလှုံဝင်ရောက်ခဲ့ပြီမို့ ...

ဘဝမှာ သူ့အကျေအနပ်ဆုံး ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပြီ ဖြစ်လေ

သည်။

မှားခဲ့မိသည့် အမှားတွေကိုလည်း ချစ်သူစနိုးလေးကို
သိပ်ချစ်သည့် နှလုံးသားဖြင့် အမှန်ကန်ဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ချစ်သည် ...

နီးလေးသည်သာ ...

သူ့ဘဝ ...

သူ့အသက်ပါပဲ ...။

ပရိသတ်အတွက်

အပြောင်း

ရှင်မိထယ်